ŞİİR

İSMAİL UYAROĞLU

Kedileri Severken Ağlayınız

Toplu Şiirler (1967-2017)

YKY
YAPI KREDİ YAYINLARI

KEDİLERİ SEVERKEN AĞLAYINIZ
Toplu Şiirler (1967-2017)

İsmail Uyaroğlu 1948'de, Balıkesir'in Balya ilçesinde doğdu. İki aylıkken annesiyle babası ayrılınca dedesinin yanında büyüdü. Aydın Ortaklar Öğretmen Okulu ve İstanbul Çapa Eğitim Enstitüsü'nde parasız yatılı okuyarak Türkçe öğretmeni oldu. Maraş, Malatya, Kars ve İstanbul'da, ortaokullarda çalıştı. Bir ara öğretmenlikten ayrılarak kısa sürelerle değişik işler yaptı. ('Çat kapı' pazarlamacılık, sokaklarda gazete satıcılığı, kitap sergiciliği vb.) 1974'te hastalandı, bir yıl sanatoryumda yattı. 1980'de öğretmenliği tümüyle bırakarak yayınevlerinde çalışmaya başladı. Daha sonra *Cumhuriyet* gazetesinde düzeltmenlik, reklam şirketlerinde metin yazarlığı yaptı, ansiklopedilere madde yazdı, işyerlerine eşantiyon ürünleri sattı, dershanelerde üniversite hazırlık kursları verdi. 12 Mart ve 12 Eylül dönemlerinde birkaç kez yargılandı, hepsinde beraat etti.

Şiir yazmaya, eğitim enstitüsünde hocası olan Behçet Necatigil'in yüreklendirmesiyle başladı. İlk şiiri 1967'de, *Yordam*'da yayımlandı. 1974'te, *Milliyet Sanat Dergisi*'nin düzenlediği yarışmada, yılın başarılı genç şairlerinden biri seçildi. 1977'de, Antalya Film Festivali çerçevesinde yapılan Uluslararası Sanat Şenliği Oyun Yarışması'nda, *Adsız Oyun*'la birinci oldu. Ertesi yıl, Yakacık Sanat Şenliği Öykü Yarışması birincisi olan Uyaroğlu, bir ara –şiir ağırlıklı olmak üzere– çocuk kitapları da yazdı. Bunlardan *Çocuk ve Şiir*'le 1978 Türk Dil Kurumu Çocuk Yazını Ödülü'nü, *Bir Liranın İki Günü*'yle 1979 Yunus Nadi En Güzel Çocuk Romanı Armağanı'nı kazandı. *Hayatı Karşılayan Şiirler* kitabıyla 1981 Yazko Şiir Büyük Ödülü'nü alan İsmail Uyaroğlu'na, *Lanettayin Bir Şair*'le 2005 Yunus Nadi Şiir Ödülü, *Kirli Şiirler*'le de 2008 Cevdet Kudret Edebiyat Ödülü verildi. (Bu kitabında, manifesto niteliğindeki "Kirli Şiir Üstüne Çıkmalar"ı da yer aldı.) Uyaroğlu, daha sonra *5-7-5'ler* ile 2012 Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü'ne, *Surların Arkası* adlı oyunuyla da 2012 Dil Derneği Kerim Afşar Ödülü'ne değer görüldü.

Kitapları

Şiir: *Aşktan ve Umuttan Aldım Rengimi* (1978), *Yakında* (1980), *Hayatı Karşılayan Şiirler* (1981), *Şiir Kitabı* (1982), *Bir Demet Diken* (1983), *5+2'ler* (1984), *Üç Nokta Yan Yana* (1985), *Ve Aşk* (1985), *Ölüme Önsöz Gibi Yaşayan* (1985), *Ateşin İçinden* (Toplu Şiirler, 1985), *Şiir... Ölümcül Yolculuğun Senin* (1987), *Lanettayin Bir Şair* (2004), *Kedileri Severken Ağlayınız* (Toplu Şiirler, 2007), *Kirli Şiirler* (2008), *5-7-5'ler* (2012), *Son Çentik* (2014), *Tereke* (2019). **Öykü:** *Leş* (*Karışık Kitap*, 2016). **Oyun:** *Adsız Oyun* (1986), *Surların Arkası* (*Karışık Kitap*, 2016). **Aforizma-Değini:** *Estikçe* (*Karışık Kitap*, 2016). **Çocuk Edebiyatı:** *Gül Sağanağı* (1976), *Çocuk ve Şiir* (1977), *Bir Liranın İki Günü* (1979), *Büyüyünce* (1986).

İsmail Uyaroğlu'nun
YKY'deki Kitapları:

Kedileri Severken Ağlayınız - Toplu Şiirler *(2007)*
Kirli Şiirler *(2008)*
5-7-5'ler *(2012)*
Son Çentik *(2014)*
Karışık Kitap *(2016)*

İSMAİL UYAROĞLU

KEDİLERİ SEVERKEN AĞLAYINIZ

TOPLU ŞİİRLER
(1967-2017)

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 2543
Şiir - 232

Kedileri Severken Ağlayınız – Toplu Şiirler (1967-2017) / İsmail Uyaroğlu

Kitap editörü: Güven Turan

Kapak tasarımı: Nahide Dikel
Kapak fotoğrafı: Zeynep Uyaroğlu

Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi
A Blok Kat: 2 34310 Haramidere / İstanbul
Telefon: (0 212) 412 17 00
Sertifika No: 12026

1. baskı: İstanbul, Ağustos 2007
2. baskı: İstanbul, Ekim 2011
Genişletilmiş 3. baskı: İstanbul, Ocak 2019
ISBN 978-975-08-1281-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2006
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0212) 252 47 00 Faks: (0212) 293 07 23
http://www.ykykultur.com.tr
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: http://alisveris.yapikredi.com.tr

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

AŞKTAN VE UMUTTAN ALDIM RENGİMİ

İlk Şiirler

23 • Kaçak
24 • Atlas
25 • Kıyı
25 • Şiir
26 • ABC
27 • Savaş ve Barış
28 • Sevişken
29 • Hayata Koşma
30 • Kurşun
31 • Yan Yanayken En Çok
32 • Aşkçekişen
33 • Karanlığa Koşma
34 • Aşk Suresi
35 • 23.4.1970, İskenderun
37 • Çok Yaşa Ölüm
38 • İyi Hüzünler
39 • Gökyüzü, Güzel Gökyüzü
40 • Güneyliye Koşma
41 • Bitmeyen Şiir
42 • Şiir, Kütahyalı Kadınlar, Sokakta Gezmenin Erdemi ve Kaka Üstüne

Namlusu gülle ovulup Parlatılmıştır şiirimin

45 • Güzelleme, Kavgaya
46 • Adı Konmayan
48 • Varılan
48 • Silah
48 • Direnç Yüreğim
49 • Gül
54 • Ve Gir Koluma
56 • Hınçlıyız
57 • Haydi Şiirim Ateş Hattına
59 • Ölüme Gölgesini Düşüren
60 • Ama Umudu Değil
60 • Şafak
61 • Toprak, Çilekeş Toprak
63 • Filistin
64 • Gerçek ve İmge Üstüne Küçük Bir İç Diyalog
64 • Kaynak
65 • İçerde de O
66 • Militan Kızın Şiiri
67 • Mektup
69 • Bir Dağ Destanı
71 • Genç Bir Ozanın Ardından Küçük Ölüm Şiirleri
73 • İçerde Olana Şiir

74 • Aşk
75 • Aşk 2
76 • Koşma

YAKINDA

79 • Yakında
80 • Gökyüzü ve Şiir
80 • Gökyüzü ve Ölüm
81 • Gökyüzü ve Gerillalar
82 • Küçük Bir Yol Şiiri
82 • İşkenceciye Bir Soru
83 • Sanatoryumdan Mektup
86 • Lorca İçin
87 • Kanlı Şiirlere Hazırla Beni
89 • Gurbetteki Yaralı Öğrencinin Türküsü
90 • Gecekondusu Yıkılan Kadının Türküsü
92 • İnançla, Umutla Örülü O Şey
94 • Yolculuk
95 • Çocuklar, Evler
96 • Ölü, Çam, Balta
98 • Ben Kalender Bir Şairim
100 • Yaşasın Nötron
102 • Tanrı ve Patron
103 • Öldüremez Seni Kalleş Bir Kurşun
104 • Çocukluğun
105 • Çocukluğun 2
106 • Çocukluğun 3

HAYATI KARŞILAYAN ŞİİRLER

109 • Ömrüm, Bana Bağışla Bu Şiiri
111 • Ölüm Hayatı Kuşatalı Beri
112 • Kardeşlerim, Gerillalar
113 • Ölenler İçin Güzelleme
113 • Küçük Burjuva Maceracısı
114 • Bu Şiiri En İyi Ali Rıza Anlar
115 • Bir Eylül Günüydü
116 • Yeşil Yağmur
116 • Küçük Bir Sevda Şiiri
117 • 25.4.79
117 • Bir Güneş, Bir Kar
118 • Defter
118 • Küçük Bir Ölüm Şiiri
119 • Buruk Şaka
119 • Bir Kötümserin Ölüm Özlemi
120 • Konsomatris
122 • Bach'ın Mi Majör Keman Konçertosu
122 • Kar ve Sessizlik Üstüne
123 • İstanbul'da Akşam
124 • Antalya İzlenimleri
127 • Necatigil İçin, Saygıyla
127 • Sevinç
128 • "Şimdiki Çocuklar Harika" Değil

ŞİİR KİTABI

131 • Acımın Gülüdür Şiir
131 • Aşk Şiirleri
132 • Aşk ve Şiir
132 • Ateş Gözlü
133 • Ayna
133 • Aysberg
133 • Balıkçı
134 • Çığlıktır Şiir Ama
134 • Çocuk Şiirleri
134 • Deniz ve Şiir
135 • Dev/in Şair
135 • Geceyse Bile
136 • Gül Yaprağı
136 • Haber Veren
137 • Hançer
137 • Hüznün Şiiri
137 • Irmak
138 • İmza
138 • İpek
138 • İstanbul'da Kar Şiiri
139 • Kan
139 • Kar ve Şiir
139 • Kara Şiir
140 • Karanfil Kokusu, Gül Rengi
140 • Kılıç ve Dalkılıç
141 • Ki Bilsin Benden Sonrakiler
141 • Kirmen
141 • Kuş
142 • Okurunu Bekleyen Şiir
142 • Pay
142 • Pir ve Amentü
143 • Seçim
143 • Silah ve Çiçek
143 • Şairin Dörtlüğü
144 • Şairin Mezar Taşı İçin
144 • Şiir Ana
144 • Şiir Çiçeği
145 • Şiir, Sevgilim
145 • Şiir Sevinci
146 • Şiir ve Balkon
146 • Şiirin Kaynağı
146 • Şiirin Özeti
147 • Şiirin Üç Kuralı
147 • Tan
148 • Taşarken Yüreğinden Keder
148 • Uçurum
148 • Yaratan
149 • Yazılmaya Başladı Bile
149 • Yorum
150 • Yüreğe Çizili

BİR DEMET DİKEN

153 • Sunu
154 • Acı ve Şiir Üstüne
156 • Şiir, Her Şey
157 • Öyle Yalnızım ki
158 • Ağlamak İstiyorum
159 • Güller Bile Kokmuyor
160 • Ateşin İçinden
162 • Gri
163 • Dehliz
164 • Irmak ve Dere
164 • Karanlık Şiir
165 • Gece ve Gece
165 • Gece… Yağmur Yağıyor
166 • Kendi Küçük Dünyamı Seviyorum
168 • "Cehennet"
168 • Sevince Bulaşan Kan
169 • Toroslar ve Deniz

169 • Geceleyin
170 • Vincent'ım Benim
170 • Çığlık Çığlığa
171 • Ölüm Dörtlüğü
171 • Ölüm Dersi
172 • Bilmece Değil
173 • Şair ile Şiir
173 • 10 Derste Şairlik
174 • Sayım
175 • Aykırı Uyak: Düğme
176 • Hepsi Hepsi Bir Bakış
177 • Siyah Sözlük

5+2'LER

181 • Akrep
181 • Ay
181 • Bir Yaz Günü, Gülhane Parkı'nda
182 • Çay Bahçesinde
182 • Çocuk
182 • Dal
183 • Eski Bir Fotoğrafa Bakarken
183 • Gece, Yolda
183 • Gittin de
184 • Giz
184 • Gök
184 • Gül ve Küfür
185 • Konuşma
185 • Kördüğüm
185 • Ne Zaman
186 • Nokta
186 • Ormantik
186 • Parktaki Kadın
187 • Perde
187 • Sabaha Kadar
187 • Sabahleyin
188 • Serçe
188 • Serinleten Ter
188 • Sevme Beni
189 • Sıkıntı
189 • Silerek Sevinci
189 • Siyah ve Zor
190 • Tanıdığım Tek Duygu
190 • Umarsız
190 • Vapurda
191 • Yağmur ve Yalnızlık
191 • Yalnızlıkta Tek Seçenek
191 • Yavaş İç
192 • Yeter ki
192 • Yık Kendini
192 • Yine de

ÜÇ NOKTA YAN YANA

195 • Kış da Biter
196 • Suçlular İçin Dörtlük
196 • Yaşanmış Türkülerden
197 • Hücrede Şiir
198 • Hayatımıza Dair Notlar
200 • Üç Nokta
202 • Mayalanıyor Mavi
203 • Beşi de
203 • Org.
203 • Kaçınılmaz
204 • Ay Doğsun
206 • Özlem
208 • Er Geç
209 • "Bir Çift Güvercin"
210 • Göğün, Kırların ve Hepimizin
211 • Görüşmeden Sonra
212 • Övünçle

212 • İçerde Sevgiliyi Düşlemek
213 • Parlar Bir Işık Halkası Gibi
213 • Gökyüzü Görünmeli
214 • Gülten Akın İçin
214 • Kendim İçin

VE AŞK

I
219 • Sendin Serçe
220 • Ağart Beni
220 • Kelebek
220 • Uzayıp Gidiyordu
221 • Yine Boynun
221 • Eşikte
221 • Mekik
222 • Beyaz
222 • Sessiz Sarsıntılarla
223 • Yeni Söylenmiş Gibi
223 • El Ele
224 • Çağlayan
224 • İki Gün Görmedim de Seni
224 • Yves Saint Laurent
225 • İç İçe
226 • Ofset
226 • Villa
226 • Patika
227 • Sürpriz
227 • Felaketlere Gülecek Kadar
227 • Aşkımızın Şiirini Yazarken
228 • Der Gibiydin İçerken
228 • Caddenin Ortasında
229 • Ağlamaya Başladın
230 • Sel
230 • Asıl Kimlik
230 • Güzelliğini Gelişin
231 • İkili
231 • 194/B
231 • Ört Yumuşacık Gölgeni
232 • İkisi de Güzel
232 • Karşılıklı Ayakta
233 • Düş
233 • Oda Şiiri
234 • 6x9

II
237 • Çıt!
238 • Şimdi Yoksun
238 • Eskisi Gibi
239 • Kor
239 • Yok Olmak Pahasına
239 • Ürkek
240 • Bizimdi İstanbul'un Bütün Sokakları
240 • Nöbet Tutar Gibi
240 • Unutamazsın

III
243 • Aşktır, Muhabbetle Öldürür

ÖLÜME ÖNSÖZ GİBİ YAŞAYAN

247 • Platonik
248 • Yenikapı'da İki Yalnızlık Sorusu
248 • Hazine
249 • Kedim

249 • Kapkara Mizah
250 • Travolta Gençliği
250 • Büçük
250 • Çağrışım
251 • Karanlık
251 • 31 Aralık 1983 Gecesi
251 • Silinmiyor
252 • Burkulmuş, Siyah
254 • Yalan Şiir
254 • İki Kelimeyle
255 • Çocuklar da İntihar Eder
255 • Çözüm
255 • İntihar Dörtlüğü
256 • Çiçek
256 • Grafik
257 • Sızarken Kanın
257 • Özenli Burucu
257 • Döküm
258 • Unutamadım Seni
259 • Asla
259 • Gülhatmi
259 • Şiirbaz
260 • Diyalog
260 • Satranç
260 • Biraz Ötemde
261 • Usulca
261 • Bakarsın Uyanırım
262 • Vasiyetimdir
262 • Ölünceye Dek
262 • Doymadım
263 • Kuytularda
264 • Bir Pazar Günü, Yedikule Surlarında
264 • Ateşengiz
265 • Acıronomi
265 • Göksel Rapor
266 • Işık Yorumu ya da Varamamak
266 • Hangi Acıdan
267 • Asmalımescit'te
268 • 'Madde' ve 'Metin' Yazarken
268 • Onlar İçin Dörtlük
269 • Hikâye
269 • Ferhat Yorumu
270 • Yıkım
271 • Evde
271 • Evlilik
272 • Melekler Siyah Giyer
272 • Beyaz Ölüm
272 • Esin
273 • 1 Ocak 1985 Sabahı
273 • Kelebeğin Kısa Tarihi
274 • Ölüme Önsöz Gibi Yaşayan
274 • Ağaç
275 • Bir Türlü
275 • Gitsem Şimdi Oralara
276 • Koş-ma
277 • Yalnız Şiirim
277 • 'Daktilo Kız' İçin İki Dörtlük
278 • Kara Bir Senaryo
279 • Buralardan Erken Göçene
280 • Ağlarsa Şiirim Ağlar
281 • Acı Çekmek İçin Böyle Şiirler…
282 • Ayşam
282 • Öte Kan
282 • İçinde Duymak
283 • Bitti Artık
283 • Aşınmış Aşk, İş ve Mutfak
284 • İncelik
284 • Adagio

284 • Sencil
285 • Soyunuk
285 • Âşığın Aristokratı
285 • Kadim Zamanların İkliminde Aşkî Bir Dörtlük
286 • Uyumsuz

ŞİİR... ÖLÜMCÜL YOLCULUĞUN SENİN

289 • Şiir… Ölümcül Yolculuğun Senin
295 • Kısas-ı Enbiya-i Şuara
296 • Buluşma
297 • Uçan Halı
298 • Saati Saatine, Yazılmayan Şiir
299 • Şairler de Ölür
299 • Yoklama
300 • Yaş 35+5
300 • Alarm Şiir
301 • Zeynep'in Yaş Gününde
301 • Giderayak
302 • Arada
302 • Ecza
302 • 8.8.86
303 • En Sevgilim Galata Kulesi
304 • Temiz İçki
305 • Kırık Nota
306 • Şeytani Eli Kederin
306 • Gece, 2.30
307 • Okşa Yangınımı, Yatıştır
307 • Çizerek Israrla
308 • Elinde Bir Hançer, Geceleyin
309 • Resim
309 • Albatros
310 • İstanbul
311 • Karaköy-Kızılbük
312 • Kondüktör Uyuyor, Kedin Sepet İçinde
314 • 112
314 • Dünyanın Bütün Bebeklerine
315 • İyi Şiirler
315 • Çocuklar Hariç
316 • Gök Sözlüğü
317 • Bedesten
317 • Yosma Yürüyüşü
318 • 'H' Farkı
318 • Definesi Sevgi

LANETTAYİN BİR ŞAİR

321 • Uçuş
326 • Schumann'lı Sıkıntı
327 • Kedileri Severken Ağlayınız
328 • Henüz
328 • Sancıyor Duvarları Odamın
329 • Durum Bundan İbaret
330 • Temize Çekilmemiş Dörtlük
330 • Küçük Bir Park Şiiri
330 • Dikkat!
331 • Yara
331 • Sirk
332 • Sızan
333 • Cehennev

333 • Kapanmadı
334 • Dönüyor
334 • Küçük Kız
335 • İhtiyar
335 • Fi
336 • Solmuştur O da Çoktan
337 • Yaban
337 • VYZ
338 • Elacivert
338 • Korku
339 • Kim Korkmaz Hain Ölümden
339 • Flamenko ve Ölüm
340 • Yeni Yıl Şiiri
340 • Unutmuşken
341 • Tabut
341 • Büyük Yalnızlık
341 • Yıkık Mezar
342 • Nasıl da Eserdi Rüzgârım
344 • A(ş)kkor
344 • İken
344 • Anı
345 • Yine
346 • Kös**nü**
346 • Mersin'de Bir Çay Bahçesi
347 • Sabaha Dek
348 • Bkz.
348 • Aşklar da
348 • 'Veda Busesi'
349 • Anımsama
349 • Ah Min-el Aşk
349 • Yeni Âşık
350 • Yirmi Yıl Sonra Bile
350 • Pazar Temizliği
351 • Lanettayin Bir Şair
359 • Kar
359 • Geceleyin Kar
359 • Yağarken Kederle
360 • Kış Manzaraları
361 • Sessizlik Senfonisi
361 • Kar, Kedi ve Keder
362 • Kar ve Uzaklar
362 • Tapon
363 • Ay da Varken Üstelik
363 • Küfr-ü Şairane
364 • Lütfen Öldürün Beni
365 • Çarpılma
365 • Haydarpaşa ve Martılar
366 • Emekli Ressam
366 • Açık Pencere
366 • Gelin
367 • Ters Sözlük
368 • Dul Yakası
369 • Assolist
369 • Beethoven ve Karpuz
369 • Homo Sapiens
370 • Alışmıştık Ne Güzel Asmaya
371 • Nöbetçi Şair
371 • Nafaka
372 • Donanma
372 • Çeviri
373 • Verilecekse
373 • Sarraf
373 • Şair Ona Denir ki
374 • Seyirlik
374 • Kıyamet Alametleri
375 • Genç Şaire Öğüt
375 • Şair Adayına Öğüt
376 • Erdem
377 • Apollinaire
377 • Nâzım
377 • Nâzım Olimpos'ta
378 • Necip Fazıl

378 • "Garipliğim, Mahzunluğum Duyurmayın Anama"
379 • Necatigil'in
379 • Şiirin Göçmüş Sevgilileri İçin
380 • Çekim
381 • Ah!
382 • Yirmi Beşindeydin Öldüğünde

KİRLİ ŞİİRLER

385 • "Kirli Şiir" Üstüne Çıkmalar

Şer Şiirleri

399 • Sapladım Bıçağı
400 • Akreplere Sövgü
401 • Bir Harfi Düşmüş Şiir
402 • Ürkünç
402 • Ene'l Şeytan
402 • Kapkara
403 • Sanrı
404 • Yak
406 • Kara Melek
406 • Tanrının Ölümü
407 • Kargınmış
409 • Kötü Bir Yurttaş
410 • Usul İntikamcı
412 • Caniler Cennete Gider
414 • Tramplenli Uçurum
415 • Şölen
416 • Şer ve Şiir
416 • Düello
417 • Günü Geldi Vahşetin
419 • Davranış Bilimi
420 • Kötüler Kötüdür
421 • Villon Gibi
422 • Cinnet Vadisi
423 • Şiddeti Sev
424 • Dikkat, Çarpar!
424 • İnsanlar, İnsancıklar
425 • Ayyy!
425 • Kara Kuğu
426 • Komen
426 • Şiir Baronlarına
427 • Masalın Sonu
427 • Öç
428 • Ağır Metal
428 • Tinerci Çocuk
429 • İfrit
431 • Cinnetin Eşiğinde
431 • Yarasa
431 • Se(k)s
432 • Hapçının Şiiri
432 • Çığlık
433 • Şeytanın Tetikçisi
433 • Naklen Şiir
434 • Yurdum Burcuvası: Moderin Ağa
435 • 'O Kadar'
435 • Şiir Boşalmaktır
435 • İç Savaş
436 • İblismail
436 • Kintikam
437 • Komi
438 • Metamorfoz ya da İ.'in Gayri Resmi Tarihi
438 • Rötuş
439 • Tinerci Çocuk 2
440 • Konsomatris Gönül İçin

440 • Arka Bahçe
440 • Canım Okurum Benim
441 • Tarif
442 • "Abi"lerden Biri İçindir "Kara"
442 • Çitilemeden
442 • Günahtan Korkan İçin Haikumsu
443 • İyiler İçin Haikumsu
443 • Kirli Şair İçin Haikumsu
443 • Kirli Şair İçin Haikumsu 2
443 • Kirli Şair İçin Haikumsu 3
444 • Oysa
445 • Jilet
445 • "Bar Kelebeği"
446 • İnce Nokta
446 • Ölümcül
447 • Balta Devri
448 • Ağı
448 • 'Gül-Bülbül'ün Çağdaş Yorumu
449 • Memelerin Bebeler ve Babalar İçin Anlam ve Önemi
449 • Kokteyl Güzeli
450 • Milenyum Şiiri
450 • İstiklal Cad.
451 • Baykuşlu Şiir
452 • Bıçkının İlanı Aşkı
453 • Kork Bizden İst.
454 • Yurt
454 • Tık!
454 • Encam
455 • WWWC Şairleri
455 • Çöpçü Çocuk
455 • Tinerci Çocuk 3
456 • Kıyamet Şairi
456 • Plaj Vampiri
457 • Giz
457 • Faça
457 • 'Beyaz' Şairlere
458 • İp

Şer Sureleri
461 • Kırbaç Suresi
462 • Ateş Suresi
463 • Uçurum Suresi
465 • Tırpan Suresi
466 • Azap Suresi
467 • Yalnızlık Suresi
468 • Katl Suresi
469 • Fuhuş Suresi
470 • Kartal Suresi
471 • Sürgün Suresi
472 • Ah Suresi
473 • Ölüler Suresi

5-7-5'LER (475-547)

SON ÇENTİK

Yeni Çentikler
555 • "Hayatta Ben En Çok..."
556 • Dostum Beethoven
557 • Samsa
557 • İçli Yılan
558 • Mola Ver Arada
558 • "Meyhane Mukassî Görünür..."
559 • Sinopsis
560 • Yurdum 'Yuva'sı
560 • Aşk ve Nefret

561 • Hüvelbaki
561 • Çıktı Kehanet
561 • Amerikan Bar
562 • Amerikan Bar 2
562 • Bu da Benim Amadeus'um
563 • Yakın Temas
563 • Pembe Kedime
563 • Aşk ve Gurur
564 • Kedi Köpek Milletine
564 • Merhem
565 • 'Nüzul'lü Nine
566 • Kara Delik
566 • Duman
567 • Mahşer Okuması
567 • Ece Ayhan'dan Şeytan Taifesine
568 • Çocukluğunun Kartalı
569 • Boran
569 • Angina Pektoris
570 • Angina Pektoris 2
570 • "Melhem Urun Yâresine"
571 • Yesenin'e, Kederdeşime
572 • 6 Mayıs
572 • Miles Davis
573 • Yalnızlık Liedi
573 • Yedinci Kat Yaratığı
574 • Utanç Ağıtı
576 • Yunusça Kıyamet Beşliği
576 • Azrail'den Umut Kesilmez
577 • Gençliğe Hitabe
577 • Kafka Sıkıntısı
578 • Hz. Nietzsche
578 • Çürük Düş
578 • Beklenmeyen Misafir
579 • Kulüp 27
580 • Mesel
580 • Yoksuldun, Gariptin Onculayın
581 • Ağır Suç
581 • Karizma
582 • Avın İntiharı
582 • İkinci Enfarktüs
583 • Çakırdiken
583 • Dr. Ramses
584 • Yüklü Gelin
584 • Nâzım ve Neruda
584 • Ruhi Su
585 • Ümmü Gülsüm
585 • Tom Waits
586 • Sabuklama
586 • Düet
587 • Şiir Çağrısı
587 • Fazla Mesai
588 • Son Bourbonlar ve Azrail
590 • Son Sultana
590 • Berkin Elvan İçin

Eski Çentikler

593 • Şiir Manisi
593 • Uzlaşmaz Çelişki
593 • Radyom İçin
594 • Kutsuz Doğum Şiiri
594 • Gelgit
595 • Yazmaya Yeni Başlayana
595 • Yunus'un Hoşgörüsüne Sığınarak İki Ters Dalga
596 • Kara Oyun
596 • Serüven
597 • Yaşayamadan Göçtün
597 • Annecik

598 • Kayıt
599 • Bırakamazsın
599 • Kor Ötesi
600 • Gizli Gizli
600 • Pişmanlık Dörtlüğü
600 • Yahya Kemal'in Bir Beytini Taştîr
601 • Hücreden Cevap
602 • Lanetli
602 • El İlanı
602 • Meclis Sorusu
603 • Alkol Kaçağı
603 • İlkokul Aşkı
604 • Pazaryerinde Bir Tezgâh
605 • Sıklet
605 • Sokak Köpeğiyle Sohbet
605 • Kederkeş
606 • Yılkı
606 • Başlanamayan Şiir
607 • Ceylan
607 • Erguvan
607 • Beyaz Dörtlük
608 • Kilim
608 • Yorgun Mermi
609 • Rapor
609 • Garka
609 • Pegasos
610 • Yazı
610 • Timsah
611 • Mart Kedisi
611 • Dünya Nimetleri
611 • Cihat Burak'la 'Muhavere'
612 • Baudelaire ve Sait Faik
612 • İpekçe
613 • Özürle
613 • Akşam Esintisi
613 • Namerhem
614 • Ve Cesaret
615 • Seninle Hep
615 • Bin Yıllık Yalnızlık
615 • İğ**düş**
616 • Yıldırım
616 • Karanlık İstasyon
616 • Peçeteye Reçete
617 • Kocatmış 'Koca Kent'lik
617 • Lekeli Dörtlük
617 • Uyku Beyazdır
618 • Deva
618 • Sahaya Çıkarken
618 • Grafiti
619 • Sansürsüz 5-7-5'ler

Çentikçikler (621-633)

TEREKE

639 • Tereke
639 • İsmail'i Takdim
640 • İsmail'in Yeri
640 • Çıkmaz
641 • Kırık Dökük
642 • Alarm
643 • Emanet
643 • Ölüm Açısı
644 • Hüzün
644 • Dedem Yunus İçin Beşlik
645 • Arasıra Tuttursan da
645 • Kederle
646 • Kadrolu
646 • Çık Artık
647 • Oda Müziği
647 • Fotoğraf
648 • Kozmik Yalnızlık
648 • Hayrına

649 • Tutku
649 • Otoportre
650 • Zifiri
651 • Hepten
651 • Tanrı'ya Saygılarımla
652 • 'Kahpe Felek'
652 • 'Tashih'
653 • Enfarktüs
654 • Metropol
654 • Kent Yorgunu
655 • Şeytan Uçurtması
655 • Dul Ninenin Bayramı
656 • İlk Kedim
656 • İlk Kedim 2
657 • İlk Kedim 3
657 • Masumiyet
658 • İsmet Sungurbey İçin Altılık
658 • Sokak Köpeği
659 • Köpeciğim Paşa'ya
659 • Yabanıl
660 • Kırık Plak
660 • Maraş
661 • Şair Eskisi
661 • Şair Eskisi 2
662 • Zalimime
662 • Darbe
663 • Antitez
663 • Eprimiş İpek
664 • Ağır Çekim
664 • Saklı
665 • Esra(r)
665 • Ordaysan Hâlâ
666 • Güzel Yangın
666 • Numunelik
667 • Nedensiz Şiir
667 • Işıma
668 • Taze Kan
668 • Sığınak
669 • Karşılama
670 • "Cazz"
670 • 'Son Ütücü'
671 • Işıl Işıl
671 • Kem Talih
672 • Temmuz Güneşi
672 • Oba Bilgeliği
673 • Şair Atasözü
673 • Özet Dörtlük
674 • Issız Ay/yaş
674 • Bar Meteoru
675 • 'İşteş Fiil'
675 • 'Bip'li Dörtlük
675 • Mecnunî
676 • 'Âlem'
676 • Çağdaş Bir Darbımesel
677 • Pembe Şair Güzellemesi
678 • Çevrecilere Sevgiyle
678 • Savaş Suçlusu
679 • 'Anadolu Kap(l)anları'
680 • Sıkıyönetim
680 • Cumhuriyet Talimi
681 • 'Yeni Cellat' Altılığı
681 • Şerh
682 • İsmail'den Tweetler
684 • Aşkî 5-7-5'ler
685 • Öteki 5-7-5'ler

Aşktan ve Umuttan Aldım Rengimi

İlk basım: 1978, Cem Yayınevi

İlk Şiirler

KAÇAK

Ölüm dolaşıyor sokaklarda
Korkuyla soluyor güz
Haydi kaçalım biz

Ölüm çünkü devriyedir
Kol gezer rap rap
Bugünkü sığınağımız şarap

Güz korkar çünkü güzdür
Yoksa neden sararması
Şarap bitti nerde rakı

Sayın ölüm
Gerçi geçmez aklımızdan başkaldırmak size
Çok içtik yalnız sataşmayın bize

1967

ATLAS

Ve istersen başlayabilirsin
Yağmurlarını yeniden ormanıma
Ülkenin kapısını aralayıp
Irmaklarını kurak toprağıma

İstersen bakmayabilirsin de
Savaş suçlusu sözlerime
Zaten sevmek çokluk
Göz yummaktır başka ne

Sonra açabilirsin göklerini
Öksüz kalan kuşlarıma
Gitgide alınmaz kalelerini
Bozulmuş yenik orduma

Ey yanında fırtınasını
Da birlikte taşıyan
Hırçın ve huysuz okyanusum
Körfezini kıyısız kalyonuma

1967

KIYI

Tekrar tutuşuyoruz
Elbet bir şiir yazılır ellerin üstüne
Seninle biz şimdi bir sevginin kıyısındayız

Ağaçlar var. Elbet var
Kuşlar? Elbet onlar da var
Seninle biz şimdi bir sevginin kıyısındayız

– Ellerin nerde ellerin?
– Ellerin ellerinde ellerim
Seninle biz şimdi bir sevginin kıyısında
Mıyız?

1967

ŞİİR

Ah, kimse anlatamaz beni
Karanlık, ince ellerimi
Söylersen yalnız sen söylersin
Aşkın ve acının çiçeği

1968

ABC

Aşk: kaybetmektir
karanlıktır
soyuttur

yaklaşılır
tutulmaz

Deniz: mavinin özetidir
düşünseldir
İskenderun'da ansızın açıklar gizini
Maraş'ta şarkılardan
ve resimlerden bilinir

Şafak: kanlı şölen
sabah muştucusu güneş
tutuşturur karanlığı
ve yeni bir sevinç yaratır
başlattığı yangından

Ölüm: ölümdür
yalnız kendisiyle açıklanabilir

Tanrı: bir çocuk
hayretiyle bakar dünyaya
insanlara
bakışları serindir
(ey serin bakışlı Tanrı)

Umut: şiirlere girer

Şiir: kurtarıcıdır

1968

SAVAŞ VE BARIŞ

Ellerini ezberledim, elbette ezberlerim
Kullanıyorum bazı durumlarda
Mesela kötürüm bir aşkta
Ve silahsız kalınca savaşta

Ama en çok savaşta
Öyle ya ellerin bulunmaz tabanca
Ellerin ve her yerin
Öyle ya her yerin gizlin kalmayınca

Gizlin kalmayınca, çünkü sen
Çok iyi beceriyorsun soyunmayı
Savaş birden duruyor ve başlıyor
Güvercinler uçuşmaya

Görüyorsun ya barış
Sana bağlı ve soyunmana
Haydi güzelim başla artık
Hünerini kullanmaya

1968

SEVİŞKEN

Bakıyorum: önünüz
Ancak şu söylenebilir bir şiirde
Karanlık ve sessiz
Şey diyecektim
Sevişir misiniz?

İşte gece, işte çılgınlığım
Ve insan isteyebilir bazen
Bazı şeyler: şeyiniz
Hadi kanayalım birlikte
İnce ve sonsuz beliniz

Çünkü sabırsızım
Çünkü sabırsız
Ve konuşkan memeleriniz
Değince dimdik oluyorlar hemen
Tenime teniniz

Çok eskiden birine söylemiştim
Size de söylüyorum
İnsan sevişecekse eğer
Yatağa çıplak girmeli
Çıplak yerleriniz

1968

HAYATA KOŞMA

Dengesiz bir kaçkınım sıkıntıdan
Ey hayat sars beni, değiştir beni
Bıraktım artık o eski ülkemi
Ey hayat sars beni, değiştir beni

Uygunsuz biriyim hep orda burda
Mesela tam bir denizin yanında
Ya da hiç sebepsiz yol ortasında
Ey hayat sars beni, değiştir beni

Bir denizin yanında ne bileyim
Kanıyor hüznüm, sıkıntım, her şeyim
İçimde her an bir yangın: ben neyim
Ey hayat sars beni, değiştir beni

Var mıyım, yokum belki, belli değil
Adım olacaktı, şeydi, İsmail
Yeniden yaz daha koyu, onu sil
Ey hayat sars beni, değiştir beni

1968

KURŞUN

Arala yüreğinin penceresini
Çocuğum
Başka dünyaları görürsün ordan
Yamacını yalçın memelerinin
Ordaki çalkantılı denizi

İşte o denizi geç
Ulaşınca kıyıya
Sevgi doldur kurşununun kapsülüne
Doğrult silahını
Ve ateşle

Önce hafif bir sarsıntı olur
Sonra kurtulur birden çekiminden
Artık boşlukta
Hedef arar kurşunun kendine
Aşksızların listesini gözden geçirirken

Ve çocuğum
Senin o sevgi elçisi kurşunun
Sonunda gelir beni bulur
Ateşleyince yüreğimin cephaneliğini
Aşk başlar, barış bozulur

1969

YAN YANAYKEN EN ÇOK

Yakanızdan
Cömert ve çılgın yakanızdan
Sokuyorum elimi koynunuza
Yine cömert ve çılgın koynunuza
Okşuyorum
Uyanıyor göğsünüzün madeni
Art arda patlamalarla

Ağzınızı alıyorum ağzıma
Orda da bir patlama

Isırıyorum
Bir daha

Ama aramızdaki ara
Duyuruyor kendini yine de
Yan yanayken en çok
Ve böyle kucak kucağa

1969

AŞKÇEKİŞEN

Artık başlayabiliriz sevişmeye
Aşkın ve şeyin öğretmeni
Çöz düğmelerini

Aç göğsünün vadisindeki
Sevginin yolunu
Sevginin ipek yolunu
Akıt ırmağını
Akıt
Ve geçir ağzının kanalından
Karışsın sularıma
Ilıtsın bedenimi

Sevgilim ağunu sun
İmzanı at
Ele geçir kandır beni

Ve durma artık
Batır aşkçekişen bağrıma
İki hançer gibi
Memelerini

1969

KARANLIĞA KOŞMA

Karanlık yüzün
Ve sesin yer yer karanlık
Bugün günlerden ne, saat kaç?
Kim bilir, her yer karanlık

Saat kaç mı? 8... 8.15... 8.30
Günlerden 31 Ekim Cuma 69
Elbet akşamın 8'i, 8.15'i, 8.30'u
Biliyorsun akşamleyin iner karanlık

Nereye iner? Kente ve aşka
Yine biliyorsun bu sözün gelişi
İnince elbet kente inecek
Baksana en çok kentler karanlık

Ama önce aşka iner, sonra kente
Sonra sana, sesine, 31 Ekim saat 8'e
Bu arada geceye de iner
Yoksa niye hep geceler karanlık

Sevgilim artık bitireceğim bu şiiri
Başka bir şey solumayan çünkü
Bir İsmail olarak biliyorum ki
Eksilmez artar uzadıkça şiirler karanlık

AŞK SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan
Aşkın adıyla başlarım

De ki
Aşkı indirdik
Ve yarattık hasreti
İşte Kerem ile Aslı'yı
İşte Leyla ile Mecnun'u
İşte Ferhat ile Şirin'i

Sonra düşündük intiharı
Sevdazedeler için
Yapacak bir şeyi kalmayanlar için
Ölüme sığınmaktan başka
İşini bilir ağuyu
Eli çabuk kurşunu
Ve dahi serin hançeri

Şüphe yok ki
Bilerek verdik hançere bu sıfatı
Girince serinletsin diye
Yanan yüreği

Ant olsun ki onlar, aşka tapanlar
Sağırdırlar ve kördürler
De ki
Acıyı da onlara indirdik, çileyi de
Bir de ihaneti ekledik sayfanın altına
Tamamladık aşkın kimliğini

1969

23.4.1970, İSKENDERUN

Kaçtım
Uslanmaz yüreğim dedi ki kaç dedi
Seni kimse kurtaramaz
Kaç kurtul
Vurdum kendimi yollara

Ey bozgun!

Şimdi düşünüyorum da
Beni kimse kurtaramaz
Ölümden
Ah, ölümden başka

Ey ölüm!

Baş başayım. Acımla
Yer: İskenderun
Yer: deniz kıyısı
Yer: denizin tam kıyısı

Ey denizin tam kıyısı!

Bir martı süzülüyor ötelerde. Martılar hep süzülür zaten. Ve zaten hep belli bir şey yapılır şu yeryüzünde. Martılar süzülür, çiçekler açar...

Ben acı çekerim!

Ve böyle yazılır tarihi yeryüzünün: acıyla, aşkla. Yani ben her şey aşkla yapılır diyorum, yani acıyla.

Ey aşk, yani ey acı!

Uslanmaz yüreğim dedi ki
Kaç dedi
Kaç kurtul
Vurdum kendimi yollara

Şimdi düşünüyorum da
Kimse kurtaramaz beni
Ölümden
Ah, ölümden başka

ÇOK YAŞA ÖLÜM

İşte en sonunda
Dönüştürdük aşkı da acıya
Artık sevinebiliriz
Sevinebilirsin
Ya... ya... ya!..

Konuşacak neyimiz kaldı
Artık acıdan başka
Belki bir de günleri sayabiliriz:
Bugün çarşamba, yarın perşembe, öbür gün cuma
Oldu bu iş, pek beğendim ve hüzünlendim
Hadi bir daha:
Bugün çarşamba, yarın perşembe, öbür gün cuma
Çok kötüyüm
Şa... şa... şa!..

Aşk da dönüşünce acıya
Oğlum İsmail
Ne günler, ne geceler
Tek şeyin kaldı, uzatma:
Ölüm... ölüm... çok yaşa!

1970

İYİ HÜZÜNLER

Gece, deniz ve rakı
Evet, iyi bildiniz, Kumkapı
Hüznün dalgası vuruyor kıyıma
Sahi hüzün diye bir şey vardı

Ama sanmayın ki bu şiir
Yalnız hüzünle beslenecektir
İşte lacivert bir dize size:
Ay kararıyor oğlum, şu içkini bitir

Balık tava, balık ızgara, buyrun
Bu sözler benim değil garsonun
Girdiyse eğer bir şiire böyle uluorta
Suç bende değil valla, rakıya sorun

Hay Allah, sarhoş oldum galiba
En iyisi kesmek bu şiiri burda
Ve gidip uyumak
Hadi iyi hüzünler ay kardeş, beni unutma

GÖKYÜZÜ, GÜZEL GÖKYÜZÜ

Gökyüzü, güzel gökyüzü
Niye solgun yüzün, alnın niye kırışık
Yoksa senden gelmiyor mu
Bu savrulan altın ışık

Senin gibiyim ben de
Bir gülümseme dolaşıyor ama yüzümde
Gökyüzü, güzel gökyüzü
Altında cam gibi, saydam bir karanlık

İçim dışım yıkanıyor oysa ışığınla
Gökyüzü, güzel gökyüzü
Öyleyken yıllarca uzağımda, anla
Mutluluk, sevinç ve aydınlık

Gökyüzü, güzel gökyüzü
Niye solgun yüzüm, alnım niye kırışık
Ve niçin, niçin, niçin
Dinmiyor içimdeki yalnızlık

GÜNEYLİYE KOŞMA

Dökülmüş omzuna ah, zülüfleri
Kimin, yârimin elbet, 'ah'tan belli
Ben böyle güzel görmedim nicedir
Bakışları ta uzaktan güneyli

Nedense onun her şeyi güneyli
Uzak değil, geçen kıştı, kar vardı
Yine de o soğuklarda okşarken
Elimi yakıyordu memeleri

Yâr senin gizine eremiyorum
Sanki sen doğuruyorsun güneşi
Öpüşürken ışığa boğuluyor
Güneyin çılgın ve çılgın denizi

En çok da yataktayken güneylisin
İsmail'im nicesin gördüm ama
Yalnız seninle sevişirken duydum
Gövdemin sıcacık eridiğini

BİTMEYEN ŞİİR

Baylar aşkı anlatıyorum
Aşkın hem de hasını
Yalnız şunu söyleyeyim başlamadan
Ben istediğim yerde keserim
Siz getirirsiniz arkasını

Önce bir yağmur yağdıracağım
Hüzün çünkü a'sıdır aşkın
Olunca hüzün a'sı aşkın
Kim durdurabilir artık yağmuru
Yağmurun yağmasını

İşe hüzün karıştı diye
Şaşırmayın sakın
Şiirim sen de şaşırma
Salarım şimdi ben onun üstüne
Sevincin savaş arabasını

Onun üstüne kimin üstüne
Haydi çocuklar binin üstüne
Sevinç dörtnala gidiyor
Kurtaracak hüznün elinden
Aşkın yakasını

Bu şiir burda biter
Çünkü işler sarpa sardı
Bakalım nasıl bulacaksınız
Kana bulamadan şiiri
Sevinçle hüznün arasını

ŞİİR, KÜTAHYALI KADINLAR, SOKAKTA GEZMENİN ERDEMİ VE KAKA ÜSTÜNE

Şiirde sese inanırım
Şırıltısı duyulmalı sözgelimi derenin
Alttan alta girdiği dizede
Cemal Süreya'da örneğin türkü bile söyler
Üstelik çölde

Kütahyalı kadınlar
Daha evcimen İstanbul'dakilerden
Ama kullandıkları koku
Yanlarından geçerken duydum
Aynı ayartıcılıkta hemen hemen

Sokak aralarında mı gezmeli
İçki mi içmeli
Bence sokakta gezmek daha iyi
İçki içerken kimse göremez
Bir çöplükte sekiz kediyi

Bunları Kütahya'da, bir otelde yazıyorum
Saat yirmi iki otuz yedi
Hayret, C. S. nasıl yanılmış bu konuda
Kakası Afyon'da eflatun olur çocukların
Kütahya'da ya yeşil ya mavi

Namlusu gülle ovulup
Parlatılmıştır şiirimin

GÜZELLEME, KAVGAYA

Yalnız iyi sözler yakışır sana
Kötü kelimeler bile
Işığından geçerken senin
İyi sözlere dönüşür
Hüzün sevince
Savaş barışa
Zulüm şefkate dönüşür

Senin kimyanda kömür elmasa
Yokluk varlığa dönüşür
Bir su, bir dere, usul, ince
Renklenir, coşar
Sular altında bırakır kendini
Irmağa dönüşür

Bir kimsesiz dirim kazanır bundan
Direnç kazanır
Bir zalim korku kazanır
Bir devrimciyse elbet umut kazanır

Çünkü umut her şeye dönüşür

1970

ADI KONMAYAN

Bu toprağa iki şey yazıldı:
Alın teri ve acı

Teri halkım yazdı
Acıyı kim yazdı?

Ey acı
Seni kim yazdı?

Ve bir şey yazılmadı bu toprağa:
Öfke
Çünkü daha
Onun adı konmadı

Ey öfke
Daha senin adın konmadı

Birçok şeyin adı konmadı daha:
Maraş'ta bir park vardır
Ulu Cami'nin arkasında
Bir gün çok tuhaf şeyler
Düşünmüştüm bu parkta
Az ötemde biri oturuyordu
Palabıyıklı, kehribar tespihli
Niye dedim halkım bıyık bırakır
Ve tespih kullanır hep
Öfkeden dedi içimden bir ses
Öfkesini yatıştırır bıyık burar, tespih çekerken
Ondan sonra dikkat ettim
Kimi bıyıklı ya da
Elinde tespihle gördümse
Öfke okudum gözlerinde

Bunun adı konmadı

Birçok şeyin adı konmadı daha: Yine Maraş'ta bir öğrencim vardı, Hidayet. Öğleye kadar simit satar, okula gelirdi öğleden sonra. İşte bu Hidayet'le bir gün kuyumcular çarşısında karşılaştık. Simit tablası vardı kolunun altında. Baktı ben geliyorum karşıdan, hemen oracığa bırakıverdi tablayı, sessizce döndü, vitrinlere bakmaya başladı. Sanki tablayla hiç ilgisi yokmuş gibi. Görmezlikten geldim ben de, sessizce geçtim ordan.

İşte bunun adı konmadı
Öğrenci Hidayet'in kuyumcular çarşısında
Yoksulluktan utanışının
Adı konmadı

Birçok şeyin adı konmadı daha: Yine bir gün, 3-B'de ölümü anlatıyordum çocuklara, genç ölümleri. Ejder vardı, Ejder Eşlik, pencere dibinde otururdu, ince, kuru bir delikanlı, birden hınçla indirdi yumruğunu sıraya. O kadar da terbiyeli, o kadar da ağırbaşlı, o kadar da efendiydi oysa.

Bunun adı konmadı
Ejder Eşlik'in hıncının
Adı konmadı

Bu toprağa iki şey yazıldı:
Alın teri ve acı

Ve bir şey yazılmadı bu toprağa:
Öfke
Çünkü daha
Onun adı konmadı

Ey öfke
Daha senin adın konmadı

1970

VARILAN

Geçtim hüznü ve umutsuzluğu
Ey kavga vardım kapına
Arındım, yenilendim artık
Sına beni ateşinle ve kutsa
Ey kavga vardım kapına

1970

SİLAH

Tükenir kururuz bir gün
Yalnız adımız kalır
Çocuklar, aşklar ve kavga varken
Şiirimiz bir de
O sonsuz silahımız kalır

1970

DİRENÇ YÜREĞİM

Direnç yüreğim
Kan içicilere, puştlara karşı direnç
Robdöşambr ve puro kullananlara
Yüzlerine ısıran bir gülücük oturtmuş
İnce matematik ve aşağılama bilimcilerine
Tahvil, çek, ipotek
Ve yüreğim daha binbir bilmem neyi
Gencecik çocukların kanlarıyla imzalayıp
Birbirlerine başarı dileyenlere karşı
Direnç

Direnç yüreğim

1970

GÜL

1.
Yıllar süren o büyük yıkımdan
Kurtardım bu gülü
Ve işte sana sunuyorum
Yeni bir renk ver ona
Yap büyünü

Bir kere bak
Gözlerinin rengini alsın
İki kere bak
Sindirsin o rengi
Üç kere bak
Ve bırak
Yalnızca dinle artık
Duyacaksın değişimin sesini

2.
Gül
Her dilde bir türlü söylenir
İngilizcede: rose
Fransızcada: rose
Almancada: rose
Amerikancada: rose
Vietnamcada: ölüm gülü
Türkçede: kırmızı gül, beyaz gül
Seher gülü, tan gülü
Halkımın kanayan gülü
Ve senin dilinde gül: barış gülü

(Zaten senin hayatında her şeye
Biraz bu barış sözü sinmiştir
Sözgelimi ekmeği barış için bölersin
Ne kadar çocuk varsa
O kadar dilime
Memelerini barış adına büyütürsün
Ve bir barış havası katarsın
Bütün öpüşlerine)

Benim dilimdeyse gül
Hışım gibi bir kelimeyle
Birlikte söylenir: militan gül
Ve ardından yumuşacık özetler kendini:
Aşktan ve umuttan aldım rengimi

3.
Her çocuğa bir ad konur
Mustafa: acı olur onun göbek adı
Ramazan: acı olur onun göbek adı
Halil: acı olur onun göbek adı
Kızlara da çiçek adları konur
Ve genellikle
Kuytu bir gül hecesi
Süsler çoğunun çeyizini:
Gül, Güllü, Gülten, Gülşen, Gülden, Gülnur, Gülnaz,
Gülcihan, Gülfidan, Gülseren, Gülderen...

Böylece kan yürüsün istenir
Çiçeklerin sevinci yürüsün de
Işısın yüzleri
Ama hayat acıdır
Ve acı olur onların da göbek adları

(Evet, her dilde
Türlü söylenişi olan gül
Çocukların dilinde yerini
Issız bir kelimeye bırakmıştır: kül)

4.
Dostlarından en çok sevdiği
Şafaktır gülün
Bu yüzden renk denince örneğin
Şafak rengi der tek sevdiğim
Çiçek denince şafak çiçeği
Ses denince şafağın sesi
Denizi sevgiyle uyandıran
Kelebekleri, çocukları sevgiyle uyandıran sesi
Gün denince ise şafakertesi

5.
Anlatıyor gül:
Yıllarca önceydi. Bir gün bir yangın çıkarmıştım kendi kendime. Bir bilge, yalçın kayalıkların, karanlık ormanların bilgesi, fısıldamıştı gönlüme değişimin ilkesini: "Kendi yalımınla yakmaya hazır olmalısın kendini. Önce kül olmadan nasıl yeni olabilirsin ki?" Bir sabahtı. Yeni bir şafağa, eski bir gül olarak aykırı buluyordum kendimi. Aykırı bir gülüm dedim, yapraklarım da aykırı gövdeme. Böylece inandım değişime ve yaktım kendimi. Sümbüle baktım, aykırıydı hüznüyle yeni, aydınlık bir güne. Yak dedim kendini. Nergise baktım, aykırı içleniyordu denize katılmanın sevincini mırıldanan küçük dereye. Dedim yak kendini. Baktım menekşe, karanlık bir kayanın dibinde, aykırı büyüyordu güneşe. Haydi dedim, ne duruyorsun, yak kendini. Papatya, çiğdem, gelincik... derken baktım, bütün ova kıpkızıl yalıma kesti.

O gün bugündür
Her şafak vakti
Gökyüzü gerillası küçük kuş
Tanyerinden kaçırdığı bir tutam yangını
Getirir serper üstümüze
Bütün ova
Yeniden yakarız kendimizi

6.
Güle soruyorlar:
Bu günler böyle nereye varır?
Dinliyor gövdesindeki uğultuyu
Ve diyor: isyan!

Şafak nasıl kurulur, neyle?
Birbiri ardınca patlatıyor tomurcuklarını
Ve diyor: isyan!

Diyorlar ki hayat, hayatımız
Ne zaman alınacak geriye?
Aralıyor yapraklarını, bir bıçak
Gizliden gösteriyor kendini
Kapanıyor tekrar ve diyor:
Her gülde bir bıçak bileniyor şimdi
Yakındır öç günleri
Yakındır isyan!

7.
Sana bir gül sunuyorum
İsyanın, umudun gülünü
Al, tut onu güneşe
Yanacak
Ve doğuracak kendini
Üç kere:
Gül doğuracak kendini
Gül doğuracak kendini
Gül doğuracak kendini

1971

VE GİR KOLUMA

1.
Yaşıyorum. Odamda
Geçerken günler dışarda çığlık çığlığa
Yanıbaşımda kitaplar, gazeteler
Omuzların ve boynun
O her şeyi güzelleyen
Beni yanıltan afyonun

Oysa başka şeyler de var
Kitapların ve senin dışında, biliyorum
Mesela bir Vietnam, bir Filistin
Bir Türkiye mesela
Ölümle, dehşetle aynı sayfada

Sevgilim
Artık dışarıya çıkalım
Katılalım hayata
Damarlarımızda dolaşan kanın uğultusu
Yüreğimizin, bileğimizin uğultusu
Gözlerinin, gözlerinin uğultusu
Yeni bir ses olsun
Hayatın uğultusuna

İşte soruyorum kuşlara, küçük çocuklara:
– Parola?
– Hayat
– Parola?
– Hayat
– Parola?
– Hayat
Hayat diyorum
Yazılmaz, yaşanır ancak
Bakarak çiçeklerin
Çılgın serçelerin şamatasına

Haydi onların diliyle konuşalım seninle
Gökkuşağının
Güneşin diliyle
Unutma, ölüm ne kadar karanlıksa
Zulüm ve dehşet ne kadar karanlıksa
O kadar aydınlıktır güneş de

2.
Yaşıyorum. Dışarda
Yanı başımda Türkiye. Ortadoğu. Dünya
Ve hızla değişen, yenilenen omuzların
Artık bu omuzlarınla
Daha güçlü sayılırım
Korkusuz karşı çıkabilirim namussuzluğa

Haydi sevgilim
Hayat bizi bekliyor
Tak göğsüne kavganın kanlı mücevherini
Ve gir koluma

1971

HINÇLIYIZ

–Haluk Karaçiçek'e–

Üzülme dostum
Büyüklerin vurduğu yerde
Demiş atalarımız biliyorsun, gül biter
Yine dostum biliyorsun, büyük onlar
Ve biz yalancı çıkarmayacağız atalarımızı
Gülle ödeyeceğiz, kanlı bir gülle
Yediğimiz her copun bedelini
Vurdukça onlar
Gül fışkıracak yaralarımızdan
Donanacağız inadına çiçekle

Evet dostum, hınçlıyız
Uzansak bıçak elimizde
Ama biz sevgiyle
Sevginin kılıcıyla yapacağız hamlemizi

1971

HAYDİ ŞİİRİM ATEŞ HATTINA

Hıncı tanıdım ben artık
Öfkeyi tanıdım
Şiirim tanıdı kendini

Kelimelerin güneşli ve doğurgan yüzünü
Tanıdı şiirim
Umudu tanıdım ben artık
İnancı, ölümü

Sevgilim
Bağışla beni
Yazamam bundan böyle sevda şiiri
Ben artık kavgayı tanıdım

Ölürken herkes bir şey uğruna
Kan kokusu bastırırken
Baharın taze kokusunu
Sinerken alanlara, dağlara
Hayatın en ince kıvrımlarına
Yazamam, yazamam aşk şiiri, bağışla

Yaktım sıkıntının sözlüğünü
Yeni bir kitap buldum kendime
Ateşten, kandan, umuttan
Öğreniyorum ölmeyi
Ölerek yaşatmayı

Ağzımda şarabın değil artık
Menevişli bir kelimeyi haykırmanın
Doyumsuz tadı

Evet şiirim
Biz ki zorlu günler yaşadık
Acıdan ve çileden dokundu kumaşımız
İyi biliriz hayatı
İşte ses veriyor, dinle
Çağırıyor savaşa
Artık bırakıp hüznü, içliliği
Çıkmak gerekiyor kelimelerin dağına

Haydi şiirim
Sen de ateş hattına

1971

ÖLÜME GÖLGESİNİ DÜŞÜREN

Her hüzün kırıntısı
Ey sulara gölgesini düşüren çocuk
Senin alnının şavkını azaltır
Gülüşünü biraz daha paslandırır

Gecenin donuk elmas'ı ay
Kara düşen ışıklarını toplar
Doğru senin alnına gönderir
Acı demeti halinde
Yeniden karda yansıyansa
Ay ışığı değil artık
Senin alnının tarihidir

Yüzün gider
Bir derenin yanında durur
Alnın buğulanır
Şimdi ay
Ey ölüme gölgesini düşüren çocuk
Gümüşten sesiyle dereye
Alnında gördüğü izi
Ölümün izini anlatmaktadır

1972

AMA UMUDU DEĞİL

Acı neyi siler?
Acı ancak acıyı siler
Umudu değil
Açlık neyi siler?
Açlık bir acıyı
Bir de kendini siler
Umudu değil
Ölümse dostlar
Acıyı, açlığı ve her şeyi siler
Ama umudu değil

1972

ŞAFAK

Şafak
Gecenin rahmine düşen gündüz
Güneşin şavkıyan dölü
Doğ kendini
Düş bir kor gibi karanlığa, yan
Ve harla
Denizi tutuştur, yangına boğ suları
Sonra büyüt yangınını ve büyü

Çünkü seninle gelecek sabah
Ve şöyle geçeceksin tarihe:
Kendini yakarak yarattı şafak gündüzü

1972

TOPRAK, ÇİLEKEŞ TOPRAK

Hatırlıyorum
Çocuktuk
Tasasız koştururduk üstünde
Ayaklarımızdan geçerek sevincin
Yayılırdı küçücük bedenimize
Yıllar geçti, şimdi
İşliyoruz bir yandan tasayla seni
Bir yandan da düşünüyoruz
Nasıl kaldırabiliriz köleliğini

(Değişirken her şey hızla
Geçerken eskiterek dünyayı zaman
Toprak, çilekeş toprak
Yürürlüktedir hâlâ bizim kulluğumuz
Yürürlüktedir senin köleliğin)

Gerçi elimizde gibisin
Elimizde gibi memelerin
Diri, sıcak, gergin
Büyütüyoruz terli avuçlarımızla okşayarak
Ama tam yanaşacakken
Çocuklarımız emmeye
Nasıl oluyor, anlamıyoruz
İtiyor başlarını bir el gizlice

>

Bu her şeyde böyle
Bir çiçek koparıp da örneğin
Koklamak mı geçiyor gönlümüzden
Bakıyoruz, aynı el
Uzanmış bile bizden önce

Ama diyor ki kitaplar
Bu çok sürmeyecek böyle
Kurtulacak er geç toprak ve onun işçisi
Yani biz sevgili toprak
Ve horlanan alın terimiz
Kurtulacakmışız bir gün hep birlikte

Zaten hayat da doğruluyor bunu
Her gün biraz daha yaklaşıyoruz o güne
Verdiğimiz sayısız ölülerle

1972

FİLİSTİN

1.
İki şey burada
Yan yanadır, yakar ve parıldar
Bir güneş, bir ölüm

2.
– Abdullah, su ver ölüyorum
– Hüseyin, su ver ölüyorum
– Enver, su ver ölüyorum

Güneş, çöl ve acı
Ölümün bir yaprağını daha döken ağacı

3.
Yanmışlardır
Savaşta ve güneşte
Kavurur buranın güneşi, haşindir
Öyle ki ölüyorlar değil mi
Son nefesleri çıkmadan daha
Güneş tutuşturmuştur bile ağızlarında

Ve kurşun iki kez yakar girince ete
Bir kendi ısısı, bir de güneşin yüklediği

4.
Gündüzleri ölüm
Siyah bir yakut gibidir güneş altında
Korkunç parıltılarla yansır
Bir siperden öbürüne
Geceyse yapışır insanın tenine
Ve bunaltır
Terleyen karanlıkla birlikte

5.
İki şey burada
Yan yana ve haşindir
Bir güneş, bir ölüm

1972

GERÇEK VE İMGE ÜSTÜNE KÜÇÜK BİR İÇ DİYALOG

– Veriyorum kesip biçtiğim imgeleri
Şiirimin makinesine
Altın iplikle dikiyor onları
Uyduruyor gerçeğin çarpık bedenine

– Bedeni çarpıksa eğer
Odur gerçeği yüce yapan
Üstün kılan imgeye
Hem kadını
Güzel bir giysiyle düşünmek
Benzer mi hiç çırılçıplak görmeye

1972

KAYNAK

Kimi karanlığı ve hüznü bilir
Aydınlık suları tanımaz kimi
Kimi de var sonsuz kaynağı bulur
Ve onun suyuyla besler şi'rini

1972

İÇERDE DE O

Önce şunu söyleyeyim
Seni seviyorum
Ama daha çok seviyorum bir şeyi
Senin şefkati ve öfkeyi
Bir arada barındırabilen
Gözlerinden

İçerdeyim
Düşünmeye çalışıyorum yüzünün
Öpüşürken aldığı rengi
Fakat biçimlendiremeden daha
Bir şey giriyor araya
Serpiyor hücreme en büyülü renklerini

Ve gülüm, ölüyorum hasretiyle
Sevişirkenki yumuşak, ılık sesinin
Ama işte daha çok özlüyorum onun
Hayatın yüzünde bir tokat
Gibi patlayacak olan
Sert, çelikten sesini

1972

MİLİTAN KIZIN ŞİİRİ

Serin, ürperten sözler değil
Ölümün yakıcı soluğu
Okşuyor şimdi tenimi
Ve öperken ateşini üflüyor içime
Üç şeyi vardır savaşçıların
Ölüm, ölüm, bir de ölüm
Artık üç şeyim var benim de

O eski sevdalar yok artık
Ayartan, kanıma afyon katan
Şimdi ellerim ölümün ellerinde
Sessizce anlaşıyoruz
Ve hazırız her an ikimiz de
Birbirimize ihanete

Alnıma perçem yerine
Ölümün gölgesi düşüyor çoktandır
Zaten sarı da değil artık
Zülüflerim kan içinde

1972

MEKTUP

–Denizgillerin anısına–

Daha kolay değil yaşamak
Bu karanlık, puslu günler
Gizlerken nice dönekliği
Senin adın ve arkadaşlarının adı
Hiçbir şey olmamış gibi unutulurken
Daha kolay değil yiğidim
Yaşamak ölmekten

İnce bir ihanet sisi
Örtüyor şiirleri

Acı vermiyor artık
Kanıksanıyor gece

Hayat her zamanki gibi
Sinemalara gidiliyor ve
Hal hatır soruluyor görüşüldüğünde

Ama bir ilerleme var yine de
Artık içki içilirken cumartesileri
Faşizmden konuşuluyor varoluşçuluk yerine

Ve diken
Can yoldaşı değil şimdi
Kendi gülüne akıtıyor zehrini

Yalnız yiğidim yine de
Bir şey var işte
Avutan beni, ayakta tutan
Yeni doğan çocuklara konuyor adınız
Uzak dağ köylerinde
Ve sarılıp acılara
Ata yadigârı bir bıçak
Gibi saklanıyor resimleriniz
Gösterilmek için övünçle çocuklara
Büyüdüklerinde

Daha kolay değil yiğidim
Hayat bu kadar karşıyken kendine
Aynı şey için hem ölünür, hem susulurken
Daha kolay değil, evet
Yaşamak ölmekten

1973

BİR DAĞ DESTANI

–Sinangillerin anısına–

Çıktım dağın başına da
Adım kazdım taşına
Ölüm, benim namert belalım
Var git hadi işine

Ölümdü. Bırakmıyordu peşlerini, iz sürüyordu. Çoktular. Gece, uyuyunca doğa, yola düşüyorlar, yürüyorlardı uyanıncaya kadar seher yeli, şafak ve kuşlar.

Bu dağların rüzgârından hey
Hoştur aman başım benim
Ölüm, düşme peşime
Gençtir daha yaşım benim

Gündüzleriyse saklanıyorlardı. Aydınlık ilk kez düşmanlarıydı onların. Karanlıksa vefalı ve merhametli dostları.

Gecesi dağlarımın dosttur, sır vermez
Nice yiğit gizlemiştir
Yeter ki kuşansın karanlığın
Ele vermez kimseleri, vermemiştir

>

Ama bir sabah, düz ovaya indiklerinde...

Düz ovaya inilir mi a canım
Ölüm yıldı sanılır mı
Düşman sinmiş, yolunuz gözler
Bile bile yanılır mı

Yandılar. Sabahtı. Pusuya düşürülüp vurulmuştular. Ansızın ve arkadan. Şimdi orda, her sabah seher yeli, nasıl yiğitçe öldüklerini anlatır onların, şafağa, kuşlara ve kanlarının suladığı çiçeklere.

Birer ikişer değil, onar onar ölürüz
Vakt erişince yüzer yüzer, biner biner ölürüz
Vuruşmaktır, kavgadır aslımız bizim
Korkmayız ölmekten, döner döner ölürüz

1973

GENÇ BİR OZANIN ARDINDAN KÜÇÜK ÖLÜM ŞİİRLERİ

–Arkadaş Z. Özger'in anısına–

1.
Alnına gül sıçramış
Gülün rengi sızan, kan değil
Ama solduğuna göre gülümseyişin
Ölmüş olmalısın
Öğrenip de çiçeklere düşkünlüğünü sakın
Gülün kimliğine girerek
Alnına ölüm sıçramasın

2.
Ölürken sen yirmi beş yaşında
Sabahtı
"Çılgın bir şafakla tazelenen gökyüzü"
Usulca değiyordu alnına
Yanı başında bir ağaç uyanıyordu
Pencereyi açıyordu genç bir kız
Uçuşan, hülyalı sabahlığıyla
Bir serçe şaşkınlıkla bakıyordu
Ordan kalkıp oraya konan arıya
Sevinçle seyrediyordun sen bütün bunları:
– Ölüyorum ama hayat direnmede hâlâ

3.
Yeni başlıyordun üçüne de:
Şiir, umut ve öfke
Ölümünle öksüz kaldı şiirin
Ama öbürleri için üzülme
Özenle büyütülüyor elinde dostlarının
Umut da, öfke de

4.
Sen ölümün gülümseyişine
Kanmış olmalısın dostum
Yoksa düşünülemezken bile yan yana
Kırışık, kocamış yüzüyle onun
Senin gencecik, körpe yüzün
Aklım almıyor nasıl öldün

5.
"Göğü kucaklayıp getirdim sana
Kokla
Açılırsın"
Ve anlatırsın ölümünü, ölümündeki gizi
Nasıl gidebildiğini bırakıp da
Şiirin, kavganın ve öfkenin güzelliğini

6.
Ölüm yakışmadı sana Arkadaş'ım
Bol geldi incecik bedenine
Çıkar üstünden onu
Ve hemen bir şiire başla
Kavgada yeni bir ses
Demektir çünkü yazılacak her şiir
Hıncı biler, umudu eğitir

1973

İÇERDE OLANA ŞİİR

Kardeşim, yüreğini senin
Aşk dolu, acar yüreğini
Hiçbir şey sarsamadı
Ne işkence günlerinin dehşeti
Ne kırışan alnına oyulu hüzün
Ne delikanlı ellerini saran kadın hasreti
Hiçbir şey
Dirençle savuşturdun hepsini

Bekleyen bir yanın var senin, uman
İşte o diri tutuyor yüreğini
Bunalıyorsan örneğin ve geceyse
Mutlaka şafağın umudu işliyordur içinde
Uzanmış ranzana ölümü düşünüyorsan
Bir yanınla da papatya topluyorsundur kırlarda
Ve karanlıksa gözlerinin denizi
Belli ki bir ışık topu deviniyor derinde

Yüreğini kardeşim
Senin umut dolu, acar yüreğini
Hiçbir şey sarsamadı
Hâlâ becerebiliyorsun işte
Bir yanıyla ağlarken yüzünün
Öbür yanıyla gülebilmeyi

1973

AŞK

'Devrim' adlı güzele

Sonra seni gördüm
Gizemliydin önce, bir uçurum gibi
Ama öyle ki içimde
Atma isteği uyandırıyordun boşluğuna kendimi
Görkemliydin, yalçın kayalıklarda
Açan bir çiçek gibi
Uzaktın ama sıcaklığın
Yakıyordu gövdemi

Sonra seni gördüm
Umutsuzdum, acılıydım
O günlerde her şey
Sarsıyordu beni
Soluk güz güneşi, gazete haberleri

'Bir genç daha öldürüldü'
'Yürüyüş dağıtıldı, kan aktı'
O günlerde tanımadığım, tuhaf bir duygu
Coşkuyla dolduruyor yüreğimi
Ve sıcacık yayılıyordu damarlarıma
Sonra seni gördüm

Şimdi yine acılıyım
Seni tanıyalı beri fakat
Umutsuzluğum her geçen gün
Aşkına bırakıyor yerini

1973

AŞK 2

Aynı güzele

Şimdi deseler ki bana
Şurda bıçak var, şurda gül
Hangisini seçersin?

Şurda ateş, şurda ırmak
Hangisini?

Şurda ölüm var bak
Şurda da hayat
Hangisini seçersin?

Gülü
Irmağı
Ve hayatı seçerim

O var ama deseler bıçağın ardında
Ateşin
Ve ölümün ardında
Hangisini seçersin?

Düşünmeden bıçağı seçerim
Ateşi ve ölümü seçerim
Kavuşabilmek için sana

1973

KOŞMA

Varın bakın şu dağların ardına
Mevsim nedir, bahar mıdır, kış mıdır
Sual edin gariplerin halini
Ocaktaki acı mıdır, aş mıdır

Nerde kalır, nere konar göçerler
Hangi beyin kulluğunu seçerler
Kime eker, gene kime biçerler
Yaptıkları angarya mı, iş midir

Bugün Çukurova'ysa yarın Harran
Evleri de sırtlarındadır her an
Üç beş kap kacak, bir yatak, bir yorgan
Yoksa her biri yuvasız kuş mudur

İsmail'im bu iş böyle yürümez
Demir ateş görmeyince erimez
Yılgın yüzü elbet umut bürümez
Bey denenler yıkılmaz bir baş mıdır

1973

Yakında

İlk basım: 1980, Cem Yayınevi

YAKINDA

Bir ses
Yükleyip kendini umudun rüzgârına
Dolaşıyor bütün sokakları, dağ başlarını, koyakları
Bunalan, bahtsız tarlaları
Yorgun fabrikaları, bezgin evleri
Ve bir haber bekleyen herkese
Fısıldıyor usulca: –Yakında

Bir genç kız sessizce ağlıyor
Çamaşır yıkarken dere kenarında
Düşen her damla yaşla ürperiyor su: –Yakında

Bir gurbetçi otel odasında
Beşinci kez okuyor mektubunu
Yürümeye başlamış en küçük çoçuğu: –Yakında

Sıkılıyor köy kahvesinde bir delikanlı
Daralmış, bungun, dağlara bakıyor: –Yakında

Öğle molasında bir ırgat
Soğan kırıyor ekmeğinin yanına: –Yakında

Makinesinin başında
Bir memleket türküsü söylüyor işçinin biri
Dokunaklı ama diri: –Yakında

Bir ses
Yükleyip kendini umudun rüzgârına
Dolaşıyor bütün sokakları, dağ başlarını, koyakları
Bunalan, bahtsız tarlaları
Yorgun fabrikaları, bezgin evleri
Ve bir haber bekleyen herkese
Muştuluyor fısıltıyla: –Yakında

1974

GÖKYÜZÜ VE ŞİİR

Bir kelime gelir, sürtünür, yoklar beni
Anlarım, bir şiirin elçisidir
Bırakır hemen elimdeki işi, sokağa çıkarım
Bakarım, günlerdir içimi sancıtan şiir
Orda, esinimi ışığından süzdüğüm
Sonsuz göğün altında
Bana incecik gülümsemektedir

1974

GÖKYÜZÜ VE ÖLÜM

1.
– Gök niye puslu olur kimi sabahlar?
– Gece ölümünü görmüştür de düşünde
Onun sıkıntısı kaplamıştır içini

2.
Çok korkar ölümden gök
Ve ölümler çok dokunur ona
Bir serçe ölse örneğin
Dalgın ve düşünceli olur o gün
Akşama kadar
Ve tutamaz kendini
Herkes yattıktan sonra
İçin için ağlar

1974

GÖKYÜZÜ VE GERİLLALAR

Anlamadığı bir şey var göğün
Daha önceleri yoktu, son yıllarda
Dağlarında birtakım adamlar
Barınmaya başladı yeryüzünün

Yorgun yüzlü, sakallı
Ama korkunç cesur
Ve korkunç inançlı
Birlikte türkü söylüyor
Birlikte dövüşüyorlar
Ve kendi etlerindeymiş gibi
Duyuyorlar içlerinden birinin yarasını

Çok yakınlar ona
Öyle ki maviliği
Saçlarına bulaşıyor
Ve silahlarına

Ama anlamasa da seziyor gök
Niye tehdit ediyorlar
Bu dağ kasırgaları
Zaman zaman eserek
Aşağıları

1974

KÜÇÜK BİR YOL ŞİİRİ

Yol nedir, yol?
Karlı bir kış günü, bir otobüste
Tek arkadaş olarak yanında yalnızlığın
Yol nedir, yol?

Yol umuttur çocuğum
Kars'a da gitsen, Kars'ın
Haritada adı görünmeyen Hoçuvan'ına
Kanasa da için bugünkü gibi
Dostlarından, kavga arkadaşlarından ayrılışına
Yol umuttur

Yol umuttur
Çünkü nereye giderse gitsin insan
Yeni kavgaların içinde
Yeni dostlar bulunur

1974

İŞKENCECİYE BİR SORU

Çocuğun var mı ey cellat?
Öpebiliyor musun onu herkes gibi sen de
Yüzün gölgelenmeden, lekesiz bir sevinçle
Akşamları 'iş'ten eve döndüğünde?

1974

SANATORYUMDAN MEKTUP

Yaralıyım yavrum
Şimdi şu ikindi vaktinde
Hayat bütün güzelliğiyle
Yaşamaya çağırırken insanı
Ve bende hüzne benzer bir şey yokken
Dokunsalar ağlayabilirim

Mektubunu az önce aldım
İyi değilim

Şu son günlerde
Küçük bir çocuk gibi
Her şey incitir oldu beni
Hiç yoktan arkadaşları kırıyorum
Sen ne dersin bilmem ama
Ben, uzun süredir bu dört duvar arasında
Kapalı kalmaktan diyorum

Geceleri dalıp karanlığın tüneline
Saatlerce düşünüyorum gözlerim açık
Dinmiyor, sabaha taşıyor kederim
Yani yavrum, nasıl diyeyim
Günlerim gecelerden daha karanlık

Kötü şeyler düşünüyorum
Bir kurt yani
Önce doğuyor kıvrımlarından, duyuyorum
Sonra da kemiriyor beynimi

Ve bir şey var ki sevgilim
Kendime bile açıklamaktan korkuyorum:
Umutsuzum
Biliyorsun, en büyük düşmanı bu hayatın
Umut da olmayınca
Yaşamak yük gibi geliyor insana
Böyle anlarda hemen seni düşünüyorum
Canım benim, iyi ki sen varsın
Ve ben iyi ki seni seviyorum

Beni oyalayan tek şey ne biliyor musun burda
Gönderdiğin kartpostala bakmak arada bir
Başucumda duruyor, öyle sıcak ki ağlayışı
İçim eziliyor bakarken
Sanki benim yüreğime akıyor
Onun yanağından süzülen gözyaşı
Sen ne kadar, ben çocuğu
Ağlatmadan sevemem, desen de
Bizim çocuğumuz hiç ağlamayacak herhalde
Babası pek yufka yürekli olacak baksana
Dayanamıyor çocukların
Resimde bile ağlamalarına

"Sevgilim
En kötü günlerimde
Gelecek güzel günlerimizin düşüncesi
Kurtarıcım oluyor
Anladın değil mi ardından gelecek cümleyi:
Sinirlerim gittikçe bozuluyor
Yoksa diyorum buraya kadar mı dayanma gücüm
Çabuk çık canım, çabuk çık n'olur
Bekletme daha fazla, çok kötüyüm"
Demişsin mektubunda
Senin en çok neyini seviyorum biliyor musun
Hastanedeki birine bunları yazacak kadar
Hesapsız, çırılçıplak içtenliğini
Benim ne diyeceğimi biliyorsun bu konuda
Bu mektubun kötümser, puslu havası içinde
Biraz komik kaçacak belki ama
Dayanmayı öğrenmelisin

Yavrucuğum
Açıldım biraz yazınca
Üzülme, şimdi daha iyiyim
Bir de çiçek koymuşsun mektubuna
Şaşırdım görünce, teşekkür ederim
Benim bir şeyim yok yollayacak
Hasretimi gönderebilirim ancak

Haydi, ayrılıyorum
Seni çok özledim
Ama sevgilim
– Sakın bu sözüme alınma ve beni anla –
Hayatı senden de çok özledim
Gözlerinden öperim

1974

LORCA İÇİN

Lorca öldü
Şimdi orda, Granada'da
Yatıyor usulca
Usulca anlatıyor gövdesi
Şiiri ve ölümü toprağa

Lorca öldü
Değdi usulca bir kurşun
Ve dağıldı alnı
Sonra dokuz kurşun daha

Lorca öldü
Düşünürken usulca çarpışan İspanya'yı:
Bir elinde şiir
Bir elinde gül ve gitara

Lorca öldü
Ve bıçağa dönüştü usulca
Düşerken toprağa

Lorca ölmedi
Işıldıyor işte elimizde
Usulca değil ama

1976

KANLI ŞİİRLERE HAZIRLA BENİ

Ağzını kırmızı, ıslak
Bir sevda sözüne hazırla
Alnını baktığım zaman
İçimi yıkayacak bir aydınlığa
Gözlerini gözlerime
Göğüslerini ellerimin ateşine hazırla
Sevgilim
Güzel oluyor böyle
Rüzgârlı, beyaz şiirler yazmak
Ama sen beni
Göğünde fırtınalar patlayan
Tehlikeli şiirlere hazırla

Kanlı şiirlere hazırla beni
Genç yaşta vurulup ölenlerin şiirlerine
Onların hınç üreten
Öfke üreten şiirlerine hazırla
Mırıldanan değil, haykıran
Savaşın ortasında mola verip
Su içen değil
Susuz çarpışan şiirlere
Terli şiirlere
Yorgun şiirlere
Tornada çalışan, caddeleri süpüren
Uyuyan çocuğunu öpüp
Gece vardiyasına giden şiirlere
Ellerini üstüpüyle silen şiirlere
Gecekonduda oturan
Orhan Gencebay dinleyip
Kuran okuyan şiirlere
Pazarları tiyatroya, gazinoya gidemeyen
Duvarları Yılmaz Güney'li, Fenerbahçe'li
Mareşal Fevzi Çakmak'lı kahvelerde
Pişti oynayan şiirlere

Dağlarda donan şiirlere hazırla beni
Şehre inerken donan şiirlere
Tarlada, güneş altında kavrulan
Yanan şiirlere
Gün görmemiş, çileli şiirlere hazırla
Ağlayan kadınların şiirlerine
Ağlayan çocukların şiirlerine
Ağlayan genç kızların şiirlerine

Sevgilim beni
Bütün bunların
Bütün, bütün, bütün bunların üstüne
Bu gözyaşı ve zulümle yoğrulan hayatın üstüne
Milyonlarca elin tuttuğu, büyük, uğultulu
Bir balyoz gibi inecek
Şiirlere hazırla

Kanlı şiirlere hazırla beni

1976

GURBETTEKİ YARALI ÖĞRENCİNİN TÜRKÜSÜ

–Ataol Behramoğlu'na–

İçimde, nasıl diyeyim
Hem öfke, hem gariplik var
Annem benim, güzel annem
Yaramı n'olur gel sen sar

Uzakta ve yaralıyım
İncecik akıyor kanım
Annem benim, canım annem
Yaramı n'olur gel sen sar

İki omzumun arası
Yanıyor, yansın yanası
Annem benim, usul annem
Yaramı n'olur gel sen sar

Düşman da kancık, kurşun da
Arkadaşlar başucumda
Annem benim, şirin annem
Yaramı n'olur gel sen sar

Henüz on dokuzumdayken
Annem benim, güzel annem
Henüz on dokuzumdayken
Annem benim, canım annem

1976

GECEKONDUSU YIKILAN KADININ TÜRKÜSÜ

Beş gün su taşıdık dereden
Musa, Mahmut ve ben
Ter değil, kan aktı yol boyu
İnce ince gül tenimden

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Yarın hesap sorulur devran döndü mü

Dere uzak, yol taşlı
Mintanım ıslak, yaşmağım yaşlı
Tepemde güneş diye bir ejderha
Ki yedi değil, yüz bin başlı

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Nerde yatar yavrularım gece oldu mu

Biz nerdeysek o orda
Musa on, Mahmut yedi yaşında
Su taşıdık tam beş gün
Kıpkırmızı bir göğün altında

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Yarın hesap sorulur devran döndü mü

Çimentoyu, tahtayı, briketi
Babaları taşıdı, babaları çattı
Yiğit Osman'ım benim, aslan Osman'ım
Uyumadan vardiyaya çok gitti

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Nerde yatarız erkeğimle gece oldu mu

Komşular da yardım ettilerdi
Gül'ün kocası, Zehra'nınki, Esma'nınki
Hepsi iyi komşu olacaklardı ama
Hey gidi kahpe dünya hey gidi

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Yarın hesap sorulur devran döndü mü

Perdelik alacaktım İstanbul'a inip haftaya
Ucuzca bir şey, pek iyi olmasa da
Zehra'nınkiler gibi iri iri
Çiçekleri olsun istiyordum mutlaka

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Nerde yatarız çoluk çocuk gece oldu mu

Çatısını da kurduk muydu
Artık ne çimentoydu, ne briketti, ne suydu
Ama feryadımızı duymayanlar
Bir evimiz olduğunu hemen duydu

Yıkma zalım, yıkma kondumu
Yarın hesap sorulur devran döndü mü

1977

İNANÇLA, UMUTLA ÖRÜLÜ O ŞEY

Umurumda değil derdin bir zamanlar
Acı da, aşk da, çocuklar da
Yıllar sonra şimdi diyorsun ki
Acı değil ama
Çocuklarla aşk umurumda

Çocuklarla aşk
Çünkü bir insanı hayata bağlar
Öyleyse umurunda her şey
Yani karının baş ağrısı
Ve afişlemeye giderken sen
Üstelik elinde elması da varken
Kızının arkandan ağlaması

Eskiden derdin ki
Ansızın ölüversem bir kazada
Umurunda değildi ölüm de, hayat da
Gerçi ölüm şimdi de değil ama
Yaşamak korkunç umurunda

Örneğin kahvaltı dahi
Etmezdin eskiden sabahları
Ama şimdi içtiğin çayın demi
Bile ilgilendiriyor seni

Bir kız var evinizin karşısında
Yaşı geçkin biraz, evde kalmış
Her gün, ama her gün pencere kenarında
Oje sürer saatlerce tırnaklarına
O kızın o pencereden sızıp
Sokağa taşan hüznü umurunda

Yeni bir bildiri dağıtılacak değil mi
Kolay, bildiğin bir iş
Ama hayatının
En önemli işini yapıyorsun sanki
Ellerinde, onca deneyden sonra hâlâ
İlk bildiriyi uzatırkenki acemilik ve sevinç
Bu umurunda

Umurunda her şey
Ama sana hayatı yeniden sevdiren
Hayatın küçük, sıradan sevinçlerini
Acılarını sevdiren
İnançla, umutla örülü o şey
İşte en çok
O umurunda

1977

YOLCULUK

Küçük çocuk, küçük çocuk
Nereye yolculuk
Elinde çiçek
Omzunda kuş
Önünde pembe bir yokuş?

Büyük çocuk, büyük çocuk
Yokuşu aştın mı?
Çiçek kelepçe olmuş eline
Ölüm var omzunda kuş yerine
Şaştın mı?

1977

ÇOCUKLAR, EVLER

–Behçet Necatigil'e–

Dışardan yılgın yeni geldiniz
Yorgun, yaralı, omzunuzda yük ağır
Üstelik geçtiğiniz yol taşlı
Dik bayır

Köşenizde karanlık düşünürken
Çocuğunuz uyandı
Sizi gördü, gülümsedi
Evinizde birden bir ışık yandı

Çocuklar karanlık
Bir evi aydınlatır
Annelerin babalarınsa yanan
O ışıkla yaraları sarılır

Evler korur insanı
Dışarıya karşı
Ama çocuk yoksa zordur
Sürdürmek biraz savaşı

1977

ÖLÜ, ÇAM, BALTA

Ölü: Vurulmuş, yatıyor
Kanı kendine toprak bir yer
Arıyor sanki
Asfalttan aşağı doğru
a
kı
yor

Balta: Ölüden kilometrelerce ötede
Bir orman köyünde
Serin, hışıltılı
Bir çamın gövdesine
i
ni
yor

Çam: Dev
ri
li
yor

Bir şey var
Bu üçünün arasında
Hayata kan veren bir bağ
Ölü de çok çam
Devirmişti bu baltayla
Şimdi kardeşinin elinde
Harçlık gönderecekler çamı satıp
Şehirde okuyan ağabeyine

Artık çam
Ölüye harçlık değil
Tabut olur

Balta ne olur?
Balta ne olur?

Balta ağzı kan köpük
Ormandan
Şehre doğrulur

1977

BEN KALENDER BİR ŞAİRİM

Ben
Kalender bir şairim
Ama şiirim
Kanlı arazidedir

Pembe, mayhoş imgeler
Harcım değildir benim, beceremem
Rastlanmaz dizelerimde
Okurken dağılan kelimelere
Şiirim çıplak ve beyazdır benim
Ve çelikten ve tunçtandır kelimelerim

Ben kalender bir şairim
Denize ve yıldızlara
Kafiye düşürmeyi bilmez şiirim
Ama bilir kavga etmeyi
Denizin dalgalarıyla boğuşup
Füzeyle yıldızlara gitmeyi

Yenilirse kedere arada bir
Meyhane meyhane dolaşmaz geceleri
Oturur, rakısını evinde içer
Ve sarhoş ağızla faşizme karşı
Savaşmanın gereğini tartışmaz masalarda
Beklemez, savaşa girer

Yüksek şiirler
Uyurken sırça köşklerinde
Afişlemeye çıkar o gece yarısından sonra
Fabrika önlerinde bildiri dağıtır
Yürüyüşe katılır, coplanır
İşkenceden geçer, kan bulaşır dizelerine
Gözaltında kalır, tutuklanır
Bir an geri durmaz ama kavgadan
Ne yapar yapar
Duvarları aşar
Ve saflardaki yerini alır

Ben
Kalender bir şairim
Ama antetli kâğıtlarda değil
Kanlı arazidedir şiirim

1977

YAŞASIN NÖTRON

Bomba dediğin kibar olmalı
Yakıp yıkmamalı öyle her yanı
Hâlâ kurtulamamışsa eğer barbarlıktan
Nötrona bakıp utanmalı

Evet, bütün barbar bombaların
Pabucu dama atıldı
Uygar bir bomba bulundu çünkü:
Nötron
Öyle kibar bir bomba ki bu
Yok etmiyor hiçbir şeyi
İnsanlar hariç

Saygısı var yani apartmanlara
Taşa, demire, oduna
Bir de uzaydan gelecek konuklara
Öyle ya Eyfel yıkıldı diyelim
Nerden bakacaklar Paris'e
Uzaydan gelenler sonra

Üstelik çok da hesaplı
Örneğin köle ölecek ama
Zinciri kalacak
Amaç aynı zinciri
Yeni köleye takmak
Savrukluk olmaz mı her yeni köleye
Yeni bir zincir yapmak

Bir kapitalist kadar pinti ama
Çocukların oyuncaklarını
Yakamayacak kadar da naif öte yandan
Heykelleri korumayı bilecek kadar düşünceli
Ve tabloları yok edemeyecek kadar da duyarlı
Yalnız ufak bir kusuru
Var bu bombanın
Oyuncağını bırakıyor, çocuğu götürüyor
O kadar olacak artık, hoş görün
Neye yarar yoksa
Bunca teknik gelişme
Bir çoçuğu bile
Öldüremedikten sonra

Ey saygıdeğer burjuva bilginleri
Ve onların insancıl efendileri, sağ olun
Sayenizde yıkıntılar arasında değil
Tertemiz kentlerde ölebileceğiz artık
Hem biz öleceğiz ama
Tıraş takımlarımız yaşayacak
Sürahimiz bile kırılmayacak
Kahrolsun incelikten anlamayan
Atom ve benzerleri
Yaşasın nötron

1977

TANRI VE PATRON

İki büyüğüm var ki benim
Saygım sonsuz ikisine de
Yarışırlar aralarında beni düşünmede:
Tanrı ve patron

Biri öğüt verir:
– Çok yeme, azla yetinmeyi bil
Öbürü günaha girmeyeyim diye çok yiyip de
Ücretimi, az da değil
Çok az verir

Biri buyurur:
– Bana kulluk et!
Öbürü durur mu
Sıralar kulluk etmenin erdemlerini
Ve ekler, daha erdemli kılmak için beni:
– Bana da!

Biri der:
– Dünya nimetlerine kanma, zenginlik geçicidir
Öbürü, sağ olsun
Korumak için beni zenginlikten
Yoksulluğu bana bağışlamış
Kendisi zengin olmuştur lütfen

İki büyüğüm var ki benim
Yarışırlar aralarında beni düşünmede
Saygım sonsuz ikisine de:
Tanrı ve patron

1977

ÖLDÜREMEZ SENİ KALLEŞ BİR KURŞUN

–İbrahim Osmanoğlu'na–

Vuracağı düşmana göre değişir
Kullandığı kılıç ölümün
Bir haine paslı kılıcını çeker
Bir sahtekâra eğri kılıcını
Bir korkağa kılıç bile çekmez
Yalnızca görünmesi yeter

Bir yiğide ise ölüm
Korkusuz, vuruşkan
Esirgememiş kendini kavgadan
Bir savaşçıya ise
Soylu ölümlerde kullandığı
Çifte kan verilmiş, kıpkırmızı yanan
Kılıcını çeker

Ve mutlaka kavganın ortasında
Ve mutlaka savaşırken
Ve mutlaka ayakta bekler

Onun için dostum
Öldüremez seni
Oturup dururken ensenden girecek
Kalleş bir kurşun
Ölüm razı gelmez buna
İçin rahat olsun
Bütün ölümler yasak sana
Dövüşürken dimdik ayakta
Alnından vurulmaktan başka

1978

ÇOCUKLUĞUN

Unutulmaz çocukluk
Unutulmaz yaz akşamları, yıkanmış
Avlularda oturmanın tadı
İşte taşlardan kalkan serinlik
Yılların ötesinden gelip
Bir anda şiirini de sardı

Ama unutulmaz acı da
Unutulmaz yıllarca unutmaya çalıştığın Değirmisaz
O Değirmisaz ki
Karpuz kabuklarını kemirirdin yerde bulduğun
Ve yedi yaşındayken daha
Evden kaçmayı kurardın
Ağlarken gizli gizli tepenin yamacında

Onun için herkesten çok anlıyorsun şimdi
Evden kaçan çocukları
Ve karın şaşarken oburluğuna, sen
Çok iyi biliyorsun
Ne kadar karpuz yersen ye, neden
Bir türlü doymadığını

Değirmisaz da unutulmaz, Akhisar da
Akhisar'da çiklet satardın parkta
Bir yer vardı, boyacı Adil Abi hariç
Kimseyi almazlardı, girişte hemen sağda
Asık suratlı adamlar
Ağzı kalabalık kadınlar
Ve papyonlu, şımarık çocuklar
Otururdu orda yalnız
Nasıl unutursun, unutulmaz
Onların, o çocukların papyonları
Kalbine batardı

Bak buruldu birden şiirin
Hatırladın da
Buruldu şiirinle birlikte
Yılların ötesinden gelen serinlik
Zaten sen çocukluğunda da
Ne kadar serinlik yaşamıştın
Unutulur mu, kim unutabilir
Devamlı ateşler içinde yanmıştın

1978

ÇOCUKLUĞUN 2

Anlatamaz acını senin
En içten sözler bile
Ağlamaktan daha sıcak değildir
Çünkü hiçbir kelime

Yedi yaşındaydın o günler henüz
Her şey örseliyordu seni
İncitiyordu rüzgâr bile
Bir çiçek sapı gibi ince bedenini

Ve ağlıyordun
Gündüzleri çekilip o tepenin eteğine
Ve ağlıyordun
Yatağında geceleri sarılıp kendi kendine

Kimsesizdin, mahzundun, yaralıydın
Sevinç ve mutluluk senin için kayıp rüyalardı
Ağlamak, ağlamak, ağlamak
Çocukluğunda senin yalnız bu vardı

Anlatamaz o günleri
Anlatamaz hiçbir şiir
O gözyaşlarının ateşine çünkü
Dayanamaz kelimeler, erir

1978

ÇOCUKLUĞUN 3

Yıllar sonra
Kaleminden sıcacık süzülen
Bir damla yaştır bu şiir
Otuz yaşındasın ve hâlâ
Unutamadın o cehennemi
Tarih 13 Eylül 78, saat sıfır bir

Hayatı Karşılayan Şiirler

1981 Yazko Şiir Büyük Ödülü
İlk basım: 1981, Yazko Yayınları

ÖMRÜM, BANA BAĞIŞLA BU ŞİİRİ

Büyük bir şiir yazmak istiyorum
Patlayan bir fırtınanın ardından
Kayalardan fışkıran hayat
Gibi büyülü ve vahşi
Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Kumsalı döven denizlerden
Nasıl beyaz ve ince
Köpükler doğarsa, öyle
Beyaz ve vahşi
Vahşi ve ince
Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Bileğimden hışımla doğan
Kelimelerin güneşi
Aydınlatmalı birden yangın hızında
Hayatın gölgeli, kuytu yerlerini
Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Ağlayan bir bebeğin sesi
Buluşmalı vurulan bir gencin haykırışıyla
Ve bir damla kan sıçramalı
Bu buluşmada bebeğin alnına
Sıçramalı ki...
Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

>

Akan bir ırmak sessizce
Girince o şiire
Akan bir ırmak olmalı gene
Ama bir farkla
Kabarıp coşarak ve
Sürükleyerek birlikte kayaları bile
Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Bir kelebek
Küçük bir kelebek
Kanatları koparılmış, ölüm renginde
Uçabilir mi eski inceliğiyle
Uçabilmeli o şiirde
Kırlarda değil, ateşin üstünde hem de
Ömrüm, bana bağışla bu şiiri

Büyük bir şiir yazmak istiyorum
Ağlayan bebek, vurulan genç kadar sahici
Kelebek ve ölüm kadar güzel ve korkunç
Hayat kadar, hayat kadar
Büyülü, ince ve vahşi
Ömrüm, bağışla bana bu şiiri

1979

ÖLÜM HAYATI KUŞATALI BERİ

Kül yağıyor gökten
Kül renginde güneş
İki şey örtüyor kırları
Kül ve leş

Neye uzatsam elimi dağılıyor
Bütün eşyalarda ölümün tozu
Aynı anda yakıyor genizleri
Öfkenin ve gözyaşının tuzu

Kimi kanla besleniyor kelimelerin
Kimi kelimeler paslı
Ne kadar kafiyesi varsa hayatın
Hepsi de ölümle cinaslı

Ve ölüm hayatı kuşatalı beri
İki şey yan yana gelişiyor evlerde
Babalar bıçak biliyor
Analar yaslı

1980

KARDEŞLERİM, GERİLLALAR

Kardeşlerim var
Dünyanın dört bir yanında
Elini omzumda
Yorgunluğunu dizlerimde duyduğum
Çarpışmasam da dağlarda birlikte
Matarasına su doldurduğum

Onlar orda çekiyorsa tetiği
Ben burdan nişan alıyorum
Yarası var omzumda
Bazukaları, havanları, mitralyözleri
Biraz da ben taşıyorum

Bilmiyorum nasıl giyinirler
Ne renktir üniformaları
Ama biliyorum mutlaka
Potinli ya da çizmelidirler
Mola verdiklerinde çünkü
Usulca ben çıkarıyorum

Yüreğim yanı başında yüreklerinin
Ta burdan duyuyorum
Düşmana duydukları kini
Ve sevgililerine, karılarına
Kurtarılmış bir hayata özlemlerini

Kardeşlerim var
Dört bir yanında dünyanın
Nikaragua'da, Filistin'de, Rodezya'da
Onlarla birlikte kazanıyorum zaferi
Ve onlarla birlikte ölüyorum

1979

ÖLENLER İÇİN GÜZELLEME

Ölüm
Sedef kakma gibi
Kakarken kurşunlarla kendini
Körpecik bedenlere
Ölümsüz bir güzellik yayılıyor sanki
Usulca ölenlere

1979

KÜÇÜK BURJUVA MACERACISI

Omzuna bir çalımla attığın
Hülyalı atkından kopan fırtınayla
Hayatın hata
Affetmez amansız kasırgası arasında
Savrulan umutsuz çocuk
Öğrenemedin bir türlü yanlışını
Hüsranla bitiyor
Çıktığın her yolculuk bu yüzden

1979

BU ŞİİRİ EN İYİ ALİ RIZA ANLAR

–Ali Rıza Ertan'ın anısına–

Sevgili Ali Rıza
Bir merhabamız bile yok seninle
Belki ilerde selamlaşırız sessizce
Karşılaşırsak bir antolojide

Usul, sessiz bir insanmışsın
Hakkında okuduklarıma göre
Doğrusu şaşırdım biraz
Sessizliği oyuyordun oysa şiirinle

Hiç yakınım ölmedi benim
Nedir ölüm acısı bilmiyorum
Biraz arkadaşlarla tanıdım ölümü
Biraz dedemle
Şimdi de işte seninle

Niye yazıyorum sanki bunları
Çünkü çok kötüyüm
Kötü olunca dostum, biliyorsun
Mutlaka şiir yazılmalı

Sevgili Ertan, öldün diye
Büyük sözler etmedim ardından
Çünkü ölümün öyle trajik ki
Acım küçük sözlerle
Daha iyi anlaşılır belki

1979

BİR EYLÜL GÜNÜYDÜ

Beyaz bir şiir
Yazmak istiyorum sana
Sevgilim orda mısın
O bankta mısın hâlâ

Hâlâ ıslak mı alnın
Öpmüştüm hani, hatırla
Ve sen yumuşacık gülümsemiştin
Sokulup bir kedi gibi
Koltuğumun altına

Sonra da durup dururken ağlamıştın
Bir eylül günüydü
Ne olur bir kez daha gülümse
Ne olur bir kez daha ağla

Dönülmez geri, biliyorum
Hele bunca yıldan sonra
Ama seni hâlâ seviyorum
Bu şiirim için
Bağışla beni sevgilim ve anla

1979

YEŞİL YAĞMUR

Gözlerine baktınız mı hiç uzun uzun
Yeşil gözlü bir kızın
Çayır çimen ferahlığı doluyor içinize
Ve ipince ıslanıyorsunuz
"Yeşil bir yağmur"
Yağıyor çisil çisil üstünüze

1979

KÜÇÜK BİR SEVDA ŞİİRİ

Uçarken bir kuş
Nasıl bölerse ikiye geceyi
İşte öyle bir sevinç yalımı
Geçiyor içimden
Yüzüne bakarken

Sanki gözlerinden havalanan
Bir kuş hüznümü dağıtıyor
Ve beni karanlığımdan çıkarıp
Sonsuz bir ışığın
Ortasına atıyor

1979

25.4.79

Öyle kederliyim ki bugün
Her şeyi unutup
Ağlamak istiyorum sevgilim
Bir çocuk gibi
İçimi çeke çeke
Gömüp başımı göğsüne

BİR GÜNEŞ, BİR KAR

Şu dünyada, kendi halinde
İnce bir çiçek olarak
Yaşamaktı tek isteğim
Ama bırakmadı hayat
Bir güneş, bir kar
Uçtu bütün rengim

1979

DEFTER

Karalanmış bir hayat benimki
Kalmamış yazabileceğim
En küçük bir beyazlık
Defterimde kendimce

Kapkara hangi sayfasını açsam
Hiç güneş izi yok
Hep gece
Hep gece

Ve ben
Bir çiçek gibi
Yatıyorum bu karanlığın içinde
Kurutulmuş, ince

1979

KÜÇÜK BİR ÖLÜM ŞİİRİ

Ölümden nasıl söz etmezsin
Nasıl gelmez aklına
Sessizce gideceğin bir gün
Hiçbir şey bırakmadan ardında
Yalnızca
Evlere sığmayan bir hüzün

1980

BURUK ŞAKA

Buruk bir şaka var ölümde
Düşün
El üstünde taşındığın ilk gün
Ama sen değilsin o da
Senin ölün

1979

BİR KÖTÜMSERİN ÖLÜM ÖZLEMİ

Ölüm gelse
Ve esrarlı, şuh bir kadın gibi
Eğilip üstüme
Ateşten ağzıyla yavaşça öpse
Demişimdir kaç kez kendi kendime
Ne yaparım?
Herhalde bir çığlık atar
Bu öpüşün yakan tadıyla
Ve usulca kaçarım

Ama şimdi
Bekler oldum ölümü
Avurtları çökmüş, yaşlı
Ve soğuk bakışlı
Bir kadın olarak da görünse
Atarım kendimi özlemle koynuna
Bekliyorum kaç zamandır
Çıkıverse bir gün ansızın yoluma

1979

KONSOMATRİS

1.
Maraş'ta, Gül Pavyon'da
Bir konsomatris vardı, Yıldız
Duble on liraydı o zamanlar
İnce, kara kuru bir kız

O yıllar serseriydim biraz
İçki, pavyon, kadın
Derdim, başka anlamı
Var mı acaba hayatın

Sanırdım ki hayat yalnız
İçki içmekti beraberce
Ve saydam sözler etmek
Yıldız'ı locaya çağırıp her gece

Ama duyardım, konuşurken aramızda
Karanlık bir ırmak akardı
Sanki yan yana değildik de
Arada buğulu bir cam vardı

Hiç anlamaya çalışmadım durumunu
İnce, kara kız, bağışla beni
Hep hüzün yüklü olurdu
Hatırlıyorum da gülümsemeni

2.
Nerden çıktı şimdi bu şiir
Her şey o kadar uzakta ki
Götüren beni o günlere
Bir haber, renkli bir gazetedeki

Öldürmüş kendini konsomatrisin biri
Ve ölürken bir not bırakmış
Yalnız garip bir şey
Kâğıdın ucunu hafifçe yakmış

Sen de yakmıştın bir keresinde
Ve hiç konuşmadan, dalgın
Yanışını seyretmiştin rüyada gibi
Elindeki kâğıdın

Kâğıt değil o gün, sen yanıyordun
Kendi hayatındı avcundaki kül
Neyin vardı bu dünyada
Yaralı, kırık, siyah bir gönül

Şimdi ne yapıyorsun acaba, nerdesin
Belki hâlâ yanıyorsun
Kim bilir, belki de renkli gazeteler için
Sen de bir intihara hazırlanıyorsun

1980

BACH'IN Mİ MAJÖR KEMAN KONÇERTOSU

Gölde yüzen kuğular vardır hani
Derin bir şiir duygusu
Uyandırır insanda
Ne zaman dinlesem, binlerce kuğu
Yüzdürür içimin durgun gölünde
Ve yıkar ruhumu ışıklı bir su
Gibi Bach'ın
Mi majör keman konçertosu

1979

KAR VE SESSİZLİK ÜSTÜNE

Üç şeyle birlikte yağar kar
Bir, sessizlik
İki, herkes soğuk
Dememi bekleyecek şimdi
Hayır, sessizlik
Üç, evet sessizlik

Karla birlikte gökten
Kediler, ağaçlar bile duyar
Beyaz bir sessizlik yağar

1979

İSTANBUL'DA AKŞAM

Kızıl bir ipeğin ortasında
Sapsarı yanan bir altın
Alımında gökte güneş
Saltanatı sona eren hükümdar hışmıyla
Gökyüzünü ateşe vererek batıyor
Sessizce çekilmek varken otağına
Günü gürültüyle kapatıyor

İstanbul'da eşsiz bir akşam oluyor yine
Ve kıvılcımlar sıçrıyor
Bu muhteşem yangından
Lacivert bir rüyaya
Dalmaya hazırlanan denizin üstüne

Uzaklardaysa minareler
Kubbeler, kuleler, kopan kıyametten
Habersiz, renklerle beraber
Usulca eriyor
Ve ufka kurşuni bir keder
Duygusu veriyor

İstanbul'da akşamları
Güzelliği karşısında ölümün
Hayat, hayran
Ürperiyor

1978

ANTALYA İZLENİMLERİ

1.
Her şey yemyeşil Antalya'da
Öyle ki
Kiremitlerde bile bir yeşil özentisi

Ve mavi değil buranın denizi
Öteki denizler gibi
Masmavi

2.
Doğuda, Adana'nın oralarda
Binbir kurt kuş ve eşkıya
Barındıran Toroslar
Antalya'da
Oturmuş denizin karşısına
Lir çalıyor

Burada
Dağ silsilesi değil zaten
Şiir silsilesi gibi duruyor Toroslar

3.
Güneş geceden parlamaya başlıyor
Antalya'da
Ve sabahları
Doğmuyor, kıpkırmızı patlıyor

Toroslar'dan kopup da sanki
Düşüyor ovaya yanarak
Bir ateş topu gibi

4.
Antalya'da insanlar
Biraz Toroslar, biraz deniz
Yani hem yalçın, hem mavi
Yani sık sık küfrediyorlar
Bir güneyli olarak
Ama küfrederken bile
Maviye çalıyor sesleri

5.
Kaleiçi mahalleden çok
Bir tabloya benziyor
Bütün renklerin
Gizliden bir beyazlık
Tasladığı bu tabloda
Fonda müthiş bir renk hâkim:
Sessizlik

6.
Kenar mahallelerinde Antalya'nın
Gezerken bir akşamüstü
Sakalları uzamış, kaygılı adamlar
Kapının önüne oturmuş, sessizce
Örgü ören kadınlar
Küfürleşen, yalınayak çocuklar
Ve birbirine yaslanmış
Tevekkülle akşamı karşılayan
Evler gördüm
Çocukluğumun geçtiği yerler
Geldi gözümün önüne
Ben bu insanları, bu evleri
Yıllardır tanıyordum
Vurup kapısını girsem herhangi birine
Kendimi oturuyor bulurdum mutlaka
Bir yer minderinde

7.
Yalnız güneş ve deniz
Yok Antalya'da
Bir şey daha var ki
Beyaz bir martı kimliğinde
Dolaştıktan sonra
Kentin üstünde bir süre
Sokağa inmiş, insanlara karışmış
Ve sonunda
Palmiyelere yuva yapmış:
Barış

8.
Metin Demirtaş'ı daha iyi anlıyorum şimdi
Antalya'da insan
Olsa olsa şair olur
Ama turuncu, usul bir şair
Kavganın çelik halatıyla örse de şiirini
Sessiz ve sakin örer
İsyan türkülerini bile
Sevda türküsü gibi söyler

1978

NECATİGİL İÇİN, SAYGIYLA

Bir kayanın
Uçuruma yuvarlanırken
Çıkardığı gürültüye
Benzer herhalde
İnsanın hasta yatağında
Ölümü gördüğü an
Attığı çığlık

Ama hocanınki
İnce bir çiçeğin
Sapı kırılırken çıkardığı
Ses kadar mutlaka
Hafifti
Tıpkı şiiri gibi
Usul bir ah:
Ölüyorum, eyvah!

1979

SEVİNÇ

Sarılıp birbirinize çocuğunuzla
Uyudunuz mu hiç?
Akan uyku değil sanki aranızda
Uyku hafifliğinde bir sevinç

1979

"ŞİMDİKİ ÇOCUKLAR HARİKA" DEĞİL

Şimdiki çocuklar harika değil
Harika olan hayat
Yetiştiriyor onları kitapsız, deftersiz
Oyun çağında daha, okulunda

Slogan atıyorlar örneğin
Misafir geldiğinde eve
Sandalyeye çıkıp
Şiir okumak yerine

Bir burukluk kaplar içimi
Görünce onları öyle
Ve ana babalarını suçlarım
Yaşatmıyorlar çocuklara yaşlarını diye

Oysa kimse suçlu değil aslında
Ne analar, ne babalar
Tek suçlu var, hayat
Hayat da suçlu olamayacağına göre

Şimdiki çocuklar harika değil
Harika olan hayat
Atlayarak büyüyecek yaşlarını bu yüzden
Çocuklar daha bir süre

1979

Şiir Kitabı

(1980 - 81)

İlk basım: 1982, Yazko Yayınları

ACIMIN GÜLÜDÜR ŞİİR

Tanrım bana hep
Kötü günler göster
Acılıyken açıyor ancak
İçimdeki güller

Berbat bir gün
Geçirdim bugün örneğin
Sancıdı durdu yüreğim
Ne güzel

Eve dönerken şimdi
Yaralı bir yaz akşamı
Şiir olarak iniyor kaşlarıma
Alnımda biriken ter

AŞK ŞİİRLERİ

Niye hep kırmızıdır
Aşk şiirleri
Ve niye kanarlar
Yazarken çünkü şairler
Kalemlerini
Yüreklerine banarlar

AŞK VE ŞİİR

Elin elimdeyken okuduğum şiir
Yüzünü ışığıyla yıkayıp
Kayınca ürpertilerle
Boynunun saydam ipeğinden
Beyaz, hülyalı göğsüne
Usulca uyanır memelerin

Şiir mi aşkın çocuğu
Sevgilim, aşk mı şiirin?

ATEŞ GÖZLÜ

Kimse bakamaz
Şairler gibi
Mahzun, kederli
Ama diri

Acının kıyısında
Durmuş da sanki
Ufku gözlüyor
Ateş gözlü biri

AYNA

Hayal değil, hayatın büyüsüdür
Şiirin ardındaki sır aslında
Görür suretini ayna gibi
Her kim baksa
İlgili faslında

AYSBERG

Kelimelerin altında
Yüzer asıl anlamı
Görünmez, derinlerdedir
Aysberge benzer şiir

BALIKÇI

Balığa çıkmış
Biri gibidir biraz şair
Bekler bekler gelmez de
Beklemediği bir anda
Bakmışsın takılıvermiş oltaya
Bir şiir

ÇIĞLIKTIR ŞİİR AMA

Beyaz bir kâğıdın ortasında
Harflerden, kara bir çığlık
Ama bin kişi okur
Bir kişi duyar
O da bir aralık

ÇOCUK ŞİİRLERİ

Göğsü bir güvercin
Yuvası kadar suçsuz
Ve sıcaktır çocuk şiirinin
Bütün çocukları şefkatle
Basar bağrına
Çikolata dağıtmaz belki ama
Duyar sesini yüreklerinin
Çikolata isteyen
Ne kadar çocuk varsa

DENİZ VE ŞİİR

Mavi bir şairdir deniz
Büyülü şiirler yaratır
Dur kıyısında
Ve dök avcundaki
Bütün kelimeleri
Az sonra bakmışsın
Kayaları dövüyor
Şiirin beyaz köpükleri

DEV/İN ŞAİR

Ey şair
Ey yaralı, ürkek ceylan
Sinme hemen
Dışarda devi görünce
İnme inine, inme iner
Sonra sesine
Çık dışarı
Varsın beklesin kapıda dev
Sen ini değil, devi sev
Durma, türkü söyle
Sesinle devi ez geç
İninde sinmek yerine
Devle çarpışmayı seç

GECEYSE BİLE

Daha güçlü
Değildir hiçbir şey
Sabahı özleyen
Bir şairin tutkusundan
Geceyse bile
Söker şafak
Atar tan

GÜL YAPRAĞI

Denize atılan
Bir gül yaprağıdır
Yazılan her şiir
Aşıp dalgalarını zamanın
Yitirmeden kokusunu
Kaçı kıyıya ulaşabilir?

Ulaşsa bile
Koklamayı bilmeyen
Hangi hoyrat ellerde...
Kim bilir?

HABER VEREN

Kutupyıldızı gibi
Gideceğimiz yönü gösterir şiir
Nereye akar geceleri
Bir ağıt gibi nehir

Ve sessizliğiyle göğü eriten
Kayanın içindeki fırtınayı
Ve suyun kaynayacağı
O anı haber verir

HANÇER

Bir de hançer gerek
Sevda şiirlerine
Ağılı, haşin bir hançer
Ki oysun okurken
Ve zehirlesin yüreği
Aşk ve keder

HÜZNÜN ŞİİRİ

Karşılaşınca yüreğimin yaralı
Şiiriyle yalnızlığımın şiiri
Çıkan fırtına
Bozar önce alnımdaki
Çocukluktan kalma sessizliği
Yırtılır ardından içimde şiddetle
Ölümün siyah ipeği
Ve sızlamaya başlar
Issızlığımın bir yeri

Anlarım, çalacak demektir kapımı
Az sonra hüznün şiiri

IRMAK

Yalnız sana inanıyorum ey şiir
Çağıltılı, çılgın ırmak
Yık bendini ve yıka türkünle
Sen arıtabilirsin hayatı ancak

İMZA

Şiir hayata atılan
Uçucu bir imzadır
Atan gider de ama sonunda
Atılan kalır

İPEK

Ve rüzgârlı bir
İpek gibidir şiir
Öyle ki okurken, kelimeleri
İncecik ürperir

İSTANBUL'DA KAR ŞİİRİ

Kars'ta yazılır kar şiiri
Erzurum'da, Sivas'ta
İstanbul'da yazılsa yazılsa
Başlığı yazılır
Şiire geçesiye kadar çünkü
Erir, kar kalmaz yerde
Ve yazacak tek dize kalır size:
Kar nerde?

KAN

Şairin, dizelerin altında
Akan kanıdır şiir
Güler gibi görünse de
Aldanmayın, için için
Ağlayan yanıdır şiir

KAR VE ŞİİR

Ne yoksulları üşütmek
Ne çocukları sevindirmek için
Şairlere şiir
Yazdırmak için yağar
Beyaz bir esin perisi
Gibi kar

KARA ŞİİR

Acı
Tanrısal, kutlu acı
Kendim için istediğim
Hiçbir şey yok senden
Vazgeçebilirim bütün zevklerinden
Şiirim adına yalvarıyorum
Müşfik bir ana ol ona
Emzir ağılı sütünle, besle
Ve büyüyünce
Şefkatle it onu uçuruma
Ki kartalların süzülüşünü kapsın
Ve pençeleriyle orda kendine
Elmas bir yuva yapsın

KARANFİL KOKUSU, GÜL RENGİ

–Necla'ya, karıma–

Senin ağzındaki gülden
Çıkan kıvılcım
Değer değmez dudağıma benim
Parçalanıyor
Ve binlerce karanfil
Olarak dökülüyor şiirimin üstüne
İşte burdan geliyor sevgilim
Sevgimizin bu büyülü buluşmasından
Karanfil kokusu şiirimdeki
Ve gül rengi

KILIÇ VE DALKILIÇ

Kavga: kın
Şiir: kılıç
Şair: kavganın içinden
Çekip şiiri
Düşman içine dalan
Dalkılıç

Kİ BİLSİN BENDEN SONRAKİLER

Madem doğmuşuz bir kere
Yaşadığımız belli olsun bari
Diyedir yazdığım bunca şiir
İsterdim kalsın benden de
Bir şeyler bu dünyada
Bir kelime, bir hece
Ki bilsin benden sonrakiler
İsmail diye biri yaşamış
Ne günü günmüş, ne gecesi gece

KİRMEN

Hayat çekilmez bir çileye benzer
Bulup ucunu bu çilenin
Şiirle eğire eğire eğer
Sevince dönüştürmese şairler

KUŞ

Öter geceler boyu çılgınca
Şiir adında alevden bir kuş
Özlemiyle o altın şafağın
İçimde kanlı bir dala konmuş

OKURUNU BEKLEYEN ŞİİR

Göğe çizilmiş
İncecik bir kuş
Okunmayı bekliyor, sıcak
Dokunsa biri gözleriyle
Uçmaya başlayacak

PAY

Günün güneşi şiir
Gecenin ayı
Hayatın şaire
Düşen payı

PİR VE AMENTÜ

–Nâzım'a–

Şairler loncasının pirisin sen
Her sabah, adını üç kere
Anarak başlamalı gününe
Her şair adayı
Ve okuyarak üç kere
Mutlaka bir şiirini
Amentü gibi

SEÇİM

Şiirim önceleri gençti
Nice ateşlerden geçti
Ya aşk ya kavga
Deniyordu o yıllar
O hem aşkı, hem kavgayı seçti

SİLAH VE ÇİÇEK

Bütün namlular üstüne çevriliyken
Uzatılan bir çiçek değil
Bir silahtır insana şiir
Ama kabzası mutlaka
Çiçek işlemelidir

ŞAİRİN DÖRTLÜĞÜ

Kimim ben, neyim
Hem güneş, hem gölgeyim
Dalımda binbir çiçek
Ama kendim çöldeyim

ŞAİRİN MEZAR TAŞI İÇİN

Bütün zenginliğini şiire yatırdı
Koşarken kelimelerin peşinde
Şair olacağım diye çılgınca
Sermayesini, ömrünü batırdı

ŞİİR ANA

Anaç olmalı şiir dediğin
Doğurgan
Ve bin memeli
Önce doğurmalı sevgiyi
Sonra emzirmeli

ŞİİR ÇİÇEĞİ

Kimi zaman düşlerim suluyor
Kimi zaman gerçek
Günü vakti dolunca
Bakıyorum, kalemimin ucunda
Açıvermiş bir çiçek

ŞİİR, SEVGİLİM

Beni avut sevgilim
Acımı dindir
Al koynuna, okşa mahzun yanımı
Kanıma sevincini kat

Büyülü Tanrıçam benim
Göster hikmetini
Halket beni
Yeniden yarat

ŞİİR SEVİNCİ

Nasıl sonsuz bir yaşama tutkusu
Uyandırırsa insanda
Bir kayanın yarığından
Sızan incecik bir su
Aşkla doldurur içimi öyle
Hayata karşı yeniden
Okuduğum her şiirin
Bende kalan tortusu

ŞİİR VE BALKON

Biraz balkona benzer şiir
Denizi seyredebilirsin ordan
Göğü de
Geceye ve gündüze
Ve gelip geçenlere bakabilirsin

Ama hep gözlerin yanarak

ŞİİRİN KAYNAĞI

Her suyun
Bir kaynağı vardır
Şiirin de var
Bazen kavga, bazen
Aşklar ve yalnızlıklar

ŞİİRİN ÖZETİ

Hayatın çamurundan
Yaratılan inci
Biraz acı, keder
Biraz yaşama sevinci

ŞİİRİN ÜÇ KURALI

Hayatın bağrından
Kanayarak kopan kelimelerle
Kurulur şiir
Bir

Şiir sızlanmaz, haykırır
Ama sızlayan yanını da
Duyar insanın içindeki
İki

Ve şiir geleceği bildirir
Gösterir kimin avcunda güneş
Kimdedir güç
Üç

TAN

Herkesin sustuğu yerde
Çalan çandır şiir
Bütün umutların kesilip
Kabullenildiği anda gecenin
Atan tandır şiir

TAŞARKEN YÜREĞİNDEN KEDER

Geceyi solur şiirim
Ama sabahı söyler
Sevinci anlatıyorsa nasıl
Taşarken yüreğinden keder

UÇURUM

Şiir bir uçurumdur
Ve çiçekten bir köprü
Geçer üstünden
Gerçeğin kıyısına uzanan
Düş kıyısından

Kimi ulaşır karşıya uçar gibi
Kimi ulaşamaz, düşer
Kimi de boşlukta asılı kalır
Düşerken tutunabilirse
Bir kelimeye eğer

YARATAN

Göklerin sahibi Tanrı
Yeryüzünün sahibi benim
O 'Yaradan'sa, ben de
Yaratanım, şairim

YAZILMAYA BAŞLADI BİLE

Derenin kıyısında
Su içiyor bir serçe
Su duru, serçe ürkek
Ve ne güzel yazılır şiiri
Su içen bir serçenin
Diye düşünüyor
Az ötede bir çiçek

Derken
Birden bir kurşun...
Serçe ölüyor, su kana boyanıyor
Çiçek dehşet içinde
Ya şiir?
Yazılmaya başladı bile

YORUM

Yoruma göre değişir şiir
Soldan sağa, sağdan sola
Bin türlü okunur
Ve büyülü bir kumaş gibi
Her okunuşunda yeniden dokunur

YÜREĞE ÇİZİLİ

Hayat
Buza yazılı

Ölüm
Taşa kazılı

Şiir
Yüreğe çizili

Bir Demet Diken

İlk basım: 1983, Yazko Yayınları

SUNU

Acıların kuruttuğu, kıraç
Bir bozkırım ben
Üstelik kaç yangın
Geçti üstümden

Bütün çiçeklerim kavruldu
Sunabilecek bu yüzden
Tek şeyim var:
Bir demet diken

1981

ACI VE ŞİİR ÜSTÜNE

1.
Nicedir gül yaprağına
Yazıyorum şiirlerimi
Kalemim gül kokuyor
Ve gülsuyuyla yıkıyorum kelimelerimi
Ama arıtamıyorum yine de
Görür acımı okuyan
Biraz aralasa dizelerimi

2.
Hayatımda benim acıyla şiir
İç içedir
Biri örselenmiş yüreğimden
Sızan karanlık
Öbürü kelimelerin
Birbirine sürtünmesinden doğan
Ve içimdeki geceyi birazcık
Işıtan ışık

3.
Acının harmanından devşiririm şiirimi
Yaz kış kalkmaz
Bu yüzden yüreğimden keder
Dereler kurur, kuşlar gider
Ama rüzgârı dinmez şiirimin
Döne döne savrulur içinde
Keder yüklü kelimeler

4.
Hep açık durur
Penceresi şiirimin
Bekler ki kuş sesleri
Dolsun içeri
Süzülsün usulca bir uçuçböceği
Ve açsın üstünde gökkuşağı gibi
Sevincin binbir rengi
Ama yalnız acı
Girmiştir penceresinden
Ve acı açmıştır göğünde şimdiye dek
O her şeyi karartan
Amansız, zorba renk

5.
Acı, içimde
Sabah akşam uluyan
Ve kanımı tırmalayan bir kurt
Çiçek doğuyor yalnız, bu yaralı
Hayvanın pençesiyle yırttığı yerden
Kanımda dolaşırken
Gizlice şiire dönüşen

1981

ŞİİR, HER ŞEY

Gecenin orta yerinde
Aşka benzer bir çığlık
Yırtıyor karanlığı boydan boya
Işığa kesiyor ortalık

Aydınlık da onunla, sevinç de
Ama acı da, kutsal acı da
Yıllardır sevgiyle taşıdığım
Etimdeki kıymık

Yüreğimin çılgın saati
Ölüm bile bozamaz büyüsünü
Daya kulağını, dinle
Atıyor kelimeleri tık tık

Ta uzaklardan duyulur
Aşkı ve şafağı bildiren sesi
Gül derlemekten sevdalılara
Elleri kan içinde, yırtık

Ve bir de bileytaşı
Ve bir de bileytaşı
Bile dostum bıçağını
Vakit yaklaşıyor artık

1981

ÖYLE YALNIZIM Kİ

Öyle yalnızım ki
Haritalara bakıyorum hep
Ve hep adını bile bilmediğim
Adalara, uzak denizlerdeki
İçimde bırakıp bir gün her şeyi
Çekip gitme isteği

Uzak kıyıları özlüyorum
Uzak nehirleri
Yüreğimde tuhaf bir duygunun
Hiç kalkmayan sisi:
Sanki bir yerlerde
Beni bekliyor birileri

Parklara gidiyorum, sokaklarda geziyorum
Akıyor üstümden ağaçların, güneşin
Kuşların, çocukların sesi
Ama bu kalabalığın ve ışığın
Ortasında bile içimde
Gecenin ürkütücü sessizliği

Issız adalara benziyorum
Ama deniz yerine
Ateşle çevrili dört bir yanım
Ve artık dayanamıyorum, bir gün bir gemi
Aşıp bu cehennemi bulsun beni
Öyle yalnızım ki

1981

AĞLAMAK İSTİYORUM

Ağlamak istiyorum
Buna benzer bir dizeyi
Bir şiirde daha kullanmıştım ben
Ama olsun değiştiremem, çünkü
"Geberiyorum kederden"

Ağlamak istiyorum
En siyah sesiyle şiirimin
Hiç kimse bilemez, hiç kimse
Nerdedir yaram
Ne kadar derin

Ağlamak istiyorum, bulanık
Bir ırmak gibi taşmayı
Yorgunum, yoruldum acı çekmekten
Sürekli erteliyorum bu yüzden
Hayatla yeni bir hesaplaşmayı

Bazen çözemiyorum kendimi
Ne bu keder kasırgası, neyim ben
Yanlış sorulmuş bir soru mu
Ağlamak istiyorum, ancak gözyaşlarım
Doldurabilir içimdeki uçurumu

1982

GÜLLER BİLE KOKMUYOR

Niye hep yanıyorsun böyle sen
Açıklamak çok zor
Çocuktun, belki o zamandan
Kalma içindeki bu kor

Kimsen yoktu, yaralıydın
Nasıl söyleyeyim
Bir kuş vurulmuş da sanki
Hızla yere düşüyor

Acılar büyütüyordu seni
Gözyaşı mıydı süzülüp yanağından
Giren ağzına ağlarken, acının zehri mi
Neye yorarsan yor

Dönüp bakınca şimdi geriye
Hep bir akşam vakti
Yani durmadan, durmadan batan bir güneş
Ve dağlar simsiyah, ufuk mosmor

Sinmiş gizlice her şeye
Acısı o günlerin
Öyle ki yıllar sonra bugün, kokladığın
Güller bile kokmuyor

1983

ATEŞİN İÇİNDEN

Zararsız bir şairsin işte
Sessiz, usul, arada bir
Tehlikeli kelimelerle oynayan
Ama kimse bilmiyor
Neler duyduğunu
Bakarken önündeki uçuruma kayalardan

Kendi halinde birisin
Komşularının gözünde
Her sabah işe giderken
Ve işten dönerken her akşam
Geçiyor başı önünde
Dalgın, düşünceli bir adam

Lanetli bir şairsin
Felaketler süslüyor şiirini
Cennetten kovulmuşsun
Cehennemdeki yerini de
Bulamıyorsun bir türlü, atarken
Önüne gelen her ateşe kendini

Şaşkının, sersemin tekisin
Ansiklopedilere girdin bu yaşında
Ve yedi kitabın var
Ama dilin dolaşıyor hâlâ
Şaşırıyorsun ne söyleyeceğini
Karşılaştığında bir okurunla

Çılgınsındır kimi zaman
Cam kırıklarının üstünde
Yalınayak yürüyecek kadar
Yalnız sonunda
Bakıp ayaklarındaki kana
Ağlaman olmasa

Sise batmış bir kıyısın
Her şey gri bir belirsizlik içinde
Ve kimsen yok, ufkunu
Siyah bir yalnızlık sarmış
Tek sevgilin ay
O da başkasına kaçmış

Zararsız bir şairsin işte
Sessiz, usul ama lanetli
Felaketler süslüyor sesini
Çünkü mutlaka, mutlaka
Ateşin içine sokup elini
Orda arıyorsun şiiri

1982

GRİ

Hep bir boşluk içimde
Tadı yok, kandırmıyor beni, hayatın
Yok beklediğim bir şey yaşamaktan
Güneş doğmasa da olur yarın

Anlamsız, yavan bir oyunun
Sürüp gittiği bir panayır yeri dünya
Oyuncu muyum seyirci mi, belli değil
Seçilmiyor gördüğüm rüya

Geçip gidiyor hayat
Kayıyor avcumun içinden hızla ömrüm
Her köşe başında karşıma çıkıyor
Ve gariptir, ürkütmüyor beni ölüm

Gri bir uçurum taşıyorum içimde
Atmak için her gün yeniden kendimi
Ey ölüm, ey dönülmez hiçlik
Al artık yeter koynuna beni

1981

DEHLİZ

Cehennemde yürüyorum
Ateş ve ateş var
Cehennemde yürüyorum
Çok geniş, çok dar

Ağaçlar ürkünç birer hayalet
Ve yeşil değil, kıpkırmızı yanıyor
Ağaçlar ürkünç birer hayalet
Bütün çiçekler kanıyor

Gökyüzü ağır, kara bir örtü
Sızmıyor içeri bir damla ışık
Gökyüzü ağır, kara bir örtü
Kuşlardan duyulansa yalnızca çığlık

Geceden sonra gene gece
Tek mevsim var, kış
Geceden sonra gene gece
Zaman sanki donup kalmış

Cehennem değil yürüdüğüm
Koyu, kopkoyu bir giz
Cehennem değil yürüdüğüm
İçimdeki dehliz

1982

IRMAK VE DERE

Irmaklar hışımla akar
Yırtar gibi toprağı
Bir ırmak sayılırsın sen de
Aktıkça içinde
O ağı

Derelerse usul, yaralı
Söğütleri okşayarak akar
Bir dere de sayılırsın sen
Yaşayacağın çünkü
Daha çok acı var

1981

KARANLIK ŞİİR

Acılar yırtıyor içimi
Ve ben
Yalnızca haykırıyorum
Gelmiyor başka bir şey elimden

Nicedir yalnız
Yeni bir dostum var
Bir sustalı
Eksik olmuyor cebimden

1981

GECE VE GECE

Gece de güzeldir
Ve karanlığın da bir tadı vardır
Bir yaz gecesi örneğin
Denize düşen ay ışığından
Nice düşlere kalkılır

Ama ikinci bir gece
Taşımıyorsan benim gibi içinde
Yoksa ay ışığı dönüşür
Gümüş bir hançere

1981

GECE... YAĞMUR YAĞIYOR

İşte yine yalnızım
Ve yağmur üstüne bir şiir
Yazmak istiyorum şu an
Gün az sonra bitecek
Hatırlarım belki ilerde
Yıl 83, Perşembe, 23 Haziran

Bir sigara yaktım
24 Haziran'a girdik sessizce
Ah, gençliğim geçiyor anlamadan

Başlamadan bitecek anlaşıldı bu şiir
Yağdıkça bu yağmur
Ve damladıkça hüznüme
Geceden bu kan

KENDİ KÜÇÜK DÜNYAMI SEVİYORUM

Kendi küçük dünyamı seviyorum
Bir bataklığa benzese de kimi zaman
Kıyısında bana yeten çiçekler açan
Kendi küçük dünyamı seviyorum

Dört mevsim soluk bir güneş
Yol gösteriyor yaralı şiir kuşlarına
Serilmiş yatıyor yüreğimin kanlı taşlarına
Dört mevsim soluk bir güneş

Sessiz, sakin geçiyor günlerim
Kurcalamıyorsa içimdeki fırtınayı eğer
Gizli gizli bir keder
Sessiz, sakin geçiyor günlerim

Kaçmak istemiyor değilim gerçi
Zaman zaman bu dünyadan, bunalmış, bezgin
Yedeğimde karanlık, kanlı bir bozgun
Kaçmak istemiyor değilim gerçi

Ve bazen çılgınlar gibi
Kaçıyorum da içimdeki zincirlerden boşanıp
Dayanılmaz bir isteğin ateşiyle yanıp
Ve bazen çılgınlar gibi

Daha derin, yabansı bir boşluk
Bekliyor beni ama orda da
Çağrısına kandığım başka dünyalarda da
Daha derin, yabansı bir boşluk

Sonunda yaralı, yenik, pişman
Kendi küçük dünyama dönüyorum gene
Sığınmak için, çaresiz, gölgesine
Sonunda yaralı, yenik, pişman

Kendi küçük dünyamı seviyorum
Bir bataklığa benzese de kimi zaman
Kıyısında bana yeten çiçekler açan
Kendi küçük dünyamı seviyorum

1981

"CEHENNET"

İçimde bir çocuk ölüsü
Kapkara, ömrüme sinmiş kokusu
Yetmedi arıtmaya yıllar yılı
Cehennemden taşıdığım ateş ve su

Dışımdaysa haşarı bir çocuk
Bir türlü büyümüyor
Çiçeklerle, kuşlarla sevişiyor hâlâ
Cennetin beyaz kalpli kuğusu

1982

SEVİNCE BULAŞAN KAN

Sevincin eşiğindesin
Kan izi var eşikte
Ve içerde kanayan
İnce bir inci

Hadi gir içeri
İnciyi bul
Kanı sil
Kurtar sevinci

1981

TOROSLAR VE DENİZ

Antalya'da mavi bir sevgili
Bulmuş Toroslar kendine
Bir güz günüydü
Şafak sökmemişti daha
İncecik bir giz
Gibi örtüyorken sabahı sis
Şehvetle okşuyordu, gördüm
Almış koynuna Toroslar'ı deniz

1981

GECELEYİN

Gece günün en güzel vakti
Olamaz başka hiçbir zaman
Böyle büyülü
Rüzgârda hışırdayan yaprakların sesi
Ve dinlesen duyarsın karanlığın
Yanı başında alıp verdiği nefesi
Gece günün en güzel vakti

1982

VINCENT'IM BENİM

Manet: Gökkuşağına sekizinci rengi ekleyen melek
Monet: Gökkuşağına dokuzuncu rengi ekleyen melek
Renoir: Gökkuşağına onuncu rengi ekleyen melek
Van Gogh: Yeni bir gökkuşağı yaratan şeytan

1982

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞA

İnce bir tül gibi
Örtüyor sevincimizi hüzün
Nereye gitsek bizimle
Değişmez rengi gecenin ve gündüzün

Kaldırsa bir el o tülü
Sevincimiz ışıyacak belki
Ama yok işte hiç kimse
Silecek buğusunu üzüntümüzün

Acının trenine binmişiz
Dursa bir an ineceğiz
Durmuyor fakat, çığlık çığlığa
Geçiyor içinden ömrümüzün

1981

ÖLÜM DÖRTLÜĞÜ

Ölüm bizden önce de vardı
Bizden sonra da olacak
Oyun gibi sanki
Biz büyüteceğiz çiçeğimizi, o yolacak

1981

ÖLÜM DERSİ

Ölüm üçe ayrılır:
a) Sarı ölüm
b) Kırmızı ölüm
c) Siyah ölüm

Gelir
Gökyüzünü boyar
Ve gider

Hastalar ölürken sarıya
Âşıklar ölürken kırmızıya boyar
Yalnızlar ölürkense siyaha

1983

BİLMECE DEĞİL

– Bir şey var ki bu dünyada
Hem soğuktur, hem sıcak
Hem üşütür, hem yakar
Nedir bu
Hem en uzaktır
Hem içimizden bize bakar?

– Ölüm
Buz gibidir eli
Ürperirsin dokunsa
Şöyle parmağının ucuyla
Ama ateşten yakıcıdır soluğu
Kavurur geçer estiği an
Kalmaz külün bile

Ve hiç çağırmayacak gibidir seni
Uzaklardan gelir sesi
Ama bilirsin, her an haykırabilir de
Kulağının dibinde:
Hadi hazırlan, sıra sende!

1981

ŞAİR İLE ŞİİR

Vur gül/üngünü ferhat
Dağı del, akıt ırmağını dilin
Vur aşk ile öte yanda
Bekliyor seni şi'rin

1982

10 DERSTE ŞAİRLİK

1. Her şeye şaşarak bakacaksın
2. Otobüste çocuklara yer vereceksin
3. Duymayı bileceksin taştaki
   Çınlayan sessizliği bile
4. Arada bir gül alacaksın
5. Doğaya tutkun olacaksın
   Yağmurda şemsiyeni açmayacak kadar
6. İnsanları seveceksin
7. Kedileri, köpekleri, kuşları da
8. Acı çekeceksin
9. Acı çekeceksin
10. Ve acı çekeceksin

1981

SAYIM

Öldürmek istediğim kişileri sayıyorum:
M.K., Z.K., N.B., H.C.
Ve kendim

M.K.'yi bağışlayabilirim
Z.K.'yi de
N.B.'yi de
Hadi H.C.'yi de
Ama kendimi asla

Ben bu M.K.'ye dedim ki
Ulan, dedim, ne iyisiniz

Z.K.'ye dedim ki
Sürtük, eğil ve indir
Eğildi ama ne yaptı sonra biliyor musunuz
Donunu daha yukarı çekti

N.B.'ye dedim ki
Hiçbir şey diyemedim

H.C.'nin vurdum kapıyı suratına, çıktım
Sonra baktım, o da kapı da yerinde
Ben yokum

Ben öldürmek istediğim kişileri
Yazdım, bağışladım
Ölüm sen beni bağışlama

1983

AYKIRI UYAK: DÜĞME

Beyaz elbiseni giyip gelmişsin
Kirleteyim diye seni
Beyaz elbiseni giyip gelmişsin
Bu ne ince ve kara beğeni

Bu ne ince ve kara beğeni
Kışkırtıyor durup dururken insanı
Bu ne ince ve kara beğeni
Eteğini kaldır, karanlığını tanı

Eteğini kaldır, karanlığını tanı
Ayıp sözler ettiriyorsun bana
Eteğini kaldır, karanlığını tanı
Hadi artık soyunup yatsana

Hadi artık soyunup yatsana
Ve altıma bekâretini ser
Hadi artık soyunup yatsana
Kızsın, ne güzel, kirlenir her yer

Kızsın, ne güzel, kirlenir her yer
Sonra giy gene beyaz elbiseni
Kızsın, ne güzel, kirlenir her yer
Bembeyaz bilsin daima sokaklar seni

Bembeyaz bilsin daima sokaklar seni
Her şeyi denedikten sonra
Bembeyaz bilsin daima sokaklar seni
Önünde yalnız kan renginde bir düğme

1983

HEPSİ HEPSİ BİR BAKIŞ

Beni bu kızdan kurtar Tanrım
Bana çünkü hep acı verdi
Beni bu kızdan kurtar Tanrım
Yaşadığım onunla yalnız kederdi

Beni bu kızdan kurtar Tanrım
Çirkinin biri zaten, herkes biliyor
Nakarat
Kısacık üstelik, sevişmesi bile zor

Beni bu kızdan kurtar Tanrım
Evliyim, çoluk çocuğum var
Nakarat
Korkuyorum, böyle yıkılır yuvalar

Beni bu kızdan kurtar Tanrım
Zehir ediyor bana hayatı
Nakarat
Seviyorum onu, çünkü bana baktı

1983

SİYAH SÖZLÜK

–Ülkü Tamer'e–

Aşk: Özür dilerim, bu sözlük
'Acı'yla başlamalıydı aslında
Bun: Kimse bilmez anlamını
Şairlerin dışında
Co: John Wayne'den çok
Bizim Haluk'a yakışırdı
Haluk şimdi otuz dört yaşında
Ve bir karısı, iki çocuğu
Koltuk takımı, buzdolabı, fırını filan var
Çocuk: Üzgün uçurtma
Dev: Düzeltemez masallardaki durumunu
Çıkarıp yüreğini gösterse bile
Ev: Her akşam sığındığımız
Ve kaçtığımız her sabah
Fidye: Ömrüm
İki üç sevinç kırıntısına karşılık
Güz: Renklerin uykusu
Ğ: Cami avlusuna bırakılmış bir çocuk gibi
Öksüz, yetim, garip
Hançer: Çevik parıltı
Işıkgöçüm: İşte sözlüğümün
En fiyakalı kelimesi
Ama anlamını bilmiyorum
İş: Ekmeğimizi kazandırırken
Hayatımızı kaybettiren şey
Jilet: Kenara çekilip intiharlarda
Bir metal soğukkanlılığıyla seyreder
Fışkırırken kan kestiği damardan
Keder: Benim sevgili marihuanam

Leke: Çocukların elbisesini sevindiren böcek
Mağara: Fırtınalı havalarda sığındığım
İçimdeki karanlık kovuk
Nefret: Yol ayrımında açan ağılı çiçek
Ova: Çılgınca koşan atlar geliyor aklıma
Çılgınca akan ırmaklar
Öç: Kısa ve kesin, kan gibi
Park: Pazar günleri gidilir
Herkese sevinç, bana hüzün verir
Rakı: Günün yirmi beşinci saati
Sokak: Yalnız bir adamla
Yalnız bir kadının
Geçerken bir an birbirine bakıştığı
Tozlu, tenha dekor
Şiir: Tek beyaz kelimesi sözlüğümün
Tüy: Düşerken çıkardığı gürültüyü
Yalnız Kızılderili çocukları duyar
Uyku: Düştükçe beyazlaşan uçurum
Ün: Herkesin içmeye can attığı zehir
Vadi: Issızlığı büyüten beşik
Yalnızlık: Aşkın üvey, şiirin öz annesi
Zindan: Yeryüzü

1982

5+2'LER

(1982 - 83)

İlk basım: 1984, Eksen Yayınları

AKREP

Çokluk yalnızken, karanlık
Saatlerde, süzülen
Ağılı bir akrep
Gibi gelir bana
Keder

Ve usulca
Sokup gider

AY

Bu gece ay
Bütün şairlerin laneti üstüme olsun ki
Hiç benzemiyor vefalı
Sevgilisine şiirlerin
Sarı yalazlı bir canavar

Ta ordan hüznümü ısırıyor
Oysa benim avutulmaya ihtiyacım var

BİR YAZ GÜNÜ, GÜLHANE PARKI'NDA

İnsanlar gelip geçiyor
Ve ben yalnızım
Bir yaz günü, Gülhane Parkı'nda
Her şey hayata uygun
Güneş, çiçekler, çocuklar...

Benim içimdeyse
Uçurum ve rüzgâr

ÇAY BAHÇESİNDE

Önce yak bir sigara
Sonra çıkar kalemini
Herkes gülüşür, konuşurken masalarda
Sen çekil yalnızlığına
Sözcüklerle seviş

Hayatı yaşayamıyorsun
Bari şiirle değiş

ÇOCUK

Dinmedi bir türlü
Akan gözyaşları
Kalbinin karanlık kuyusuna
Küçük kuşum söyler misin, o çocuk
Ne zaman susacak acaba?

Hâlâ ağlıyordu içimde
Ben bu şiiri yazdığımda

DAL

Boyun yetmiyor
Otobüste demirlerden tutmaya
Uzama sakın
Boyunu seviyorum senin
Kısacıksın, kısa kal

Yürüyor sanki sokaktayken yanımda
Çiçekli, küçük bir dal

ESKİ BİR FOTOĞRAFA BAKARKEN

Gül tutuyorsun elinde
Ve gülümsüyorsun
Ama yine de gizleyemiyorsun hüznünü
Yanağına oyulmuş bir yara izi
Gibi gülüşün, neden?

Ve niye
Kan sızıyor gülden?

GECE, YOLDA

İşte yine yoldasın
Yanında her zamanki yol arkadaşların
Yalnızlık ve keder
Gittiğin her yere birlikte götürdüğün
Yalnızlığın ve kederin

İşte yine yoldasın
Kanayarak geçiyorsun içinden gecenin

GİTTİN DE

Sevinç yüklüydü teknen
Yola çıkarken
Çekmiş aşkın büyülü bayrağını
Kollayarak kayalarını hüznün
İlerliyordun

Tam çıkmışken ama açık denize
Gittin de kederin kadırgasına vurdun

GİZ

Bir an göz göze geldik bir çiçekle
Dedim ki ona
Herkesin bir gizi var
Âşıkmış örneğin üçü de Lou Salome'ye:
Nietzsche, Rilke, Freud

Hadi sen de
Benim elimden tut

GÖK

Sıkıldım hep aynı
Göğün altında yaşamaktan
Ne zaman baksam üstümde
Duruyor yapıştırılmış
Bir elişi kâğıdı gibi

Geniş geniş geniş
Mavi mavi mavi

GÜL VE KÜFÜR

Çözülür bir gün dilimdeki pas
Gül de yerini bulur, küfür de
Ve küfretmek istediğim
Öyle kimseler var ki...
Tanrım, Tanrım, sen bana mukayyet ol

Eğil, kulağına bir şey söyleyeceğim:
Kim efendi, kim kul?

KONUŞMA

İşte geldim, hadi konuşalım
Hayır, hayat
Sıkıyor artık beni
Ölümden söz edelim
Ölümden başka gerçek var mı?

Düştüğü yeri yakar ölüm
Söyle, hayat yakar mı?

KÖRDÜĞÜM

Nefis bir karanlık var
Birbirine karışıyor her şey
Daha işin başında
Ben boynun diye öpüyorum seni
Oysa omzunmuş öptüğüm

Ne güzel, dolaşa dolaşa
Biz birazdan kördüğüm

NE ZAMAN

Ölüme kasvetli, karanlık
Kafiyeler düşürmekle
Geçiyor ömrüm
Ne zaman silinecek şiirimden
Ölünce mi ölüm?

Bırakmayacak anlaşıldı peşimi
Savrulmadan rüzgârıyla külüm

NOKTA

Onurla dikildim dünyanın karşısına
Milyonlarca ev vardı, iş hanı
Otomobil, telefon, naylon eşya
Milyarlarca börtü böcek
Ve beş milyar insan

Bir nokta sanıyorsun dedim, değil mi beni
Öyle san

ORMANTİK

Uğruna bin kere
Yıkıp bu dünyayı
Bin kere kurabilirim
Yeni baştan
Ey susadığım sevgili, sevgilim

Çık yalnız karşıma şu ormanda
Tutunacak dalım ol benim

PARKTAKİ KADIN

Niye kapatıp duruyorsun yakanı
Utanıyormuş gibi ikide bir
Bırak taşsınlar güzelim
Göstermen kocandan başkalarına da
Güzelliğini memelerinin, suç değil

Hadi düşür elindekini yeniden
Ve eğil

PERDE

Daha da artıyor sanki yalnızlıkları
Yatakta fahişelerin
Biri var, ne zaman sevişsek onunla
Vücudu yanımda oluyor
Kendisi başka yerde

Aramızda sanki
Görünmez bir perde

SABAHA KADAR

Sabaha kadar yağdı kar
Ve ben
Dayayıp dirseklerimi
Gecenin kıyısına
Sabaha kadar...

Ah, anlatmak istediğim
Çok şey var

SABAHLEYİN

Bir simgeydi sabah
Eskiden şiirimde
Olursa müjde anlamında olurdu
Şimdi çırılçıplak soyunmuş önümde
Yalnızca kendisi

İşte ne güzel örtüyor
Çatıları sisi

SERÇE

Gagasında bir türkü, dalgın uçarken
Birden önüne dikiliveren
Duvara çarpan serçe
Şarkısına yıllardır aradığı
Adı bulur: Deprem

Ah benim İsmail'im
Ah garip serçem

SERİNLETEN TER

Bittiğinde her şiirim
Piramidin üstündeki
En son taşı koymuş
Mısırlı kadar yorgun
Ve hafifim

Şiirim, benim serinlik
Veren terim

SEVME BENİ

Sevgilim sevme beni
Sana bir şey veremem
Gördün işte, ancak bir cehennem
Bir de belki saralı kelimeler
Ki karanlık hepsi ve uğulduyor

Şairim ben, sevme beni
Yolum yokuş, sevdam zor

SIKINTI

Bilmiyorum, nerden
Nasıl geliyor
Usulca başlayıp ayak uçlarımdan
Yürüyor yukarı doğru
Topal, sarsak bir sıkıntı bazen

Ve kırıp döküyor ne gelirse önüne
Geçerken gövdemden

SİLEREK SEVİNCİ

Ne zaman yaşama sevinciyle
Bir şiire oturacak olsam
Bir şey oluyor
Silerek sevinci
Bir hüzün geçiyor sesimden

Ve gelip kuruluyor karşıma:
Ben, yalnız ben

SİYAH VE ZOR

Bunca yıldır
Yaşıyorum şu dünyada
Öğrendiğim tek şey var:
Ağaçlar yeşil, gök mavi, kar beyaz
Yalnızlık siyah ve zor

İşte girdiği şiir bile
Kararıyor

TANIDIĞIM TEK DUYGU

Her hanesine bir hüküm
Yazılmış yazgımın ve silinmiyor
Aşk hanesine ayrılık
Şiir hanesine keder
Ömür hanesine çile yazılmış

Tanıdığım tek duygu acı
Sevincin üstü simsiyah çizilmiş

UMARSIZ

Bir deniz bulmalıyım
Yalnızca benim olan
İstediğimde yıkanıp arınacağım
İstediğimde oturup karşısına
Dökeceğim içimi

Bir deniz...
Boğacağım istediğimde kendimi

VAPURDA

Öyle güzelsiniz ki
Keşke evli olmasaydınız bayan
Verirdim bu şiiri size
Koynunuza kordunuz onu
Sürtünürdü memelerinize

Ayıp mı... daha ne ayıp şeyler düşündüm
Seyrederken sizi, ilişkin ikimize

YAĞMUR VE YALNIZLIK

Yalnızım ve sıkılıyorum
Dışarda yağmur var
Ve hiçbir şey istemiyor canım
Bir sevgili istiyor yalnızca
Girsin koluma, yağmurda dolaşalım

Dışarda yağmur var
Sıkılıyorum ve yalnızım

YALNIZLIKTA TEK SEÇENEK

Her şey sıkıntıya dönüşüyor giderek
Bu çınar, bu gök, bu yaz günü
Gelenler, gidenler
Deminden beri baktığım şu kız
Bu gürültü, bu kalabalık

Tanrım, ya birini gönder bana
Ya bana birini gönder, dayanamıyorum artık

YAVAŞ İÇ

'Koyu gece' demektir Leyla
Ama adına uygun
Tek kadın görmedim ben daha
Leyla da sarışındı mesela
Orası hariç

On yıl öncesine gittiğine göre birden
Masa kurulacak demektir, ama yavaş iç

YETER Kİ

Usandım bekleye bekleye
Beni anlayacak birini
Öyle koyulaştı ki içimdeki uçurum
Kim uzatsa artık
Hazırım tutmaya ellerini

Yeter ki kurtarsın kuyumdan
Boğulmadan beni

YIK KENDİNİ

Kurduğun dünyada boğuluyorsun
Kendi boynunu sıkıyor
Ördüğün kement
Giydiğin gömlek
Yakıyor bedenini

Yıkımın kurtarır seni ancak
Yık kendini

YİNE DE

15 Ocak 83, Karaköy
Sabahın saat sekizi
Bakıp iskeledeki telaşa vapurun biri
İlan ediyor bacasından
Günün rengini: Kara

Tam bana uygun bir renk
Ama yine de selam olsun martılara

Üç Nokta Yan Yana

(12 Eylül Şiirleri)

İlk basım: 1985, Can Yayınları

KIŞ DA BİTER

Yaz bitti artık
Eylül geldi, yaz bitti
Kurşuni, puslu günler başladı
Bulutlar geçiyor gökten
Göğün aydınlık mavisi yitti

Bulutlar geçiyor gökten
Üstümüze düşüyor gölgesi
Tehdit ediyor
Kırları, kentleri, bütün güzellikleri
Art arda çakan şimşeklerin sesi

Kırları, kentleri, bütün güzellikleri
Karanlık yağmurlar bekliyor
Ve ardından yağmurların
Daha kötü günler gelecek
Daha karanlık, daha zor

Daha kötü günler gelecek
Ve belki de fırtına, kar
Ama yılgınlığa kapılmamak gerek
Çünkü kış da biter
Ne kadar bozarsa bozsun havalar

Çünkü kış da biter
Ve bir gün, güneşle beraber
Bir bahar günü
Rengârenk kaplar toprağı
Yeniden gelincikler

1980

SUÇLULAR İÇİN DÖRTLÜK

Bağışlaması yoktur tarihin
Bütün suçluları yargılar bir gün
Bazen ama tarihten önce davranır halk
Ve kendisi sorar hesabı: Suçlu ayağa kalk!

1980

YAŞANMIŞ TÜRKÜLERDEN

Çarşının orta yerinde
Vurdular beni
Nazlı yârim, usul yârim
Doyamadan gençliğime, saramadan seni

Doyamadan gençliğime, saramadan seni
Vurdular beni
Dar geliyor sevdiceğim, dar geliyor
Bedenime ölümün kefeni

1980

HÜCREDE ŞİİR

Hücrede şiir yazılır mı?
Delerken beyni burgu gibi
Gelen işkence sesleri
Ve kapkara kanarken kan
Lekeleri duvarlarda
Hücrede şiir yazılır mı?

Hücrede şiir yazılır
Hem de burgu gibi şiir
Delip duvarları
İşkence odasına girer
Ve bir yudum su
Verir işkencedekine
Ve tam teslim olacakken
Diren der, diren
Kuracağımız hayatı düşün
Hak edemez o hayatı yenilen

1980

HAYATIMIZA DAİR NOTLAR

1.
Nefti bir hayatı soluyoruz
Nefti bir göğün altında
Ve nicedir her şey
Nefti bir leke tadında

2.
Vapurdayım, dalgın, düşünceli
Karşımda küçük, cıvıl cıvıl bir kız
Bakarken bakarken birden
İlgisiz bir dize beliriyor sisler içinden:
Kanla yıkanıp durlanacak hayatımız

3.
Gençleri mahallenin, suskun
İçine kıvrılmış bir sır
Gibi geçiyorlar duvar diplerinden
Ama öyle diri
Ve öyle hazır
Başlamaya sevdalara yeniden

4.
Artık siyah kelimelerle
Öpüyorum sevgilim seni
En aydınlık sözler bile çünkü
Taşıyor üstünde gecenin gölgesini

5.
Her akşam aynı kaygıyla
Giriyoruz yatağa
Acaba yarın yine
Görüşebilecek miyiz arkadaşlarla?

6.
Hayatımıza dair notlar
Bile tutamıyoruz rahatça
Ya üstümüzde bulunur da...
Unutmuyoruz ama hiçbir şeyi
Kazılı çünkü bağrımızda

1981

ÜÇ NOKTA

Şiirim benim, aşkım
Büyülü anahtarım
Cehennemin kapısını
Açıp bana hep
Cennetin kapayanım
Ve üç nokta

Sevincim benim
Yaralı kuşum
Çok gurbet dolaştık seninle
Ama çılgınca uçarken bile
İncecik bir kan
Sızıyordu kanadından
Ve üç nokta

Umudum benim
Her zaman diri delikanlım
Karanlık kanatıyor
Bileğini belki bugün
Ama düşün, binlerce güneş
Doğacak yarandan yarın
Ve üç nokta

Irmağım benim
Çağlayan, sonsuz suyum
Derindesin, karanlık bir mağaradan
Geçiyorsun şimdi
Eritiyorsun fakat geçerken graniti
Daha gür fışkıracaksın
Gelince günü
Ateş seli gibi akan
Sularınla yeraltından
Ve üç nokta

Sevdam benim, sevdam
Sancıyorsun şuramda
Ama saklımsın, seni anlatamam
Öyleyse üç nokta

1981

MAYALANIYOR MAVİ

Deniz kıyısındayım
Paslı bir gök var üstümde
Ve ufuk uzakta uyumakta
Seçilmiyor, sisli
Ufkun ardında fakat
Yaklaşan bir şeyin
Belli belirsiz duyulan sesi

Deniz kıyıya vuruyor
İç çekerek öfkesini
Kıyı mağrur ve diri

Ve az ötede adamın biri
Çekilen sulara bakıyor
Bir şey çıkacakmış da denizden sanki
Onu bekliyormuş gibi

İniltisi geliyor bulutların ardından
Yaralı güneşin
Ama sağlıklı bir şey
Var bu iniltide
Gürbüz bir aydınlığın habercisi

Martılar ürkmüyor çünkü
Gökyüzü çığlıklar içinde

Gökyüzü çığlıklar içinde
Ve her şeye karşın usul usul
Mayalanıyor mavi

1981

BEŞİ DE

Eşleştiler, beş/leştiler
Kurdular bir oyun
Ellerinde silahlar, ağlar, kapanlar...
Ve başladı av mevsimi
Ölüm ko(r)kusu sardı ortalığı

Nasıl anılacakları belli yarın:
Beşi de apoletli cellattı
Halk düşmanı, hain!

1981

ORG.

Karanlık bir org. sesi
Dolaşıyor havada nicedir
Kim çalıyor bu aleti
Söylediği hep gecedir

1981

KAÇINILMAZ

Gelip geçici her şey
Bir sonu var mutlaka
Sonsuz sanılan bu Evrenin
Neyin ömrü tükenmemiş, kimin
Yıldızlar bile ölür bir yerde
Kaçınılmaz, mutlaka biter başlayan oyun
Ve kapanır perde

1981

AY DOĞSUN

–Talip Öztürk'ün anısına–

Ay doğsun
Ve usulca öpsün beni
Yaralı yüreğimde kanayan
Arkadaş yüzlerini
Kimi öldü, hapiste kimi

Ne tuhaf, hiç türkü
Söylemezdik beraberken
Ama şimdi
Bir türkü ısrarla hatırlatıyor kendini:
Erzurum dağları da kar ile boran
Aldı yüreğimi de derd ile verem...
Ay doğsun
Ve usulca öpsün beni

Demişti ki bir gün arkadaşın biri
Öldü şimdi, dalındayken solduruldu
Mademki yaşıyoruz
Mademki bu kadar diri
Kim demiş yazılamaz diye
Elbet yazılacaktır mahzunluğumuzun da şiiri
Ay doğsun ve...

Kesik kesik her şey ve birdenbire
Bir gün dersteyim, bir telefon...
Ansızın öldüler
Hayat ışıltıyla parlarken alınlarında
Birden ölüm aldı yerini
Getiremediler bile gözlerinin önüne
Çocuklarının yüzlerini

Acaba kimi görüyor şimdi
Çocukları rüyalarında
Kime baba diyor
Su içiyorlar mı öbür çocuklar gibi
Oynuyorlar mı
Yoksa ölümün gölgesi mi
Düşüyor içtikleri suya, oyunlarına
Gülecekse eğer bir an biri
Hazırım yakmaya bütün şiirlerimi

Ay doğsun
Ve uyurken öpsün o çocukları
Çocuklarımızı

Kesik kesik her şey ve anlaşılmaz
Şimdi de bir başka türkü
Arıyor sesimi ısrarla
Oysa ne ilgisi var çocuklarla:
İzmir'in kavakları
Dökülür yaprakları...
Ay doğsun, ay doğsun
Ve usulca öpsün sesimi
Kanayan yüreğimde arkadaş yüzlerini
Kimi sakat, gurbette kimi

Demişti ki bir gün biri
Acımız da doğurgan olmalı bizim
Biz acı çekerken
Sabahsa iyi
Ama geceyse
Mutlaka ay doğmalı

Ve ay doğuyor işte
Aydınlatıyor usulca suları
Türkünün renginde:
Bize de derler Çakıcı
Yâr fidan boylum...

1981

ÖZLEM

–Adil Toprak'a–

Usul, sessiz arkadaşım benim
Özledik seni
Susarak söylerdin çoğu şeyi
Konuştuğunda da yeri gelip
Usulca havalanır sözlerinden
Yumuşacık konardı sohbetimize
İçtenliğin sıcak kelebeği
Özledik seni

Ve biliyorum ki
Sen de bizi özledin
Kitapların ve hayatın gizini
Ustalıkla çözmeyi bilen Hasan'ı
Geveze ama güvenilir Nevzat'ı
Yorulmak bilmez, çalışkan Musa'yı
Kaytarıcı Ahmet'i, özverili Cahit'i
Her işe gülümseyerek
Olur diyen Süleyman'ı
Hiçbir işe olur demeyen Sabahattin'i
Erhan'ı, Mehmet'i, Ali'yi

Biz yalnız seni, sen
Hepimizi, her şeyi özledin
Sabahları işe giderken
Köşedeki bakkala selam vermeyi
İş dönüşü, bir tanıdıkla
Ayaküstü laflamayı
Üst kattaki komşuların gürültüsünü hatta
Yandaki yatalak kadının iniltisini
Ve evini
Akşamları bütün yorgunluğunu
Eşiğinde bıraktığın
Acılarını dindiren evini

Evin de seni özledi
Koltuğun, kitapların, terliklerin
Bıraktığın gibi duruyor masan
Dolapta rakın
(Sahi hiç rakı
İçmedik biz seninle değil mi
Pek vaktimiz olmadı öyle şeylere
Çık da bir gün içelim)
Bıraktığın gibi duruyor tablada sigaran
Sekseninci sayfada Gorki
Ve pencerede karın
Seni bekliyorlar, dönmeni

Seni bekliyoruz, dönmeni
Usul, sessiz arkadaşım benim
Özledik seni

1982

ER GEÇ

–Mahmut Dikerdem'e–

İşte haykırıyorum
Bütün ateşiyle kelimelerin
Kahrolsun savaş ve şiddet
Yaşasın güvercin

Seviyorum güvercini, hayatı
Taşıyor gagasında çünkü
Ve köreltecek ucunu silahların
Er geç söylediği türkü

Kafeste de olsa
Uçar güvercin bembeyaz
Demir parmaklıkları tutsaklığın
Bile onu tutamaz

Süzülürken gecenin içinde
Gizlice sabah olur
Beyaz bir iz kalır ufukta
Gün ışığa boğulur

İşte haykırıyorum
Bütün ateşiyle kelimelerin
Kahrolsun şiddet ve savaş
Yaşasın güvercin

1982

"BİR ÇİFT GÜVERCİN"

–Reha ve Ahmet İsvan'a–

Biriniz ayrı yerdesiniz
Biriniz ayrı
Ama düşlediğiniz mavilik bir
Gök aynı

Tutsaksınız ikiniz de
İki ayrı kafeste
Sevginin titreşimi fakat
Aynı içinizdeki seste

Geceleri uyurken
Karışıyor rüyalarınız birbirine
Sen onun yerine yanıyorsun
O senin yerine

Duyup karşılıklı
Özlemin sesini, atarken tan
Uçmaya başlıyorsunuz
Süzülüp tel örgülerin arasından

Uçuyorsunuz gün boyu
Kanat kanada
Adını yazıyorsunuz özgürlüğün
Döne döne havada

Bulaşıyor göğün mavisi
Yumuşacık, tüylerinize
Bir şey bulamıyor ama
Akşam aramada kimse

Bir çift güvercinsiniz
Uçtuğunuz gök kadar suçsuz
Uçtuğunuz gök kadar
Aydınlık ve masumsunuz

1982

GÖĞÜN, KIRLARIN VE HEPİMİZİN

–Ataol Behramoğlu'na–

Yaşamak büyülü bir şey
Biliyorsun bunu
O karanlıkta bile bu büyünün
Unutma güzelliğini koruduğunu

Aydınlık şeyler getir aklına
Çocuğunu mesela, çocuğunun masum alnını
İyi geceler dile ve öp yatarken
Duyacaktır mutlaka dudaklarının sıcaklığını

Sevgili dostum, nedense Cagarov
Geliyor aklıma düşündükçe seni
Savunmuş hayatı bütün zenginliğiyle
Bir hücrede bile hani

Öyle çelikten bir umutla
Sarıl sen de hayata
Karını düşün ve dostlarını, ki hepsi
Sana sonuna kadar inanmakta

Koynunda sıcak bir selam
Saklı dostum bu şiirin
Dinle, duyacaksın sesini
Göğün, kırların ve hepimizin

1982

GÖRÜŞMEDEN SONRA

–Ali Taygun'a–

– Bir isteğin var mı
Çorap, kazak, fanila filan?
– Sağ ol, şiir yaz, iyi şiirler
Şiir daha çok ısıtıyor bizi

Gülerek söyledin bunları
Aşıp parmaklıkları ama
Ulaşıncaya kadar bana
Yüklendi sesin
Görüş günlerinin
Havada gezinip duran
O bildik, buruk, kekre kederini

Tuhaf ama az sonra
Yaralı bir kelebek
Gördüm avluda
Yatıyordu rengârenk taşların ortasında

Kızımı sevmek oldu ilk işim
Gidince eve
Ve şiirim üstüne yemin ederim
Kızım değil kızındı sevdiğim
Ve ellerim senin ellerin

Biliyorum, beklediğin
İyilikte olmadı bu şiir
Ama sevgili kardeşim
Bağışla, ben kızımı hiç böyle
Ağlayarak sevmedim

1982

ÖVÜNÇLE

–Ali Sirmen'e–

Suçsa savunmak
Ölüme karşı hayatı
Övünçle işliyorum bu suçu
Ve işleyeceğim inatla
Düşünceye dek ölümün
En son burcu

1982

İÇERDE SEVGİLİYİ DÜŞLEMEK

–Şefik Asan'a–

İçerde sevgiliyi düşlemek zor
Yan yana gelebilir mi hiç
Gülle demir
Deme dostum, gelebilir
Geç pencerenin önüne
Her sabah ve göğe bak
Büyür sisin içinden bir gül
Demirlere dolanır

Alır, koklarsın onu
Ağlamazsın ama gözlerin buğulanır

1983

PARLAR BİR IŞIK HALKASI GİBİ

–Erdal Atabek'e–

Utanç değil, onur
Verir bana bu günler
Bu bileğimdeki kelepçe
Sularken bir çiçeği yarın
Ve severken bir çocuğu
Parlar bir ışık halkası gibi
– Duysam da zaman zaman
İnceden bir sızı –
Bileğimdeki izi

1983

GÖKYÜZÜ GÖRÜNMELİ

–Orhan Taylan'a–

Çok şey istemiyorum
Bir duble rakı
Bir iki leblebi
Şöyle ayakçı bir meyhanede

Yol üstünde olmalı mutlaka ama
Tutmuş annesinin elinden
Bir çocuk geçmeli önünden
El ele iki sevgili
Aylak adamlar
Çarşıya çıkmış kadınlar, çantalı, fileli

Bir de durduğum yerden mutlaka
Gökyüzü görünmeli

1984

GÜLTEN AKIN İÇİN

İki kere kanıyor yarası
İçerde canının yarısı
Hem ozan nicedir, hem ana:
Ozana

1984

KENDİM İÇİN

Hiçbir şeydi yaşadığın senin
Yaşananlar yanında
Kaç göç bir hayat, evet
Diken üstünde
Ama hepsi bu
Ne mahpusluk, ne işkence
Duysan da ensende avcının soluğunu

Geceler dayanılmazdı yalnız
Uyurken bile kulağın kapıda

1984

Ve Aşk

(1984)

İlk basım: 1985, Cem Yayınevi

I

SENDİN SERÇE

O gün her zamankinden erken kalkmıştım
Yüzümü yıkadım, simsiyahtı su
Simsiyah parlayan aynada
Sakin, saçımı taradım
Giyindim, pencereyi açtım, gök simsiyahtı
Elime geceden bilediğim bıçağı aldım
Artık hazırdım ölümü kabul etmeye

Fakat tam damarın yerini arıyordum ki
Baktım bembeyaz ötüyor
Konmuş pencereye bir serçe

AĞART BENİ

Durma konuş, ağart beni
Yıka ırmağında sözlerinin
İşte duruyorum önünde
Bin yıllık, paslanmış
Küflü kederimle

KELEBEK

Çizerek saydam kanatlarıyla
Bir aşkkuşağı rengârenk
Uçuyor göğümde nicedir
Küçük, ince bir kelebek

UZAYIP GİDİYORDU

Birden boynunu uzattın bana
Saat on yediydi, Üsküdar'dı
Dedin ki aleve çalan
Bir fısıltıyla, işte boynum
Uzandım, uzayıp gidiyordu
Dudaklarımın önünde
Sedeften şiiri bir kuğunun

YİNE BOYNUN

Serçeninki kadar masum boynun
Beyaz ve bakir
Öyle kışkırtıcı ki fakat suçsuzluğu
Önüme gelen yerde, tutamayıp kendimi
Bozuyorum usulca bekâretini

EŞİKTE

Günlerce sokaklarda seviştik
Bakışarak, yalnızca soluğumuzla
Sonra bir gün içeri girdik
Ve öyle susamıştık ki her şeye
Akmaya başladık çılgınca birbirimize
Kapatır kapatmaz kapıyı
Ağzımız, önlerimiz, her yerimizle
Hemen oracıkta, eşikte

MEKİK

Veriyorsun ağzını ağzıma
Başlıyor gidip gelmeye
Aramızda aşkın mekiği

BEYAZ

Beyaz bir rüzgârsın
Bu kurşuni, kirli kentte
Ve tutsam ne zaman elini
Geçiyor bana da beyazlığın
Esiyoruz sokaklarda
Bembeyaz birlikte

SESSİZ SARSINTILARLA

Gizli bir telaş bakışlarında
Çırılçıplak yakalanmış gibi
Gözlerine baksam

Elini tutsam
Heyecandan yolunu şaşıran
Bir ürperme

Öyle mahcupsun ki sevgilim
Sessiz sarsıntılarla
Yıkıyorsun sevişirken
Utanıyorsun da dinamitini ateşlemeye
Dağını bile

YENİ SÖYLENMİŞ GİBİ

Fısıltıyla sevişiyoruz sokaklarda
Sözlerimiz, değmeden kimseye
Dolaşıyor kalabalığın arasında
Ve sonunda gelip gene bizi buluyor
Tanıyoruz kelimelerimizi
Çünkü her biri hâlâ
Yeni söylenmiş gibi
Yanıyor

EL ELE

Öyle çok seviştik ki ellerimizle
Yolda, dolmuşta, otobüste seninle
Öğrendik sonunda tutuşurken
Orgazm olmayı el ele

ÇAĞLAYAN

Gürültüyle dökülüyor omzuna
Bozarak boynunun ıssızlığını
Siyah bir çağlayan
Gibi saçların

Kışkırtıyor beni bu çılgın çağıltı
Ne zaman dinlenmek istesem
Koyup başımı omzuna
Bakıyorum, karışmış kendiliğinden
Saçlarının gürültüsüne
Gürültüsü parmaklarımın

İKİ GÜN GÖRMEDİM DE SENİ

İşte zorla yazdırıyor kendini
Silip bütün renklerini içimin
Simsiyah bir şiir
Yokluğunda aşk
Bala bulanmış zehir

YVES SAINT LAURENT

Ve kapındayım
Sürmüş kokunu, beni bekliyorsun
Üstelik kendine de değil yalnız
Ne demeli bilmem bu inceliğine
Kokuyor kapının kolu
Senden önce

İÇ İÇE

Koynumdasın, zorlayarak bendini beyazlığın
Çağıldıyor çırılçıplak yanımda

Dolaşıyor dikenli bir tel
Okşarken ateşini, akkor halinde kanımda

Soluk soluğa kalıyor koşarken çılgın gibi
Yitirmiş yolunu ceylanın ormanımda

Çıldırıyor sularımız gitgide kabararak
Savrulurken tufanın tufanımda

Ve peş peşe patlamalar, peş peşe, peş peşe
Senin kraterinde, benim volkanımda

Karışırken birbirine taşarak ırmaklarımız
Eriyor iç içe mercanın mercanımda

OFSET

Kırmızı, mavi, sarı, siyah
Dört renkli sevgilim benim
Bozulmuyor büyüsü güzelliğinin
Kaysa bile arada renklerin

VİLLA

Viran bir kederin yanında
Betonarme bir yalnızlıktı daha önce
Yükselen arsasında şiirimin
Sen geldin
Yıktın bütün bunları ve
Aşkın villasını kurdun yerine

PATİKA

Patikamsın benim
Önümde incecik uzanan
Seninle kurtuluyorum ancak
İçimin ormanından

SÜRPRİZ

Öyle özlüyorum ki seni
Sevgilim şaşırt beni arada bir
Çık gel, bir bira içelim
Sonra soyun durup dururken
Ve koynuma gir

FELAKETLERE GÜLECEK KADAR

İki taksi çarpıştı az ötemizde ve biz
Katıla katıla güldük
Aşktı bize unutturan dünyayı
Biz ki kimsesiz bir kedi görsek sokakta
Alıp eve getirirdik daha dün
Ey insanlık, anla ve bağışla bizi
Felaketlere gülecek kadar
Seviyoruz birbirimizi

AŞKIMIZIN ŞİİRİNİ YAZARKEN

Gökyüzü sessiz, sakin
Göğün altında odam sessiz, sakin
Odamın içinde masam sessiz, sakin
Masamın üstünde daktilom sessiz, sakin
Daktilomun önünde ellerim
Kıyameti yaşıyor

DER GİBİYDİN İÇERKEN

Senin olmak istiyorum şu an, burda
Herkesin ortasında
Hadi gözlerinle soy beni
Birazdan hesap gelecek, kalkacağız
Giydirme, yürürken yanında koluna girmiş
Çırılçıplak duy beni

CADDENİN ORTASINDA

Bakışırken dudaklarımız tutkuyla
Öpüşüverdik geçip kendimizden
Bir kuş uçuyordu, döndü baktı
Bir çocuk geçiyordu
Annesine gösterdi bizi
Ve çarpıştı seyrederken çılgınlığımızı
Bir kadınla bir adam
Görmüyorlardı ama
Asfaltın ortasında sessizce
Bir çayır yeşeriyordu aramızdan

AĞLAMAYA BAŞLADIN

Ve birden gözümü aldı ölüm
Yürüyorduk, kentin ortasında şırıldayarak
Akan iki dere gibi
Vitrinlere bakıp gülüyorduk
Vitrinlerin boyanmayı bilmeyen, rüküş yüzlerine
Asılı oldukları yerden dünyaya
Aptal aptal bakan tabelalara
Caka satayım derken
Gülünç olan, pösteki döşenmiş taksilere
Ve o taksilerin içindekilere
Öyle mutluydum ki
Öyle güzeldi ki yaşamak
Birden ölüm geldi aklıma
Tutuyordu simsiyah ışığını üstüme
Durdum ve dedim ki usulca
Bir gün biter bu aşk
Ve bir gün ölürüm, duyarsın mutlaka
O gün benim için ağla
Durdun, yüzüme baktın, simsiyah
Yansıyan ışığını gördün ölümün dehşetle
Başını omzuma yasladın
Herkes bize bakıyordu
Ağlamaya başladın

SEL

Hayır, şiir değil bu
Şu an şiir yazmıyorum
Yalnızca yalvarıyorum
Nerdeysen n'olur duy beni
Ve kalk gel
Akıyor içimde bulanık bir sel

ASIL KİMLİK

Suda yüzen yaprak kadar
Usul, uslu, uysal, uyuyor memelerin
Giyinikken gündüzleri
Ama geceleri
Soyunur soyunmaz
Takınıp asıl kimliğini
Suça çağırıyor ısrarla beni

GÜZELLİĞİNİ GELİŞİN

Ürpertili bir ovada, dörtnala
Sarsılarak koşan bir kısrak
Gibi geliyorsun güzelliğini
Sunarken ter içinde orama
Oranın ilkelliğini

İKİLİ

Bir dinginliksin içimde
Ama ateş renginde

194/B

Unutmayacağız iyiliğini 194/B
Coşkun Apartmanı
Tutuşmuş, yürüyorduk
El ele iki yalaz gibi
Tam geçerken önünden
Duydun yangınımızı
Gelin dedin, hadi gelin
Giriverdik birden
2 numaradan gelen
Çocuk sesleri karışıyordu öpüşmemize
Unutmayacağız seni 194/B

ÖRT YUMUŞACIK GÖLGENİ

Kederliyim bugün sevgilim
Hayır, hiçbir şey
İstemiyorum uyumaktan başka
Ne okşamanı, ne öpmeni
Uyuyup kalınca yalnız
Ört üstüme yumuşacık
Gölgeni

İKİSİ DE GÜZEL

İki çocuk gibiyiz seninle
Kimi geceler
Büyülü bir beşikte sallanan
İki çocuk gibiyiz
Sarılıp birbirine, suçsuz
Sabahlara dek uyuyan

İki yangın gibiyiz ama, arsız
Kimi geceler de
İki yangın gibiyiz
Sarılıp birbirine, suçlu
Sabahlara kadar uyuyamayan

KARŞILIKLI AYAKTA

İlk günleriydi baharın
Şile'deydik, tozuyorduk
Ve kamaşıyordu ikimizin de önü
Yeni yapılan bir yapıya giriverdik
Kimsecikler yoktu, karşılıklı ayakta durduk
Uzakta kıyıyı dövüyordu deniz
Kamaşan yerlerimizi ovduk

DÜŞ

Sabah saat on olsun
Pazar olsun, sen uyu
Ben kalkmış
Kahvaltıyı hazırlamış olayım...
– Diye başladın bir gün, vapurdaydık
Masum bir evlilik düşü kurarmış gibi –
Öperek uyandırayım seni
Sen uyan
Yanlış anla ama dudaklarımı
Çek beni kendine
Ve akışalım bir kez daha
Kalkmadan

ODA ŞİİRİ

Sen yanımdasın
Gökyüzü yanımda, deniz yanımda
Kırlar yanımda
Kırlarda esen rüzgâr
Rüzgârın serin sevinci yanımda
Yaz günleri, kış günleri
Gece ve gündüz
Gecenin büyülü karanlığı
Gündüzün büyülü aydınlığı yanımda
Sen yanımdasın
Odada dünya yanımda

6x9

Duruyordun orda öyle
Gördüm güzelliğini
Ve fotoğrafını çektim
Kelimelerle
Şiire geçmiştin artık sen
Yaşamaya başladın daha güzel
Çıkıp kendinden

II

ÇIT!

Akşamdı, çay bahçesiydi
Çaylar soğuyordu, biz öyle oturuyorduk
Bakarak ikimiz de denize, suskun
Ve doluyordu yavaş yavaş aramızda
Sessizliğin tabancası
Önce ben ateş ettim
Yıkılırken de kanlar içinde sen

Ve ilk kırılma...
Işıldayan camında aşkın
Çıt diye bir ses

Açtı az sonra
Gülümüz yeniden ama
Kan bulaşmıştı artık yaprağına

ŞİMDİ YOKSUN

Bir zamanlar öyleydi
Diyelim duruyordun bir ağacın yanında
Kış oluyordu diyelim, tek yaprak olmuyordu dallarda
Şimdi kimse inanmaz buna ama
Çiçekle donanıyordu ağaç bir anda
Kuşu bile oluyordu hatta

Değdiriyordun diyelim parmağını
Hüzne yavaşça
Rengârenk bir uçurtma
Oluyordu eriyip o an
Hüzün dokunmanla

Diyelim bakıyordun ağlayan bir çocuğa
Donup kalıyordu gözyaşları çocuğun
Akarken yanağında

Bir zamanlar öyleydi
Şimdi yoksun
Mevsim kış, vakit hüzün
Ve bütün çocuklar ağlıyor

ESKİSİ GİBİ

Her an beraberiz, ayrılmadık sanki
Yanımda yürüyorsun yine sokaklarda
Yaramı sana gösteriyor
Sana açıyorum içimi
Ve sana okuyorum yine, duyuyor musun
Bittiğinde şiirlerimi

KOR

Küçük kırgınlıklarla
Bilenir, bilirsin
Sağalmazsa ama yaraya dönüşür aşk
Ve ayrılıkla ateşe keser
Yanar suya atsan
Kor gibi

Bizimki yalnız, duyuyor musun sen de
Suyu da yakıyor gibi

YOK OLMAK PAHASINA

Dağın ovayı sevmesi gibi
Sevmiştim seni
Ve gizlice depremler çıkarmıştım
Karışmak için toprağına
Göçüp yumuşacık kendimi
Yok olmak pahasına

ÜRKEK

Uçurumun dibinde akan
Küçük, ürkek
Bir dereydin sen
Uçurumsa ben

BİZİMDİ İSTANBUL'UN BÜTÜN SOKAKLARI

Fiyakalı bir aşk
Yaşamıştık seninle
Bizimdi İstanbul'un bütün sokakları
Gösterişle geçerdik denizin yanından
Şiir bile okurduk hatta
Dolaşırdık şenlik fişekleri gibi
Bütün gün
Taksiler, apartmanlar, afişler arasında

Yaşıyor şimdi o günler, ah
İkimizin de yalnız yarasında

NÖBET TUTAR GİBİ

Nasılsan öyle sevdim seni
Kötüydün kimi günler, kötülüğünü sevdim
İyiydin, iyiliğini
Yüz çevirmedim bir gün bile
Yanında oldum günah işlerken de
Tövbe ederken de
Ve neyim varsa verdim
Seni ben, tanığımdır bu şiirler
Nöbet tutar gibi sevdim

UNUTAMAZSIN

Unutamazsın yaşadıklarımızı
Sen unutsan
Ten unutmaz

III

AŞKTIR, MUHABBETLE ÖLDÜRÜR

Aşksın ne de olsa
Soylu bir yanın var
İncelikle davranır öldürürken
Muhabbetle verirsin ağını

Yırtması gibi dikenin severken
Hafifçe gülünün yaprağını

Ölüme Önsöz Gibi Yaşayan

İlk basım: 1985, Can Yayınları

PLATONİK

Kalkıp karşınıza geçtim
Bir şiir yazmak için size
Konuşun lütfen, konuştukça
Kuşlar konuyor sesinize

Tanışmıyoruz ama
Yemin ederim ki adınız Semra
Saçınız çünkü alnınıza düşmüş
Soracağım zaten biraz sonra

Kocanız olmalı yanınızdaki
Dövüşebiliriz sizin yüzünüzden
Getirip koyunca önünüze
Çılgınlığımı iki masa öteden

Akıp giderken şiir böyle
Araya girmeyi çok seviyorum nedense
Yer Çatı, tarih 5 Ağustos 83
Ve farkında değil ikimizin kimse

Çünkü herkes, sizi seviyorum
Herkes kendini yaşıyor, sizi seviyorum
Yaşıyor ve başka, sizi seviyorum
Başka şey görmüyor, sizi seviyorum

Ve bayıldığım bir şey daha var
Canına okumak her şeyin
Yukardaki gibi bazen
En kutsal şeyin bile, şiirin

Kırıldım birden size, adınız Emel'miş
Söylerken duydum yanınızdaki
Madem Semra değilsiniz, özür dilerim
Burda biter bu ilişki

YENİKAPI'DA İKİ YALNIZLIK SORUSU

Saydım, demir atmış duruyor
Açıkta tam otuz iki gemi
Almaz mı yalvarsam kalkarken
Almaz mı biri beni?

Geçti önümden takılmış peşine
Bir kızın dört kişi
Kabul eder misin güzel kız beni de
Kölen olsam ardında beşinci?

1983

HAZİNE

Sevincin mücevherini uzattılar da
Çekilip usulca kuytusuna
Dedi ki keder
Benim hazinem bana yeter

1983

KEDİM

Çocuktum. Çok iyi hatırlıyorum. Bir kedim vardı. Çok iyi hatırlıyorum. Bembeyazdı tüyleri. Çok iyi hatırlıyorum. Çok seviyordum onu. Çok iyi hatırlıyorum. O da beni seviyordu. Çok iyi hatırlıyorum. Geceleri beraber yatıyorduk. Çok iyi hatırlıyorum. Mırıl mırıl konuşuyorduk. Çok iyi hatırlıyorum. Annemdi o benim. Çok iyi hatırlıyorum. Babamdı. Çok iyi hatırlıyorum. Kardeşimdi. Çok iyi hatırlıyorum. Benim ne annem, ne babam, ne kardeşim vardı. Çok iyi hatırlıyorum. Benim yalnız kedim vardı. Çok iyi hatırlıyorum. Beni anlardı. Çok iyi hatırlıyorum. Mutluydum onunla. Çok iyi hatırlıyorum.

Ben zaten çocukluğumdan, başka mutluluk hatırlamıyorum.

1983

KAPKARA MİZAH

Yara ala ala
Geldim ben bu uçurumun başına
Ve artık savaşacak gücüm yok
Hadi hoop!

1983

TRAVOLTA GENÇLİĞİ

Öylesine öykünüyorlar ki
Batıya zamane gençleri
Velet değil
Welet her biri

1983

BÜÇÜK

Nice büyük bildiğiniz kişi
Tanıyınca görürsünüz ki
Büyük değil, 'büçük'müş
Keşke tanımasaydınız
Kararır içinizde parlattığınız gümüş

1983

ÇAĞRIŞIM

Silkince külü
Açar anıların gülü
Kül ve gül...
Çağrışımın gizemli
Deli dili

İyidir bazen
Olduğu gibi şimdi
Şiirin çıldırmış hali

1983

KARANLIK

Karanlık gökyüzü, karanlık sokak
Karanlık ağaçlar...
Demek ki penceredeyim
Ve demek ki
Güneş doğmuş, gün başlamış

1983

31 ARALIK 1983 GECESİ

Ne diyordu Nietzsche:
"Kötü bir gün geçirdin
Daha kötü bir akşam
Geçirmemeye bak"

Kötü bir yıl geçirdim ben de
Ve seziyorum, daha da kötü
Olacak bu yılım
İşte bütün sevdiklerim yanımda
Ben gene yalnızım

SİLİNMİYOR

Alnının sağ yanında esen rüzgâr
Silemiyor sol yanındaki cehennemi

1984

BURKULMUŞ, SİYAH

Rengi uçmuş günlerin tanrısı
Buğulu, belirsiz anların tanrısı
Soluk perdelerin tanrısı
Pencere önlerinin tanrısı
Düşlerimde hâlâ akan küçük derenin tanrısı
Bir tepe vardı
Gidip gidip gizlice ağlardım
Ağlarken ıssızlığında beni saklardı
O tepenin tanrısı
O tepenin sevecen, sıcak tanrısı
Kedimin tanrısı
Benden başka kimsesi olmayan
Ondan başka kimsemin olmadığı
Kedimin beyaz tanrısı
Yer sofralarının, bakır sinilerin, tahta kaşıkların tanrısı
Çamurlu yolların, lastik pabuçların tanrısı
Bir gün nasılsa yeni bir ayakkabı almışlardı
İlk gündü, eskimesin diye
Saklamış yolda bir taşın dibine
Yalınayak gidip gelmiştim
Hatırlamıyorum şimdi hangi iş için
Gönderdikleri komşu köye
Ama dönüşte bulamadım o taşı
Bulamadım ayakkabımı
Giyemeden kaybolan ayakkabımın tanrısı

Meral'in tanrısı
Memur kızı Meral'in tanrısı
Oyunlarda kocası olduğum
Doktor kocası olduğum
Nerdedir kim bilir şimdi
Yüzünü unuttuğum, hayır, unutmadığım Meral'in tanrısı
Uzun günlerin, kısa günlerin
Ama mutlaka karanlık günlerin tanrısı
Acıların tanrısı
Acıların, acıların, acıların tanrısı
Ve göz
y
a
ş
l
a
r
ı
nın tanrısı
Nerdesin
Göster gücünü, yaşamak istiyorum yeniden
Burkulmuş, siyah çocukluğumu
Ama bu kez tersinden
Tersinden, yani beyaz ve doğru

1984

YALAN ŞİİR

Açsam sandığını çocukluğumun
Saçılır binlerce sevinç cıvıltısı

1984

İKİ KELİMEYLE

Yalnız ve serseri
İki kelimeyle özetlenebilirsin
İki kelimeyle özetlenebilirim
Serseri ve yalnız

Pandispanya ve pasta
Çocukluğun yoklukla geçti
Yoklukla geçti çocukluğum
Pasta ve pandispanya

Sokaklar ve parklar
En sevdiğin yerler oldu
En sevdiğim yerler oldu
Parklar ve sokaklar

Şiir ve hüzün
İki kelimeye sığabilir hayatın
Hayatım iki kelimeye sığabilir
Hüzün ve şiir

1984

ÇOCUKLAR DA İNTİHAR EDER

Otuz altı yaşındasın
Çocukluğunu tamamladın
Ve bir yaş aldın ergenliğinden
Artık bırak şu mutluluk masalını da
Bir tabanca bul kendine
Daha çok büyümeden

1984

ÇÖZÜM

Diretmek anlamsız
En iyisi, tenha bir yerde
Tenha bir ip
Kimse görmeden, bir ağaca geçirip...

1984

İNTİHAR DÖRTLÜĞÜ

Ey küfrün şeytanı
Bir anlık bir cüret
Ver bana
Ve elime bir jilet

1984

ÇİÇEK

Durdum bir gün
Uğuldayan bir uçurumun
Kıyısında, karanlık
Neyim var dedim kaybedecek
Ben, dedi bir ses
Baktım, gülümsüyor çalıların içinden
Bir çiçek

1984

GRAFİK

Bir iki üç
Silkindin birden
Doldu damarlarına güç

Çok sürmedi ama
Üç iki bir
Hadi yine hücrene gir

1984

SIZARKEN KANIN

İnceliğin bilinir
Sürekli kırılırsın bu yüzden
Kırıldığın yerden ama, üzgün
Sızarken kanın, sıcak
Bu bilinmez işte
Bakarsın, elinde bir bıçak

1984

ÖZENLİ BURUCU

Taşıdığım tek duygu son günlerde
Özenle yetiştirdiğim çiçeğin
Boynunu burmak
Ama yine özenle

1984

DÖKÜM

İçimde bir serseri
Bir iblis
Bir katil adayı
Ve iki çocuk yatıyor

1984

UNUTAMADIM SENİ

Yaz günü, temmuz güneşi
Arçelik, Omo, Yapı Kredi
Canım sıkılıyor, canım sıkılıyor
En iyi insan kedi

Canım sıkılıyor, canım sıkılıyor
Reklamlar kuşatmış dört yanımızı
Taksim'de otobüs beklerken
Sıkıntım siyah fonda koyu kırmızı

Taksim'de otobüs beklerken
Gelen geçene bakıyorum
Onlar da bana tabii
Biraz diyalektik bir durum

Onlar da bana tabii
Deli diyorlardır içlerinden
Nasıl bağladım dizeyi ama
Getirip bir hokkabaz Maçin'den

Nasıl bağladım dizeyi ama
En çok böyle şiirler sarıyor beni
Uçarken kelimeler ordan oraya
Birden bir kafiye: Unutamadım seni

1984

ASLA

Şiire bıçak çeken bir çiçek
Düşünülebilir belki ama
Çiçeğe bıçak çeken bir şiir
Asla

1984

GÜLHATMİ

Üç bin çeşit ağaç
Ve çalı
Girer de gülgiller familyasına
Gülhatmi ebegümecigillerden
Sayılır ya hani
Onun gibidir biraz şair de
İnsanlardan dışlanmış ama
Herkesten daha insani

1984

ŞİİRBAZ

Şiir büyüye benzer biraz
Şair de büyücüye: Şiirbaz

1984

DİYALOG

Megaloman şair:
– Küçük dağları ben yarattım

Şair:
– O dağlardaki küçük çiçekleri de ben

1984

SATRANÇ

Saçma bir oyun oynadığımız
Diyecek bir gün biliyorum, ah
Her şey baştan belli
Ölüm son sözünü: Şah!

1984

BİRAZ ÖTEMDE

Karanlık bir tavan arası
Arıyorum nicedir
Bir sürü alet edevatın
İçinde oturabilirim
Bir sürü tozlu, ölü eşyanın içinde
Duyuyorum, ölümüm yakın
Duyuyorum, ölüm biraz ötemde

1984

USULCA

Geceleyin ölmek isterdim
Bütün ev uykuda
Usulca bir düşe dalar gibi
Otururken yalnız
Dip odada

Sabah kalkınca kızım
Uyuyup kalmış sanırdı beni
Dürterdi şaşırmış:
İşe gitmeyecek misin baba?
Ve çağırırdı sonra
Çığlıklar içinde annesini

1984

BAKARSIN UYANIRIM

Beklesinler biraz
Doluşmasınlar hemen odama
Öldüğümde konu komşu, yakınlarım
Belli olmaz, az sonra
Bakarsın uyanırım

1984

VASİYETİMDİR

Umurumda değil, nereye
Gömerlerse gömsünler beni
Gelmesin yalnız uğurlamaya kimse
Tek isteğim bu
Bozulmasın yalnızlığım ölümümde de

1984

ÖLÜNCEYE DEK

Alnıma yalnızlık yazılmış benim
Göğsüme, sağ omzuma, sol omzuma
Tırnak uçlarıma, ayak topuğuma
Akhilleus şanslıymış yine
Topuğuna onun ölüm yazılmış
Benimse ölünceye dek yalnızlık

1984

DOYMADIM

Ölemem daha, doymadım
Tadacağım binlerce acı varken
Ve etimde deneyeceğim binlerce diken
Ölemem, ölemem daha, henüz erken

1984

KUYTULARDA

Anlaşılmaz birisin sen
Güpegündüz, yaz ortasında
Masmavi olur gök
Sen siyah dersin

Arkanı döner
Deniz kıyısında denize
Suyu yüzünü buruşturarak
Zehiri sevinçle içersin

Bin çeşit acıyla
Dolaşırsın iç cebinde
Kimse bilmez, kuytularda
Çıkarıp çıkarıp denersin

Ve sırtında çarmıhınla
Gezer gün boyu
Yine de soranlara
İyiyim dersin

Anlaşılmaz birisin sen
Anlaşılamadığın için zaten
Sevgililerini hep kırık
Bir dal gibi terk edersin

1984

BİR PAZAR GÜNÜ,
YEDİKULE SURLARINDA

Yan yana yatıyor bir köpek leşiyle
Yaşlı bir atın iskeleti
Ve ot bürümüş her yanınızı
Unutulmuş, eski şiirler gibi

Yıkkınım sizcileyin ve yalnız ey surlar
Tarih yirminci yüzyıl, günlerden pazar

1984

ATEŞENGİZ

Yüzümü yüzüne sürüyorum
Dinsin diye kederim
Kavruluyor gülü
Yüzünün birden
Ateşten

1984

ACIRONOMİ

Acının ekseni etrafında
Döner dünya
Ve her sabah, acıyı aydınlatmak
İçin doğar güneş
Ve ay ve yıldızlar
Yalnızca acı gece de
Parlasın diye var

1984

GÖKSEL RAPOR

18.9.84, öğleüstü
Göğün son durumu şöyle:
Doğuda bir akbaba süzülüyor
Batı kapalı
Güney yanıyor uğursuz bir dilde, cehennemce
Kuzeyde fırtınanın ufku atan hallacı

Ortada bir serçe

IŞIK YORUMU
YA DA VARAMAMAK

Gidiyorum, içimde bir tünel
Gidiyorum, içimde bir tünel
Gidiyorum, içimde bir tünel

Dışımda bir ışık
Var/ama/yorum*

1984

HANGİ ACIDAN

Şiir de yâr olmuyor artık bana
Eskiden fırlar bir taşın altından
Kederli anlarımda
Sokar beni, iyileştirirdi
Şimdi nerelerde dolaşıyor kim bilir
Hangi acıdan ağı toplamaya çekildi

1984

* Behçet Necatigil'den esinlenerek

ASMALIMESCİT'TE

Asmalımescit'te bir meyhanedesin
Yalnızsın karanlık bir köşede
Her gün biraz daha kalınlaşıyor
Dünyayla arana çektiğin perde

Naylon bir çiçek duruyor masanda
Çiçekleri seviyorsun, onu da sev
Zaten ne zaman sıksa seni hayat
Önce parklar olur sığınağın, sonra ev

Derin derin düşünüyorsun, düşünürken
Yakışıyor yüzüne enikonu keder
Yalvarıyor bak bakışlarıyla
Hadi son lokmanı da kediye ver

Verdin ve geceye çıktın

Tam üç meyhane dolaştın akşamdan beri
–Acının uzatmalı teneffüsüydü–
Dinmedi sızın yine de, değişen tek şey
Masaların lekeli örtüsüydü

1984

‘MADDE’ VE ‘METİN’ YAZARKEN

Sabah Fuzulî’yi yazıyorum, Leylâ vü Mecnun’u
Öğlen Pamukbank ve Merbolin’i
Akşam Asmalımescit’in gizemli tarihini
Aç kedileri, kederli orospuları
Gece kalınca da kendi kendimle
Ölümü

Bırakmıyorlar ki açsın, gülümü

1984

ONLAR İÇİN DÖRTLÜK

Hüznün metresi olur fahişe
Yalnızlığıyla sevişe sevişe sonunda
Başkasına satar sevincini, kendisi
Avunur ancak acının koynunda

1984

HİKÂYE

Şişli'deydim, oturmuş bir kahveye
Dışarıyı seyrediyordum
İşçiler sokağı kazıyorlardı
Ve kadınlar geçiyordu işçilerin kazdığı sokaktan
Siz çalışın işçi kardeşlerim, dedim
Ben kadınlara bakacağım
Duymuşlar gibi dediğimi
Onlar çalıştı, ben kadınlara baktım
Öyle güzeldiler ki isteseler
Tek tek hepsiyle yatardım

1984

FERHAT YORUMU

Dağı bırak artık Ferhat
Kendini kazmada kullan külüngünü
Şirin'i değil, dağı seviyorsun sen
Yeter aldattığın kendini
Kurtul öyküden

1984

YIKIM

– Söyle, kapkara yağar mı kar?
– Yağmaz

– Ama seviyorsun birini
Ve aranızda uçurum var?
– Yağmaz

– Geçiyorsun o uçurumu
Bakıyorsun, yanında bir başkası
Söyle, kapkara yağar mı kar?
– Yağmaz

– Atıyorsun kendini uçuruma
Dönüp bakmıyor bile ama?
– Yağmaz

– Ağlarken ardından yalnız
Yaslıyor başını onun omzuna
Yağar mı söyle, kapkara kar?
– Yağar

1984

EVDE

İşte eve dönüyorsun yine
İşte evine dönüyor işten
Telaş içinde İstanbul
Vapurlar, trenler, otobüslerle
Peki niye?

Gündüz yaşanan yalnızlığı
Yaşamak için bir de
Bir arada, pijamalarla evde

1984

EVLİLİK

Ne kadar yakındırlar birbirlerine
Ve ne kadar uzak
Biraz sevgi gibidir yaşadıkları
Biraz sevgi ökseli tuzak

1984

Düşler 1 - Fetişistin Düşü:

MELEKLER SİYAH GİYER

Sen 1047. meleğimsin benim
Hepsine siyah giydirdim
İğfal etmeden önce düşümde
Sana da giydireceğim

1984

Düşler 2 - Eroinmanın Düşü:

BEYAZ ÖLÜM

Yıkanırken düşlerinde ey eroin
Çek burgacına birden, boğ beni
Beyaz, bembeyaz
Ölmek istiyorum kendimi

1984

Düşler 3 - Şairin Düşü:

ESİN

Ey esin perisi düşlerimin
Bir kez de koynuma gir
Yazılsın yeryüzündeki böylece
En müstehcen şiir

1984

1 OCAK 1985 SABAHI

Sağlıksız ve mutsuz
Bir yıl diliyorum kendime

Daha çok şiir için

KELEBEĞİN KISA TARİHİ

1.
Bir kelebek, siyah
Siyah bir çiçeğe konmuş

2.
Küçüktü henüz
Tam uçmayı öğreniyordu ki...

3.
Şimdi ne zaman uçmayı denese
Kelebek yine...

4.
Öyle onurlu ki fakat, düşerken bile
Uçar gibi yapıyor neşeyle

5.
Bir kelebek, siyah
Siyah bir çiçeğe... konmamış, tutunmuş

1985

ÖLÜME ÖNSÖZ GİBİ YAŞAYAN

Ölüme önsöz gibi yaşarsın
Ölüm ıssızlığını
Andırır öyle ki yalnızlıkların

İncecik bir çiziği
Bile yüreğindeki
Bir uçurum duygusuyla taşırsın

Yeter en usul esinti göğünde
Fırtınalar, felaketler başlatmaya
Ve girer burcun birden acıya

Benzer daima aşkların bile
Tutmaya yüksek gerilimli
Bir kabloyu çıplak elle

Ve deniz diplerini
Kıskandırır karanlığın
Ölüme önsöz gibi yaşarsın

1985

AĞAÇ

Onurla durayım derken, dimdik
Bir ağaç gibi
Yeterek kendi kendine, köşende
İçedönük bir ağaç mı olacaksın ne
İçine doğru kök salıyorsun boyna
Ve yaprakların da kıvrılıyor içine

1985

BİR TÜRLÜ

Kişniyor önünde uçurum
Ardındaysa mırıltılarla uzanmakta kır
Ve sen yıkkın, yenik, yaralı
Köpüren kalbinle
Tutulmuş uçuruma
– Deva bulmayan illet
Sağalmayan sara –
Dönemiyorsun bir türlü arkana

1985

GİTSEM ŞİMDİ ORALARA

Aydın'da çatılara çıkan
Piyangodur kar
Kars'ta göğün beyaz köpeği
Issız bir sesle havlar

Aydın'da da bulundum ben, Kars'ta da
Ama hüzünle yağdı yalnız
Gitsem şimdi oralara
Yine öyle yağar

1985

KOŞ–MA

Koşup duruyor içimde
Yıllar yılı bir çocuk
Dağ, bayır, ova, uçurum
Bilmeden nereye yolculuk

Koşuyor düşe kalka
Su boyları, kızgın asfalt, patika
Tam yaklaştım derken ufka
Bakıyor, önünde yeni bir ufuk

Koşuyor durup dinlenmeden
Bozkır, çöl, çalı, diken
Kan sızıyor her yerinden
Ve yorgunluk, yorgunluk, yorgunluk

Koşma İsmail, dön geriye
Koştuğun sonun aslında ölesiye
Bekliyor varış yerinde ödül diye
Seni simsiyah bir boşluk

1985

YALNIZ ŞİİRİM

Kimseyi istemiyorum cenazemde
Konuşur kalabalık
Hal hatır, nasılsın, nezaket
Herkes kendi âleminde, incinirim

Yürüsün o gün
Tabutumun ardında yalnız
Kimseyi istemiyorum başka
Sevgilim, şiirim

1985

'DAKTİLO KIZ' İÇİN İKİ DÖRTLÜK

1.
Yaşayıp giderken
Kâğıtlar, karbonlar arasında
Sıkılıp bir gün birden
İntihar ediverdi, tuşların sesinden

2.
Hayatın tersidir ya ölüm
Yaşarken Şengül'dü adı
Gülşen gibi mi göründü ne
Yaşadığı çölde ölüm gözüne

1985

KARA BİR SENARYO

Fonda bir sızı gibi duyulan
Kara bir müzik eşliğinde
Çevresi alevlerle sarılmış
Bir gül görülür
Dalında tomurcuktur daha, terütaze
Kamera yaklaşır
Gülün üstünde bir çiy damlası

Müzik birden kapkara
Bir sağanak hışmıyla yağarken
Ateşin sesi yankılanır:
Çiy değil o, gülün gözyaşı
Sonunu söyledim
Az önce kendisine

Yalımlar kıvrılarak yükselirken
Görüntü donar, müzik kesilir
Kamera güle zum yapar
Yaprakları alevden harflere dönüşmüştür:
  Ö
L Ü
  M

1985

BURALARDAN ERKEN GÖÇENE

–Abdülkadir Bulut'un anısına–

Şairlerin belalısı ölümden
Söz edeceğim sana
Okuduktan sonra yırt yalnız bu şiiri
Belaya çatmış biri olarak çünkü
Gülünç gelecektir ve zavallı sana
Edilecek her söz artık bu konuda

Yine de bir çocuk bahçesinde
Ölümü düşünmek kadar
İmkânsız inanmak öldüğüne senin
Özenle katlanmışken mendilin böyle
Ve bu kadar temizken gömleğin

Hep hayatı çığırdın
Sevinci ve umudu, umudu ve sevinci
Ama herkesin içinde
Çocuğunu emziren bir anne
Gibi gizli gizli
Utangaç bir hüzün
Emzirirdi biraz da senin şiirini

Gizli bir göçebeydin İstanbul'da da
Dağ yeli gibi selam
Verirdin geçerken önünden kahvenin
Manavlara, terzilere, işçilere
Sefertaslarında, iyi bilirsin bunu sen
İçli şiirler taşıyan işçilere
Ve inerken şehre Alibeyköy'den her seferinde
Metalsi bir göçebelik duygusu
Yaşardın minibüslerde

>

Gizli bir göçebeydin, evet
Ve yerleşip kalıverme korkusundan buralarda bence
Şiirini bile tamamlamadan
Kaza süsü verip
Böyle birdenbire ölümün de

1985

AĞLARSA ŞİİRİM AĞLAR

Görür gibiyim o günü
Hava ağır, suskun herkes
Gömülürken toprağa kararsın diye
Artık parıltısı yitmiş gömü

Biri var yalnız, çılgınlar gibi
Parçalıyor üstünü başını
Tek o duyuyor yanarak, şiirim
Derinden öldüğümü

1985

ACI ÇEKMEK İÇİN
BÖYLE ŞİİRLER...

Acı çekmek için
Eğitilmiş olmak gerek
En sevinçli gününde
Doğum gününde örneğin
Ağlamayı bilecek kadar

Acı çekmek için
Cesur olmak gerek
Körsün diyelim, ne kötü
Ama herhangi bir kör
Gibi yürümeye kalkma sokaklarda
Herkes sana bakmalı koşarken
Koşuşuna değil tabii
Nasıl çarptığına oraya buraya

Acı çekmek için
Böyle şiirler...

1985

AYŞAM

İnerken ellerime karanlık kederle
Usulca ay doğuyor bir yerlerde
Tekrar ediyor kendini, ah
Otuz yedi yıldır, usanmadan
Her gün, her gün, her gün
Aynı ayşam

1985

ÖTE KAN

–Turgut Uyar'a–

İçtenlikten de öte
Bir şeydir akan
Şiirinde şairin: İçbenlik
Öte kan

1985

İÇİNDE DUYMAK

Buzlucamın ardında duran
Bir gül gibidir şiir
Belli belirsiz seçilir
Ve camı kırman değil görmek için
Gözünü yumman gerekir

1985

BİTTİ ARTIK

Kılıç gibi saplansın
Okuyanın yüreğine
Şair, kalemi dik tut

Hırpalasın, kanatsın kâğıdı
Ve vahşetin yüzünü çizsin çırılçıplak
Saklamadan, somut

Bitti artık umut

1985

AŞINMIŞ AŞK, İŞ VE MUTFAK

Sen orda dur
Kızarmış yağ ve soğan kokusunun ortasında
Her yanın salçaya batmış olarak
Ellerin, göğüslerin, saçların
İşten döneyim ben, bezgin
Ve öpeyim salçalı boynundan
İlk günlerimizin izini arayarak
İşte evlilik
Aşınmış aşk, iş ve mutfak

1985

İNCELİK

Öyle incesin ki çocuğum
Çekinerek bakarsın
Alınabilir diye
Bir köre bile

1985

ADAGİO

Susuşurken seninle
Hüznün sapsarı, saranlık gecesinde
Bir mucize oluyor birden
Bir bulut geçiyor yumuşacık üstümüzden
Beyaz sözler ederek ağaçlara
Dağılıyor saranlığı hüznün o an
Ve başlıyor yağmuru
Aşkın dupduru

1985

SENCİL

Bencil olduğum söylenemez ama
Sevdim seveli seni sencilim

1985

SOYUNUK

Bir aşk şiirinde
İki kafiye gibi
Duruyor vücutlarımız
Soyunukken yan yana
Hadi çıkar üstündekileri
Ve uzan yanıma

1985

ÂŞIĞIN ARİSTOKRATI

Eldivenle okşar
Memelerini sevgilisinin
Sevişirken bile

1985

KADİM ZAMANLARIN İKLİMİNDE AŞKÎ BİR DÖRTLÜK

Girdim bir dilber ile bile bile çile
Çekeceğimi yanıp aşk dergâhına ben
Öyle hoş ki ateşi fakat, cennet zulüm
Gibi gelir ol cehennemde yanar iken

1985

UYUMSUZ

Uyumsuz serseridir adım benim
Tarihe öyle geçeceğim
Kırlara kaçarım sıkılınca mesela
Ama kırı değil, uçurumu seyrederim

Sigara tutarlar, canım istemez
Kıramaz, alırım ama
Zayıflığımla da geçeceğim çünkü tarihe
Sıkılgan, mahcup bir suratla

Ermişleri şaşırtmayı severim fakat
İsa'nın anası Meryem öğretti bunu bana
Onun gibi bir sevgilim olsun isterdim doğrusu
Ama nerde, ölüm abanıyor omzuma

Her zaman kısa şiiri savunmuşumdur
Erken ölümü savunmuşumdur her zaman
Uzadıkça çünkü şiir de, hayat da
Usanıyor insan

1985

Şiir... Ölümcül Yolculuğun Senin

İlk basım: 1987, Cem Yayınevi

ŞİİR... ÖLÜMCÜL YOLCULUĞUN SENİN

1.
Yazmak, biliyorsun her seferinde
Umutsuz bir kazı
Ov yine de sen bulduğun
Kelimeleri külüyle şiirin
Parlar belki birinde
İçindeki sızı

2.
Artık ağıya alıştırmalısın kelimelerini
Acı âciz
Kalıyor kışkırtmakta
Kışkırtıp hırçın
İpek gibi hırçın sandıktaki
Yeraltındaki altın gibi hırçın
İnci gibi hırçın, kabuğundan çıkmak için çıldıran
Şiirlere dönüştürmekte seni

Her gün yeni bir darağacı
Kurmalısın kendine kelimelerden
Kırbaçla eğitilmiş kelimelerden
Sancılı, zonklayan
Kezzapla kardeş, hançerle hısım
Ölümcül kelimelerden, hayata hasım
Ve inip kalkmalı içinde şiirinin
Elmas bir balta
Kristal imgeler yontmak için
Ölüme yaraşır parlaklıkta

3.
Genç bir kıza
Kapı altından atılan bir aşk
Mektubu kadar sıcak, yakıcı
Dul bir kadına gösterilen
Porno resimler kadar ayartıcı
Gece yavrusuna yem taşıyan
Bir kuşun kanadındaki karanlık kadar
Ağır, uğursuz
Göğün kovuğunda uyuyan bir fırtına
Kadar tehditkâr...
Artık senin için şiirin
Haşin, yırtıcı bir anlamı var

Artık senin için şiirin...
Lavların içinde açan çiçek
Açar açmaz kavrulan
Ama ardından yeniden, daha diri açan

Söğütlerle fısıltıyla
Kayalarla çılgınca sevişen ırmak

Suyun içinden geçen ateş
Sönmeden, daha da büyüyerek

Geceyi
Delik deşik eden ateşböceği

Ekmeğe yumuşacık
Ete çınlayarak giren bıçak

Ansızın önlerine çıkıp
Atları ürküten peri kızı

Uykusunda kaçırdığı sevdiğini
Dağ başında bırakıp şafak sökerken
Kayıplara karışan peri kızı

Sabahları çeşme yalağında
Topuğuna kadar saçlarıyla
Çırılçıplak yıkanan peri kızı

Mermeri delen dua
Saralı bir mermeri
Cin çarpmış bir mermeri
Hummalı bir mermeri
Delen ve
Kanını akıtıp iyileştiren dua

4.
Eğit şiirini, öğret ona iyileştirmeyi
Tafra yapan bir gülü de
Akıtarak kanını:

Bırak artık katlanmayı
Gülse gül karşındaki
Unutma, sen de şiirsin
Durma, sapla en keskin kelimeni
Varsın herkes
Seni kötü bilsin

At acının kezzabını yüzüne
Yak, söndür güzelliğini
Anlasın ne demekmiş incitmek bir şiiri
Ne demekmiş geri çevirmek
Usandığını söyleyip çılgınlıklarından
Sunduğun som ateşten cehennemi

5.
Çılgındır şiir:
Süzülerek değil
Yırtarak uçar ortasından gökyüzünü
İniltiyle değil, çığlıklarla sevişir
Koşarken vadisinde doludizgin düşlerin
Yerden kesilir ayakları birden, kanatlanır
Tutunarak küçücük bir kelimeye
Okyanusları aşmaya kalkışır ve aşar
Ve gece olur, her zaman gece
Yolculuk boyunca ulaşmak istediği kıyı

Çılgınca şeyler düşünür şiir:
Karlı bir kış günü sözgelimi
Mantosunun altında sakladığı sıcaklığı
Yanından geçen bir kadının
Bakıp boynundaki buğuya
Yanan memelerini

Ve çılgınca şeyler yapar:
Daha iyi duymak için bu ateşi
Avuç avuç kar doldurur koynuna

Şehvetengizdir şiir:
Bir dizeden mesela
Al bir harf, suya at
Şehvetle ürperir suyun ipeği
Sonra yırtılır usulca
Ve bir nilüfer doğar
Yırtılan yerinden suyun
Şehvetle

Ama hüzün vericidir de:
Kurtuluş günlerinde
Takıp madalyalarını, şehrin sokaklarında
Gezen gaziler gibi

Ve saftır da çocuk kadar:
Sokak kedilerini sever
Onlara gösterişli adlar takar

6.
Kaldırımsız bir şiirdir biraz da seninki
Şehrin ortasından geçen bir dağ yolu, patika
Geçerken beton yapıları yeşile boyayan
Ve alanlara değil, parklara
Küçük çay bahçelerine açılan
Bankların, serçelerin, çocukların sevgilisi
En çok da kimsesiz, ıssız çocukların
–Kimsesiz çocuklar çünkü patikalara benzer–
Uçurtmaların uzak, böceklerin yakın akrabası
Taşıtların ürkerek
Tırtılların sevgiyle baktıkları şaka
Ve asfaltı çıldırtan patika

Üstünde yaz güz
Kelimelerin cıvıltısından bir gök
Ki gece yeşil, yemyeşil gündüz

7.
Kapılma gülümsemesine hemen şiirin
Unutma gördüğünü her gece düşünde
Nasıl iniyor parlayarak
Elmas bir balta boynuna
Dur bir köşe başında
Anlat gelene geçene bunu –yazma
Yazmak, biliyorsun her seferinde...–
Anlat, açıkla gizini
Koynunda şefkatle büyüttüğün felaketin:

Yanıltmasın parıltısı seni şiirin
Büyülüdür görünüşü, gizemli
Üstündeki tülü ama yırtıp at
Çıkacaktır altından çırılçıplak
Hayâsız hayat

Dişildir duruşu, usul, uysal
Sanırsın sunacak şimdi kendini
Gezinirken dilin ılık ipeğinde
Dağlar ateşiyle birden
Sevişecektiniz sözde

Buğulu, kekre tadı değil
Ağısıdır akan hayatın
Dehlizinde dizelerin
İn derine, duyarsın soludukça
Yanar genzin

Ve kazılıdır kapısında mânâ mülkünün:
Bakıp düşlere dalmak
İçin sığ sular da yeter
Dalıp boğulmak içindir
Şiirler

1986

KISAS–I ENBİYA–İ ŞUARA

Usta peygamberdi hepsi de
Ama acemi şair
İsa, Musa, Davud, Muhammed
Yine de kitapları
Yeni basımlar yapar, bütün dillere çevrilir

Biri kitapsızdır aslında
Onun yerine çömezleri yazdı İncil'i
Matta, Markos, Luka, Yuhanna
Ve hepsi de başka başka şeyler anlattı
Aynı müstear adla: İsa

Musa gezgin bir şairdi
Takıp kavmini peşine dolaştı durdu
Bula bula on dize buldu yalnız, Tur'da
Geri kalanını kitabının
Kimse bilmiyor kim uydurdu

En şanssızları Davud'dur fakat
Kendi sulbünden gelen biri
–Ki o da peygamberdir
Hem kral, hem peygamber
Şu Belkıs'ın Süleyman
Bin karılı Süleyman, yedi yüzü nikâhlı–
Gölgede bıraktı bütün mezmurlarını
Tek şiirle, hem de erotik:
Neşideler Neşidesi

Muhammed Kuran'da aklına geleni söyledi
Ne konu, ne kurgu, üstelik kırk yaşında
Beceremeyince de şiiri
Şairlere sapıklar uyar, deyip
Lanetledi bütün şairleri

İsa, Musa, Davud, Muhammed
Usta peygamberdi hepsi de
Ama acemi şair
Sebep buna biraz da
Tanrı'dır tabii, o ulu acemi

1986

BULUŞMA

Gün boyu kırpıntı sevinçler satan
Bohçacı güneş
Toplarken rengârenk yaygısını akşam olup da
Mahzunlaşır birden
İnce, süzgün bir acı olur
Şiire yatkın bir acı olur
Geceye değmiştir çünkü eli
Ve gider, kovuğunda
Gizlice parlayan şiiri bulur

1987

UÇAN HALI

Mağrur olma şair
Senden büyük şiir var

Mağrur ol şiir, senden
Başka büyük yok

Ancak uçan halısıyla şiirin
Geçilebilir böyle birden
Dolmabahçe Stadı'na
Dolmabahçe Sarayı'ndan

Padişah ve amigo
Bir araya gelmez değil, gelebilir
Bir kokteylde mesela
Katliam ya da kupa kokteylinde
Selamlaşırlar da hatta
Bir karışıklık olursa protokolde
Hatta sohbet de edebilirler birkaç dakika
Ama öpüşemezler hiçbir yerde
Şiirden başka

1986

SAATİ SAATİNE, YAZILMAYAN ŞİİR

5.40
Mutlaka bir şiir
Yazdırır sana bu keder

5.50
Mutlaka bir şiir
Yazdırır sana bu keder

6.10
İçkiye sor bir de
Gir şu meyhaneye, o ne der

7.20
Sordun, karardı günle birlikte yavaş yavaş
Dilinin ucunda parlayan mücevher:
Yazacaksın da ne olacak
Neyi değiştirdi yıllardır yazdığın şiirler

1987

ŞAİRLER DE ÖLÜR

– Dehlizin sonunda ne var?
– Şiire benzer bir parıltı
– Elbette, buraların en iyi şairiyim ben

Buraların en iyi şairiyim ben
Şiirim altıpatlar ve hafif yana eğik
Görmesin bir esin kıpırtısı
Tık, düşer tetik
Meydan okuyorum bütün şairlere
Avlayamaz kimse benim gibi güzellik

– Dehlizin sonunda ne var?
– Ölüme benzer bir karaltı
– Ah, buraların en iyi şairiydim ben

1986

YOKLAMA

Ölüm sessizce gelir
Oturmuş köşemde
Şiir düşünüyorumdur
Beni korkutur, kediyi ürkütür
Aradığım kafiyeyi kaçırıp
Şiirimin ipeğini kırıştırır
Sonra sessizce gider

Giderken sürahinin üstünden geçer
Su kapkara olur

1986

YAŞ 35+5

"Yaşadın, artık bitti"
Gelip geçti sağanak ve mevsim
Döndü anlamadan ölüme
Çaresizsin, uzun şiire hacet yok
Çaresizse ne kadar
Yağmurdan sonra
Bir yaprağın ucundaki
Düştü düşecek damla

1987

ALARM ŞİİR

5 Mart 1986, 4.15
Odada ikindi dinginliği, eşyalar uyuyor
Üstlerinde sessizliğin tülü
Necla mutfakta, Zeynep oynuyor
Hayat her günkü bildik
Sakin sularda

Ama köşede bir fırtına
Çekilmiş biri içindeki ine yine
Çıkaracağı sesi düşünüyor
Atılacak ilk toprağın
O gün üstüne

ZEYNEP'İN YAŞ GÜNÜNDE

Uyursun
Rüya saçar melekler
Uykuna gökten
Uyanırsın, ışıl ışıl
Görünür her şey
İçindeki büyülü köşkten

Kurmuş da sanki senin için
Sihirli bir el dünyayı
Yaşayacaksınız öylece sonsuza dek
İçinde annen, baban
Kedin ve sen

Ah, habersizsin henüz
–Nerden bileceksin–
Öteki elden, kara
Ölümden

1987

GİDERAYAK

Unutup geride bıraktıklarını
Sıcaklığını bile
Tam alışmışken her şeye
Bir de bakıyorsun
Tabutunun üstünde bir serçe

1987

ARADA

Gidip gelirken kurşunla
Kelimeler arasında
Ölüme ayarlı bir yürekle
Çıkışsız, kör bir tünelde
Bir iki ışık kırıntısı işte
Düştüyse düştü şiirime

1987

ECZA

Benim şiirim %20 siyanür ihtiva eder
%20 kanla karılmış kül
%80 uçurum, uçurum, uçurum
Ve %80 zifiri bir keder

Senin şiirin %200
İntihar ihtiva eder

1986

8.8.86

Solgun çocukluğum benim
Güneş batacağa benzemiyor bugün
Kalk lunaparka gidelim
Eğlenir, ağlarız biraz
Sonra belki intihar ederim

EN SEVGİLİM GALATA KULESİ

Kimsede yoktur bendeki
İntihar yeteneği
İçinde her kelimemin
Bile bir jilet gizli

Oturmuş sohbet ediyorum
Diyelim bir çiçekle
Renklerde alttan alta
Bir siyah eğilimi

Çılgınca bir esrimeyle
Dolaşırım taksilerin arasında
Uçurum tadıyla geçerim
Bütün üstgeçitleri

İp olarak görünür ne varsa
Kablo, kordon boynuma
Şehvetle sürterim camlara
Bıçaklara bileğimi

Heyecan verir bütün balkonlar bana
Sıradan sayılsalar da bu konuda
Ürpertir resimleri bile
Kulelerin hazla gövdemi

Tabanca, siyanür, ağı
Sevgililerim, sevgililerim benim
Kanıtlayacağım birinizle bir gün
Mutlaka yeteneğimi

1987

TEMİZ İÇKİ

Hepsini denedim
Yaramadı hiçbiri
Seçkinlik taslayan, kasıntılı viskiyi
Züppe cini
Sonradan görme şampanyayı
Kimliği belirsiz konyağı
Enayi likörü, budala vermutu
Bilge rakıyı
Köprü altı serserilerine bile
Bir bilgelik katan o iksiri
Görmüş geçirmiş şarabı
Soğukkanlı, sakin votkayı
Hırçın romu vb.

Yaramadı hiçbiri, dinmedi sızım
Benim içkim arsenik, anladım

1986

KIRIK NOTA

Dışarda suskun kuşlar
İçerde cıvıl cıvıl hüzün
Bu nasıl bahar böyle
Tersyüz edilmişi gibi güzün

Çalışırken renkler dersine
Bahçede heyecanla bir çiçek
Çoktan ezberlemiş bile rengini
Saksıdaki kaktüs küfül bir yüzün

Tazelesin istediği kadar
Makyajını nisan güneşi
Solduruyor sedefini radyoda Rodrigo
Gizlice gündüzün

Rodrigo ve Veysel
Geçtiler el ele yanarak
Biri üçünde, biri yedisindeydi
Karanlık bir dehlizden uzun

Dinlemez bahar filan
Çıkıp gelir böyle bazen
Beklenmedik bir nota
Kırık yerinden ömrümüzün

1987

ŞEYTANİ ELİ KEDERİN

Tam karşısına oturdum gidip
Çocuk bahçesinin
Yazayım diye bir kez de
Gülümseyen bir şiir
İşte cıvıldaşan salıncaklar
İşte havuz, işte fıskıye
Ve üstünde suyun top gibi
Zıplayıp duran sevinç
Kesilse de düşmeyecek sanki su
Asılı kalacak boşlukta öyle

Demeye kalmadan
Uzanıp kesiveriyor suyu
Şeytani eli kederin içimden
Sevinç paramparça birden

1986

GECE, 2.30

Öyle sıkıntılı ki gece
Yırtıversen şöyle azıcık
Tutup karanlığın kenarından
Boşanacak birden oluk oluk
Kapkara kan

1986

OKŞA YANGINIMI, YATIŞTIR

Uzan artık nerdeysen, ey
Ömrümce beklediğim el
Gündüzümü düzene koy, gecemi
Katlanılır kıl
Uykumun kırışığını düzelt
Okşa yangınımı, yatıştır
Kavruluyor geçen kuşlar göğümden
Dokun alnıma yumuşacık
İyileşeyim birden

1986

ÇİZEREK ISRARLA

Aynı cinayeti işliyor tutkuyla
Vahşetin parladığı ucunda
Elmas hançer
Çizerek her gün yeniden
Israrla, çılgın gibi
Çoktan kırılmış camı
İçimdeki

1987

ELİNDE BİR HANÇER, GECELEYİN

Ey acıya, acının soyluluğuna inanan, sen anlarsın yalnız beni, duy sesimdeki geceyi. Sana açıyorum işte yalnız içimde çalkanan karanlık, gizli suyu. Sen görürsün ancak o suyun dibinde ışıldayan şeyi. Şiirimin eşşiz mücevherini, paha biçilmez yarayı: acıyı.

Ve bütün geriye kalanlar, acıya yakışmayanlar, adı o kutsal kayrayla birlikte anılamayacak olanlar, kapalıdır size karanlığım. Sevincin parıltısına kapılmayıp kendi mutlu yüzünü jiletle doğrayan bir şiiri anlamayanlara gösterecek yaram yok benim. Gececil bir şiiri anlamayanlara. Okumayın, kapalıdır hazinesi size bu şiirin.

Acı taciri şairler, size de. Yanmadığınız halde alazıyla, kutlu ateşini acının, kederle süslediğiniz şiirin vitrininde mahzun bir yüzle sergiler, mutluluktan bunalmış alıcılar ararsınız siz. Ve acıyı da, şiiri de kirletirsiniz. Keyifsiz anlarda, bungun, gri günlerde sürünülecek bir kokudur sizin için acı, o kadar. Ya da cenaze törenlerinde yanağa iliştirilecek bir gözyaşı, yakaya takılacak yastaşı. Oysa gösterişten uzak olmayı buyurur acı: Gözyaşlarınızı içinize akıtın. Gülsuyunda dinlendirilmiştir kelimeleriniz sizin, ağıda değil; acı nedir, bilmezsiniz.

Ve elbet şiir nedir, onu da. Hanginiz hayatı siyah bir şiire değişebilirsiniz? Siyah bir çığlığa. Gece, gizlice:

Elinde bir hançer, geceleyin
Etine yazarsın gizlice şiirlerini
Bu yüzden hep kanlı kelimelerin
Ve çığlık gibi derin

Bu yüzden hep kanlı kelimelerin
Ve çığlık gibi derin
Etine yazarsın gizlice şiirlerini
Elinde bir hançer, geceleyin

1986

RESİM

Gökte mayıs
Yerde yeni uyanmış, güneşe karşı
Gerinen bir çiçek
Ve az ötede
Kafiye yapmak ister gibi çiçekle
Kana kana uçan bir kelebek

Oturmuş, seyrediyor kayıtsız bunları
Banktaysa kıştan kalma
Yorgun bir yürek

1986

ALBATROS

Deniz... albatrosun tatili
Yorulunca bakar uçmaktan
Altında bir başka gök
Üflüyor serinliğini

Ah, uzak yolculuklar
Çağırıyor beni

1987

İSTANBUL

Çekilin önümden binalar
Çamura düştü çiçeğim
Şişli, Taksim, Aksaray...
Her an bir çılgınlık yapabilirim

Yazını da gördük, ne oldu
Levent, İkinci, Üçüncü, Dördüncü Levent...
Hiç mantar yok toplayacak
Ben bu İstanbul'dan gitmeliyim

Sen bu İstanbul'dan gitmeliydin
Yıllar önce, geldiğin gün
Şimdi ancak türlü felaketler
Deneyebilirsin, denemeliyim

Nerden uç verdi bende bu
Felaket tutkusu
Beyazıt, Karaköy, Harbiye...
Yollarda gelişti belki de, ne bileyim

Akşam mı oluyor, olursa olsun
Kaybolacak bir cadde bulurum elbet
Önce bir bira, bir daha, bir daha
Ki sırnaşık vitrinleri görmeyeyim

Tanrısına da güven olmaz bu İstanbul'un
Hep yarına erteliyor kıyameti
Girip bir sinemaya bari, beklemeden geceyi
Kendimi karanlığa gömeyim

1987

KARAKÖY–KIZILBÜK

Karaköy–Beşiktaş dolmuşundasın
Ve Değirmisaz–Kızılbük
Yolunu yürüyorsun yalınayak, yedi yaşında
Hendekte gözünü dikmiş, kımıldamadan
Sessiz, seni süzüyor şeytan
Geride çalılıklar...
Geride saat kulesi ve deniz
Ve 'go home' yazılı pankartlar
Go home şeytan!
–Ordaydın denize atarken Denizler
Dolmabahçe'de Amerikan askerlerini
Yıl altmış sekiz miydi–
O zamandan belliydi ta, çocukluğundan
Çılgının biri olacağın senin
Şeytana gülümsemiştin
Gülümsedin sonra ömrünce ateşe
Bir tür tutkuyla
Elinde bayrak gibi, yüzülmüş derin
Koştun çılgınca ordan oraya
Önüne gelen cehenneme daldın
Ve istediğin oldu, yandın

1986

KONDÜKTÖR UYUYOR, KEDİN SEPET İÇİNDE

Mahmuzla rüzgârını
Essin esin, sesin
Cıvıltıya dönüşsün
Kuş ol yıllar önceki
Kedin gibi
Sen sevinçli şiirler de yazdın arada
Hadi uçur omzundaki kelimeleri

Hatırla hızla giden o trendeki
Kedinin şaşkınlığını
Hep aynı direk
Geçiyor sanmıştı pencerenin önünden
Ve iştahla yalanıp tellerdeki kuşlara
Yanlarına tünemek istemişti
De camdan dönmüştü geri

Yıl elli yedi
Dizilip yan yana
Bilet parası vermemek için
Arkalarına saklamışlardı dedenler seni
Enayi kondüktör
Hâlâ şaşarsın hatırladıkça
Nasıl da yemişti bu köylü numarasını
Hâlâ şaşarsın ve ararsın o günkü sevincini
Nerdesin, nerdesin herkesin
'Yaver' deyip gülüştüğü sevgilim, kedim

Hep şaşarak yaşadın sen zaten
Yıllar sonra bir kızın da
Şaşırıp kalmıştın gördüğünde
Koynunda büyüttüğü şeyi
Upuzun bir kıl
Memelerinin bitiştiği yerde

Ama oturmuş şimdi
Sıradan filmler izliyorsun TV'de
Adam olmazsın bu yüzden
Muhasebeci bile olamazsın
Nerde kaldı yazmak çocukluğun
Ele gelmez şiirini

Şanslı sayılırsın fakat yine de
İyi gidiyor şiir
İyi giden bir tren gibi
Kondüktör uyuyor, kedin sepet içinde

Sahi sonra n'olmuştu da
Kaybetmiştin yaverini
Nasıl da yalnız hissetmiştin onsuz
Akhisar'da indiğinizde kendini birden
Yatmaya kalkmıştın önüne trenin
Katıp istasyonu birbirine:
– Yaverim nerde, yaverim nerde

İşte bir tuhaf oldun yine
Birden bir kramp girdi şiirine
Tren kalktı gidiyor çünkü
Sen sevinçli şiirler de
Yazdın arada evet, yazmadın değil
Ama tren kalktı gidiyor
Sen de kalk git burdan
Bırakıp böylece şiiri
Çık sokağa, ara o yalnız çocukla ikizini:
– Nerdesin, nerdesin, nerdesin
Sevgilim, ke(n)dim

1986

112

Sür kargıdan atını
Taksilerin ortasına
Hanların, 'hotel'lerin, A.Ş.'lerin
Afişlerin içinden geç, reklamların, lotaryaların
Elinde bir sapan
Bankalara, acentelere gir
Asil ve murahhas azalara görün
Gölgen bile yeter telaşlandırmaya onları

Çık gel 112 İsmail
Amansız, mavi düşlerinle eski günlerden
Seni bekliyor bütün çocuklar
Ve ben

1987

DÜNYANIN BÜTÜN BEBEKLERİNE

Neyi dinletir
Geceleri güneş göğe
Açıp renklerin teybini

Gülüşünden kaydettiği
Gündüz bir bebeğin
Sekizinci rengi

1987

İYİ ŞİİRLER

Altı aylık bir bebeğe
Kimse görmeden, gizli
Dil çıkardım bugün vapurda
Deli derlerdi görselerdi
Ama bebek gülümsedi

Ve ikimizin bildiği
Bir dilde yalnız
Çözemeyeceği duysa annesinin bile
Fısıldadı usulca:
İyi şiirler şair amca

1986

ÇOCUKLAR HARİÇ

Bak şiirim
İnsanların halini anlatayım sana
Varsayalım kış
Güneş doğar
Pırıl pırıldır
Dikkat et, pırıl pırıldır
Herkes kalkar, yüzünü yıkar
Erkekler tıraş olur
Kadınlar makyaj yapar
Sonra erkekler de, kadınlar da
Giyinir, sokağa çıkar

Ve herkesin elinde bir şemsiye

1987

GÖK SÖZLÜĞÜ

Yıldızlar: Gecenin dağılmış gerdanlığı
Samanyolu: Perilerin geceye anlattığı
Sarışın bir masalın izi
Ay: Kırık elmas
Dolanır durur karanlıkta
Öbür parçasını arar
Bulutlar: Gökyanusun avare gemileri
Yağmur: Tanrı'dan azar işitmiş
İçli bir meleğin gözyaşları
Şimşek: Göz kırpar gök
Sevgilisine, yere
Yıldırım: Tanrı'nın öfkeli telgrafı
Kar: Meleklerin serptiği konfeti
Gökkuşağı: Göğün duvağı
Çıkarıp arada bir sandığından takar
Güneş: Kundakçı, gecenin kundakçısı

1986

BEDESTEN

Aç çarşını
Gözden kaçmış, görülmeyi bekleyen
Bir inci vardır belki hâlâ
İpekler içinde unutulmuş
Bir rüzgâr, esmeyi özleyen
Bedes*teninde*

Bulunmak istiyor bak
Yeniden yeniden
Kuytuda mahrem bir mücevher

1987

YOSMA YÜRÜYÜŞÜ

Geçerken kahvenin önünden
Şıp diye kesilir gürültü
Dinlenir bir süre bıçkın düşlerle
Topukların söylediği işveli türkü

1987

‘H’ FARKI

Turuncu bir sızı
Yaşadığımız seninle
Aşk değil
Ahşk

1987

DEFİNESİ SEVGİ

Dalgaları altında kalacak, korkuyorum
Gizli definesiyle bir gün, bulunamadan
Fırtınalı, karanlık denizimin, içimdeki
O tenha, ıssız ada(m)

1987

Lanettayin Bir Şair

2005 Yunus Nadi Şiir Ödülü
İlk basım: 2004, Alkım Yayınevi

UÇUŞ

Anlaşılmaz, garip birisin
Dost olabilir şiirinde
Hem de sıkı dost
Kirden keçeleşmiş tüyleri
Bir sokak köpeğiyle
Durmadan yalanan temizlik hastası bir kedi

Sıradan, basit birisin
Rakı içersin yalnız
O da salaş meyhanelerde
Bilmezsin neye benzer örneğin brandy
Bunun için işte
Anlamaz hiçbir seçkin zat rezilliğini

Serserisin de denebilir
Milli bir duyguyla çöğdürürsün kuytularda
Gece üçten ve bir yetmişlikten sonra
Tuna Nehri marşını söyleyerek
Ta–ra ti–ra ta–ram ti–ram

>

İçli birisin de ama bir o kadar
Arka sokaklarında sürtersin kederin
Çıksan da arada bulvarlara
Bir iki renktir, fazla değil
Işıyan paletinde, kalanı kara

Karanlık birisin
Kapalı bir sustalıyla dolaşırsın içinde
Her an açmak üzere
Çıldırmış bir felaket rengi
Karşılar seni hangi mevsime gitsen
Ve şiirinde hafiften seğiren bir deprem

Karanlıksın, evet
Bilmezsin daha nasıl tutulur tabanca
Ama en sevdiğin oyun Rus ruleti

Evet, karanlıksın
Ermiş gibi görmenden belli
İntihar etmeye kalkan
İki tabancayla birden
Dayayıp şakaklarına
Beethoven'ın yeğenini

Kaçıksın da biraz
Küfredersin durduk yere
Bakıp bakıp geceye
Biraz değil, epey kaçıksın sen

Kötü adamı bilinirsin şiirin
Tecavüz edecekmiş gibi bakarsın dünyaya
Ve kurşunu översin çiçekler yerine
Başka şiirlere iltica eder bu yüzden
Ürküp imgelerinden güller
Sana kalansa
Dizeden dizeye havlayan dikenler

Tuhaf birisin
Huzur bulursun kovboy filmleriyle
Dinlendirir seni müzik dinliyormuş gibi
Çatışırken haydutla şerif
Kayalardan seken kurşunların sesleri
– Apoletli bir sığırtmaç olarak
Düşünmüşsündür hep
Ne ilgisi varsa şimdi
Seyrettikten sonra filmini Romm'un
Herr Hitler'i –

>

Varmıyor çoban demeye dilin
O onur İsa'nındı
– Hem çoban, hem kuzuydu aslında, "Tanrı'nın Kuzusu"
Öyle geçer kutsal metinlerde –
Zavallı marangoz ustası
Olan sana oldu
Vernikli şimdi bütün haçlar
Ve Maria Magdalena
Bütün kürklü kaltaklar

Sapıksın galiba biraz da
İçin kamaşır bakarken
Memelere pembe dizilerdeki
Bakıyormuş gibi resmine Aysel Tanju'nun
On beş yaşında sanki
Ders kitabının arasındaki

Memelerden gidelim istersen
Bir de Suzan Avcı vardı
Yuva yıkan filmlerde, vamp Suzan
Emzirirdi bütün sınıfı sırayla sevabına
Gizli gizli etütlerde
Taşan göğüsleriyle fotoğraftan

Memelere devam
Bir de Gina vardı, Gina Lollobrigida
Karıştırıp adla soyadı akraba sanan
Truman Capote ile Başkan Truman'ı
Esmer ve cahil bomba
Sonra Liz, menekşe göğüslü haspa
Sonra Marilyn, sarışın ve aptal bebek
Diyemezsin hayır, 'o şimdi melek'
Sonra Brigitte, kasıklarını tırmalayan dişi kedi
Onlar da epey sevaba girdiydi

Ölçüsüz birisin
Yazdıkça yazarsın, yeter artık
Kanmaz bir türlü şiire kalemin
Bayılırsın hele böyle serüven kokan
Belalı şiirlere
Doyum olmaz çünkü keyfine karanlığın:
– Kemerlerinizi bağlayın baylar, bayanlar!
– Nereye yolculuk?
– Yasak her yere!

2002

SCHUMANN'LI SIKINTI

Mecbur musun şiir yazmaya
Seni çağırıyor bak gece
Galiba mecbursun
Gidemeyince

Kurcalarken radyoyu
Karşında birden Schumann
Bırakıverdiydi kendini sulara
Sen de onun gibi mi yapsan

Ama ırmak yok ki yakında
Tek seçenek balkon
İncelik yok işte onda da
Bayağı son

Kapatılmayı istediydi sonunda
Delilerevine kendiliğinden
Alınca kurtulma şansını zorla
Sandalcının biri elinden

İşgüzarlık işte. Görüyorsun ki ölmek istiyor adamcağız, niye engel oluyorsun? Ve hangi hakla? Yardım istedi mi ki senden? Boğulmasına yardım et ille de edeceksen. Ya da görmezlikten gel öte yana çevirip başını. Asıl o zaman yapmış olursun işte insanlık görevini. İşgüzarlıktan da öte, zorbalık yaptığı aslında. Ama işte bir garip bu dünya, intihar etmek isteyen birini kurtarmanın cezası yok nedense yasalarda, bütün suçların var da.

Sen ne düşünerek başladın
Şiir geldi nereye
Resmini çizdin sıkıntının
12 Haziran Pazar'dı, geceye

1988

KEDİLERİ SEVERKEN AĞLAYINIZ

Kedim ve ben
Ölüyoruz yavaş yavaş
Karşılıklı, köşemizde
Elenirken eleğinde sıkıntının saatler
Mutat olduğu üzre

Bazen o benim kucağımda
Bazen ben onun
Avutuyoruz birbirimizi
Özlerken aynı şeyleri gizlice
Nasıl da tırmalardık hayatı
Bir zamanlar şehvetle

Gittikçe bozuluyor yazım benim
Bozuluyor resmi onun gittikçe
Yaptığı eskiden özenle
Halılara, koltuklara
Esin geldikçe pençeleriyle

Derim ki ben
Kedileri severken ağlayınız
İyi bakın göreceksiniz gözlerine
Hüzünlüdür kediler
Bu şiiri okurken de ağlayınız
Görüldüğü gibi
Kemiriyor İsmail'i keder

1995

HENÜZ

Depreşti yine karanlığın
Saat sıfır iki, mekân Maltepe
Maltepe'de tenha bir ev
Düzeltirim, ev değil, E(v) tipi hapishane
Yüzüyor kendi derisini
Kasette Kurt Cobain
Uluyor gökte ay
Ve uluyor aya karşı acın

Hadi bir kafiyeyle bitirelim:
Bulunmadı henüz ilacın

2003

SANCIYOR DUVARLARI ODAMIN

Sabah olmak üzere
Uyuyor bütün apartman
Çıt yok
Uyuyor sokak
Ağaçlar, kediler, kaldırımlar
Rüya dağıtıyor periler
Dolaşıp hane hane

İki karaltı yalnız
Uykusuz saatlerdir, ayakta
Geceye bakıyor pencereden:
Acım ve ben

2003

DURUM BUNDAN İBARET

1.
Çek perdeyi, kapan odana
Göğü dışarda bırak
İyi gelir yarana
Karanlık ne güzel bak

Somur sigaranı, rakını diple
İşlesin saat, boş ver
Çalıyormuş gibi ölüm kapını
Tik tak... tik tak...

2.
Delisin sen, olacak şey mi şimdi
Kanırtırken yüreğini acı
Okusun diye elâlem
Oturup şiir yazmak

Kafiyeyle üstelik
Ve dörtlüklerle
Hadi özetle şu şiiri de
Bitsin bu tuhaf işkence:
Kötüyüm okuyucu
Durum bundan ibaret

1990

TEMİZE ÇEKİLMEMİŞ DÖRTLÜK

Temize çekmeden yayınla bu şiiri
Görsün okuyan kalbinden damlayan kanı
Ortasında kâğıdın kıpkırmızı açmış
Gül sansın müsvedde halindeki yaranı

2003

KÜÇÜK BİR PARK ŞİİRİ

Boş bir salıncak kadar mahzun
Bu güz günü
Ve yalnızım
Sızıyor işte incecik
Şiirimden sızım

1995

DİKKAT!

Yalnızlara dokunmayın
Çiçekleri koparın, çimlere basın
Ama yalnızlara dokunmayın
İsmail diye biri var, dolaşır aranızda
Bu şiiri yazdı sizin için
Gibi eğri büğrü bir tabela
Ağrıyan bir mayıs günü, bir parkta
Dolaşsın bırakın
Yalnızdır, oncağıza dokunmayın

1988

YARA

Barajdaki sızıntı ancak şiirlerim
Akıtsam tüm acımı
Yıkıp bendini yüreğimin
Boğulur bütün dünya
"Baştan ayağa yâreyim"

1999

SİRK

Eğlenmek için kurduğu
Bir sirk bu dünya
"Sayın Tanrı"nın
Yaşadım mı, bilmiyorum
Kim bilir, belki de düştü
Benim payıma ama bu gösteride
Ateş çemberinden atlama
Numarası düştü

2002

SIZAN

1.
Süz acını çocuk
Tülbentiyle şiirin ve sesine sar
Açar belki bir gün biri
Çıkarıp bakar

Yar yüreğini bir çiçekle
Kara bir çiçekle
İçindeki sancıyan
Şiiri çıkar

Çiğnesen baldıranı bile
Şiir sızar ölürken ağzından
Saplasalar bıçağı ömrüne
Bıçak yanar

2.
Açıldım biraz yazınca
Kafiyenin olduğu şiirlerde
Gariptir, huzura benzer
Bir şeyler var

1987

CEHENNEV

Dönüp baksan ne zaman
O günlere
Hep alev alev
Tepenin eteğindeki o ev
Cehennev
Ve oturmuş içinde bir çocuk
Yaralı, mahzun
Uslu uslu yanıyor

Yanıyorsun işte yine, hatırladın da
Herkes şiir sanıyor

1988

KAPANMADI

Kapanmadı yaran
Bunca yıl sonra hâlâ
Esse en ufak bir yel
Çalkantılı denizinden çocukluğunun
Köhne bir tekne gibi
Fırtınaya yakalanmış
Çatırdıyor ruhun

Çıkmıyor bir türlü
Kalbinde kaldı kurşun

2002

DÖNÜYOR

Hiç değişmemişsin Tanrım
Sevmiyorsun hâlâ çocukları
Çiklet sattırıyorsun parklarda gene
– Bana da sattırmıştın, unutmadım
Sen çoktan unutsan da –
Tutuşturup bir kutu
Okul çıkışı ellerine

Hiç değişmemiş ama çocuklar da
Salıncağa biniyorlar işi asıp
Düşünürken bir yandan
Ne diyeceklerini akşam eve
Korka korka

Dönüyor dünya

1989

KÜÇÜK KIZ

Öyle saydam ki sesi
İçi görünüyor konuşurken kelimelerin
Uçuyor her birinde
Cıvıl cıvıl, camdan
Bir güvercin

1988

İHTİYAR

Gördüğü hep aynı sevgili
Bakınca eğilip arada
Bulanık o suya:
Işıldıyor belli belirsiz
Dipte misketi
Yeniden görülemez camdan rüya

Yatıyor çocukluğu
Arasında yosunların
Ölü balıklar gibi
O dönülmez, altın mevsim...
Hangi hain el
Bulandırdı bu suyu, kim?

2001

Fİ

Tabakta tepeleme erik
Ama gözün bahçedeki
Ağaçta yine de
Yiyeceğinden değil
Çocukluğunu arıyorsun üstünde
Bin yıl önce düşürdüğün, yitik

1988

SOLMUŞTUR O DA ÇOKTAN

Bahçede gümrah bir gül...
Yalan olduğu nasıl da belli
Gitmiyor çünkü yazmaya
İçiyor da olsan şiirin eli

Akhisar'da kaldı o gül, çocukluğunda
Kavga ederdiniz aksatmadan her gün
Adem'le uğrunda teneffüslerde
Ah, nerde şimdi Akhisar
Beyaz yakalı gülün nerde

Parka gideceklermiş akşam
İşaret ediyor bak berberin kızı
Sen de gel diyor utangaç
Öyle özlüyorsun ki o yazı

Bakışırdınız korka korka
Görecek diye babasından
Olsa da şimdi burda
Gizlenip içine gülün
Baksa yine uzaktan ve baksan

Öyle özlüyorum ki o yazı
Nerdesin Nesrin, nerdesin
Anıyor musun arada beni
Bağır biraz, duyulmuyor sesin

2002

YABAN

Çok sapa kalıyor İstanbul
Çocukluğuma
Çocukluğumun kasabalı mahzunluğuna
Alışmışım mütevazı dere boylarına
Beceremiyorum bir türlü
Yıllar geçti hâlâ
İçlenmeyi oturup deniz kenarında

1990

VYZ

Bütün sıfatları kullandın
Çektin bütün fiilleri
Kalmadı yazacak şey
Ölümden başka
Boşa dönüyor şiirinin mili

1993

ELACİVERT

Yoruldun artık
Otur bir taşa
Ve ölümü anlat ey kaçak
Ürpertici bakışını o yosmanın
Süzüyor seni bak
Elacivert gözleriyle uzaktan
Karanlık ve muğlak

Ne kadar soğuksa laciverdi
Elası o kadar sıcak

Kaçamazsın, ah
Saracak alevden kollarını
Boynuna bir gün
Ve öper gibi yapıp
Ansızın ısıracak

1988

KORKU

Ölüp gideceksin ah, sonunda
Teneşir soğuk ve soğuk ibrikteki su
Faydası yok diyorlar korkunun ecele
Olsun, sonuna kadar korku

1999

KİM KORKMAZ HAİN ÖLÜMDEN

Su bile korkar
Düşerken yardan
Taş bile
Tutsa birazcık yosun
Düşün, az önce vardın
Birden yoksun

1997

FLAMENKO VE ÖLÜM

Ağzında arsız bir gül
Olsun dans ederken
Ve çaksın arsız bir ışık
Değdiği yerde etine eteğinin
Savrulurken şehvetle

Biliyorsun, mahcup
Bir şairimdir
İstemedim bugüne dek
Böyle şeyler senden
Ama şimdi istiyorum şiir
Bu kızı gerçekleştir

Ağır hastayım ve flamenko
Dinliyorum ateşler içinde günlerdir
Düşünerek ölümü
Süremedim ah, oralarda
Gönlümce ömrümü

1991

YENİ YIL ŞİİRİ

Irgalamıyor artık hayat seni
Unutulmuş, yitik bir söylence sevinç
Ölüm sözleri
Çağrıştırıyor yalnız şiirine
– Düşüyorlar ya sönüp sonunda –
Şenlik fişekleri bile

Tarih: yılın son günü
Saat: son saati, az sonra 'mutlu yıllar'
Ama nerde, acının pençesinde
Geçecek yeni yıl da
Aynı minval üzre

2001

UNUTMUŞKEN

Gelmesin kimse istemiyorum mezarıma
Ne akraba, ne eş dost
Hatta ne çocuğum, ne karım
Unutmuşken tam dünyayı
Tadını nefes almanın
Depreşmesin yeniden anılarım

2003

TABUT

Sakınarak verilir
Elden ele beşik
Uyanmasın diye sarsılıp da
Uykuya yatmış bebecik

1999

BÜYÜK YALNIZLIK

Ne zaman ölür gerçekte insan
Koyup giderler ya hani
Bir başına o karanlıkta
Ağlaştıktan sonra başında bir süre
İşte o zaman

1995

YIKIK MEZAR

Yetmezmiş gibi
Ağırlığı ölümün
Taşı yıkılmış
Bir de üstüne

2003

NASIL DA ESERDİ RÜZGÂRIM

İnsan bir kere sever
Şair birkaç kere
Sarhoşun biri söyledi ilkini
İkincisi benimdi ama
Nerdeyiz biz şimdi, burası nere

Burası Saray Sineması
Olsaydı keşke ve loca
Neydi o günler Tanrım
Adını bile unutmuştunuz sevişmekten
İnci'yle filmin çıkınca

Samatya olsaydı, hayır
Vazgeçtim sinemadan
Orası daha rahat, ferahtı
Duruyor mudur acaba hâlâ yerinde
Şükran'la iş tuttuğun o izbe

Karıştırmaya başladın her şeyi
Samatya değildi bir kere, Yedikule
Sonra surlardı o viran mekân
'Savaşma, seviş' deniyordu o yıllar
Seviştiniz siz de yeniçerilere aldırmadan

Göl'ünü okumuştun Lamartine'in
Bir keresinde de Şükran'a
Taksim Parkı'nda, tam altmış dört dize
Ezbere biliyordun ah, o zamanlar
Upuzun şiirleri bile, şimdi nerde

En kırmızısıydı güllerinin
Biri vardı ki çılgın mı çılgın
Açardı en kuytu yerlerini bahçesinin
Cömertçe, yasak koymadan
Leyla, Leylam

Sonra Semra vardı
İçli, ince, kırılgan
Okusa dolar mutlaka gözleri
Unutmamışsa eğer hâlâ seni
Rastlayıp da bir yerde bu şiiri

Ne de çabuk geçti yıllar
Söylesem inanmazsınız kızlar
Kırardı artık gönlüm ve saçlarım
Nasıl da delidolu oysa
Eserdi ardınız sıra rüzgârım

İnsan bir kere sever
Şair birkaç kere
Sarhoşun biri söyledi ilkini
İkincisi benimdi ama
Neler yazdım ben şimdi, burası nere

2002

A(Ş)KKOR

A(ş)kkor renginde
Dolaşırdın sokaklarında kentin
Gençliğinde ah, masal şimdi
Parlamaya hazır her an
Üflese bir kadın nefesi

Duyulurdu bin yürek öteden
Damarlarında dolaşan
Şehvetin sesi

2002

İKEN

Başlıyor uğuldamaya
İçlerinde bir ırmak
Karanlık, derin
Çevrilemez hiçbir dile söyledikleri
Ağzımdayken memelerin

1990

ANI

Eriyip siliniyor inadına
Çalıştıkça hatırlamaya
Kalan son renkler de sevişmelerimizden
Söyle, yaşadık mı o anları
Var mıydın gerçekten, o sen miydin
Tenimin gördüğü rüya mıydı yoksa tenin

1989

YİNE

Senin için sakladım bu bakışı
Yabanıl bir aşk için
Hadi oku gözlerimdeki çağrıyı
Ve soyun
O günlerdeki gibi

Hadi sinemaya gidelim yine
Hüseyin Baradan kötü kötü baksın yine
Biz birbirimize iyi iyi bakarız
Ve fısıldaşırız tutkuyla
O günlerdeki gibi

Ben Turgut Uyar okuyayım sana yine
Elin elimde, ikimizin Senfoni'sini
Sen sustur beni ağzınla yarısında
Ve ayart bir kez daha
O günlerdeki gibi

Hünerle sun yine memelerini
Koynundaki o iki alev yumağını
– Kuytu bir park köşesiydi, akşamdı –
Ve aç yakanı kendiliğinden
O günlerdeki gibi

Tutup elimi kasığına götür yine
Hatırla yıllar önceki çılgınlığını
Bolu-Ankara otobüsündeki, herkes uyurken
Ve sıyrıl ardan hayâdan
O günlerdeki gibi

Senin için sakladım bu bakışı
Yabanıl bir aşk için
Hadi hem anlat, ne yaptın bensiz
Hem de soyun bir yandan
Gibi o günlerdeki

1990

KÖS**NÜ**

Yanıyor yatak
Yanıyor yatakta tutkuyla
Geceye hazır bir kadın
Soyunmuş, apak
Tek kolyesi kalmış boynunda
Saçları bile çırılçıplak

2004

MERSİN'DE BİR ÇAY BAHÇESİ

Gözümü alıyor ışığı
Karşı masadan
Şehvetli güneşi gibi güneyin
Taşmış yakasından
Turunç rengi, dipdiri
Mersinli tazenin memeleri

1997

SABAHA DEK

Beyaz ve alaz
Sokulurdum sana
Beyaz ve alaz
Soluğumda bir güvercin

Alaz ve beyaz
Sokulurdun bana
Alaz ve beyaz
Bir güvercin soluğunda

Alaz ve alaz
Yanardı soluğumuz
Alaz ve alaz
Karışınca birbirine

Beyaz ve beyaz
Uçardı güvercinler
Beyaz ve beyaz
Sabaha dek göğümüzde

1987

BKZ.

Nerdedir şimdi, hangi gezegende
Çoktan unuttuğu sıcaklığını tenimin
O kara kız
Nasıl da beyazdı oysa
Eski şiirlerime bakınız

1990

AŞKLAR DA

Kor san sen
Korsan sevişmelerinizin
Sönmüş sözlerini
Yanıyor san hâlâ
O günahkâr ateş
Çaldığınız cehennemden
Sabaha erdi çoktan
Hazinesini birbirinizin
Yağmaladığınız geceler

Çünkü aşklar da biter

1989

'VEDA BUSESİ'

Üzülme çocuk
Atlattığı onca sivilceden sonra
Hafif gelir yanağına
Bu yara

1996

ANIMSAMA

Hüzün vaktidir
Ve önleyemez hiçbir şey
Böyle anlarda
Çıkarıp kuytulardan silince pasını
Eski, kırık bir aşk şiirinin, ah
Kederle kanamasını

1988

AH MİN–EL AŞK

Olmuştur bizim de
Bir iki sevincimiz
Aşk bahsinde
Değişmem ama döktüğüm
Gözyaşlarını hiçbirine

2000

YENİ ÂŞIK

Giyinmiş yüreğine, yeni
Tiril tiril bir aşk
Tek leke yok üstünde
– Düşmemiş daha
Efil efil esen ipeğe
Acı denen kor –
Sevdazedelere caka satıyor

1999

YİRMİ YIL SONRA BİLE

Sesinde şadırvan serinliği
Kadınımın

Kadınımın
Gözlerinde göl derinliği

1995

PAZAR TEMİZLİĞİ

Hüzne eğimli her kıvrımı
Başına bağladığı eşarbın
Ve solgun bir şarkı dilinde
Alırken tozunu
– Eşyalar kanıksamış bezi, bezgin –
Geçen zamanın:
"Rüya gibi uçan yıllar
Biraz durun, durun biraz"

Sesi nemli, içi alaz

1989

LANETTAYİN BİR ŞAİR

Çocuksudur
Şaşarak bakar dünyaya
Çınıltılı çançiçeğine
Çağıltılı leylağa
Baklagillerden ıtırşahiye
Karatavukgillerden bülbüle
Balkondan şakırdayarak dökülen sarmaşığa
Ve yanı başında hemen bu gürültünün
Su içen bir kedinin yarattığı
İpek tüylü sessizliğe
Renk işportacısı, çığırtkan güneşe
Onun görkemli kovuğu geceye
Ve ne zaman göz kırpsa bir yıldız kendisine
Bakarken hayran öyle gökyüzüne
Şaşırır ne diyeceğini
Yüzünde mahcup
Kekeleyen bir gülümseme

Meraklıdır oldum olalı
Ve geniştir epey de ilgi alanı
Yetinmez boynundaki aydınlıkla örneğin
Koynundaki karanlığı da okumak ister ille
Gördüğü her kadının

Oldukça azimlidir bu konuda
Çocukluğundan beri hem de
Top peşinde koşarken akranları
Jayne Mansfield'in memelerine
Çalışmıştır o gizli gizli
Kapanıp kömürlüğe

Hergeledir de
Düşleyecek denli çarşaflı bir kadını
Yürürken masum önü sıra
Dantelli bir külotla

Hırçındır
Yolar istemeden de olsa
Sevdiği çiçekleri
Az çekmemiştir elinden
Yasak renkler yaşadığı krizantem
Ve komşu bahçedeki
Adı gerekmez, sonu hüsran olan
O talihsiz çiçek

İyi yanları da vardır
Yufka yüreklidir örneğin
Kime vurmak için kaldırsa
Boynuna sarılır eli

Saftır, iyi niyetlidir
Okşamaya kalkacak kadar akrebi

Kalenderdir
Ahşap düşlerde yaşar
Suyu testiden içer
Ve sapı mutlaka kırık olur testinin

Arka sıralarında oturur hayatın
Göze çarpmaz
Yüreğini hoplatır ama ön sıradakilerin
Geçerken yerine

Küstahtır, cüretkârdır
Boğaz Köprüsü'nde kurutur çamaşırlarını

Asidir
Asidir
Asidir

Çılgındır
Bırakacak kadar elinden dizgini
Dörtnala koşan
Bir atın üstündeyken

Bıçkındır
Alevinden öper ejderi

Afilidir
Bıçağı gibi tıpkı
Bir bıçağı vardır, yakışıklı mı yakışıklı
Bisturi namzedi
Kamaştırır girdiği gövdeyi

Naiftir de
Saplayacak adam arar yakışıklısını ama
Dayanamaz öte yandan
Çocukların ağlamasına

Bezgindir
Bıkmıştır yaşamaktan
Doldurup kendi eliyle silahını
Verebilir her an
Can düşmanına

Acı düşkünüdür
Yanmak için dilediğince
Küçük bir cehennem
Kurmuştur içinde kendine
Mutlu olunca biraz
Yeter deyip bu kadar
Çekilir cehennemine

Ve içlidir, melankoliktir
Olur olmaz ağlar
Pinpon oynarken bile

Geceyle sevişir durmadan
Açar içini tutkuyla
Her gün bir yıldızın
Bile bile karşılaşmayacağını
Başka şeyle karanlıktan
Ve susar, hep susar sevişirken geceyle
Konuşursa sanki gökyüzü dağılacak
Ay parçalanacaktır sesinden

Açmaz yarasını kimseye
Evdekilere bile
Konuşa konuşa suyla
Çeşmeden akan suyla
İyileştirir kendini
Çok daraldığında

Yalnızdır, "tek ü tenha"
Niyetlense ne zaman sözgelimi
Yazmaya bir aşk şiiri
Erir asidiyle yalnızlığın
Bulduğu her kafiye

Yeni bir umutla
Çıkar yine de her gün sokağa
– Aşk için değil
Daha karadır yalnızlığı –
Olur da isteyiverir diye biri belki
Sigarasının ateşini

Abdaldır, metropol abdalı
Sırtında uğultulu bir aba
Sabah düşüp yollara
Dolaşır bütün cangılı
Kanaya yırtıla

Issız bir duruşu vardır
Yumuşak g gibi
Öyle de yaşar
Ama ölüsü olay yaratacaktır
Taşlanacaktır tabutu lanetle
Ters açtığı için çiçeği
Ters ve siyah

Yanlış tanınır
Ağladıysa nasıl Nietzsche sarılıp boynuna
Sahibinin dövdüğü bir atın
Kedilerle selamlaşan
Köpeklerle halleşen bir meczup
Yazık bir divane sanılır o da
Oysa bilmezler ki
Ateşi söndürür, suyu yakar bir sözüyle
Dağları yassıltır, allak bullak eder ovayı
Girer birbirine ırmaklar, göller
Kasırgayı uslandırır
Dondurur ekranında göğün düşerken yıldırımı
Ve daha nice Niçe...

>

Şeydir biraz da
Hani derler ya, terelelli
İçer içer, acayip düşler kurar
Meyhanelerde tek başına
Kılıç şakırdatmıştır bir süre
Şövalyelik edip ortaçağda
Aşk ve adalet uğruna
Gangster olmuş, karanlık işler çevirmiştir
Bir ara da yirmilerin Amerika'sında
Beyaz atkıyla dolaşmıştır hatta
Racona uysun diye o sıralar
Aldırmadan garip bakışlara
Yaz ortasında bile
Şimdilerde alçaktan uçup
Uzun yol şoförlüğüyle
Yetinmektedir Kırık Çatal'da
Yanında otostopçu bir yosma

Dönerken de eve dürüp düşlerini
Açmak üzere ertesi gece yeniden
Unvan dağıtır kedilere, köpeklere
Soyadı dağıtması gibi Atatürk'ün:
Gecelerin Efendisi Uluyan Kont
Kemik Doçenti Mister Tom
Çöplük Eşrafından Sarman Ağa
Çulsuz Çariçe Miyav Miyavlina
Bayılırlar onlar da
Parlatırlar hemen çekilip bir köşeye
Yalayarak yeni adlarını
Gibi generallerin nişanlarını parlatması

Tuhaf şiirler yazar
Uçarken patinaj yapan kuş
Onun şiirindedir
Sürünün içinde annesini
Şıp diye tanıyan zebra
Çıyanlarla oynaşan çocuklar
Koparıp ipini birden
Uçmaya başlayan gökyüzü
Gürül gürül akan gül, sanki yabangülü
Hüzzam makamında, kederli yağmurlar
Çılgın, rock stili yağmurlar da
Uykulu bir ud
Ve mahmur bir tambur eşliğinde
Dört başı mamur yalnızlıklar
Hurda sevinçler
Pırıl pırıl hüzünler
Dumura uğramış sevdalar
Kahverengi bir gurbet
Ve vandal bir akşam

Başka şiirlere usulca inerken
Onunkine çullanır akşam

Erotik şiirler de yazar
90-60-90 ölçüsünde hem de

Tek şey vardır beceremediği
Sentetik duygularla dokunmuş
Konfeksiyon şiirler imal etmek

Derin işçidir
Çileye inanır hayatta da, şiirde de
Alır dilinin altına bazen
Ağılı bir imgeyi
Emer günlerce zehrini
Dönüştüresiye dek şiire

Ve alkışlanmak değil
Kıskanılmak ilgilendirir onu yalnız
Şiir vadisinde

Çünkü bilir ve bildirir
Yalvaç gibi:
Cehennem İsmail'in ayakları altındadır
Şiiri de yalnız orda açar
Cehennemde çiçeğini

1995

KAR

Göğün sakin
Yumuşak mırıltısı

Birikir ama usul usul
Çığlığı olur uçurumların

1991

GECELEYİN KAR

Karanlığın ortasında
Bembeyaz gülümsüyor gök

1991

YAĞARKEN KEDERLE

Çıkarabilir miyim diye bir şiir
Karanlığından bembeyaz
Yıkayıp durladın geceyi
Alkolle sabaha kadar
Yağarken kederle kar

2003

KIŞ MANZARALARI

Katmış önüne
Dalga geçerken yapraklarla
Halden anlamaz, şımarık rüzgâr
Beyaz bildiri dağıtıyor gök
Ağaçlara, çatılara, balkonlara:
Örgütlenin, kar altında
Issızlık için

Çekerken işbu fotoğrafı
Tanıklık etmek üzere bu şubat gününe
Çamur sıçratıyor şiirime
Devriye arabası düzyazının
Kaldırımdan yürümüyor niye diye

Kimse düşünmüyor ama okşamayı
Kedileri şiirimden başka
Büzülmüş, ıslak, bir köşede

Sımsıkı sarılıyorum kendime
Kendi ıssızlığıma
Çünkü kış
Çünkü kış ve keder
Ve donup düşüyor uçamadan
Şiirimden havalanan kelimeler

1988

SESSİZLİK SENFONİSİ

Kar yağıyor
Ve sen ilk kez
Şiir yazmıyorsun
Unutmuş seni çünkü
Sessizliği dinliyor büyülenmiş
Senfonisini sessizliğin, derin
Esin perin

1997

KAR, KEDİ VE KEDER

Saçma sapan bir şiir
De yazabilir insan bazen
Kederliyse ölümüne
Olduğum gibi benim şu an
Ve gecenin bir vaktiyse
Ve kar yağıyorsa dışarda
Ve yalanıp duruyorsa kedi
Yan gelmiş sobanın yanında

Son haber:
Kar dindi
Ve uykuya daldı
Yalanmayı kesip kedi
Ama ben hâlâ...

2004

KAR VE UZAKLAR

Çekip önüne karanlığın
Beyaz bir tül
Korurken geceden yalnızları
İpek örtüsünü örtüyor hüznün
Bir yandan da ağır ağır
Evlerin üstüne kar

Ve fısıldıyor bahçedeki
Ağacın en yalnız yaprağına
Aslında bana:
Ne duruyorsun hâlâ
Kop dalından, git bahtını ara
Durma hadi, uzaklara...

1991

TAPON

26 Ağustos 97, gece
Külüstür bir ay
Ve acıların eskittiği
Külüstür bir şair

Sonuç: işte böyle
Bombe yapmış hüznü
Defolu bir şiir

AY DA VARKEN ÜSTELİK

Gaddardır gece
Yüzüne vurur yalnızlığını
Görmezlikten geleceğine
Oturmuş bir bankta
Konyak içen kendi halinde
Yenik bir yalnızın

İyi de ne hakkı var
Refüze etmeye beni
Yıldızların önünde

Yalnızsam yalnızım, n'olmuş
Yaralıyım da üstelik, kime ne
Beceremeyecek kadar hem de
Çekip çevirmeyi bir şiiri

Görülüyor işte
Kafiyeden geçtim
Gelemedim bile hakkından
Birkaç basit dizenin

Ay da varken üstelik

1991

KÜFR–Ü ŞAİRANE

Defol karşımdan gece
Canım sıkkın zaten
Öyle bir şiir
Sarf ederim ki şimdi sana
Bembeyaz olursun

1993

LÜTFEN ÖLDÜRÜN BENİ

Lütfen öldürün beni
İyi insanlar, hayırseverler
Beceremiyorum kendim, korkağın tekiyim
Çocukluğumda sevdiğim kız da korkardı
Ama babasından, oysa kısacık bir berber

Acıyarak bakıyor bana kedim bile
Gecenin üçü, elimde rakı
Lütfen öldürün beni
Kimin aklına gelir
Bu vakitte çocukluk aşkı

Annesi koketin tekiydi
Sanırsın Parisli bir madam
Bakmaz berber karısı olduğuna
Nereye gitse elinde bir yelpaze
Üstelik şişman mı şişman

Nasıl sevişiyorlar acaba
Diye düşünürdüm bu ikisi
Yaş on beş
Lütfen beni öldürün
Öldürün bu sütü bozuk iblisi

Rakım da bitti zaten
Elmam da bitti zaten
Ama gece bitmiyor
Bitmiyor ne yazsam içimdeki keder
Lütfen öldürün beni, lütfen

2003

ÇARPILMA

Kısa tutacağım bu şiiri
Sersemledi esin perim çünkü
Yürüyordum sakınarak saçak altlarından
Kendi halimde ve gri
Boca etti tüm ateşini
Geçerken yanımdan üstüme
Renkli dergilerden fırlamış
Ay parçası biri
Hafif açılmış memeleri

1996

HAYDARPAŞA VE MARTILAR

Kurulmuş deniz kenarına
Kimlik soruyor gelip geçen martıdan
Kadıköy'ün Alaman çavuşu
Çıkışıyor bir yandan da
Tepesinde dönüp duranlara:
– Yeter, yıprattınız göğümü uça uça
Hey siz, aylak takımı!

Konmuş ama kulesine
Korkusuz bir martı
Oralı bile değil
Beziyor bir güzel çatısını:
– Bokumu ye sen benim moruk!

1989

EMEKLİ RESSAM

Gelmiyor artık yapmak içinden
Gençliğindeki gibi
Önüne gelen koltuğa
Çalapençe resim
Yaşlandı kedim

2002

AÇIK PENCERE

Okşarken beyazlığını rüzgâr
Kıvranıyor tül şehvetten
Umurunda değil
Ne evdekiler, ne sokak
Geçmiş kendinden

1988

GELİN

Çıkarken koynundan gecenin
Her sabah çırılçıplak
Kızarır yüzü
Utangaç bir gelindir şafak

1992

TERS SÖZLÜK

1.
Kaçıp masalın birinden
Göğün podyumunda
Defileye çıkmış peri kızı:
Gökkuşağı

2.
Siler tek tek yıldızları
Ve adını yazar her sabah
Yıpranmış sayfasına göğün:
Güneş

3.
Parmaklarındaki parıltı
Kazandığı parayı sayan
Sucu çocuğun:
Sevinç

4.
Issız ovasında göğün
Savrulur beyaz bir hüzün:
Kar

5.
Sarnıca damla damla dolan su:
Kuşku

6.
Sarnıçtan damla damla sızan su:
O da kuşku

7.
Öyle hınçlıdır ki
Çiğneyerek içer suyu bile:
Mazlum

8.
Ağı(t)larla büyüyecektir
Yırtılmıştır baştan ömrü:
Öksüz

9.
Patikanın sonundaki uçurum:
Ölüm

10.
Şiiri siper eder kendine
Korunmak için hayattan:
Şair

1988

DUL YAKASI

Açmış ardına kadar
Sesini düşlerinin
Ne ayıp umurunda, ne dedikodu
Çağırırcasına her türlü günaha
Çarşıda pazarda, ortalık yerde
Türkü söylüyor memeleri

1987

ASSOLİST

Neon ışıklarıyla
Yazılsın ister adı
Mezar taşına da

1992

BEETHOVEN VE KARPUZ

Korkmuyorum ölümden artık
Yazdım şiirini yıllarca ve bitti
Yakıyor içimi yalnız
Geldikçe aklıma bazen
Yoksun kalacak olmak iki şeyden:
Karpuz ve Beethoven

2002

HOMO SAPİENS

Dev bir tabela
Çakardım elimde olsa
Uyarmak için uzaylıları
Dünyaya:
Dikkat, insan var!

1996

ALIŞMIŞTIK NE GÜZEL ASMAYA

Ne olurdu öğüdü
Verdiği idam kararından sonra
Sayın yargıcın sanığa
Kırarken kalemini
Işıkları altında, vakur
Patlayan flaşların:
– Resmin çıkacak yarın gazetelerde
Metin görün, gülümse

Hiçbir idam haberinin
Gözyaşı görülmezdi bu yüzden
Fotoğraflarında

Ve her infaz sabahı
Sanırdın hıdrellez şenliği var avluda
Kurulurken salıncak özenle
Çaylar, simitler, sıcak sıcak
Herkes kendi keyfinde

Asılansa unutulmuş
Sallanıyor
İ
P
T
E

2002

NÖBETÇİ ŞAİR

Bütün şairler uyurken
İsmail uyanıktır
Duyar sesini annesinden de önce
Korkup da geceden
Ağlayan bir bebeğin

1992

NAFAKA

Yıllar önceydi, gençtim daha
O heyecansız, tekdüze
Benimse başımda kavak yelleri
Baktım uyuşamıyoruz
Tek celsede boşandım hayattan

Nafaka ödüyorum şimdi şiirle

1993

DONANMA

İşte akşam oldu yine
Ve tek dize yok cebinde
Kurumuş sanki gülünün dibi

Üstün başın şiire belenmiş
Dolaştığın günler de oldu senin
Her cebinde bir alev
Yakmış bütün ışıklarını
Donanma gibi

1990

ÇEVİRİ

İstemem çevrilsin şiirlerim
Puslanır daha da göğü
Gömülür karanlığa
Büsbütün yüzüm, ellerim

Görünmez olur iyice
Yüreğimdeki ince çizik
Sıradan bir hüzne dönüşür kederim
Çevrilmesin istemem şiirlerim

1999

VERİLECEKSE

Kimsenin geçmediği
Issız bir sokağa
Verilsin isterdin adın
Öldükten sonra, verilecekse
Kedilerin, köpeklerin eğleştiği yalnız
Ve nasiplerini aradığı
Çöp tenekelerinde
Barış içinde

2001

SARRAF

Ne yazdın yıllarca
Elmas bir kalemle
Altın bir varağa şair
Ne yazdın yaza yaza:
Kalp dünya

1987

ŞAİR ONA DENİR Kİ

Bırakıp işi gücü
Sevişmeye başlamalı
Okuyan herkes
Yazdığı aşk şiirini

2003

SEYİRLİK

Çekil locana ve seyret
Nasıl katlediyorlar birbirlerini
Şan için
İttifak ve ihtilaf şairleri
Arenasında şiirin

Dost ve müttefik sabah
Akşam karşı safta
Paylaşamıyorlar söz mülkünü
Çevrilmiş çitlerle dünyalar
Parsel, pafta

Gönül ehli hepsi de
Lafta

1989

KIYAMET ALAMETLERİ

Bütün simitçilerde 'yetkili satıcı' çalımı
'Yüksek şair' cakası bütün çömezlerde

1991

GENÇ ŞAİRE ÖĞÜT

Acı çekmeye bak
Oluncaya değil hem de
Ölünceye dek
Şiirde kazanmak için
Hayatta kaybetmek gerek

1998

ŞAİR ADAYINA ÖĞÜT

Asla kapanmayacak
Bir yaran yoksa dostum
Hiç başlama şiire
İyileşen yaralar çünkü
Hafiftir, yaramaz şaire

2003

ERDEM

Çocukluğunda çember
Çeviren bir Cengiz
Yazdı bu tarihi
Uçurtma uçuran bir Neron
Kedileri seven bir Timur
Balonla oynayan bir Hitler
– O oynayabildi balonla ancak
Plastik çağında yaşayan
Bir cani olarak –

Aynı anda ama
Tarih değil, şiir
Yazıyordu birileri
Ve uçurtma uçurup hâlâ
Sevebilmekti kedileri
Tek erdemleri

1987

APOLLINAIRE

Alçakgönüllüydü
Kahraman olabilecekken
Savaşta ölüp de
Gösterişli biçimde, o obüs mermisiyle
Gitti nezleden öldü

1991

NÂZIM

Uğultulu, ulu
Çınarı Türkçenin
Gövdesi yanıyor
Yaprakları serin

2003

NÂZIM OLİMPOS'TA

Şaşırıyor tanrılar
Görünce yarasını
Kim bu diyorlar, sağ yanında hasreti
Kanıyor, sol yanında çilesi
Ve umut türküleri söylüyor öyleyken
Ve sevda türküleri
Açmış gökkuşağı gibi şiirini

Yanıtlıyor parlayarak
Avcundaki ateş:
– Promete soyundan biri

1991

NECİP FAZIL

Karanlıkta görkemle açan
Simsiyah sancıyarak
Sonra da ürküp renginden
Tövbe edip
Kendini yolan zakkum

Kurtulmak için içindeki burgaçtan
Ruhunu Tanrı'ya satan Mefisto
Cinnetten cennete
Yatay geçiş yapan
Kargışlı bungun, "çile" mahkûmu

1997

"GARİPLİĞİM, MAHZUNLUĞUM DUYURMAYIN ANAMA"

Perperişan bir perşembe
Oturmuş bir meyhaneye
Hüzüntülü bir şair
– Öğlenin daha ikisi –
"Rakı şişesinde balık" olmuş
Seni düşünüyor Orhan Veli

Böyle bir günde mi
Yazmıştın başlıktaki dizeyi?

1987

NECATİGİL'İN

Elimde bir şiir kitabı
Yoklukta yelpaze
Bu yaz gününde...
Yakıyor ama daha da
Serinleteceğine

1991

ŞİİRİN GÖÇMÜŞ SEVGİLİLERİ İÇİN

Turgut Uyar: **Türkiyem**'de, **Arabistan**'da
Her iklimde sevişti şiirle
Ve her yerde, **atlıkarınca** dahil

Edip Cansever: **Otellerde**
Sevişti yalnız, elinde bir **karanfil**
Buluşup esin perisiyle

Cemal Süreya: Apış arasını
Yokladı şiirin, **tatlı çiş**ini getirdi
Kösnül **göçebe**

Ece Ayhan: Yetinmedi yalnız sevişmekle
Karaydı, kara davrandı
Kızlığını bozdu şiir perisinin

2002

ÇEKİM

–Cemal Süreya için–

1.
Haber kipi:
– Öldüm ölüyorum

Dilek kipi:
– Bir kız koyun koynuma

Dilek-şart kipi:
– Türkçeden kesin kefenimi
Ak Türkçeden, akça Türkçeden

2.
Meleklere ev ödevi:
Sevmek fiilinin
Cemal Süreya çekimi
Karşılarken kapısında cennetin
Kirvesi Karacaoğlan verdi

Sarılıp öpüştüler sonra
Ve Yunus yanında yer gösterdi

1990

AH!

–Abdülkadir Bulut'un anısına–

Panayırların şairi
Olarak anacak ilerde seni
Lunaparkların değil çocuklar
Pazar yerlerinin, karpuz sergilerinin
Ona göre ayarladın gönyeni

Böğürtlenlerin şairi, karamukların
– Gariptin sen de onlar kadar –
Issızlığını beklerler patikaların
Siperinde hendeklerin Hitit'ten beri
Tek arkadaşları rüzgâr

Alımlı çömleklerin, yakışıklı testilerin
Dalgıç tavırlı bakraçların
Çalımla inerler kuyuya hani
Kıskandırarak naylon kovaları
Çok mu üşüyorsun orda, şiirine sarın

Fesleğenlerin teneke kutularda
Orkidelerin değil
Asmalı kahvelerin, cep aynalarının
Hep de taranmış olurdu saçın
Kostak şair, işlemeli mendil

Bunlar değil, dağıtırım sözü üzgünken
Şeydi demek istediğim benim aslında
İnsan öldüğüyle kalıyor
İnsan öldüğüyle kalıyor, ah
Yokluğunun hani kim farkında

1989

YİRMİ BEŞİNDEYDİN ÖLDÜĞÜNDE

–Arkadaş Z. Özger'in anısına–

Başka söze gerek yok aslında
Anlatmak için acımı
Bu başlıktan sonra ama
Yapamayacağım –yanıyor yüreğim– eklemeden:
Düşündükçe ölümünü Arkadaş'ım
"Yiğit iken"
"Gök ekini biçmiş gibi"
Ağlamak geliyor her seferinde içimden

2004

Kirli Şiirler

2008 Cevdet Kudret Edebiyat Ödülü
İlk basım: 2008, YKY

"Kirli Şiir" Üstüne Çıkmalar

Şiirimde nicedir kara bir rüzgârla dalgalanan bayrağı göndere çekiyorum. Şerrin kara bayrağı bu. Üstünde "Kirli Şiir" yazıyor. Ve kara bir gökte dalgalanıyor.

* * *

Başkaldıran bir şiir "Kirli Şiir". Asi. Kurallara, 'yasa'lara meydan okuyarak giriyor şiirin sınırlarla çevrili ülkesine. Tel örgüleri parçalayıp atarak.

* * *

Şiir, özellikle bizim şiirimiz, şimdiye dek hep yüce duyguları dile getirmiştir. Oysa insan karmaşık bir varlıktır. Ak yanı da vardır, kara yanı da. Fakat kara yanını, toplumsal baskı, ahlak, gelenek, görenek vb. etkenlerle bastırır, dışa vuramaz. Olağandır bu. Ama olağan insanlar için. Şairse olağandışıdır. Öyle olduğu için şair olmuştur zaten. Yalnız akı değil, bütün renkleri, bu arada karayı da görür, yaşar o. Ve bunu bağıra bağıra söyler. Söylemelidir. Renkkörü olan, hatta düpedüz kör olan 'beşer'in gözünü açmak değil midir varlık nedeni? Öyleyse insanın görünen yüzüne değil, görünmeyen, gizli yüzüne, karanlık yanına tutmalıdır ışıldağını. Özellikle o yanına tutmalıdır. Burada 'olağandışı' derken, gizemli bir yücelik anlamı yüklemiyorum kelimeye. Şair de herkes gibi bir 'et parçası'dır doğduğunda. Ama çocukluğundan başlayarak yaşadıkları, dış dünyayla, insanlarla, hayatla ilişkisi başkalaştırır onu; 'öteki'lerden farklı, olağandışı biri yapar. Özellikle de ikiyüzlülükle, yalan dolanla, sahtekârlıkla, kalleşlikle, zor-

balıkla, sevgisizlik ve saygısızlıkla, kısaca 'kötülük'le donanmış 'öteki'lerin ruhunda açtığı yaralar. Ve bunun sonucu olarak, insan soyluluğundan da, hayvan masumiyetinden de yoksun bu üçüncü türe, 'insansı'lara duyduğu nefret. Evet, nefreti üçüncü türedir, 'insansı'laradır şairin. Onların katkısıyla(!) edindiği bu duyguyu, 'öyle değil, böyle kötü olunur' dercesine, sivriltip yine onlara gönderir. Şiir oku olarak. Ve bu ok, yalnızca "Kirli Şiir"in sadağındadır.

* * *

Hayatın, toplumun, insanların şiddetine, aynı dille, şiddetle karşılık verir "Kirli Şiir". Şiddetin kaynağı kendisi değil, dış dünyadır, 'öteki'lerdir. Suç aletini aramamış, elinde bulmuştur.

* * *

Bıçakla yazılır "Kirli Şiir", kalemle değil. Kanı akar hayatın, dizelerin arasında.

* * *

Ehlileştirilmiş, evcil şiirlere benzemez "Kirli Şiir", vahşidir.

* * *

Yerine göre hayâsızdır "Kirli Şiir". Yerine göre küstah. Yerine göre haşin. Alnında "şer" ve "şiddet" yazılıdır. Yırtıcıdır. Yakıcıdır. Kızgın bir demir gibi dağlar. En kutsal şeyleri bile.

* * *

Şairlerin melek yüzlü sevgilisi oldu hep şiir. Lanetli bir şeytan olmak, daha çok yakışır oysa ona. "Kirli Şiir" lanetlidir, şeytani sözdür.

* * *

Şu binlerce yıldır yazılan iyilik, sevgi, erdem şiirleri... Hadi diyelim ki yazılması gerekirdi onların. Ama yazıla yazıla eskimediler mi? Bugün en iyisi yazılsa ne değişir, yeni bir şey söylenmiş olmuyor ki. Yalnızca bin yıldır söylenen şey, biraz daha güzel anlatılmış oluyor, o kadar. Oysa bu göğün altında iyilik, erdem kadar eski ama söylenmemiş bir şey var. Romanlarda, öykülerde söylense de şiirde söylenmemiş, yok sayılmış, şair için yeni olan bir şey: Kötülük.

* * *

Şiiri 'fazilet'in çorak, verimsiz, can sıkıcı bahçesine hapseden parmaklıkları söküp atmak gerek.

* * *

Hep 'iyi' insan oturmuştur bizim şiirimizde. Ona kiralanmıştır yalnız şiirin evi. "Kirli Şiir"in evi 'kötü'lere de açık. Mülk sahibi şeytandır çünkü.

* * *

Beyaz şairler gibi, cennetin acenteliğini yapmaz "kirli şair". Cehennemdir onun 'faaliyet alanı'.

* * *

Cennet düşü bitti beyler, cehenneme geldik, "Kirli Şiir"in cehennemine. Soyunun, çırılçıplak olun. Daha iyi duymak için ateşi.

* * *

Şiirimde dipten dipten akmakta olan kara su, zamanla ayrı bir yatak açtı kendine ve orda büyütüp çağıltısını, yeni bir ırmak oldu, kara ırmak. Böyle doğdu "Kirli Şiir".

* * *

Her şey karadır "Kirli Şiir"de. Acı mı, kara acı; keder mi, kara keder; ölüm mü, kara ölüm; öfke mi, şiddet mi, kara öfke, kara şiddet.

* * *

Erotizm de karadır "Kirli Şiir"de. Evet, niye kalemine –Henry Miller ve benzerleri gibi– prezervatif takamasın şair?

* * *

İki ana damardan yürümüştür bizim çağdaş şiirimiz: Toplumcu-halkçı ve öteki. Birincisi, topluma, halka karşı görevimi yapayım derken bireye, bireyin içinde çalkalananlara dönüp bakamamıştır. 'Öteki' başlığı altında topladığımız, yüzü bireye dönük şiirimiz ise, ele aldığı 'varlık'ı derinliğine incelememiştir. Bakmıştır bu varlık acı çekiyor, bunalıyor, seviyor, seviniyor, üzülüyor vb., öyleyse onları anlatayım demiştir. Bu yetmiştir ona. İnsanı ayakları üstünde, 'düz' duru-

şuyla anlatmak yetmiştir. Oysa şöyle baş aşağı tutup bir silkelese, neler dökülecektir içinden, içinin ceplerinden, ne gizli, kirli şeyler. Ama ayıptır, yasaktır bizde açıklık, açıkyüreklilik; gizli olan gizli kalmalıdır. Gösterilse gösterilse dış cepler gösterilebilir, iç cepler asla... İçtenlik, açıkyüreklilik, dolayısıyla da yüreklilik. Ve dışardan değil, içerden bakış. Şiirimizin ihtiyacı var bunlara. Bunlarla dirilecektir... "Kirli Şiir", şiirin röntgen ışınlarıdır.

* * *

Fazla edepli bir şiir Türk şiiri. Verili ahlakın ve edebin dışına çıkamıyor. Edep, ahlak sınırları içinde kalan şiir de şiirdir elbet. Ama Türkçede yalnız böyle şiir yazılıyor. Edebiyat için bu kadar 'edep' fazla.

* * *

Şiirin yüzündeki ahlak peçesini yırtıp atıyor "Kirli Şiir".

* * *

Önü ilikli bir şiirdir bizimki. Garip'le ceketinin düğmesini açmıştır gerçi, hatta İkinci Yeni'yle pantolonunun düğmesini de açmıştır hafiften, ama o kadar. Fırlatıp atamamıştır büsbütün üstündekileri, çırılçıplak olamamıştır hiç... Çıplak, çırılçıplak insanın şiiridir "Kirli Şiir". Doğallığın, içtenliğin.

* * *

Yüreğin derinliklerinden ağrıyarak fışkıran ağılı kaynağı, o deli suyu, olduğu gibi, nasılsa öyle akıtır "Kirli Şiir". Bütün hırçınlığı, çılgınlığıyla. Beyaz şiirler gibi, uslandırıp seyirlik fıskıyeye dönüştürmez.

* * *

İnsanların hançerlediği şairin yaralarından sızan kanın, ışıltılı, altın bir kâseye konup gene onlara sunulması değildir şiir. O kanın suratlarına tükürülmesidir. "Kirli Şiir" böyle yapar.

* * *

'Kahir ekseriyeti' pis olan bu toplumda, temiz şiir yazılır mı? Gazetelerden, televizyonlardan pislik akmıyor mu her gün, hayatın, insanların pisliği? Çirkef içinde yüzmüyor mu toplum

bütün kesimleri, kurumları ve bireyleriyle? Şair olarak sizi de etkiliyor elbet bu durum. Hatta herkesten çok sizi etkiliyor. Yığınlardan farklısınız çünkü, daha duyarlı beyniniz, yüreğiniz. Önce öfke olarak başlayan tepkiniz, giderek nefrete, tiksinmeye dönüşüyor ve... "Kirli Şiir" bu öfkenin, bu nefretin, tiksinmenin şiiridir.

* * *

Dünyaya, insanlara, hayata bakıp kusulan bir şiirdir "Kirli Şiir".

* * *

Kara bir umutsuzluk solunur "Kirli Şiir"de. Ve kara bir öfke. Ama bu iki duygu da durup dururken, kendiliğinden sıvanmış değil onun göğüne. İnsanlara, insanların iyiliğine inanmış, sevgi dolu, çocuk saflığındaki bir yüreğin, gerçekte birer canavar olan bu yaratıklardan yediği vurgunun izidir umutsuzluk ve öfke. Onların piçidir. Onun içindir de zaten, insanın bir alt türü olan 'insansı'lardan iğrenir "Kirli Şiir".

* * *

Nietzsche'nin *Ecce Homo*'sunda, "Neden Böyle Akıllıyım" diye bir bölüm vardır. Onun gibi, "neden böyle kötüsün" diye sorabilirler sana 'insansı'lar. Tükür suratlarına yanıtını: Siz çıldırttınız beni iyiliğinizle(!).

* * *

Kötüler ikiye ayrılır: Sıradan kötüler ve nitelikli kötüler. Birinciler bayağıdırlar. Doğal, olağan bir şey olarak yaşarlar kötülüğü. Sanki anadan doğma kötüdürler. Ortalık bunlarla doludur. İkinciler az bulunurlar. Mayaları iyidir aslında, sonradan kötü olmuşlardır. Birinciler yüzünden. Zorunlu olarak. Başka çareleri kalmamıştır. "Kirli Şiir", 'nitelikli kötüler'in şiiridir.

* * *

Her 'nitelikli kötü' gibi, önceleri iyiydim ben de. Hem de dereceye girecek kadar iyi. Hani 'saf enayi' derler ya doğma büyüme kötüler, o kadar iyi. Onlar baştan çıkardı

beni. Daha doğrusu, aklımı başıma onlar getirdi. Kötülükleriyle. "Kirli Şiir"e ulaşmam, 'sıradan kötüler' sayesindedir.

* * *

Bir parantez: Kelimenin sözlük anlamıyla 'kötü' biri midir "kirli şair"? Hayır, bir metafor olarak kullanır o, bu çerçevede kötülüğü. Sözde 'iyi'lerin karşıtı, simgesel bir kavram olarak.

* * *

Herkese esin perileri yazdırır, bana akrepler yazdırdı bu şiirleri. Şu sokaklarda dolaşan, otobüslere, minibüslere, taksilere inip binen; alışveriş merkezlerine, marketlere, bankalara girip çıkan iğneli sürüngenler. Ve sürünürken birbirlerini sokmaya çalışan, aşağılık, bayağı, iğrenç yaratıklar. Onlar getirdi beni "Kirli Şiir" durağına. Onlara ve çirkefle dolu dünyaya duyduğum öfke. Başkalarından, dış dünyadan gelen kara ışığı yansıtan, yansıtırken doğal olarak kendisi de kararmış bir aynadır aslında "Kirli Şiir".

* * *

Hayatın bataklığında açan, çamurla sıvanmış dünyaya –ve o dünyanın 'insansı'larına– duyulan öfkenin sulayıp büyüttüğü ağılı çiçeklerdir "Kirli Şiir"ler. Zehir zıkkım zakkumlardır.

* * *

Dağa çıkmış bir şiirdir "Kirli Şiir". 'İnsansı'lar yüzünden. Eşkıya olduysa onlar 'oldurmuştur', onlara borçludur bu olgunluğunu.

* * *

İnsanların 'iyiler' ve 'kötüler' olarak ikiye ayrıldığına inanırdım önceleri, filmlerdeki gibi ben de. Ama yaşadıkça gördüm ki bu ayrım yanlış. 'İnsansı'nın iyisi yok. 'Kötüler' var yalnız ve 'daha kötüler'.

* * *

Kötülük ekseni etrafında dönen bu aşağılık dünyaya ve bu dünyada çoğunluğu oluşturan tiksinç 'pislik torbaları'na duyulan öfkenin patlamasıdır "Kirli Şiir". Şer ve şiddet namlusunun ters çevrilip kendilerine doğrultulmasıdır.

* * *

"Kirli Şiir", 'insansever' şairlerin bu alkışlanası(!) duygularını, kendini onlara adamalarını –bir gösteriş değilse eğer– safça bulur. Ve onlar adına yazıklanır: Akrep sevilir mi?

* * *

İnsanları sevecenlikle okşayan kadife bir el değil, suratlarına inen bir şamardır "Kirli Şiir".

* * *

Şu insan sevgisiyle ve yaşama sevinciyle dolup taşan(!) beyaz şairlerin yapmacık, yapay iyimserliği, umut havariliği anlaşılır gibi değil. Boğulup gidiyorlar bataklıkta ama ille de gülümseyecek, çamurun içinde debelenen kendileri değilmiş gibi umutlu görünecekler... Umut havariliğine acıyarak bakar "Kirli Şiir". İnsanları seviyor görünme gösterilerine ise katlanamaz.

* * *

Yazık o şairlere ki hep 'iyilik' şarkıları söylerler. Bunun şiirlerini yoksullaştırdığını, yavanlaştırdığını görmezler.

* * *

Şer, şiddet ve şiirin 'şeytan üçgeni'nde dolaşır "kirli şair". Tehlikeli sularda dümen tutar.

* * *

Tanrıyla alışverişi yoktur "Kirli Şiir"in. Alıp veremediği vardır.

* * *

Neyi, nasıl anlatırsa anlatsın şiir, 'yasal' bir çerçevesi olmuştur hep. O çerçevenin dışına çıkamamıştır. Evet, biçimsel planda çıkmıştır bir zamanlar. İkinci Yeni döneminde. Ama biçimde kalmıştır bu yalnız. Öze inememiştir. Dilde, anlatımda zorlamıştır sınırları, o kadar. Öze ilişkin 'dur' ihtarına o da uymuş, tehlikeli bölgeye girmemiştir. "Kirli Şiir", şiirin bin yıllık 'yasal' çerçevesini parçalıyor.

* * *

Anarşisttir "Kirli Şiir", dev(i)rimcidir. Yıkar, devirir. Şiirin 'müesses nizam'ını. Eskiyi, 'eskici'leri.

* * *

Gömleğini pantolonun üstüne çıkarıp öyle dolaşan bir şiirdir "Kirli Şiir". Alışılmışı, sıradan olanı sevmez. Kuralları, kuralcılığı hele hiç.

* * *

İkinci Yeni'nin getirdiği anlamsızlığa tepki olarak, ondan sonra gelen şiir fazla 'anlamlı' oldu. Toplum sorunlarının ağırlık kazanmasının da etkisiyle akıl egemen oldu şiire. Duygu ve içtenlik neredeyse şiirden kovuldu. Ahlakçılık, şiirin ve şairin eli kamçılı zindancı başısı kesildi. Kalıba sokayım derken şiirin ruhu öldürüldü. 80'lerin ortasından itibaren ise, söz yığını ve gösterisi olmaktan öteye gidemedi yazılanlar. Yeniden insana, insanın özüne, karmaşıklığına dönmek gerekiyor. Karanlığına. Ruhunu diriltmek gerekiyor yeniden şiirin. Bu da aklın yerine zekânın, ahlakçılığın yerine içtenliğin, derin içtenliğin geçmesiyle mümkün ancak.

* * *

Bizde atak, sarsıcı, değerleri allak bullak eden bir şiir olmamıştır. Özde. Biçimde olmuştur ama özde olmamıştır. Eski, bildik izleklere, yeni giysiler giydirilmiştir yalnızca. Giysi yeni ama içindeki insan aynı. Davranışları, duyguları, düşünceleriyle. Şairi de öyle değil mi? Yine tıraş olur sabahları, yine saçını tarar, üstüne başına dikkat eder, ayakkabısı boyasızdır belki ama çamursuzdur da; akıllı uslu biridir, delilik, çılgınlık etmez; arada bir niyetlenir ama hemen ters geri eder, korkar, yüreksizdir. Kötülük hele hiç etmez. Ne derler sonra, şair kötülük eder mi? Hayatta etse bile, şiirde etmemelidir. Hayat kepaze, rezil, aşağılık olabilir. İnsanlar da. Şair de. Ama şiir asla. Şiir edepli olmalı, 'ulvi' duyguları dile getirmelidir... "Kirli Şiir", bu ikiyüzlülüğü 'edeb'iyatın çöplüğüne gömen, çürümüş değerleri yerle bir eden şiirdir.

* * *

İnsanoğlunun en temel özelliği olan, neredeyse derisi haline gelmiş kötülük, romanlarda, öykülerde yer bulur da kendine, şi-

irde neden görmezden gelinir, ona yakıştırılamaz? Romanları, öyküleri yazanlar insan da şiirleri yazanlar melek mi?

* * *

Şiir, hayatın pisliği üstüne örtülen temiz, beyaz bir şal değildir. Olmamalı. Apaçık olmalı her şey. Olduğu gibi görünmeli. Bütün pisliği, kiri, kötülüğüyle. Hem zaten, hayat kirliyse şiir nasıl temiz kalabilir; örttüğü şeyle birlikte örtü de kirlenmez mi? Zorla beyazlık olmaz.

* * *

Karadır, karanlıktır hayat. Ve beyaz kelimelerle yazılmaz bu karanlığın şiiri. Kara kelimeler gerek, kirli, kötü kelimeler. Hayat gibi. Hayatın kendisi gibi.

* * *

İçerikte karanlık olsa da biçimde, söyleyişte aydınlıktır "Kirli Şiir", ne dediği anlaşılır. Kimi şiirler gibi, şifreli kilide benzemez. Kapalı, bulanık bir anlatımla değil, açık, yalın, çıplak bir dille yansıtır hayatı, hayatın kirini, kötülüğünü. Bıçak gibi çıplak bir dille. Olması gerektiği gibi. Kimse alevlerin ortasında yanarken bilmece gibi sözler etmez, "yanıyorum, imdat" der. Anlaşılmaz sözler etme lüksü(!), henüz ateşi tanımamış ya da yeterince tanımamış olanlar içindir. Onların olsun.

* * *

Yeraltı şiiri mi "Kirli Şiir"? Hayır, yerüstü şiiri. Evet, yeraltına iner, ama insanın yeraltına. Elinde şiir feneriyle o karanlıkta dolaşır.

* * *

Deprem gibi bir şiir "Kirli Şiir". Öyle altı, yedi değil, on şiddetinde hem de. Yıkıcı. Baudelaire şiddetinde. Blake şiddetinde. Lautréamont şiddetinde. Sade, Genet, Ece şiddetinde...

* * *

Kamikazedir "kirli şair". Sakin sularda seyreden şiir gemisine, ölümcül dalışlar yapar.

* * *

Beyaz şiir gibi 'steril' değil, mikropludur "Kirli Şiir". Tehlikelidir. Karantinaya alınıp tecrit edilmeye çalışılır bu yüzden beyaz şairlerce.

* * *

Beyaz şiir irtifa kaybediyor. "Kirli Şiir"in dağına çarpıp enkaza dönüşecek sonunda.

* * *

Her günkü kirli giysilerini çıkarıp temiz, ütülü giysilerini giyiyorlar şiir yazarken beyaz şairler. Kılık değiştiriyorlar. Yaşarken başka, yazarken başka. Oysa hayat pisse, kirliyse ve sen de o pisliğin ortasında, üstüne çamur sıçramış biri olarak yazıyorsan şiirini, temiz görünmeye çalışmayacaksın. Gerçek neyse o. Çırılçıplak olacaksın kalemi eline aldığında. Şiir şampuan değil, aynadır.

* * *

İçindeki kıyameti, mahşeri yazmalı şair. Ateşte yanarken şarkı söylemeye, bataklıkta çiçek yetiştirmeye çalışarak ancak kendini kandırabilir, şiiri değil. "Kirli Şiir" gerçeğin, mahşerin şiiridir.

* * *

İkiyüzlü bir hayatı vardır beyaz şairlerin. Yaşarken ne kadar 'kötü' olurlarsa olsunlar, yazarken 'melek' olmak zorundadırlar. Öyle görünürler, görünmek isterler. Oysa kimden, neyi saklıyorsunuz? Şairler de en az sokaktaki insanlar kadar 'kötü' değiller mi? Ve tıpkı onlar gibi, birbirlerini yemeye çalışmıyorlar mı? "İnsan insanın kurdu" da şair şairin dostu mu? Onların da pençeleri, tırnakları yok mu? Hayatta bilenmiş tırnaklarla benzersiz cinayetler işlenecek ama iş şiire gelince, kurt birden kuzu masumiyetine bürünecek, tırnaklarını içine çekip gizleyecek. İkiyüzlülük, acınası, iğrenç bir ikiyüzlülük... "Kirli Şiir"in sözlüğünde ikiyüzlülüğe yer yok.

* * *

Şiirin köprüsünde karşılaşmış keçiler gibidir şairler. Yol vermek yerine, birbirlerini aşağıya atmaya çalışırlar. Ama sorarsan, sevgi doludur yürekleri. Yalan.

* * *

"Kirli Şiir" bir cehennemdir. Daha önce kimi 'günahkâr' şairler, zaman zaman bu cehennemin yanından geçmiş ama içine girmemişlerdir. Şöyle bir kapısından bakmakla yetinmişlerdir. Cehennemi yurt edinmek cesaret ister.

* * *

Geleceğin şiiri, "Kirli Şiir"in dikenli, acıtan yolunda yürüyecektir. Birbirinden bağımsız olarak yer yer uç veren örnekler, şiirin şosesinden ayrılan bu sapağın, gelecekte anayol olacağı umudunu vermektedir şimdiden.

* * *

Şiirimde nicedir kara bir rüzgârla dalgalanan bayrağı göndere çekiyorum. Şerrin kara bayrağı bu. Üstünde "Kirli Şiir" yazıyor. Ve kara bir gökte dalgalanıyor.

1986 – ...

Ek:

"Kirli Şiir"e ilişkin bu düşünce filizleri, bugün değil, şiirlerin yazılış sürecinde, onlarla birlikte yeşerdi. O günlerde bu yolda yazılan şiirler yoktu. Kim bilir, belki niyet vardı da cesaret edilemiyordu. Çoğu yazıldıkları yıllarda dergilerde yayımlanan bu şiirler (ve daha önceki kitaplarda yer alan, bunların habercisi sayılabilecek kimi şiirler), bu anlamda kışkırtıcı oldu, 'şer odaklığı' yaptı denebilir. Bugün şiir kavşağında, 'beyaz'ların dışındaki şairlerin de yürüyebilecekleri bir yol varsa, 'sapkın' bir yol, bunun 'müsebbip'lerinden biri olarak suçlanıp lanetlenebilir bu şer odakları. Ve ben bundan ancak övünç duyarım.

2007

Şer Şiirleri

SAPLADIM BIÇAĞI

Her şeyi tasarlayarak yaptım hâkim bey
Ya intihar etmeliydim
Ya da...

O çocuğu tasarlayarak
Öldürdüm hâkim bey
Önce gittim, bir büyük içtim
Bir süre uçuruma baktım
Sonra doğru bıçakçılar çarşısına
O güne dek bilmezdim
Bıçakçılar çarşısı nerde, ben nerdeyim
Ama buldum, bilmiyorum nasıl oldu
Kimseye sormadan buldum
Bıçakların parıltısı çekiyordu belki beni
Bir de baktım, çarşının ortasındayım
Ve elimde bir bıçak

Bıçağı öldürme kastıyla aldım
İnkâr etmiyorum
Ya intihar etmeliydim
Ya da...

Evet, o çocuğu
Taammüden öldürdüm hâkim bey
Kapandım çarşı dönüşü odama
Önce adını kazıdım kimliğimden
Ve ana–baba adını
Sonra dönüp ana rahmine
Sapladım bıçağı ceninime
Öl(dür)düm

Yaptığıma pişman değilim hâkim bey
Doğmadan intihar ederdim
Ana karnındayken daha
Bilseydim böyle olduğunu dünyanızın

1985

AKREPLERE SÖVGÜ

Alkışlar herkes seni
Seviyorum dersen insanları
Çiğnemeyeceğim ama ben
Kargınmak pahasına bu çürük sakızı:
İnsansılar, pantolonlu akrepler
Kusura bakmayın lütfen
Nefret ediyorum sizden

Kırık olsun notum
Nezaket bahsinde, fark etmez
Sizi kaybediyorum ama
Kuşları kazanıyorum, düşündünüz mü neden
İnsansılar, leş kargaları
Ürker akbabalar bile gölgenizden
Nefret ediyorum sizden

Uzatmayacağım fazla şiiri
Kirlendi kâğıdım birden
Hangi kâğıt kirlenmez ki
Akreplerden söz ederken
İnsansılar, pabuçlu sürüngenler
Korunmak için ağılı 'sevgi'nizden
Nefret ediyorum sizden

1985

BİR HARFİ DÜŞMÜŞ ŞİİR

İlk kez küfredeceğim kutsal diliyle şiirin
Ve yazdığım en kötü şiir olacak bu
Adının geçtiği yerde çünkü senin
Edilebilecek en masum söz: ...rospu!

Ne varsa kutsal yeryüzünde
Dokunman yeter, kirlenir hepsi
Şeytan kovar tanrıdan önce
Girecek olsan bir tapınağa: ...rospu!

Karasın çünkü ve daha kara
Olamaz zifir bile senden
Fısıldar arkandan iğrenerek, içtiğin su
Fısıldar bastığın toprak: ...rospu!

Ve en kötüsü, bir gün ilerde
Düşünürken bugünleri kendi kendine
Tutamayacaksın, içinden bir ses
Haykıracak yüzüne: ...rospu!

1985

ÜRKÜNÇ

Jiletle değil o gün
Paslı tenekeyle kes bileğini
Ölümün bile çünkü senin
Ürkünç olmalıdır ve kirli

1986

ENE'L ŞEYTAN

Yaksınlar beni, razıyım
Diyebileyim de tek
Hallac gibi bir gün
Düşüp ortalığa
Ağzımda alev, dişlerimde kan:
Ene'l şeytan

1986

KAPKARA

Gidiyorsun götürürse nereye
Takılıp peşine şeytanın
Kapkara
Erdem sayıldığı günahın
Suça tapılan dünyalara

1986

SANRI

–"Kuzgun"un şairine, Poe'ya–

4 Haziran, bu tarihi aklında tut
Çünkü ölümle konuştun
Balat'ta bir bankta uzun uzun
4 Haziran, bu tarihi hemen unut

Çünkü ölümle konuştun
Kimseler yoktu, birden bir kedi
Belirdi kucağında, 'ben oyum' dedi
Gördün gözlerinde, parlıyordu korkun

Kimseler yoktu, birden bir kedi
–Boğulurken düşmüş içindeki göle gene–
Dikip alev gibi gözlerini gözlerine
Alev gibi kıpkızıl gülümsedi

Boğulurken düşmüş içindeki göle gene
Karanlık, karanlık ve karanlık
Konuşmaya başladın, kediyle mi artık
Ölümle mi meçhul, kendi kendine

Karanlık, karanlık ve karanlık
Bir düştü gördüğün gölün dibinde
Kedi yoktu ama kendine geldiğinde
Tırmalanmıştı içindeki beyazlık

4 Haziran, bu tarihi aklında tut
Çünkü ölümle boğuştun
Bir bankta uzun uzun
4 Haziran, bu tarihi hemen unut

1986

YAK

Ve yak...
Susturup her sabah kırbaçla
İçindeki şeytanı
Öyle karıştın arasına insanların
Günaydın, iyi günler, günaydın...
Yırt artık jelatinini sözlerin
Sana şairlik verildi
Şeytanını serbest bırak
Ve yak

Sana şairlik verildi
Büyük facialar yaşa
Cinayetler tasarla, karanlık ol
Öp örneğin öldüklerinde
Cesetlerini annenin de, babanın da
Ama ısırarak

Düşün nineni
Eline kaldın kundaktayken daha
Ne yaptı o da
Yılanlardan sağdığı sütle besledi seni
Ve ölüme terk etti bile bile
Bile bile bir gün, inlerken ateşler içinde
Yalandan ağlayarak
Yak öyleyse, yak

Amcanı düşün
Daha çok acıtırdı
Dedenin havlayan kayışından
Kamçı vınıltılı bakışları onun
İnerken çocuk yüreğine şaklayarak
Ve yak, yak

Düşün o kadını
Fısıldayıp kulağına 'öv beni' diye, şehvetle
Senden sözlerinin ateşini çalanı
Ve kendisiyle sevişeni yalnız kalınca da
Soyunup çırılçıplak
Yak, yak, yak

Bağlayıp her sabah
Öyle karıştın insanların arasına
Çöz artık zincirini şeytanının
Sana şairlik verildi acılarının karşılığında
Ödeşmen için hayatla
Tutuştur hadi söz ateşini, çıkar yangınını
Şiirini çak
Ve...

1987

KARA MELEK

Söküp bütün vidalarını tanrının
Gizlice bir gün cennette
Dikilecek karşısına
Bunalmış iyilikten bir melek:
Hükmet hadi yine, hükmet
Engelle göreyim içimdeki şeytanı
Bionik ceset!

1987

TANRININ ÖLÜMÜ

Toplayıp birikmiş acılarını
Dağa vurmuştun bir gün
İçinin ıssız dağına
Amansızdı kalbindeki kış

Yaralı bir çocuk
Çığlığı vardı heybende
Ve yaralı, uçmayı unutmuş
Kan kardeşin bir sürü kuş

Arandın tanrıyı
Sunmak için yükünü
Ölmüştü ama çoktan
Çığ/lık altında kalıp donmuş

1987

KARGINMIŞ

Göm artık o bağ bıçağını
Çocukluğun değil burası, İstanbul
Bıktım hatırlatmaktan sana bunu
Burda her yer asfalt
Öfkene başka bıçak bul

Baudelaire'inki gibi asi/l
Ve lanetli
Kimse bilemez aranızdaki ilişkiyi
Sen Balya'da doğdun, kuyulu bir evde
Paçavralar içinde büyüdün
Sonra da pek bir şey gördün denemez
O'ysa Parisli ve
İyi giyinmeyi seven bir abiydi
Nedir buna karşın, çözülemez
Sizi kandaş kılan o giz
Zaten ilgilendirmez de kimseyi

Wilde'ınki gibi çılgın
Ve yüz çevrilmiş
On bir kişi vardı ancak cenazesinde
Gözdesiyken Londra'nın bir zamanlar
Üstelik üçü öldüğü otelin işçisi
Bilemez kimse, bilemez aranızdaki
Yenilgiyle güçlenen kardeşliği

Van Gogh'unki gibi...
–Söylenemez, sır ikinizin arasında–
Vurduktan sonra kendini
Sabaha dek mutlu, pipo içmişti

Abin onlar senin, çekinme
Verir istesen hangisinden
Bıçağını ödünç seve seve
Kırmaz kargınmış kardeşini
Sezse de aranızda dokuduğun
İpeğin tehlikeli rengini

Kutlarsınız sonra hep birlikte
Buluşup mahzeninde bir şiirin
Ürküten bu değişimi
Kutlu kalabalığını kentin:
– Şerefinize kargınmış abilerim benim!
– Şerefine kargınmış çocuk, şerefine!

1988

KÖTÜ BİR YURTTAŞ

Kanla gargara yapınız sabahları
Çiğ et çiğneyiniz
Gece uyurken bile o zaman
Büyür dişleriniz

Yemeklerde sevdiklerinizin tabağına
Bir ölçü arsenik...
Renk katar yemeğe, ölüm tadı verir
Uydurma sanılmasın bu bilgiler
Hepsi ansiklopedik

Kim o şaşkın, selam veriyor size
Canına mı susamış ne
Verirse versin, kendisi bilir
Bıçağınız duruyor ne güne

Metin, Işıl, Erdal, Sevim
İyi yurttaşlarsınız hepiniz, notunuz iyi
Kötü bir yurttaş
İkamet ediyor fakat bu şiirde
Cinayet dersi pekiyi

1988

USUL İNTİKAMCI

Mahcup bir katildim ben küçükken
Öldüremezdim hiç kimseyi
Yüzüm kızarmadan bu yüzden

Bakışımla öldürmeyi
Öğrendim ben de
Ölmesi mi gerekiyordu birinin, basit iş
Usulca bakardım, ölürdü

Öğretmenime bakmıştım örneğin
Bir gün usulca
Kulağımı çektiğinde Meral'in yanında

Dedeme de bakmıştım
Sıyırmış belinden kayışını
Yürürken üstüme

Nineme de bakmıştım
Dövdürdüğünde beni
–Acımasın diye eli–
Komşunun kocasına

Tanrım, dövüvermişti o da
Hayır olsun diye, sevabına
Ona da bakmıştım ama ağlarken
Gözyaşlarımın arasından
Bu iyiliği karşısında

Amcama da...
O akrebe hele sık sık bakmıştım

Birçok kişiye daha
Bakmıştım usulca
Sayıp da uzatmayayım şimdi şiiri

Birine bakmadım ama hiç
Tek o kurtuldu bakışlarımdan
Kurşunla öldürdüm çünkü onu hep
Namlusu yoruldu tabancamın
Onu vurmaktan
–Umurumda değil
Ne derse desin okuyan–
Babam

1988

CANİLER CENNETE GİDER

Kim ki öldürür bir müdür
Papyonlu, puro içen
Hesabı kuvvetli, şiiri zayıf
Fıkralar anlatan iş toplantılarından önce
Altının ve orospuların çekiciliği üstüne
Kim ki öldürür
Cennete gider
Caniler cennete gider

Açılışı yapılan mağaraların önünde
Boy boy çiçekler
Beyaz eşya mağaralarının
Mobilya mağaralarının
Kim ki yolar o çiçekleri
Yırtar iliştirilmiş kanlı kartvizitleri
Boyasını çizer gösteriş 'vasıta'sı
Pahalı (p)arabaların, lastiklerini indirir
Ve şişler tek tek sahiplerini
Cennete gider
Caniler cennete gider

Merhametlidirler
İçleri sızlar tekmelerken
Kapılarındaki kediyi
Vurdukları kuşu avda
Acıyarak yerler
Kim ki deşer karnını merhametli birinin
Cennete gider
Caniler cennete gider

Zekâ gösterisi yaparlar
Fuayesinde tiyatroların, operaların
Kürklü ve kompleksli hanımlara
Ticaret ve cehalet erbabı beyler:
'Ne kadar benziyor değil mi birbirine
Para ve opera
Kur farkıyla kazanıyor hep
Zaten Don Juan da'
Kim ki dağıtır beynini
Espri yapan birinin
Kasası kadar soğuk, yavan
Cennete gider
Caniler cennete gider

Vaktinde döner evine katliamdan
İyi aile reisi
Borsa ve menkul kıymetler katliamından
Karısını, çocuğunu öper
Elinin kanını yıkar
Ve kutlar kendini viskisini yudumlarken
Kurulup karşısına televizyonun:
'İyi bir eşim, iyi bir babayım ben'
Kim ki yüzer derisini
Bir iyi aile reisinin
Cennete gider
Caniler cennete gider

1988

TRAMPLENLİ UÇURUM

Bakımlı bir uçurum bu
Tek dal yok tutunmak için
Düşebilirsin garantili
Ve en müşkülpesentleri bile
Memnun edecek denli derin

Eğil bak atlamadan önce
İskeletle dolu dibi
Uzanmış kaygısız, gülümseyen devamlı
Aradıkları huzuru sonunda
Bulmuşlar gibi

Akbabası da var üstelik
Kollayarak altındaki bereketli çukuru
Dolanır durur göğünde
Gagasında düşmüşlere hizmet
Vermenin haklı ve kanlı gururu

Esnemiyor ama trampleni bile mevcut
Ne de olsa kaya ciddiyeti
Duruşunda hayaletler ordusuna
Komuta eden vakarla
General asaleti

Bulunmaz bir uçurum bu
Müstesna ölümler sunar
Kurtulma riski yok, garantili
Düşerken yalnız biraz
Başın döner, o kadar

1988

ŞÖLEN

Bir bıçak edin artık kendine
Bırak avutmayı bedenini
Ucuz zehirlerle, alkol vb.
Balkırken ölümün çelik dikeni

Bir bıçak...
Kromaj kaplı bir kan lekesi
Parlasın üstünde
Ve uğuldasın ölümün sesi

Bir bıçak edin...
Önce ucunu dene
İyi gelirse eğer
Gömersin şehvetle etine

Bir bıçak edin artık...
Bileğine bir şans tanı
Eğlenirsin hem giderayak, ne güzel
Seyrederken hışırtıyla akan kanı

Bir bıçak edin artık kendine
Tutarken henüz elin
Bulamazsın sonra yaşlanınca damarı
Kaçar tadı şölenin

1989

ŞER VE ŞİİR

Tanrı kabul etmiyor
Sen evlat edin şeytan beni
Şiirimi kötülükle donat
Günahla güzelleştir
Utandırmam seni, sapkın ve şair
Yazıyor amel defterimde
Suçu: Şer ve şiir

1989

DÜELLO

Usanmadın kırk yıldır
Ey kahhar, ey cebbar
Benimle uğraşıyorsun inatla hâlâ
Düello davetidir bu
İn varsan aşağıya

1989

GÜNÜ GELDİ VAHŞETİN

1.
Çiçek şairine
Çıkacak bu gidişle adın
Yazamadın hâlâ bir cinayet şiiri
Vahşeti vahyetmeli
Çiçek kurutmayı değil kitap arasında
Düzülecek her şiir
Meleksen bordrosuna yazıl tanrının git
Yok, şairsen
Otur bıçağını eğit

2.
Sal akrebini sokağa
İyilerin huzur taşan sokağına
Ve bekle kuytuda
Elinde asabi bir bıçak
Bir beyefendi kollayarak

>

3.
Vaktidir, göster becerini
Asil yılanı asfaltın
Dolan şu puştların ayaklarına
Limuzinlere biniyorlar bak
Sık sarılıp şık
Fularlı, semiz boyunlarını
Ve kurul yerlerine:
– Çek ulan hergele inime!

4.
İşle ey giyotin, in
Hışımla hayata
Ve insin
Omzundan artık çelik tarantulan
O ölüm ören örümceğin
Girsin gizlice kente
Günü geldi vahşetin

1989

DAVRANIŞ BİLİMİ

Bir küfür iliştir bakışına
Ve öyle karış arasına ahalinin
Kibar ol yalnız, nezaketi elden bırakma:
– Af edersiniz bayım, sizin sülalenizi!

Ağır bak manava, kasaba
Temizini seçerler o zaman
Verirken üstünü paranın:
– Silin ulan önlüğe iyice elinizi!

Bir cinayet romanı al yanına
Okursun vapurda, otobüste
Yan mı baktı biri, kitabi konuş, bilgece:
– Morgda görüyorum alt satırda leşinizi!

Bir bey de olabilir bu
İncelikle davranmak gerekir o zaman
Anlar onlar, incelmişlerdir küfürde de:
– Falçatadır mirim usturanın ikizi!

Sıkarsa birisi canını
Uzatma, uyar usulünce
Sokup mecazı devreye:
– Sustalım cahildir, sakının kendinizi!

Bakışına bir küfür iliştir
Ve öyle karış arasına ahalinin
Kibar ol yalnız, elden bırakma nezaketi:
– Selamlıyorum baylar kırbacımla hepinizi!

1989

KÖTÜLER KÖTÜDÜR

Kötüler bıçak taşır
Kötü çocuklar bıçak taşır
İyiler için, göstermek için iyilere günlerini
Ben kötüyüm, kötüler kötüdür
İstersen sev beni de gör

Sana kendimi öptüreceğim
İçimdeki o çocuğu öptüreceğim
Unutma, bıçağım uçar ve hedefini bulur
Öp beni hadi, öp de kurtul
Ben kötüyüm, kötüler kötüdür

Salsam şimdi avcumdaki panteri
Gider iyileri bulur, derslerini verir
Sonra bir uyku arar kendine
Ya da söyleşecek bir kedi
Gösterip dostça pençesindeki patiyi

Ben bu şiiri sevdim, sen de beni sev
İçimdeki o çocuğu sev
Okşa panterimi, tatlı sözler et
Kötü olacak yoksa, fena şeyler olacak
Ben kötüyüm, kötüler kötüdür

1989

VILLON GİBİ

Çekiyordu o yıllarda beni
Günahın ışıldadığı her yer
Kimi zaman bırakıp her şeyi...
İçimde ruhumu çatlatan ikilemler–ler–ler

Diyordum bulurum nasıl olsa
Suçsever bir bıçak
Karanlık bir köşe başında
Puştun birine saplayacak

Ürkünç sarmaşıklar sarmalı diyordum
Güller değil senin gövdeni
Gecikme daha fazla
Toprağına dik kendini

Günah halesiyle yaşamalıydım ben de
Bir piç olarak yaşadıysa
Tanrının oğlu olduğu halde
Nasıl Nasıralı İsa

Yoruyordum aklımı, olamaz mıydı insan
Olduğu gibi Villon'un hani
Eli bıçaklı bir şair
Ya da lirik şiirler yazan bir cani

Dolaştım bir süre böyle
Zanlı düşlerle içimde
Suçtu duyuyordum çeken beni
Büyüsüydü suçun gizemli biçimde

Ama işte yıllar geçti
Ne öldürebildim birini, ne de
Kurtulabildim bu hummalı düşten
Yine de sanki bir gün ilerde...

1989

CİNNET VADİSİ

Lanetlidir şiirim benim
Cüzamlı nilüferler açar bataklığında
Göğünde cüzamlı kuşlar uçar

Gizlenir arasında kelimelerin
Bir cani, elinde hançer
Yağarken kapkara cinnet
Vadisine kan tutmuş imgeler

Bulaşsın diye ona da ölüm
Sürtünür karşı dizedekine
Kanamalı, kötürüm kafiyeler

Çıldırtır tanrıyı günahkâr duruşuyla
Ve erdemli şairleri
Onu seçer çünkü, şiirimi
Yıkamak için bıçağını
Kestikten sonra kanatlarını meleklerin
Şeytan

Lanetlidir, okumasın şiirimi
Korunmak isteyen günahtan

1989

ŞİDDETİ SEV

Şiddeti sev
Geceleri açar şiddet
Karanlıkta parlayarak
Ve ar(k)a sokaklarda gezer
Koynunda safir bir bıçak

Şiddeti sev
Bıçağı kutsa
Ayart övücü sözlerle bilerken:
Işıltılı, hızlı, amansız
Ki yırtsın esriyip eti girerken

Şiddeti sev
İyileri sevme
Cömert ol ama yine de
Sevindir bey takımını
Şık bir yarayla yüzlerinde

Şiddeti sev
Geceleri uçar şiddet
Kentin üstünde parlayarak
Ve kan sür sapına arasıra
Sür ki susasın suça bıçak

1989

DİKKAT, ÇARPAR!

Küçümsemeye kalkmayın sakın
Bakıp da mazlum görünüşüne
Tehlikelidir, çarpılır mahalline giren
İyiler uzak durun şiirimden

Döküverir avcunuza okurken
Dağıtıp bembeyaz düşlerinizi
Hiç beklemediğiniz bir imgeyle
Kıstırıp karanlığında sizi

1989

İNSANLAR, İNSANCIKLAR

Niye çıktım sanıyorsunuz
Basıp cesedine tanrınızın
İnsamcıklar
Gökkuşağına şiirin

İşemek için rengârenk üstünüze

1990

AYYY!

Ay: Sarışın cariyesi güneşin
Kapatıp gün boyu haremine hazret
Salıveriyor akşamları sokağına gecenin
Mıncıklasın diye orasını burasını
Şiir ararken şair takımı

1990

KARA KUĞU

Yağmur taraf tutmaz
Aynı sevecenlikle yıkar
Katilleri bile
Çocuklar ve kedilerle

Seni ve çatıları
Aynı renge boyar
Bıçağını da
Cebinde karanlık düşler
Kuran bıçağını da

Sokağa gönderirsin
O yüzden arada
Ferahlasın diye çeliği
Yağmurlu havalarda
Verip eline içindeki çocuğun

Başlayınca yüzmeye kanında şer
O kara kuğun

1990

KOMEN

Komen oynuyorlar
Dağlanmış çocukluğumla benim
Ece Ayhan'ın örselenmiş çocukluğu
Saklanmış arkasına şiirlerin
Ve bir baba
Öldürüyor attıkları her kurşun
Alkışları arasında çocukların

1991

ŞİİR BARONLARINA

Duyamazsınız okuyarak
Yarıp dizeleri dinleyin
Uğulduyor karanlık şiirimde
Ve uğulduyor dibinde karanlığın
Bir bıçak

Korkun bu karanlıktan
Köhne şatolarınızı çünkü
Yıkacak şiir ordan parlayacak

1993

MASALIN SONU

Gökten üç bıçak düştü
Biri bu şiiri yazana
Biri basana
Biri de
Arasında dizelerin dolaşıyor
Okuyan için

1993

ÖÇ

Rahman ve rahim değil
Kahhardın bana hep
Sevmedin hiçbir zaman
Daha çok isterdim kullarından
Gerçekte var olmanı
Deşmek için çıkıp göğe
Kutsal karnını

1993

AĞIR METAL

Yeni bir müzik
Yaratmak için çekildin ormanına
Bıçağın bıçağa sürtünmesinden

Dinlesin diye hız yaparken
Mercedesiyle otobanlarda
–Atmış kapağı kente kırdan
Ve kırmış gelirken kavalını–
Papyonlu Pan

Ve çıldırsın diye
Kır kaçkını keçi
Saplandığı yerden kalbine heavy bıçağın
Fışkırırken kan

1994

TİNERCİ ÇOCUK

Yasal rengim gridir
Yasak rengim kara
Öfkem
İyi halli, şık giyimli
Bütün beyazlara

1995

İFRİT

Yazsan kurtulur musun
Basit bir şiir
İçindeki ifritten
Bileşiğini beceremezsin zaten
İstesen de şu an
Elin titrerken

Basit bir şiir, zehir
Kadar yalın, ateş kadar sade
Kavurur geçtiği yeri
Ama ikisi de

Karanlık şair, illetli çiçekler
Açtın sancırken hep
Öyle olacak korkarım gene
Onu gösteriyor gece
Ve kalemindeki sinirli seğirme

Karala kovmak için ifritini
Cebinde bir şiir ölüsü
Daha olur kovamasan da
Kararmış kelimelerden ibaret
Buruşuk bir ceset

Karanlığa bulanmış bir kurt
Uluyor arkasında alnının sürekli
Pek seviyor olmalı ki seni
Bırakmıyor, geçirmiş beynine dişlerini

N'olacak senin halin
Ölüm de benzemiyor geleceğe
Azrail de unuttu seni
Sahi n'olacak senin halin

Tanrının üstüne yürümüştün bir gün
Sevgili kulusun o yüzden
Avcuna yazdı adını
Özel olarak ilgileniyor seninle
O günden beri
Uykunda bile

N'olacak senin halin
Sahi n'olacak senin halin
Kurtulamıyorsun ne yapsan ifritinden
Ne değişti yazdın da hani
Bırak medet ummayı şiirden de
Ruhundaki çıbanı patlat önce sen
Ve sök beynindeki
Paslı çiviyi

1996

CİNNETİN EŞİĞİNDE

Dikmiş üstüne
Göz göz budaklarını, gece
Zifiri karanlık bir ağaç
Bakıyor öylece
Her dalı bir kırbaç

Şaklıyor üstünde ruhunun
Şaklıyor üstünde ruhunun
Şaklıyor üstünde ruhunun

1996

YARASA

Uçuyor bir yarasa
Kör –karanlıkta
Çarpa çarpa kendine
İçimin mağarasında

1997

SE(K)S

Dinlerken dalmış sizi, hayran
Oranız geldi aklıma
Bir an istemeden
Bağışlayın bayan
Kamaştım sesinizden

1997

HAPÇININ ŞİİRİ

İşte pençesindeyim
Gecenin gene
Ve iyi değilim
Kedim ve kaktüsüm de iyi değiller
İyi görünmüyorsun sen de ay
S/üzgün sevgilim benim
Hırıltılı ışığın
Sarılmış sıkıyor sanki
Boğazını cinnet
Getirmiş gibi gece
Hadi kaçalım burdan
Bizi bekliyor bak kapısında karanlığın
Hülyalı atlar
Hadi atla terkime
İşte haplar

1997

ÇIĞLIK

Henüz doğmuştun daha
Hışımla yarıldı gök, gördün
Ve uzandı dev bir parmak
Arasından bulutların:
Yanacaksın çocuk ömrünce
Sönmeyecek hiç ateşin
Lanetlisin!

Bu yüzdendi ikinci çığlığın

1997

ŞEYTANIN TETİKÇİSİ

Ahdetmiştin almaya elinden
Kırbacını tanrının
Çocukken daha
İndiğinde körpecik ruhuna

Uğraştın da epey
Bükmeye büyüyünce bileğini
Baktın, daha acımasız
İniyor kırbaç
Şeytana sığındın sonunda sen de

Tetikçiliğini yapıyorsun şimdi
Gönüllü hem de

1997

NAKLEN ŞİİR

Flaş... flaş... flaş...
Şok... şok... şok...
Şok kötüyüm bu akşam
Teselli edemez sıfır faizli
Taksitli satışlar bile beni
Pembe diziler bile
Şok kötüyüm sayın okuyucular
Korkunç bir şey olabilir belki de 'az sonra'
Parlamaya başlayınca gökte ay
Ve tırpanı Azrail'in
Köprüye yöneltebilir beni esin perim
"Bitti" diyebilirim 'son dakika'
'Sıcak gelişme'ler olabilir
'Beni izlemeye devam edin'

1997

YURDUM BURCUVASI: MODERİN AĞA

Çölde smokinle dolaşan
Bir bedevi kadar zariftir kimi
Götcebinde taşır gümüş tabakasını
Ve aynı kazığa bağlar
Devesiyle metresini

Kimi de var
Sanırsın sülaleden sosyete
Parti verir cibinlikle kaplayıp
Bataklığında çeltik tarlasının
Dededen kalma
Manşet olsun diye magazin gazetelerinde
Bir elinde içki herkesin
Bir elinde sineklik

Uzağım bense böyle inceliklerden
Kalın yaşar
Yalın söverim:
Hastirin ulan!

1997

‘O KADAR’

Bakıp kurumuna
Bitirimden kalantora doğaçlama:
Ne kabarıyorsun pipolu hindi
Ne üstünlüğün var benden
Cilalı tabutta
Taşınırsın olsa olsa

1997

ŞİİR BOŞALMAKTIR

Geçer kendinden hazla
Sevişirken şiiriyle şair
Gidip geldikçe şehvetle
Üstünde ürperen kâğıdın
Kamaşır kalem
Ve boşalır birden
Şiir iliklerinden

1997

İÇ SAVAŞ

Kavgalısın kendinle
Bildin bileli kendini
Düşman birbirine
Bile saçının telleri

1997

İBLİSMAİL

Şu görülecektir dehşetle
İncelendiğinde ilerde
Gizli tarihi cehennemin:
Durmuş ateşin ortasında
Alevleri yönetiyor kırbacıyla
Hayır, şeytan değil
İblismail

1997

KİNTİKAM

Öyle zulmetti ki
Sana insan soyu
Acıyla değil kıvranırken
Kinle inledin

Öldürmek istiyorsun onun için şimdi
Gördüğün her tabuttaki
Cesedi bile yeniden
Kintikam dolu için

1998

KOMİ

Uysal çocuğumdur hizmet ederken
Gülümserim sürekli insanlara
Görsünler diye
Ne kadar keskin dişlerim

Daha etkilidir ama çakım
Çoğunun kartvizitinden
Köy kökenli, söğüt düşkünü
Felsefem bile var naçizane
Bıçaklar ve kartlar üstüne:
Fark atar her zaman
Sıradan bir bıçak
İş bitirme konusunda
Yaldızlı bir kartvizite

Duyamaz kimse benim kadar
Köpüren bir biradaki öfkeyi
Onlar içerler neşeli, şen
Bense çakımı okşarım cebimde
Beklerken kenarda saygılı, sezdirmeden

Sevimli çocuğumdur hizmet ederken
Sürekli gülümserim
Görsünler diye ne kadar keskin
Dişlerim

1998

METAMORFOZ YA DA İ.'İN GAYRİ RESMİ TARİHİ

Uçarken kendi halinde
Korkarak çizmekten mavisini
Kanadıyla göğün
Vuruldu kuş
Açılan ateşle bataklıktan

Timsaha dönüşüyor şimdi
Sağaltırken çamurla yarasını
Karıp kanla
Yükleyerek dişlerine kinle
–Parçalamak için çarpa sarsa–
Kurşundan edindiği sarasını

1998

RÖTUŞ

Kazıyıp tanrıyla çekildiğin
Fotoğrafta çocukken
Arkanda duran meleği
Şeytanı çizdin yerine
Ve not düştün altına:
Birlikte nice kanlı günlere

1999

TİNERCİ ÇOCUK 2

Abi, bak şimdi
Falçatayı severim ben, tamam mı
Sustalıyı da severim ama
Falçatayı daha çok
Onun ağzı hep açık

Bak şimdi abi
Gündüzleri sevmem ben, tamam mı
Gündüzler çapaklı olur
Caddeler, vitrinler, insanlar
Çapaklı olur
Gece öyle değildir, cilalıdır gece
Cilalarız biz gizli gizli tinerle
Açılır ışıklı, ılık
Bir rüya gibi önümüzde

Yalan abi, inanma
Yalan söylemeyi de severim ben
Siyah ve soğuktur gece
Siyah ve soğuk
Olacaktır her zaman da
Durdukça bu Beyoğlu ve dünya

Harbi bi şey
Söyleyeyim mi abi sana
Sevmiyorum kimseyi, kimseyi ama
Tek dostum tiner ve falçata

2001

KONSOMATRİS GÖNÜL İÇİN

En yeşil yosmasıydı Asmalımescit'in
Bir dalı kırıktı ama
Ve yoktu anlatacak bir şeyi
İçerken bolünü bezgin, soranlara
Bileğindeki jilet izi hakkında:
– Puslu bir vaktimdeydi, takma

2001

ARKA BAHÇE

Şiir: Şeytanın arka bahçesi
Sapkın çiçekler yetiştirir orda
Şer ve şiddet gülleri
Ve şehvet

Kara(nlık) cennet

2002

CANIM OKURUM BENİM

'Eller yukarı!
Bu bir soygundur
Okurlar bir adım öne çıksın!'
Desen sözgelimi
Dalıp bir imza gününe
Ve boşaltsan belleğini herkesin
Dayayıp silahı başına
Tek dize çıkar mı?

2002

TARİF

İnce ince kıyılmış bir beyfendiyle
Hafif tütsülenmiş bir hanfendi
İrice doğranmış bir işadamı
Birkaç parçaya ayrılmış
Bir murahhas aza
Ve rendelenmiş bir genel müdür
–İstenirse yardımcısı da eklenebilir–
Yüksek ateşte iyice kaynatıldıktan sonra
Ezilerek püre haline getirilir
Ve fırına verilir
Kızarma süresi
Damak tadına göre değişir
Ama ben kömür haline gelinceye dek
Kızartmanızı tavsiye ederim
–Şaka elbette, o benim özel zevkim–
Fırından çıkarıldıktan sonra
Üstünde biraz kızgın yağ gezdirilerek
Servis yapılır
Ama seçkin bir tabakta, sıradan değil
Önemli, ehemmiyetli, mühim bir tabakta
Asaletlerine yaraşır, saygıdeğer bir tabakta

Elinize sağlık
Afiyet olsun!

2002

"ABİ"LERDEN BİRİ İÇİNDİR "KARA"

Yan baktı hep dünyaya
Hesabı vardı görülecek
Tüzükler ve hayatla
Ve alacak öcü orostopollardan
Danışman olmuştur şimdi şeytana
Cehennemde: Ece Ayhan

2002

ÇİTİLEMEDEN

Kendini asacaksın bir gün
Gömleğin yerine
Çamaşır ipine
Çitilemeden
Bütün kirinle

2002

GÜNAHTAN KORKAN İÇİN HAİKUMSU

Gevele dur sen
Ahlatını tanrının
Elma şeytanda

2002

İYİLER İÇİN HAİKUMSU

Tanrınız öldü
Yeni tanrı: Şeytanrı
Korkun hışmından

2002

KİRLİ ŞAİR İÇİN HAİKUMSU

Girse şaşırıp
Bırakıp kaçar tanrı
Tapınağını

2002

KİRLİ ŞAİR İÇİN HAİKUMSU 2

Gökten kovulmuş
Uçurumlarda uçan
Lanetli kuzgun

2002

KİRLİ ŞAİR İÇİN HAİKUMSU 3

Sevdiği müzik
Çıngıraklı yılanın
Müziği yalnız

2002

OYSA

Bahtsız bir şairsin
Bilmiyor kimse
Değerini kedinden başka
Ne şiirler
Bezemiştin oysa zamanında
Acıya dair ve aşka

Ciddiye almıyor zevat
Zehirli çiçeklerini
Kaybetti diyorlar aşkta nasılsa
Hayır etmez artık
Geceleri meyhane
Meyhane dolaşan yarasa

Ürkmüyor kimse karanlığından
Çaresiz bir kırlangıçsın onlara göre
Sığınmış fırtınada bir saçağa
Gülüp geçiyorlar bakıp
Kördür diye
Kanadının altındaki bıçağa

Oysa...

2002

JİLET

Hiçbir alette yok
Jiletteki maharet
Uzatmaz işi gösteriş uğruna
Sade servis, hızlı hizmet
Dayarsın adamın gırtlağına
Ve tek hareket!

2003

"BAR KELEBEĞİ"

Uygar ol
Çöp tenekesine at
Bitmiş sigara paketini
Selam ver afişteki aşifteye
–Çakmak tanıtıyor memeleriyle–
Panoda güneşlenen kıza da
Pardon, kıça da
'Günaydın' de vitrinlerdeki mankenlere
Beyoğlu'ndasın, uygarlığın arka sokağında
Değirmisaz kırlarında değil
Sabah beşte
Alkole batmış, barbar bir bar
Kelebeği kimliğinde

2003

İNCE NOKTA

Kravat taktığı
Olmuştur arada şiirimin
Ender de olsa
Ama papyon asla

2003

ÖLÜMCÜL

Ölümcül bir farkın
Var çiçek şairlerinden
Jelatin ambalajda değil
Jiletin ağzında
Sunuyorsun kalbini

2003

BALTA DEVRİ

Bıçak gözden düştü artık
Haber bile yapılmıyor gazetelerde
İşlenmedikçe cinayetler
Balta ya da satırla

Demode bir katil
Sayılırsın sen
Düşünülürse seri cinayetlerin
Bıçak imzalı maalesef hepsi de:
İlki babandı
İkincisi gene baban
Üçüncüsü annendi
Dördüncüsü deden
Beşincisi ninen
Altıncısı amcan
Yetmiyor dizeler saymaya
Başka şiire kaldı öbür amcan

Doğradın sülaleni böyle kaç kez düşünde
Kötü biri sayılmazsın aslında
Ama işte yetmiyor bıçak, suç sende değil
Bitirmeye işi tek celsede

Yenile kendini artık
Güne uy, bir balta kuşan
Bırak ağırkanlı bıçağı
Sırasını bekliyor bak bunca insan

2003

AĞI

Kalakaldın bir başına
Kundaktayken daha
Kapısında cehennemin
Yüzüstü bırakılmış b/eşikte
Yırtıldı sözlüğün
Yırtıldı ortasından 'anne'–'baba'
Karanlıktır bu yüzden Türkçen
Bir facia çığlığı
Gizlidir şiirlerinde
Ve bundandır düşkünlüğün
Uçurumlara ezelden

Ağıyla emzirildin sen

2004

'GÜL–BÜLBÜL'ÜN ÇAĞDAŞ YORUMU

Gül: Süperstarı bahçenin
Diken: Gülün badigardı
Bülbül: Fanatik hayran
Jilet atar göğsüne ah çekerek
Bakıp bakıp güle uzaktan

2004

MEMELERİN BEBELER VE BABALAR İÇİN ANLAM VE ÖNEMİ

Aç bebekler için
Açık büfe
Her zaman akmaya hazır
Süt çeşmesi
Tok bebekler için
İpek/ten yastık
Ağlayan bebekler için tıkaç

Babalar içinse
Ayıptır söylemesi
Gece girilen günah bahçesi

2004

KOKTEYL GÜZELİ

Kim üzdü yavrum seni
Bırakıp yalnız böyle
Bu cümbüşte
Buğulanmış gözlerin
Ve buğulanmış bakıp sana sanki
Kadehindeki cin
Burda değil, yatakta
Olmalıydın sen aslında
Okşanmak istiyor bak şehvetle
Af edersin, şefkatle
Mahzun memelerin

Hazır 'hadi' desem
Çözülmeye düğmelerin

2005

MİLENYUM ŞİİRİ

21. yüzyıl iyi gelmedi sana
Bu yüzyılda tanıştın
Anksiyete, depresyon, melankoli ve daha
Ne kadar tıbbi terim varsa hepsiyle
Uyuyamaz oldun geceleri
Tutuldun iyice aya, unuttun güneşi ve sokakları
Alkol çıtasını yükselttin
Ve düşünür oldun ciddi ciddi intiharı

20. yüzyılda da gerçi
Haramdı uyku sana
İçki dibine kadar helal
Ve kederliydi gördüğün rüyalar
Ve yazıp yırttın kaç kez kafanda
Bırakacağın mektubu ardında

Ama bu sefer başka
Kan bulaşacak
Gibi görünüyor notuna
Yaramadı milenyum sana

2005

İSTİKLAL CAD.

Gündüz Cadde–i Kebir
Gece cadde–i kubur

2005

BAYKUŞLU ŞİİR

Kaçıyorduk hızla kendimizden
Ve hayat denen heyelandan
İki hapçı, bir konsomatris
Bir komi, bir de ben
Elimizde kör birer bıçak
Sığınmak üzere bir şiire
Ağlaşarak

Siz çıktınız karşımıza ve sizin
Hal ve gidiş şeyleriniz

Dokunmayın bizim baykuşumuza beyler
Çığ düşmemiş hiç hayatına
Uykusu düzenli, rüyaları aydınlık, ferah
Dengeli 'birey'lersiniz siz
Yakası hep temiz, tırnakları da
Ve vites düşüren hemen
Viraja ve hayata girerken

İpek don giyer yazları
İpek mendille silersiniz ayakkabınızı
–Size çalışır bütün ipekböcekleri–
Kibarsınızdır ve kibar kokular
Yayılır mendilinizden
Nerden mi belli
Zeki Müren dinlemenizden

>

Ama dokunmayın bizim baykuşumuza
Kirlidir mendilimiz bizim, kanlı
Ve kötü şarkılar dinleriz devamlı
Yalayarak iyileştirmesi gibi
Yarasını vurulmuş bir ceylanın
Aranağmesinde inti**har** saklı

Bitirirken şahsım için, küfür babında:
Dokunmayın benim baykuşuma
Şiirdir demem yoksa, ağır konuşurum
Bozar atarım fiyakanızı
Yakası açılmadık bir dizeyle
Adabımuaşeret tanımam ben, a(k)siyimdir
Defolun beylerrr!

2006

BIÇKININ İLANI AŞKI

Nasıl desem
Bıçağımdan çok seviyorum seni

2006

KORK BİZDEN İST.

Bütün köpekleri Maltepe'nin
Bütün kedileri ve ben
Yürüyeceğiz üstüne yakında İst.
Bekle o günü

Bizim bura insanı
Silebilmiş değil daha gözündeki uykuyu
İnatla koruyor urbasındaki
–Nakışa benziyor diye–
Köyden kalma, uyuşuk lekeyi
'Dizi' dibinde TV'nin
Uysal, ezber ediyor aksatmadan
Yalan dersini
Ve fal bakıyor boyna
Kahve, bakla, iskambil, ne bulursa

Kedi kardeşlerim ama
Huzursuz, kızgın
Bıkmış sürünmekten sersefil sokaklarda
Köpek kardeşlerim öfkeli
Ben zaten ezelden...
Kaynamaya başladı su, yakındır
Taşacağız üstüne İst.
Kork bizden

2006

YURT

Bilmez nice olur, ne renk eser
Gül bahçesi
Çöllerdir yurdu şiirimin
Sürekli çöllere düşer
Yanarken ama susuzluktan
Bıçağa keser

2007

TIK!

Var mı tabanca gibisi
Uğraştırmaz adamı
Ne beklemek etkisini
Hapın, gazın, zehirin
Ne ip gibi hazırlık
Dayarsın şakağına
Ve tık!

2007

ENCAM

Alnıma değil
Şakağıma yazılmış
Yazım benim:
Kurşun

2007

WWWC ŞAİRLERİ

İnternet: Kükreyen fare kovuğu
Kalemini tramvay çiğnemiş klavye aslanlarının
Ortak ısırma seansları düzenledikleri
Haset salyaları saçarak ağzından, yüreğinden
Tekno-patolojik in

Şiirden tasdikname almış, 'edeb'den belgeli
Teleşairler türedi ahir zamanda
Ki masum kalır yanında telekızlar
Dedikodu fuhşu yapıyor vesikasız şuara
Kerhanesine dönmüş 'site'lerin bodrumlarında
Ayaküstü iş tutup 'mail'lerle
Frengili esin perileri

Kablolara yuvalanmış
Edebiy**at sinekleri**

ÇÖPÇÜ ÇOCUK

Üzülme evlat
Kimsem yok, garibim diye
Bulursun elbet bidonun birinde
Hakikatli bir bıçak
Sana sahip çıkacak

TİNERCİ ÇOCUK 3

Jiletle ferahlatıyor göğsünü
Avunamayan çocuk
Müşfik kollarında bile tinerin

İpi kısa kesilmiş
Göğü buruşuk uçurtma

KIYAMET ŞAİRİ

Yine serseri bir şiir
Yazacaksın İsmail, kesin
Öyle gösteriyor ibre
Alkol hızı 220
Aşıldı düş duvarı
Bulut gibi esin perin

Söyleniyor geçmiş karşına:
N'oldu yaşadın da allasen
Ve n'olacak sanki bundan sonra
Raydan çıkıyor sürekli
İçindeki tünelde tren

Çok geç artık
Sokmak için raya tekrar treni
Gidiyorsun yokuş aşağı
Şiirlerinde bir felaket sireni
Uzak durun okurlar, makas değişti
Uçuruma saptı kıyamet şairi

PLAJ VAMPİRİ

Sana kötü kalple bakmama
İzin ver şişman kadın
Isırmak istiyorum boynunu
–Sevişmedim hiç sizin türle–
Tam korktuğun gibi, evet
Beni yanlış anlamadın

GİZ

Bıçağına özgüdür yalnız o erdem
Armağan eder ölümü
Karşılıksız önüne gelene
Yarışamaz iyilikte hiçbir kesici
Sevecen bıçağınla senin
Çözülemiyor bu yüzden asla
Gizi bazı cesetlerin

FAÇA

Bıçağınla polemiğe girme
Bırak saldırsın istediğine
Açsın bildiğince yarasını
O bilir hangi faça
Yakışır hangi yüze

'BEYAZ' ŞAİRLERE

On iki punto, italik
Siyah bir kurşunla öldürün
Öldürecekseniz 'beyaz' dostlarım
Bıçakla değil yanılıp da
Aykırı diye beni
Boğulup gidersiniz yoksa selinde
Şarlayınca damarlarımdaki kara şiir
Yıkıp bendini

İP

sarkıyortavandankaranlıkbirip
salınarakşehvetle
z
i
n
a
y
a
ç
a
ğ
ı
r
ı
y
o
r
b
e
n
i
a i
ç n
m i
ı ğ
ş e
ilm

Şer Sureleri

(1986 - 89)

KIRBAÇ SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Kırbacını şaklat. Geceyi sarsala ve uyuyanları uyar. Gördükleri düşü yüzlerine vur. Söyle onlara, kendi iplerini yağlayanlardan olmasınlar. Ne gördüler hayrın kıyısında durup baktıklarında? Gördükleri şunlar: Açılmış bir el, cüzamlı, cılk yara ve altın akıyor parmaklarının arasından. Onun altında da açılmış başka cüzamlı eller. Vücutlarına sürüyorlar kapıştıkları altın tozlarını. Bellerine kadar bataklığın içinde. Hayrın bataklığı. İşte hepsi bu. Sor onlara: Siz şerri tattınız mı? Şerrin tadını tattınız mı? Bunu sor onlara ve açıkla. Gecede parlayan suçun güzelliğini açıkla. İşte bunu bilen bilir. Bilenler, onlar özenle işlerler suçlarını. İncelik sahibidirler. İncelikle kullanırlar bıçaklarını. Kırbaçlarını incelikle kullanırlar. Geceyi incelikle kullanırlar. Açıkla, tırnakları parlayacaktır dinlerken söylediklerini. O zaman sor onlara: Madem öyle, niye kulluk etmezsiniz Şertan'a? Kırbacını şaklat. Geceyi sarsala ve uyuyanları uyar. İşte böyle. Nez.

ATEŞ SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ateşle haşır neşir kıldık biz insanı. Yansın diye. Gece, güneş battığı zaman, karanlıkta. Gündüz, güneş doğduğu zaman, aydınlıkta. Onlara ateşi sunan da biziz, felaketi sunan da. Günahın parıldayan, ışıklı yolunu gösteren de. Ama onlar yolumuzdan cayıcıdırlar. Ötelere bakmak isterler. Öyle isterler. İyiliğe kanıcıdırlar. Bilmezler ki muştumuz büyüktür bizim, bağışımız büyük bir bağıştır. Ey şiirle nasiplendirdiğimiz, bildir ki onlara, günün aydınlığını mühürleyip gecenin kapısını açtığımız zaman önlerinde yerinmesinler, sevinsinler. Muştula ki ortasından ateş ırmakları akan vadiler, karanlık cürüm vadileri onlarındır. Şerre inananların. İşte böyle. Nezey.

UÇURUM SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Gör
Külün altındakini gör
Külü okuyabilmen için
Bağışladık sana bu sancıyı
Küçük bir dere de akabilirdi avcunda
Ve kırlar ve bulutlar ve gök
Ama o var yalnızca
Düşülmeye düşülmeye pas tutmuş uçurum
Uçurumun pasını oku
Bir zamanki işlek günlerini düşün
Eğil, dipten yüzüne vuran sıcaklığı duy
Korkma, eş ordaki külleri
Ve öyle bir ateş çıkar ki içinden
Kör etsin gözleri
Diyorlar ki senin için iyiler
O lanetli biridir
Doğru, lanetledik seni
Esirgenmiş olanlardan kılmadık
Ama işte bilmezler, asıl onlardır
Yoksun bırakılmış olan güzelliklerimizden
Ateşin güzelliğinden
Uçurumun güzelliğinden
Felaketlerin güzelliğinden

>

De ki
Esirgendiniz de ne oldu
Ne gördünüz mutluluktan başka
Biz size uçurumu öğütlemedik mi
Öyleyse sevince uğratılacakların
Ta kendileri olacaksınız
Şüphesiz biz bir vakit sınarız
Kim ki yakınır, yüz çevirir ateşimizden
Sevince çarptırırız onu
Mutluluğa çarptırırız
Özlesin diye alevleri
İşte böyle. Nezeyne.

TIRPAN SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Vay o gün eli titreyenin haline. O gün mü? Hayra inananların imtihan günü. Ellerine bir sabah, cürmün caddelerde gürültüyle akmaya başladığı sabahların birinde, bir tırpan verilecektir: Haydi şimdi inin şehre! Ve salıverileceklerdir. Kim ki akşam tırpanı temiz döner geri, vay onun haline. Ateşin aynası tutulacaktır yüzüne: İşte bak, gördüklerin de mi yetmedi kışkırtmaya tırpanını? Şehrin şerri de mi? Öyleyse iyi kal, sürün. Gir aynanın içine ve ateşin ortasında gülümse. İşte böyle. Nezeyne.

AZAP SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ey seçilmiş, lanetli
Çık artık kovuğundan, parla
Saç ışığını
O kutlu azabını naklet:
Ve bendim. Ve erincin eşiğindeydim. Ve hiçbir şey yoktu üstümde, çıplaktım. Ve sonra Şertan'ı tanıdım, eşikten döndüm. Ve onun azabına sarınıp korundum. Artık seçilmiştim. İyi şeylere karşı ve güzel şeylere karşı. Erince ve sevince karşı. Hamd ona ki azabın ışığıyla yıkayıp kararttı beni.
Ve güzel yemişler yediğim zaman
Yemişlerin lezzetinden
Ve güzel çiçekler kokladığım zaman
Çiçeklerin hoş kokularından
Ve güzel uykular uyuduğum zaman
Ilık rahatlığından uykuların
Koruyandır artık beni o
Sarıp örtüsüyle azabın
Ve bağış sahibidir
Dilediğini acıyla zenginleştirir
Hamd ve senalar olsun beni zenginleştirene
İşte böyle. Nezey.

YALNIZLIK SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ant olsun karanlığa ki
Fuhşu ve cürmü örten
O kirli, siyah atlasa ki
Bekâreti elinden alınmış aya ki
Gecenin bakir kızlarına, yıldızlara ki
Biz seni yalnızlıkla ödüllendirdik
Yalnız kalasın diye
Orda burda, göğün altındaki her yerde
Sızlayasın diye bir başına karanlığında
Ama sen yüz çevirdin bir vakit, ürktün
Kalabalıklara baktın bağışımızı unutup
Tuhaf bir korku edindin
Sunduğumuz acıda boğulup gitme korkusu
Düşünmez misin, niye boğulur boğulanlar
Işıldasınlar diye yalnızlıklarının dibinde
Bunda elbet bir ibret var
Ant olsun karanlığa ki
Seni defnedecek şiir bulunur
At yeter ki korkmadan kendini
Kendinden aşağıya
İşte böyle. Nez.

KATL SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ve katl! Biz sana bunu buyurduk da, kutlu katli, iyilik peşinde koşmayı seçtin sen arkanı dönüp. Şüphesiz biz biliyorduk, oyalanıyordun. Oyalansın dedik. Bekledik. Döneceğin günü bekledik kapımıza. Sonunda çünkü dönerler gadre uğrayanlar, iyilerin gadrine. Pişman olup dönerler. Dön. Gir karanlığımızdan içeri. Al kutsanmış tırpanımızı eline. Ve katl! Onlara, iyilere bu yaraşır. İşte böyle. Nez.

FUHUŞ SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Yaz:
Şer Şertan'a
Şiir sana mahsus
Yaz:
Şer de, şiir de sana mahsus geceleri
Yaz:
Hamd olsun gecenin sahibi Şertan'a. Ona inandım, bağlandım. Işıktan ve iyilikten kaçıp ona sığındım.
İşte bunu yaz.
Odur saat sıfır birin ve sıfır ikinin sahibi. Sıfır üçün ve sıfır dördün. Ve arka sokakların. Şerrin kutsandığı arka sokakların. Fuhuş ve zinayla paklanan arka sokakların. Günahla paklanan. Hamd olsun şerrin ve günahın sahibine. Fuhşun ve zinanın sahibine. Fahişelerin de, o mahzun gece yalnızlarının da sahibine, ayağı sürçmüş, kutsal mağlupların. Hamd olsun Zehra'yı ayağını sürçtürüp yoldan çıkarana. Ve çıkarıp karanlığın kucağında benimle buluşturana. Sevtap olarak. Etinde kişneyen bir şehvetle. Hamd olsun işlediğimiz suça. Kirli yataklarda, sabahlara kadar. İşte böyle. Nezey.

KARTAL SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Dur da bak, göğe bak, ne görüyorsun? Uçan bir kartal mı? Yoksa uçmaya çalışan bir kartal mı, yaralı? Şüphesiz ikincisi. Seni ona yakın kıldık, yaralı kartala. Fısıldaşıyorlar bakıp uçuşuna: O lanetlidir, kanadında onun deprem vardır. Sanıyorlar ki uçuşunu kesik kesik bunun için yaptık. Öyle sanıyorlar. Delil göster onlara. Şaşırt ve korkut. Uzat parmağını, görsünler ucundaki yıldırımı. Aç avcunu, sakladığın ateşi görsünler. Haydi göster görmeyenlere, haydi şaşırt ve korkut... Bak çırpınıyor kartal, ölümün ovasına düşüyor. Seni ona yakın kıldık. Düşen kartala. Öyleyse bürün ölümü şimdiden ve korkut. İşte böyle. Nezeyne.

SÜRGÜN SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Gözettiklerimizden yaptık seni, kayırdık ve defterine 'sürgün' yazdık. Sen sürgünsün. Oraya. İyi kullan lütfumuzu, yalnızlığını iyi yürü. Yokuşunu şehvetle çık, ayak sürüyenlerden olma. Sonunda varacaksın oraya nasıl olsa. Orda, vardığın yerde bulacağın şeyler sevindirsin seni: Kararmış bir taş ve gece ve taşa tünemiş bir baykuş. Her yolcunun varacağı şeyler. Ve gecenin içinde öfkeyle gezinip duran, ıslığıyla karanlığı delen, deşeleyen rüzgâr. Otları hışırdatan rüzgâr. İnleyip arada, baykuşu ürküten rüzgâr. Onun rüzgârı, ölümün. Her yolcunun tanışacağı üşüten korku. Baykuşunu da sev sen, rüzgârını da; kayrıldığını unutma. Sürgün olduğunu unutma. Oraya. İşte böyle. Nezeyne.

AH SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Biz sana
Üstünü değil yalnız toprağın
Altını da görme bilgeliği bahşettik
Ve avurduna avaz saldık
Ve avazına şiir
Niye? Görüp bildiresin diye
Görmeyenlere, görmek istemeyenlere
Orda olan biteni
Neyi? İşte bunu:
Onu boylu boyunca yatırdılar. Ayaklarını uzattılar, ellerini iki yanına koydular, üstüne toprak attılar ve gittiler. Sesler kesilince o gözlerini açtı, göğü aradı, göremedi. 'Şüphesiz bana bir şey oldu' dedi, 'burası tanıdığım bir yer değil'. Başucunda duran ilacını aradı, bulamadı. Suyunu aradı, bulamadı. Elini ağzına götürdü, soluğunu aradı... O zaman bildi ve inledi. Sarsıldı mezar inleyişinden: Ahhhhh! İşte böyle. Nezey.

ÖLÜLER SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Altında türlü azabın olduğu göğün
Ve üstünde türlü cefanın olduğu yerin hakkı için
Yerin altındakilerin hakkı için
Onlardan vuran ışığın hakkı için
Sana karıncaların taşıdığı aydınlığı anlat. Durmuştun da hani başlarında bir gün, bir vakit onları gözlemiştin. Ne görmüştün? Zavallılığını, o kadar. Şüphesiz yerin altında hikmetler gizlidir. Sana ölülerden vuran ışığı da anlat. Bir gün de 'mezarlığı gez' buyrulmuştu hani. Ama sen gezememiş de önünden geçebilmiştin ancak. Ve başını öte yana çevirirken başka zaman bir mezarlık gördüğünde, okumuştun nasılsa yan yatmış taşlardan birini: Aziz oğlu Sefa Şen ruhuna... İçinde birden bir şeyin yırtıldığını unutma o an. Çöküp olduğun yere, bir vakit öyle kaldığını unutma. Tekrarlayarak adını, artık toprağı şenlendiren ölünün. Şüphe yok ki yerin altında hikmetler gizlidir. Üstünde sefa sürenler, şen olanlar için. Mutlulukla, sevinçle oyalananlar için. İşte böyle. Nez.

5-7-5'LER

2012 Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü
İlk basım: 2012, YKY

Epey bir bölümünü onu gezdirirken düşündüğüm, yazdığım bu şiirleri, –yadırganmayı göze alarak– kaybolan köpeğim, dostum Paşa'nın hatırasına adamak istiyorum. Ve okurun beni anlayacağını umuyorum.

İ. U.

Başlarken Küçük Bir Dipnot

1992 - 2011 yılları arasında yazılan bu 333 şiire, "haiku" denemez. İçlerinde öyle nitelenebilecek olanlar varsa da çoğu, o iklimin dışında, kendi rüzgârını arayan yapraklar. Onun için bu mütevazı şiirlere, o soylu geleneğin ölçüsü olan "5-7-5" adını vermeyi daha uygun buldum.

AÇMA MEVSİMİ

Sökünce bahar
Çiçeklenir kızlar da
Kirazlarla bir

ADAK ŞİİR

Durur mu yazsam
Geceye bir methiye
Kayan yıldızım

AĞIR YALNIZ

Hazır sevmeye
Dikeni bile, tek ki
Batsın eline

AĞUSTOSBÖCEĞİ

Haydi böcecik
Şenlendir gecemizi
Başla şarkına

AKASYA

Nispet yapıyor
Çekmiş yeşillerini
Kurumuş çama

AKŞAMCILAR

Parlatıyorlar
Alkolle anıları
Buluşup her gün

AKTRİS FOTOĞRAFLARI

Süzgün bakışlar
Ve talimli, yapmacık
Bir gülümseme

68'LİYE AĞIT

Tutayım derken
Heder oldu gençliğin
Gökkuşağını

ANLASAK BARİ

Uyarır güneş
Batarken her gün bizi:
Geçicisiniz

ANNE VE SALINCAK

Uçuyor sanki
Sallarken çocuğunu
Birlikte o da

ASLAN SÜTÜ

Havalandırır
Ağlarını şiirin
Çekilen her süt

ÂŞIK VEYSEL

Gözleri bağlı
Geçti üstelik aşkın
Labirentinden

AŞK AFETİ

Altında kaldın
Yüreğindeki dağdan
Kopan çığın hep

AŞK MAKAMINDA

Cıvıldaşıyor
Konmuş aşkın dalına
Bir çift ispinoz

AŞK YARASI

Duruyor hâlâ
Geçmedi ruhundaki
Dikiş izleri

AŞKIN DARASI

Boşken çok ağır
Doluyken bir kuş kadar
Hafiftir yürek

AV YILGISI

Göğe çarpıyor
Panik içinde keklik
Silah sesiyle

AVUNTU

Çağlayan sanır
Düşerken uçurumdan
Kendini dere

AY: ŞAİR OYNAŞI

Sarışın yosma –
Sürtüyor şairlerle
Sabahlara dek

AYKIRI

Çiçeği değil
Ayrıkotunu sular
Aykırı şair

AYKUŞ

Konmuş dalına
Sapsarı şa(v)kıyor ay
Yaz gecesinin

AYNA

Sırsızdır aynam –
Görmek için ruhumu
Yüzümden öte

AYYAŞ

Erer içince
Ve çatalla yemeye
Başlar cacığı

AZIK

Yeter ikisi
İstemem başka nimet –
Ekmek ve şiir

BAHAR TILSIMI

Yemyeşil eser
Rüzgâr bile kırlarda
Bahar boyunca

BAHARA BEŞ KALA

Başlıyor şenlik
Gün sayıyor çiçekler
Gösteri için

BAHÇE

Coşmuş, sokağa
Taşmak istiyor güller
Yıkıp duvarı

BAHÇE ÇİTİ

Korumaktan çok
Korku salan hayalet
Çiçeciklere

BAKARKEN İÇİNE

İç muhasebe
Denemez seninkine –
İç muharebe

BALONCU ÇOCUK

Sevinç satıyor
Bağlamış balonları
Hüznün ipine

BAYKUŞ

Pek kızgın bir bay –
Korkutuyor bakışı
Serçecikleri

BEBEK

Öyle masum ki
Uyur kalır koynunda
Koysan akrebi

BEBEK 2

Kaplanı dahi
Uysallaştırır bebek
Öpecek olsa

BEYNİNDEKİ CANGIL

Karanlık düşlem –
Ürküyorsun kendinden
Gezindiğinde

BİLANÇO

Kalan geriye
Bir iki metruk anı
Viran ömründen

BİR ÇOCUK ARANIYOR

Sarkmış dalları
Taşlanmayı bekliyor
Erik ağacı

1 OCAK

Nasıl geçecek
Koskoca yıl, sıkıldım
İlk günden daha

BİR YAZ GECESİ

Şıkır şıkır gök
Düğün eviymiş gibi –
Yıldız cümbüşü

BLUES DİNLERKEN

Pamuk topluyor
Çukurova'da bizim
Zenci köleler

BOYACI ÇOCUK

Parlatmak için
Sallıyor fırçasını
Kara bahtını

BOZKIR GECELERİ

Büyür sessizlik –
Hışırtısı duyulur
Ay ışığının

BU YAŞTA BİLE

Uyanıp kanın
Kişnemeye başlıyor
Gelince bahar

BULUT

Çalımla geçer
Üstünden çatıların
Yağmur yüklüyse

BÜLBÜLDEN KALAN

Aşk gözyaşları
Gülün yaprağındaki
Çiy damlaları

BÜROKRAT

Önü ilikli
Biner salıncağa da
Sayın devletli

BÜYÜYOR KIZINCA

Patisi iki
Pençesi dört numara
Komşu Sarman'ın

CAKA

Sakin akarken
Söğütlere gelince
Coşuyor dere

CAN SIKINTISI

Gönül eğliyor
Sineklerle kurbağa
Çıkmış kıyıya

ÇARŞAF

Beyaz işkence –
Uyku arandın durdun
Kıvrımlarında

ÇEKİ/M

Hayat dediğin
Ağır çekim bir çeki –
Son kare: Bir taş

ÇINGIRAK

Zümrüt çayırın
Türküsünü söylüyor
Kuzucuklara

ÇİY

Ne anlatmışsa
Ağlatmış tüm bahçeyi
Geceleyin ay

ÇİY GÜZELLEMESİ

Şaşırır Tanrı
Yarattığı inciye
Her sabah, sudan

ÇOBAN

Tam demindeyken
Delip geçiyor tren
Türkülerini

ÇOCUKLAR

Işık içinde
Gözlerindeki bahçe –
Oynarken hele

ÇOCUKTUK DAHA DÜN

Yaşlanıverdik
Sallanırken yılların
Salıncağında

ÇÖL BULUTU

Geçip gidiyor
Yağmadan servetini –
Cimri seyyah

ÇÖL GÜNEŞİ

Batmaz bir türlü –
Kurulur hörgücüne
Devenin, gitmez

ÇUVALDIZ

Rüya âlemi
Sanılır Babıali –
Riya âlemi

DAĞ RÜZGÂRI

Dönmüyor dili
Söylediği ezgiye
Ovada yelin

DALGA

Öfkelenince
Dalgasıyla küfreder
Karaya deniz

DEDE

Elinde baston
Gençliğini arıyor
Sanki yollarda

DEDE 2

Kışın kıyıya
Çekilmiş sandalların
Hüznü yüzünde

DEDE 3

Torun bahane
Kendini götürüyor
Parka aslında

DEPREMSYON

Depreme benzer
Arasıra depresyon
Sallar yüreği

DERE KENARINDA

Akıyor yılan
Otların arasından –
Masum, su kadar

DERVİŞ

Dervişler gibi
Döne döne düşüyor
Güz yaprakları

DİP

Daha yalnızsın
Kuyunun dibindeki
Çakıl taşından

DOĞUM

Sancıyor şafak
Doğururken güneşi –
Renginden belli

DOLUNAY

Kanıyor sanki
Delinmiş de gökyüzü –
Kıpkırmızı ay

DÖLLENME

Çıldırmış bahar –
Çiftleşiyor çiçekler
Ortalık yerde

DÖNÜŞ İÇİN

Yaldızdan bir yol
Döşüyor kendisine
Sümüklüböcek

DUMAN ALTI

Bulutlardan çok
Bacalar bezdiriyor
Kışın güneşi

DUYARIM BAZI YAZARKEN

Hışırdar kâğıt
Kulağıma: Uğraşma
Değmez bu dünya

DUYGU TACİRLERİNE

Esnafı bile
Denmez size şiirin –
Küçük esnafı

50. KİLOMETREN

Döksen önüne
Tek sevinç kırıntısı
Çıkmaz heybenden

55. KİLOMETREN

Doğuyor güneş
Bilmem kaç bininci kez –
Doğsun bakalım

ELMAS

Şehevi takı –
Büyültür ışığıyla
Durduğu göğsü

ESAS 'ARTİZ'

Atlardır asıl
Şerif değil kahraman
Kovboy filminde

ESKİ ÇİÇEKÇİ

Yolmak geliyor
Nerde görse içinden
Naylon bir çiçek

EV

Tuhaf bir zindan –
Kapısı açık hücre
Girip çıkılan

EVDE KALMIŞ KIZ

Ağlanacak film
Arıyor akşama dek
Televizyonda

EZER ACI

Hüzün incedir
Acıysa yamru yumru
Değirmentaşı

FIRTINA

Isırdı durdu
Bütün gün dağı taşı –
Kudurmuş rüzgâr

FLAMENKO

Saçındaki gül
Ateşliyor kanımı
Yosmadan önce

FONDA SES İSTİYORSAN

Çatıdan atla –
Balkon yetmez düşerken
Çığlık atmaya

GARAJ

Garajdır mezar
Arabayı sonsuzca
Park ettiğimiz

GECE GÜZELİ

Almış omzuna
Bir şal gibi geceyi
Salınıyor ay

GECE ŞİİRLERİ

Açar simsiyah
Gecenin ortasında
Yaban bir çiçek

GECE VE DENİZ

Girmiş koynuna
Gecenin çırılçıplak
Uyuyor deniz

GELİNCİK

Kitle sandığa
Kırar kilidi rengi
Çıkar dışarı

GENÇ 'ŞAİR'LER ARANIYOR

Şair hasreti
Çekiyor boynu bükük
Nicedir şiir

GENÇLİĞİN

Hoyrat elinde
Acımasız hayatın
Buruşmuş ipek

GLADYATÖR

Aslan olarak
Çıkardı arenaya
Düşlerinde hep

GÖÇ

Denk yapıp güneş
Yazın son renklerini
Göçüyor güze

GÖK CİLVESİ

Kösnümüş gece –
Göz kırpıyor yıldızlar
İşveyle aya

"GÖK EKİNİ BİÇMİŞ GİBİ"

Musalla taşı
Bile yanar konunca
Üstüne bir genç

GÖKKUŞAĞI

Geçsem altından
Gelir mi çocukluğum
Acaba geri

GÖL KIYISINDA

Düş olup yitsem
Gümüşi bir uykuda
Dalıp şu suya

GÖZLEMEVİ

Yaz balkonları –
Ezberlenir her gece
Yeni baştan gök

GURBET

Yakar içini
İçtiği şerbet dahi
Gurbettekinin

GÜL FARKI

Çiçekler açar
Güller infilak eder
Ateş renginde

GÜNEY YAZI

Akıyor güneş
Eriyip damla damla
Kızgın asfalta

GÜNEY YAZI 2

Terliyor dağ taş
Terliyor buram buram
Toroslar bile

GÜZ ÇINARI

Boyanmış sanki
Bir güz tablosu için
Hüzün renginde

GÜZ SONU

Azıttı rüzgâr
Çırpınıyor yapracık –
Son günü gibi

GÜZ SONU SOHBETİ

Dizilmiş tele
Dertleşiyor serçeler:
Geldi yine kış

GÜZ YAĞMURLARI

Islak bir hüzün
Sıvanır gökyüzüne
Sarartır günü

GÜZELE GÜZELLEME

Öyle narin ki
İncitir gün ışığı
Bile tenini

GÜZÜN HÜZÜN

Geçtin de bir bir
Mevsimlerini hüznün
Güze yenildin

HABERCİ

Kekre bir sızı
Yokluyor kalemimi –
Şiir kapıda

HAPİSHANE

Sancıya durur
Demir parmaklık bile
İnince akşam

HAR

Geldi geçti kış
Kalkmadı içindeki
Harlı kar hâlâ

HARF HAFRİYATI

Yazmak bir yerde
Harfiyat yığınından
Gömü çıkarmak

HASTA KÖPEK

Dönüp bakmıyor
Sezmiş gibi ölümü
Kemiğe bile

HAYAL

'Çırağı olsam'
Diyor 'şu ciğercinin'
Küçük kedicik

HAYRANLIK

Şırıltısını
Dinliyor susmuş çayın
Cırcırböceği

HAYTA

Uykuya hasret
Şırıltısından söğüt
Hayta derenin

HAZAN VE HÜZÜN

Yıkayamıyor
Hüznünü yağmur bile
Güz ağacının

HAZAN YAPRAĞI

Sapsarı benzi
Korkusuyla ölümün –
Düştü düşecek

HIŞIR HIŞIR

Türkü söylüyor
Yönetiminde çayır
Bahar yelinin

HİÇ

Senden anlamlı
Bir kum tanesi bile
Okyanustaki

HİKMET

İncitme sakın –
Sakınan karınca ol
Kırmaktan fili

HİKMET 2

Kibirli olma –
Karıncaya yol veren
Kalender fil ol

HİPODROM

Yarış kaybeden
Atların hüznü çöker
Gece pistlere

HUY

Cehennem düşü
Kurarsın ortasında
Gül bahçesinin

HUZUR

Gece yalnızken
İnersin ya içine
Ordadır ancak

ISSIZ ADA

Kaza g/özlüyor
Denizin ortasında –
Hasret insana

İÇTENLİK

Yüzünü değil
Astarını gösterir
Yüreğin şiir

İHTİYARLA YAŞLI KEDİSİ

'Unutma beni'
Diyorlar içlerinden
Birbirlerine

İKİ DUBLELİK BAKIM

Pansuman yapar
Yarasına her akşam
İçmez akşamcı

İKİNDİ GÜNEŞİ

Keyifsiz bugün
Görünüverse akşam
Hemen kaçacak

İKİRCİM

İkircikli ay –
Çıksam mı, çıkmasam mı
Diyor buluttan

İLK UÇURTMA

Uçuyor hâlâ
Göğünde yüreğinin
İlk günkü gibi

İLKYAZ

Patladı bahar
Işıldıyor gökyüzü
Yeşildiyor yer

İMRENTİ

Utangaç, mahcup
Bir ırmak çağıltısı
Sesinde çayın

İNZAL

Dörtnala atlar –
Orgazm oluyor ova
Nal sesleriyle

İSMAİL'İN HALLERİ 1

Kanadı durdu
Onmaz bir yara gibi
Ömrü boyunca

İSMAİL'İN HALLERİ 2

Yapayalnızdır –
Batık, ıssız bir gemi
Deniz dibinde

İSMAİL'İN HALLERİ 3

Kafiye arar
Şiirle cehenneme
Yüreğindeki

İSMAİL'İN HALLERİ 4

Paylaşmaz asla
Saklar hazine gibi
Yalnızlığını

İSMAİL'İN HALLERİ 5

Bodrum katında
Oturur, kalenderdir
Şiir mülkünün

İSMAİL'İN HALLERİ 6

Oda müziği
Olmadı hiç şiiri –
Oda çığlığı

İSMAİL'İN HALLERİ 7

Ters dönmüş böcek –
Debelenip duruyor
Nafile çaba

İSMAİL'İN HALLERİ 8

Çiçek dururken
Diken derler kırlardan
Şiiri için

İSMAİL'İN HALLERİ 9

Geçmiş harcanmış
Gelecek pus içinde
Bugün zaten yok

İSMAİL'İN HALLERİ 10

Akıyor keder
Yeraltı suyu gibi
Şiirlerinde

İSMAİL'İN HALLERİ 11

Şaşkın derecik –
Şaşırmış yatağını
Çöllere düşmüş

İSMAİL'İN HALLERİ 12

Tabire gelmez
Gördüğü hiçbir rüya –
Kapkarabasan

İSMAİL'İN HALLERİ 13

Yabanıl şair –
Ehlileştirilemez
Şiiri asla

İSMAİL'İN HALLERİ 14

İçine doğru
Patlayan bir yanardağ –
Tersine volkan

İSMAİL'İN HALLERİ 15

Derdi derdini
Deste deste kor etti
Sundu şiirce

'İSTANBULLU' KÖYLÜM

Çığır bir türkü
Çalkalansın denizi
Şu kahpe kentin

İŞBAŞI

Sabahın körü –
Esniyor karşılıklı
İşçiyle torna

İYİ Kİ ÖLECEĞİZ

Daha hafiftir
Cehennemdeki azap
Dünyadakinden

KAĞNI

Bin pişman böcek
Çıktığına sırtına
Kaplumbağanın

KANARYA

Şakıyan asıl
Renkleri cıvıl cıvıl
Kanaryaların

KAPLUMBAĞA

Titriyor otlar –
Geliyor ağır ağır
Karşıdan bir tank

KAPLUMBAĞANIN 'BAĞA'SI

Villa sayılır
Yanında salyangozun
Kulübesinin

KAR CİNİ

Şenlendi birden
Tılsımıyla gökyüzü
Uçuşan cinin

KAR VE HÜZÜN

Hüzün yağıyor
Ürpertilerle gökten
Karla beraber

KAR YORUMU

Şiirseldir kar
Ama yalnız yağarken
Yerde nesirdir

KARA KAR

Örttü ölümle
Lapa lapa yağan kar
Toprak anayı

KARANFİLİN TAKISI

Kızıl bir şalda
Işıl ışıl inciler –
Çiy taneleri

KARDEŞ GİBİYDİN KEDİNLE

Kezzap döküldü
Öldüğü gün üstüne
Çocukluğunun

KARDEŞ İKİSİ DE

İki şey yonttun
Gizli gizli acından –
Şiir ve bıçak

KARIŞIK YUMAK

Beyhude ömrüm –
Pişmanlıklar yumağı
Çözmeye kalksam

KARLI DAĞ

Bürünmüş beyaz
İpek harmanisini –
Haşmetli kral

KARTAL

Uçuşu bile
Ürkütüyor kuşları –
Haşin, karanlık

KARTALMIŞ GÜL

Solup gidecek
Kurum satıyor hâlâ
Dün açmış gibi

KASIM GÖĞÜ

Pusarık, kirli
Bulutların ardında
Paspal bir güneş

KATLANAMAZ

Beklemez şiir
Güneşten önce ışır
Zorba gecede

KEDİ VE YAĞMUR

Ürperdi bir an
Mavi bir serinlikle
Uyuyan kedi

KELEBEK

Bahar esriği –
Plastik çiçeklere
Bile konuyor

KENDİNE TUTSAK

Kesemiyorsun
Ruhundaki demiri –
Zindan içinde

KENT

Kaçayım derken
Gökdelene çarpıyor
Sapandan kuşlar

KERTENKELE

Serin bir kovuk
Aranıyor duvarda
Bezmiş güneşten

KIR ŞİİRLERİ

Huzur doludur
Uyursun hamağında
Kelimelerin

KIRGIN SEVDAZEDE

Enkaz altından
Sesleniyorum sana:
Sakın kurtarma

KISKANÇ ÂŞIK

Bir yanı serçe
Severken yüreğinin
Bir yani şahin

KIŞ KAÇAĞI

Daha sabahtan
Kaytarıyor bay güneş
Girmiş buluta

KIŞ UYKUSU

Çekip üstüne
Bulutları, bütün kış
Uyudu güneş

KIYAS

Daha sevimli
Tek şey vardır kediden:
Kedi yavrusu

KIZ ÇOCUĞU

Değişmez versen
Gökkuşağıyla bile
Kurdelesini

KIZIL ŞÖLEN

Yağıyor gökten
Binbir tonu kızılın –
Söküyor şafak

KOCALMIŞSIN

Düştü aynadan
Görüntün paramparça
Bakınca sana

KOCAMIŞ YARASA

Tek istediği
Gün ışığını görmek
Ölmeden önce

KOMŞU KIZI

Aşka boyuyor
Geçerken rüzgârıyla
Birden sokağı

KONSOMATRİSLER

Kara bir dipnot
Gibi düşerler aşkı
Hayatlarına

KÖY DERESİ

Kimseler duymaz
Şırıldar durur, mahzun
Kendi halinde

KURBAĞA

Geçerken yengeç
Fiyakayla sıçrıyor
Yandaki taşa

KURBAĞA GÖRGÜSÜ

Ürkmesin diye
Nefes bile almıyor
Su içerken kuş

KURU AĞAÇ

Sorsun istiyor
Konsun da hatırını
Bir kuş dalına

KÜREMEYİN KARI

Emiyor sanki
Gürültüsünü kentin
Beyazlığıyla

KÜS ÂŞIKLAR

Çökertebilir
Öyle ağır ki hava
Tek bir söz göğü

‘LÜKÜS’ MÜ, HAYAT MI?

Konak kedisi
Kıskanarak bakıyor
Sokaktakine

MAHREM AY

Örtmüş yüzünü
Buluttan bir peçeyle –
Utangaç dilber

MAHŞERİ

Sarsılıyor yer
Çatırdıyor gökkubbe
Yalnızlığımdan

MASAL VE GERÇEK

‘Nerde bu bülbül’
Diye söyleniyor gül
Bıkmış arıdan

MATBAACI ÇIRAĞI

Kuşe hayaller
Kuruyor ama hayat
Üçüncü hamur

MELANKOLİ

Birden beliren
Karanlık bir kadırga
İç sularımda

MELEK

Yırtıp kefeni
Melek olup uçarlar
Ölü çocuklar

MERHEMDİR GECE

Sağaltır beni
Sarar karanlığıyla
Yaralarımı

MEYHANE ÇIKIŞI

Göz kırpıyor ay
Yakamdaki çiçeğe:
Esriksin yine

MEZAR TAŞI

Yeraltındaki
Huzurun bekçileri
Mezar taşları

MOLA

Girip buluta
Dinleniyor bir süre
Öğlen güneşi

MÜNZEVİ

Yılmış hayattan –
Korkuyor pencereden
Bakmaya bile

NÂZIM'IN YÜREĞİ

Hapishanenin
Avlusuna kurulmuş
Çocuk bahçesi

NECLA'YA

Bir kedisin sen
Patileri düş gören
Pençesi mavi

NECLA'YA 2

Yağmur yağıyor
Gülümsediğinde sen –
Ferahlıyor ev

NECLA'YA 3

Söner üflesen
Ateşi cehennemin –
Dünyalı melek

NECLA'YA 4

Martı teleği –
Sabahlar kadar masum
Suçsuz ve beyaz

NECLA'YA 5

Kuğununkine
Kafiye olur boynun
Girse şiire

NEDİR Kİ YAŞAMAK

Geçip gittin say
Bir ara bir sokaktan
Beş on adımlık

NEFRET

Yanlış yakılmış
Aşkların ateşinden
Kalan kızgın kül

NERDESİN AŞK

Bir Nil bekliyor
Yeşertecek kendini
İçindeki çöl

NESİ GÜZEL GURUBUN

Gömüyor güneş
Ömrümüzden bir günü
Kanlı denize

NİNE

Yok yapacak şey
Çizgileri sayıyor
Hırkasındaki

NİNE 2

Öyle bakıyor
Geçip giden zamana
Elinde tespih

OKURA LUNAPARK

Bin şiirime
Eğlendireyim seni
Cehennemimde

OKURKEN

Yıkanır yürek
Irmağında şiirin
Pirüpak olur

ONMAZ KIRGIN

Onarılamaz
Düşlerindeki hasar
Yoksul çocuğun

OYNARKEN

Bahçeyi orman
Yapıyor hemen kedim
Kendini kaplan

ÖKSÜZ ÇOCUK

Küçük kelebek –
Ama kanadı kurşun
Rengi cehennem

ÖKSÜZ ÇOCUK 2

Gökte rengârenk
Süzülürken uçurtma
Birden bir jilet

ÖKSÜZ ÇOCUK 3

Bitmeyecek hiç
Yüreğindeki deprem –
Kırıldı fayı

ÖLDÜ KEDİM

Kim okşar şimdi
Mırıl mırıl hüznümü
Patileriyle

ÖLÜ

Tabuttan sızan
Bir ışıkçık aranır
Yalvarır gibi

ÖLÜ 2

Mucize bekler
Bir yerlerden ölüler
Son küreğe dek

ÖLÜ(M) ATEŞİ

Çırasız olur
Tahtası tabutların –
Tutuşur yoksa

ÖLÜMÜN TIRPANI

Ayarsız zalim –
Aynı ölçüyle biçer
Yaşlıyı genci

ÖZENTİ

Çaylayan densin
İsterdi kendisine
Sorsalar çaya

PARASIZ ASKER

Gönüllü nöbet
Tutuyor kasapların
Önünde köpek

PARMAKLIK

Bekçi ordusu –
Gece gündüz başında
Bahçe halkının

PAVYON KIZI

Gizleyemiyor
Işıldıyor yarası
Kahkahasında

PAYDOS

Girdi gecenin
Koynuna güneş, yorgun –
Bitti mesai

PEYZAJ

Yüzüyor dağın
Laciverdi gölgesi
Gümüşten gölde

PRENS KURBAĞA

Çalım satıyor
Yeşil peleriniyle
Kurulmuş taşa

PUSUDA

Akşam oluyor
Kırçıllanıyor ufuk –
Hüzün pusuda

QUASIMODO

Manken olsaydı
Büyük sükse yapardı
Bu çatlak çağda

REQUIEM

Yarın yeniden
Açacağını sanır
Solarken çiçek

RİCAT

Yaklaştı şafak –
Çekiyor gece tek tek
Yıldızlarını

RODEO

Affetmez şiir
Taşımaz her şairi
Atar sırtından

RUH/SAL

Yüzüyor ruhun
Denizinde kederin
Kırık sal gibi

RÜYA TABİRİ

Kediler kaplan
Köpekler kurt olurlar
Rüyalarında

SAĞANAK

Sığınılacak
Saçak altı arıyor
Telaşla kedi

SAHİL YOLUNDA PİYASA

Çıkmış seyrana
Yeşertiyor betonu
Bastıkça haspa

SAHİLDE SABAH

Uyandırıyor
Küçük dalgacıklarla
Kıyıyı deniz

SAMANYOLU

Akıyor gökte
Işıl ışıl bir ırmak
Altın tozundan

SARAÇ "LAZ ABİ"

Geçti dünyadan
Siste bir taka gibi –
Kimse görmedi

SAYIN ÖLÜ

Teşvikiye'den
Uğurlanır 'sayın'lar –
Torpilli peron

SEHER MÜCEVHERİ: ÇİY

İnci saçıyor
Her sabah yeryüzüne
Tanrısal bir el

SEKRETER HANIM

Adam atlatmak
Tek işi telefonda
Ve oje sürmek

SERÇEDEN YARASAYA

Geceler sizin
Sabahı kirletmeyin
Sabah bizimdir

SERSERİ

Zengin herkesten –
Yoksa da evi barkı
Özel parkı var

SEVDA VE ŞİİR

Yaradır sevda –
Şiir açanı hele
İşleyen yara

SEVDALI ÇOBAN

Küle karıyor
Ateşi kavalının
Karşı dağları

SIKICI GÖREV

Sonsuz kırların
Hayalini kuruyor
Bahçe duvarı

SIRIK

Kıskandırıyor
Konan kelebeğiyle
Bütün bahçeyi

"SİHİRLİ FLÜT"

Çalmaz flütçü
İçindeki kuşları
Üfler sadece

SİNEK AVCISI

Kuşlar boş hayal
Sineklerle idare
Ediyor kedim

SOKAK ÇOCUĞU

Düşmüş hayattan –
Yara bere içinde
Düşleri bile

SOKAK ÇOCUĞU 2

Kara uçurtma –
Ürkütüyor uçarken
Rengiyle göğü

SOKAK ÇOCUĞU 3

Görmüyor kimse
Mayalanan mermiyi
Gözyaşındaki

SOKAK ÇOCUĞU 4

İçi çizilir
Gördüğünde bir kedi
Çöpleri eşen

SOKAK KEDİSİ

Madalyasıdır
Yüzündeki yaralar –
General Miyav

SON YAĞMURLAR

Suluyor son kez
Tohumunu baharın
Giderayak kış

SOYAÇEKİM

İple oynarmış
Atıp oyuncağını
Cellat çocuğu

SÖNÜŞ

Alışınca ten
Kızgın demiri aşkın
Girer suya: Cosss!..

SÖZEL YANGIN

Yalazdır şiir
Yakmak için dünyayı –
Kundakçı: Şair

SU SESİ

Aç suyu, dinle
Ölmek istediğinde –
Vazgeçeceksin

ŞAFAK VAKTİ

Tan ağarıyor –
Kemirmeye başladı
Geceyi güneş

ŞAHİNLERİN RAĞMINA

Renk katar şair
Yaralı kuşlar gibi
Uçarken göğe

ŞAİR VE İSTİRİDYE

Kapan kendine
Yarat yeni bir inci
Karanlığından

ŞAİRİN ÖLÜMÜ

Sal gibi değil
Titanic gibi batar –
Yarılır sular

ŞAKRAK AĞIT

Şakırken bülbül
Ağıt yakar aslında
Tutsaklığına

ŞEKERCİ ÇOCUK

Nerde çocuk var
Orda bitiyor, renk renk
Acılarıyla

ŞIRILSIKLAM

Türkü söyler çay
Tutulmuş şırılsıklam
Yaz kış söğüde

ŞİİRİM

Yelesi esrik
Çılgın bir at, dizginsiz
Ağzı kan köpük

ŞOV YILDIZLARI

Dışı yaldızlı
Ama astarı yırtık
Hayatlarının

ŞÖVALYEM

Koruyor beni
Penceremdeki kaktüs
Dünyaya karşı

ŞUBAT GÜNEŞİ

Teslim ayaza –
Pusmuş sisin içinde
Çıtı çıkmıyor

TAHTA TABANCALI KOVBOY

Binmiş değneğe
Titretiyor korkudan
Tüm mahalleyi

TAMİRAT

Bir yanı yıkık
Olur şairlerin hep
Şiir onarır

TAN/TANA

Başladı yangın –
Atıyor alev kesmiş
Tantanayla tan

TEMMUZ

Havlıyor güneş –
Kaçışıyor insanlar
Gölgeliklere

TEN ALTI ŞAİRİ

Mazgalı kaldır
Göster akan lağımı
Altında tenin

TİPİ

Küfrediyor kar
Kaybetmiş kendisini
Dağa tepeye

TİRYAKİLİK

Yapamaz onsuz
Yedeğinde taşırsın
Her daim hüznü

TİTİZ KOSTÜMCÜ

Özeniyor kar
Giydirirken doğayı –
O yüzden yavaş

UÇAK

Yırtıyor göğün
İpeğini geçerken
Homurdanarak

UÇURTMA

Rüzgâr yorulur
O yorulmaz uçmaktan –
Göğün haylazı

UMU

Küçük bir dere –
Aklı fikri denizde
Ama yine de

ÜSTAT

Bakışı yeter –
Gözleriyle havlarlar
Kurt köpekleri

VAMPİRİN ÇOCUKLUĞU

Bebeklerinin
Boynunu ısırırmış
Oynarken boyna

VIRAK!.. VIRAK!..

Konser veriyor
Çıkmış taşa kurbağa
Nilüferlere

VİRANEMDE

Kem göze karşı
Nazarlığı evimin
Bahçemdeki gül

VUUU!..

İnledi durdu
Gece boyunca rüzgâr –
Depreşmiş derdi

YAĞACAK AMA

Kararsız bulut –
Beğenemedi bir yer
Sabahtan beri

YAĞMUR

Sabaha kadar
Fısıldaştı geceyle
Sevişir gibi

YAĞMUR SESİ

Kendisi değil
Sesidir serinleten
Yaz yağmurunun

YAĞMUR VE KAPLUMBAĞA

Boşansın yağmur
Umrunda bile değil
Damı sırtında

YAĞMUR YAKARIŞI

Sarı bir çığlık
Yükseliyor bozkırdan
Geçerken bulut

YAKLAŞIYOR VAKİT

Yuva yapıyor
Tünemiş son demime
Ölüm baykuşu

YALNIZLIĞIN

Kalkınca sabah
Başlıyor çınlamaya –
Yatasıya dek

YALNIZLIK ÜŞÜMESİ

Savruluyor kar
Bu yanan yaz gününde
Issız odanda

YAN ETKİ

Nasıl eczaysa
Azdırıyor yaranı
Uzun havalar

YANIK

Geçmez bu yanık –
Dağlandı çocukluğun
Acıyla senin

YAPRAK

Sürükleniyor
Düşmüş eline yelin
Ordan oraya

YARALISIN

Geçiyor ömrün
Ardında kan izleri
Sendeleyerek

YARIM KALAN ŞİİRLER

İlk günkü kadar
Sıcaktır beklerlerken
Çekmecelerde

YÂRİM YÂRİM

Yanıyor musun?
Gel yaslan yamacıma
Serindir omzum

YAŞ GÜNLERİ

Kutlanır kurban
Yaklaştı bir yıl daha
Diye ölüme

YAŞLANDI KALEMİM

Kireçlenme var
Yazamıyor nicedir
Aşk şiirleri

YAŞLI GEZGİN

Ne dağ, ne bayır
Siyatik korkutuyor
Kaplumbağayı

YAŞLI ŞAİR

Tüm zenginliği
Bagajındaki acı
Yolun sonunda

YAVRU KEDİ

Tek derdi oyun
Kuyruğunu avlıyor
Hiçbir şey yoksa

YAZ AKŞAMLARI

Uzadı günler –
Batsam mı, batmasam mı
Der gibi güneş

YAZ BULUTU

Eğreti konuk –
Emaneten duruyor
Eylülde gözü

YAZ GÜNEŞİ

Altın kadırga –
Yüzer okyanusunda
Göğün görkemle

YAZ, ÖĞLEÜSTÜ

Uyuyor ağaç
Gölgesiyle birlikte
Uyuyor zaman

YAZ ŞÖLENİ

Havuz başında
Buz gibi bir karpuzla
Bir salkım üzüm

YAZI EHLİ

Dibinde yatar
Yastık yapıp ömrünü
Darağacının

YAZIN YOKSUL BALKONU

Aya bakılır
Oturup ailecek
Elde çekirdek

YENİ TANIŞ

Göz kırpıyor aşk –
Yanacak yüreciğin
Yine acıyla

YENİ YIL ARMAĞANI

Süslemek için
Bahçemdeki ağacı
İlk gün yağdı kar

YEŞİL COŞKU

Nisan başları –
Tozuyor coşmuş bahar
Kırda bayırda

YETENEK MESELESİ

Gece beyazdır
Sevebilenler için
Karanlığını

YETİM ÇOCUK

Çakılıyor hep
Uçmaya kalktığında –
Kırık kanadı

YETİM ÇOCUK 2

Havalanmıyor
Ne yapsa uçurtması –
Kuyruğu kopuk

YILDIZ KAYMASI

Aktı sessizce
Ve aydınlattı bir an
Hiçliğimizi

YILDIZLAR VE DOLUNAY

Çıkmış tahtına
Yönetiyor haşmetle
Gök halkını ay

ZULÜM VE ŞİİR

Doğar en koyu
Yerinde karanlığın –
Gece güneşi

Son Çentik

İlk basım: 2014, YKY

“Son Çentik”, yeni şiirlerle daha önce yazılmış ama –bir bölümü dergilerde yayımlanmakla birlikte– kitaplara girmemiş şiirlerden oluşuyor. Bir de “belki sulanıp serpilme sırası bize de gelir” diye bugüne dek beklemiş ama umudu boşa çıkmış şiir filizlerinden... Dilerim hayat bana başka şiir yazdırmaz. Şiir cini arada bir gelip ayartacak olursa da yelkenleri suya indirmeyeceğim hemen, kovacağım onu. Başarabilir miyim, bilmiyorum. Ama şu kesin; yazsam da dergilerde yayımlamayacağım.

İ. U.

Yeni Çentikler

"HAYATTA BEN EN ÇOK..."

Nice şiirler yazdın, nice sıratlar
Geçtin, gençtin
Ne kaleler aldın, ne kalpler
Verdin sımsıcak
Köşk olsun diye sevdiceğine
Sonunda ama terk edilmiş, soğuk
Metruk bir evdin
Hayatta sen en çok yalnızlığı sevdin

Yolunu yitirmiş, dönenip duran
Şaşkın bir gemiydin, karanlıkta
Kayalara kayalara vurdun
Darmadağın etti bordanı keder
Buydu belki de aradığın aslında
Büyük bir sevinçle battın
Derinde artık tutkuyla paslanan bir şeydin
Hayatta sen en çok deniz diplerini sevdin

İpi kopmuş, yırtık bir uçurtma
Gibi geçti ömrün
Savruldun ordan oraya
Sonunda takılıp dalına acının paramparça
Ona tutundun, yaprağı oldun kaynayıp
Bu yüzden işte, kendini yakan yalnız
Tuhaf bir alevdin
Hayatta sen en çok yanmayı sevdin

Sürtündün durdun felaketlere
Felaketlerin en yıkıcısına, aşka
O görklü sızıya
Sevinceyse şöyle bir değdin
Tatmadın hiç mut denen masal meyvesini
Şiirdi, kuru bir sözdü tek azığın
Ömür boyu onu gevdin
Hayatta sen en çok o çileyi sevdin

DOSTUM BEETHOVEN

1.
Ayyaş bir müzisyendi baban
Çocuk Mozart olmanı isterdi senden
Kapatıp piyanoyla eve her gün
Kendisi meyhanede demlenirken

Örümceklerdi ilk hayranın
Çalmaya başlayınca piyanonu
Dinlerlerdi sarkıp tavandan, büyülenmiş
O acılı, mutsuz çocuğu

Bitirmeden ilkokulu bile, bilinmez pek
Aldı okuldan zorla seni
Yapamadın garibim bu yüzden
Ömrünce çarpmayı bölmeyi*

2.
Belgesel bir şiir olacak bu
Böyle giderse sonunda
Değiştirelim bence konuyu
Ludwig diyebilir miyim dostum sana?

'Ahbap' demek gibi bir şey
Tanrı'ya bu ama
Öyle sayılırız artık konuşmadan, müziğinle
Ettiğimiz bunca muhabbetten sonra

Halt etmiş bu bahiste Nietzsche**
Gerçi o da yakışırdı ama
Tanrı olsaydı eğer Ludwig
Sen olurdun mutlaka

2004

* Ludwig van Beethoven, Vahdet Gültekin, Rado Yay., İst. 1981
** "Tanrılar olsaydı, ben tanrı olmamaya nasıl katlanırdım!" Nietzsche, Böyle Buyurdu Zerdüşt

SAMSA*

Sen git televizyon seyret
Ben burda böyle
Konuşa konuşa kendimle
Samsa'ya dönüşeceğim

İyi bir şiir
Yazılırdı aslında bu sancıyla
Ama şu an pijamalı
Bir böceğim ben
Kıvrılmış köşesinde, kendi kendini
Zehirleyen

2004

İÇLİ YILAN

Çöreklenmiş yüreğine
Ağlayıp duruyor ya yıllardır
İçli bir yılan hani
Zehirlenmiş ağısıyla çocukluğunun
Sev onu, okşa başını şefkatle
Sonra da öldür, boğ öpe öpe
Sokacak sonunda seni
Sivriliyor ağladıkça dişleri

2004

* Kafka, Değişim

MOLA VER ARADA

Sıradan şeyler yaz
Basit, sade şeyler
Ot gibi, taş gibi, su gibi
Çağlayışını değil, bardakta duruşunu suyun
Otun rüzgârla sevişmesini
Taştaki derin dinginliği

Mola ver arada acıya
Dinlendir şiirini

2004

"MEYHANE MUKASSÎ GÖRÜNÜR..."*

Üç cins yalnız vardır ki
Arasında meyhane halkının
Seçilir hemen keyif ehlinden
Onlar üzredir beyanımız:
1. Adi yalnızlar
Hem içerler, hem konuşurlar
Yan masalara bulaşırlar olmazsa
Kimse yoksa yanlarında
Bunların eseridir meyhane uğultusu
2. İçici yalnızlar
Sadece içerler, hiç konuşmazlar
3. Yazıcı yalnızlar
Bir yandan içer
Bir yandan şiir
Yazarlar bir köşede
Tuhaftırlar biraz
Kimse umursamaz onları
Garsonlar bile

En mukassî yalnızıdırlar meyhanelerin

2004

* Nedim
Mukassî: Kasvetli

SİNOPSİS

Yoğun bakıma alınmış bir gül
Ve başucunda
Ağlayan bir bülbül

Hemşire iyilik meleği
Ama elinden bir şey gelmiyor
'Sus' demekten başka duvardan
Şakıyarak hıçkıran bülbüle

Doktor kötü adam
İyi gibi görünen
Elinde neşter, hamle hazırlığında
Ameliyat edecek gülü güya

Gerçek katil karga
Karşılık bulamamış aşkına
–Doktor karganın suç ortağı
Tamamlayacak 'akim kalan' teşebbüsü–
Ama filmde hiç görünmüyor
Sıvışmış ortadan
Saksağan kılığına girip çoktan

2004

YURDUM 'YUVA'SI

Önde gayet mutlu bir tablo
Özellikle konuklar geldiğinde
'Tatlım', 'hayatım', 'canımın içi'
Duvarda çivilenmiş iki gülümseme:
Nikâh resmi

Ama arkada
Kırık bir vazo
Kim bilir hangi kavgadan
Bunalım geçiren çiçekler
Solumaktan her gün aynı havayı
Ve alınmadan solmuş, düşlerde kalan
'Pembe pancurlar'

2005

AŞK VE NEFRET

Cıvıldaşırdı bakışları
Buluşunca bir zamanlar

Sürtünerek geçiyor şimdi birbirine
Havada iki kurşun

2005

HÜVELBAKİ

Dinler susup rüzgâr ve selviler her gece
Fısıldaşan mezar taşlarını gizlice:
Karun'du dün yatan altımda, bugün toprak
Serveti otlar şimdi, o da yeşerince

2005

ÇIKTI KEHANET

Biri gelecek ki bu dünyaya
Tatmamış olacak o güne dek
Yaşayacağı acıları onun hiçbir ölümlü
Demiş biliciler
Doğmadan daha sen
Ürküp kaçacak insanlar öyleki
Geçerken yanından
Duydukları yanık kokusundan

Yanıp duracak çünkü
Ölünceye dek doğduğu andan
İçindeki orman

2005

AMERİKAN BAR

Tuhaf bir yalnızlık töreni...
Dizilip taburelere yan yana
Elde içki, konuşmadan
Aynaya bakılıyor hep birlikte

2006

AMERİKAN BAR 2

Herkes iç içe
Ve dış dışa...
Laflanıyor tabure komşusuyla
Kırk yıllık tanış gibi, dostane
Havada bir söz bulutu

Duyuluyor ama yine de
Uğultunun içinden
Çığlık gibi yalnızlık

2006

BU DA BENİM AMADEUS'UM

–250. yaşına–

İçiyorsam gün ağarırken hâlâ
Dönerken pikapta
Ağı/r ağı/r Requiem
–Daha derin duyulur plakla
Kara bir burgaç gibi ölüm–
Bakışıp kedimle köpeğim
Uykulu gözlerle, usanmış
Verirler bir kez daha
Hakkımdaki hükmü:
Umutsuz vaka

2006

YAKIN TEMAS

İkilem içinde şakağın
Tabanca tutkunu ama
Tutukluk yapan
Bir tabanca olurdu tercihi
Yine de o an
Ölesiye korkuyor kurşunla
Yakın temastan

2006

PEMBE KEDİME

Anlaşılmadın asla Pembe
Kara sanıyor herkes seni
Görmüyorlar okşarken nasıl
Hızla renk değiştirdiğini

2006

AŞK VE GURUR

Bırakma beni bak
Pişman olursun sonra
Affetmem asla kırılırsa gururum
Kötü şeyler yaparım
Camını kırarım hiçbir şey yapamasam
Ziline basıp basıp kaçarım

2006

KEDİ KÖPEK MİLLETİNE

Kavgaya son kardeşlerim
Ortak barış diline davet
Ediyor şiirim sizi:
Mihav

2007

MERHEM

Hayat ısırdı seni
Benzemez başka şiirlere
Şiirin bu yüzden
Sürmek için yarana
Kardığın merhem

2007

‘NÜZUL’LÜ NİNE

–Nuri Yıldırım kardeşime–

Her gece aynı karabasan:
Felç olmuş bir kaplumbağa
Asfaltın ortasında
Ve arabalar geçiyor
Uzun, acı kornalarla, yolu yırtan
Vızır vızır yanından
Sonra bir bakıyor, yol değilmiş o
Kendi odasından...

Uyanıyor korna sesleriyle
Çırpınarak dehşet içinde
Ve kalkmak istiyor, kurtulmak rüyadan
Hava almak açıp pencereyi
İzin vermiyor ama inme inmesine
Ömrünü gömdüğü, pırıl pırıl
Pirinç karyoladan
Beşinci katına kazılmış apartmanın
Dantelli mezardan

2007

KARA DELİK

Bulabilir mi acaba uzayda
Senin kadar yalnız birini
Ahdedip arasa
Yıldızları tek tek Nasa

Yanlış sayılmaz yazılsa taşına yarın:
En yalnız insanıydı tüm zamanların

2008

DUMAN

İşte yine akşam
Benzemiyor fakat ne Baudelaire'in elemine
Ne Haşim'in seninki
Ne de Cahit Sıtkı'nın sevgili özlemine
Ufuk kan revan
Martılar feryat figan

Yorma nafile kalemini
Dağılacak gibi değil şiirle
Dağındaki duman

2008

MAHŞER OKUMASI

Uçuyorsun yine çekilmiş odana
–Van Gogh'la boyalı sapsarı–
Blake ve Baudelaire'le, esrik
Ve Rimbaud ve Lautréamont'la...
Dörtnala beyninin içinde
Mahşerin dört atlısı
Dört çılgın süvari
Terkilerinde sen

2008

ECE AYHAN'DAN ŞEYTAN TAİFESİNE

Tapulu malınız mı
Sandınız siz cehennemi
Bizim de hakkımız var yanmaya
Ateşsiz edemem ben
Düşkünüm dünyadan
Savulun ulan!

2008

ÇOCUKLUĞUNUN KARTALI

Mahzun çocuklar siyah güler
Olsa da düşleri beyaz...
Mahzun bir çocuktun sen
Ve mazlum, kenarda
O yüzden Beşiktaşlıydın biraz

Sevinirdin sezdirmeden
Çıkınca Baba Recep
Sattığın çikletlerden parklarda
Uçan kedi Varol, düşlerinin abonesi
Asi, çapkın, hovarda

İlk kafiyesiydi hayatının
Şenol!.. Birol!.. Gool!..
–Tribünlerde yazılan anonim şiir–
Esrirdi radyosu işportacının
Sizinle bir

Anıyor musunuz o günleri
Aşağı mahallenin yoksul çocukları
Özlemle arada
Top koşturduğumuz yalınayak
Arastanın yanındaki arsada

Tek sevinciydi çocukluğunuzun
O iki renk, siyah–beyaz
Boyardı ama rengârenk
Yoksulluğunuzu
O yüzden Beşiktaşlıydın biraz

2008

BORAN

Mevsim normalleri dışında
Bir aşktı yaşadığımız seninle
Mutedil bir sevda değil
Yaz ortasında birden patlayan
Bir fırtına, bir boran
Kasıp kavuran

2009

ANGINA PEKTORIS

Bütün yaz oynaştığımız kediler
Ağırlayıp yemeğimi paylaştığım
İşte güz de bitti sonunda
Ve ben
Oturmuş avluda, yorgun
Bakınırken size
Karanlık şeyler düşünüyorum:
Acaba görecek miyim gelecek yazı da

Nerdesiniz dostlarım, gelin
Gelin tırmalayın beni
Kötüye gidecek bu şiir
Dağıtın düşüncemi

2009

ANGINA PEKTORIS 2

Hazırlan çocuk
Geldi dayandı ölüm
Kapına değil, bağrına
–Geçildi çoktan eşik–
Oyun bitti
Topla misketlerini

2009

"MELHEM URUN YÂRESİNE"*

Almaz ya o ulu 'kahhar'
Yanılıp da cennetine seni
Hani gidecek olsan ezkaza
Arayıp bulur sora sora
Öperdin eteğini Karacaoğlan'ın
Yanında Elifçiği

Ve beklerdin el pençe divan
Diyesiye dek görüp
Taşıdığın yangınını dünyadan:
Gel bakalım evlat
İliş şöyle yanıma da
Koşma süreyim yarana

2009

* Karacaoğlan

YESENİN'E, KEDERDEŞİME

Sana sunuyorum bu şiiri
Senin sızın gibi sade
Erişemez ama asla sesim
Sesindeki ipeksi kedere

Onca yıla karşın, tuhaf
Kardeşmişiz gibi geliyor bana
Dün kıymışsın daha canına
Ve genceciksin, hâlâ otuzunda

Yüreğin acıyla çarptı senin
Çarpıyor acıyla benim de
Ahbaplarımız da aynı, kimsesiz köpekler
Sanki yıllar sonraki gölgenim

Üflüyorsun ruhunu ruhuma
Büyüsüyle şiirinin
Hüzün ikizim benim
Kederdeşim, Sergey'im

2009

6 MAYIS

Bu yıl da ağladım Deniz
Tutamadı yine sözünü, bağışla kardeşini
Yıkayıp kaldırmış annen
Öpüp kokladıktan sonra
Naftalinleyip darağacından gelen
Özlem tüten elbiseni

Ağabeyin anlattı televizyonda
Çekirdek çitleyen Türkiye'ye
Seyrederken acını, acınızı
Oturmuş koltuğunda

Bu yıl yine ağladım yiğidim
Aktı gözyaşlarım içime
Anılarınız kadar yakıcı, sıcak
Size değil yalnız, oğul yanığı
Analarınız için de

2009

MILES DAVIS

Trompetle şiir üfleyen büyücü
Hem de kafiyeli, redifli

2010

YALNIZLIK LİEDİ

–Güven Turan'a–

Dedi ki Schumann Schubert'e
Duydum dinlerken gömülmüş kendime:
"Bir dost bulamadım, gün akşam oldu"
Depreşti Schubert'in yarası:
"Ah, bir ataş ver, cıgaramı yakayım"

2010

YEDİNCİ KAT YARATIĞI

Kuşlarla komşu
Oturuyor, aynı katta
Ama onlar pırrr...
Nereye isterse canları
O'ysa tutsak
Beton bir kafeste
İsmail'miş adı –tuhaf bir ad
Devrilmiş bir eşya gibi–
Öyle yazıyor kapısında kafesin

2011

UTANÇ AĞITI

Ucu yanık bir şiir bu
Yazıyoruz Metin ve Behçet'le
Küllerin arasında

Küllerin arasında
Yanıp duran için için hâlâ
Kızgın bir taşa

Kızgın bir taşa
Kazıyoruz otuz altı el birden
Otuz altı çığlık

Otuz altı çığlık
Biri de benimki kardeşlerim
Karışıyor sizinkilere

Karışıyor sizinkilere
Yanan etim, yüreğim
Harlayan, havlayan alevlerle

Harlayan, havlayan alevlerle
Biz değiliz yanan yalnız
Yanıyor dârda Pir Sultan da

Yanıyor dârda Pir Sultan da
Ve yanacak durdukça dünya
Tarihin genzi bu dumandan

Tarihin genzi bu dumandan
Yana yana yazacak yarın:
Sivas'ta kuruldu cehennem

Sivas'ta kuruldu cehennem
Şenlik ateşi gibi
Alkışlar, ulumalar arasında

Alkışlar, ulumalar arasında
Yandınız kardeşlerim, yandı insanlık
Utançla battı o gün güneş

Utançla battı o gün güneş
Ve utançla doğuyor her sabah
Üstümüze kapkara

2011

YUNUSÇA KIYAMET BEŞLİĞİ

Beklenip durmakta kıyamet
Beklemekle gelesi değil
Kopmakta her gün yeni baştan
Şol garibin içinde ama
Kimsecikler bilesi değil

2011

AZRAİL'DEN UMUT KESİLMEZ

İlk şansındı verem
Boşa çıkardı umudunu
Yirmi beşinde, sanatoryumda
Yaşadın boşuna
Otuz beş yıl daha

Enfarktüstü çalan kapını
İkinci kez altmışında
Hayırsız çıktı ama o da
Nanik yapıp gitti eşikten
Sattı seni bir stente

Azrail'den umut kesilmez
Sıra sevgili kanserde
Gözlüyorsun yolunu hasretle

2011

GENÇLİĞE HİTABE

Gecikebilir biraz daha devrim
Dert etmeyin çocuklar
–Proletarya alışıktır, bekler–
Sevişmeye bakın siz
Omuz omuza yürümekten meydanlarda
Daha güzel el ele yürümek
Deniz kıyısında kızlarla

Muhtaç olduğunuz sevinç
Ancak aşkta mevcuttur

Ne mutlu 'âşığım' diyene

2011

KAFKA SIKINTISI

Kafka okuyor vapurda
Karşımda kızın biri
Ruj, rimel, allık, pudra...
Silememiş ama boyansa da ne kadar
Yüzündeki gölgeyi
Gizleyemiyor teninin altındaki çapağı
Okunuyor puslu gözlerinden
İçindeki süreğen sızı:
'Kafka sıkıntısı'

2012

HZ. NIETZSCHE

Kopya ediyordur Tanrı
Gizli gizli
Yanarken cehennemde
'Buyur'duğu hikmetleri

2012

ÇÜRÜK DÜŞ

Ağrı veriyor artık
Sök at beyninden
Apse yapmış gençlik hayallerini
Kurmaktan yıllar yılı

Bırak şu mutluluk inadını
Arandın boşu boşuna ömrün boyunca
Kaç oldu biliyor musun yaşın
Kırardı çoktan umutlar
Çürüdü yirmi yaş düşün

2012

BEKLENMEYEN MİSAFİR

Kıyamam kalbime
Beynimi şaşırtacağım o gün
Çaldığında son gong
O karanlık serseriyi
Sürpriz bir kurşunla

2012

KULÜP 27*

Amy, bilmiyorum neden
Sana döküyorum içimi
Bir sürü melek
Var oysa daha, Janis'ten Kurt kardeşe
Kulüp üyesi
–Ben de kaydolmak isterdim de
Yaşım geçti–
En son sensin uçan, acın yeni
Yanına Orpheus'un, ondan belki

Ah Amy
Kız kardeşim benim, çılgın ablam
Rock'n yol arkadaşım
Parlarken kamaştırarak gözleri
Yıldızlar şovunda göğün
Kayıverdin birden usanıp geceden
Selam et tüm asilere ordaki
Sanmasınlar memnunuz bu akortsuz dünyadan
Yaşıyoruz işte öylesine
Roll icabı

2012

* Rock kültüründe, genç yaşta (genellikle de 27'li yaşlarda) hayatına son veren ya da uyuşturucudan ölen şarkıcıların oluşturduğu varsayılan düşsel kulüp

MESEL

"Ve Tanrı yaptığı işi yedinci günde bitirdi"*
Ve sonra bir buluta yaslandı
Ve yarattığı dünyayı seyretmeye başladı
Keyifliydi, 'iyi iş çıkardım' dedi
Ve bir ara içi geçti, uyuyakaldı
Yorgundu, altı işgününün
Yorgunluğu vardı üstünde
O arada Kabil Habil'i öldürdü
Ve kıyımlar ve kırımlar oldu
Ve savaşlar ve zulümler oldu

Hâlâ uyanmasını bekliyor dünya

2012

YOKSULDUN, GARİPTİN ONCULAYIN

Soracak koca Yunus
Toplayıp şuara meclisini
Çıktığında katına:
– Ne yaptın bakalım dünyada?

– Bini aşkın şiirim ve bir hırkam var
'Ağır tahrik'e giren iki de sabıkam
Birinde tanrındı kurban, bağışla
Öbüründe onun muhasebecisi

Okşayıp başını
Fısıldayacak gizlice kulağına:
– Sus, kimse duymasın
Aferin çocuk!

2012

* Tevrat, Tekvin, 2. Bap

AĞIR SUÇ

–Ülkü Tamer'e–

Ben senden özür dilerim kuş
Sen benim balkonuma kondun
Ben saygımı sunamadım eğilip önünde
Teşekkür edemedim şaşkınlıktan
Sersem kafa
Ben senden özür dilerim kuş

2012

KARİZMA

Ezici bir karizması
Var ciğerci Cafer'in
Kedileri arasında mahallenin
Öbür esnafların yanında
Bak diyorlar, bizimki geçiyor
Giderken kasıla kasıla
Pazarları pijamayla bakkala

2012

AVIN İNTİHARI

Kanatarak uçuyordu göğü
Dü çı
şe ka
Bağrındaki kurşunla kuş
Buysa dedi uçmak...
Kapadı birden kanatlarını
Hızla yaklaş
ı
y
o
r
d
u
Toprak

2012

İKİNCİ ENFARKTÜS

Neden öyle garip, suskun
Bakıyorsunuz bana, ne var
Doldu mu vadem yoksa
Kapkara gök ve kapkara
Yağıyor bu kış kar

Şakıyan, şakrak çiçekler
Gibi açardınız oysa dallarda
Geldi mi vakit, söyleyin
Söyleyin n'olur kuşlar

2012

ÇAKIRDİKEN

Tenha bir kasaba
Akşamını anlatıyor yüzün
Kararan dağlara bakıyorsun uzakta
Oturmuş kıyısında derenin
Akıp gidiyor hüzün

Bozkırda bir çalısın sen
Issız bir çakırdiken
Sızıyor zehri yalnızlığın
Dikenlerinden

2013

DR. RAMSES

Hayat boyu kediler
Oldu doktorum benim
Akıp gider ellerimden
Okşarken bütün derdim
Müzmin yalnızlığıma mırıl mırıl
Okuyup üfleyen şifalı nefes...
Çıkmadı ama onun gibisi
Uzman pisi-kolog Ramses

2013

YÜKLÜ GELİN

Geliyor karşıdan utana sıkıla
Kutsal yüküyle gelincik
Süt dolu memeleri
Atıyor içindeki hayat
Tıp... tıp...
Tıp... tıp...
İnadına dışardaki
Zulümlerin, ölümlerin

2013

NÂZIM VE NERUDA

Kırmızı çizilse de hep resimleri
Mavi hülyalı eşkıyası aynı zamanda
İkisi de şiirin
Sevda dağında

2013

RUHİ SU

Türküleri mavzer gibi ünleyen
Cela(l)li avaz
Kavga çığıran partizan abdal

Sol anahtarı müziğin

2013

ÜMMÜ GÜLSÜM

Yalıyor yüreğimi alevi
Sesindeki hüznün
Dinlerken 'ya habibi' seni
Oysa bilmiyorum ne dediğini

Kederli Nil nilüferi

2013

TOM WAITS

Günaha çağırıyor dinleyenleri
Gelen hırıltı cehennemin bodrumundan

Yaralı iblis, bataklık yalvacı
Adamım benim

2013

SABUKLAMA

Senin adın Esin
Benimki ya jilet ya kurşun
İntihar edeceğim ben 'bi şekilde'
Günün birinde, bu kesin

İntihar edeceğime göre ben
Günün birinde kesin
Elma yemeli, şarap içmeli
Film filan seyretmeliyim

Hatırla beni n'olur arada
Senin adın Esin'di, hâlâ Esin

2013

DÜET

Geçiyor takıp takıştırmış
Dokuz sekizlik
Şıkır şıkır bir şarkı
Gibi mahallenin dilberi
O ne uyum Tanrım
Alıp götürüyor insanı
Kalçayla memelerin düeti

2013

ŞİİR ÇAĞRISI

Yüreğinde paslı bir sıkıntı
Başında ağrı
Ya yazacaksın o şiiri
Ya yazacaksın İsmail
Yankılandıkça sis çanı
Gibi içinde
O lacivert çağrı

2013

FAZLA MESAİ

7/24 açıktır
Acıya şiirimiz

2013

SON BOURBONLAR VE AZRAİL

XIII. Louis: Kırk iki yıl yaşadı
Otuz üçünü kral olarak
Ve asla kabullenmedi
Azrail olduğunu asıl efendinin
Şatafatlı fermanlar sayıkladı
Ölüm döşeğinde bile
Ama öldü
Veremden öldü

XIV. Louis: Yetmiş yedi yıl yaşadı
Yetmiş ikisini kral olarak
İhtişamı takviyeliydi
Eklentilerle çıkardı halkın önüne
Yüksek topuklu ayakkabı giyer
Kabarık peruklar takardı
Gizlemek için kısa boyunu
"Güneş Kral"dı kurdun kuşun gözünde
Azrail hariç
Ve öldü
Çok yaşamaktan öldü

XV. Louis: Altmış dört yıl yaşadı
Elli dokuzunu kral olarak
Âlemi ve kadınları severdi
Metres tutacak kadar hem de
Dört kız kardeşin dördünü de
Ama öldü
Azrail girdi son gece
Sürpriz yapıp yatağına
Suçiçeğinden öldü

XVI. Louis: Otuz dokuz yıl yaşadı
On dokuzunu kral olarak
Çilingir ustasıydı
Eğlenirdi kilitleyip açarak
Yaldızlı kapılarını Versailles'ın
İşe yaramadı ama hüneri
Kapanı karşısında Azrail'in
Kitlendi boynuna çelik bıçak
Ve öldü
Giyotinden öldü

2013

SON SULTANA

–O güzel çocuklar için–

Biz masumuz sultanım, kıyma bize
Provokasyona geldik, evet
Ağaçlar kışkırttı bizi
Ama öyle sevdik ki özgürlüğü
Kök saldık yanlarında
Taksim'in aksileriyiz artık
Söküp atamaz hiçbir şey
Ne toma, ne gaz, ne gazabın
Gezi'den ruhumuzu

Bir de maruzatımız
Var haşmetli sultanım
Sanma biz kullarını
Dediği gibi şairin "uysal koyun"
"Çekmeye gelmez boynumuz" bizim
Arz ederiz:
Çömlek patladı, bitti oyun!

2013

BERKİN ELVAN İÇİN

Kestiler ipini, yere çakıldı uçurtman
On dördündeydin daha
Kana belediler Elvan elvan çiçeğini
Ah Berkin'im
Ah bembeyaz gülen karaşın yavrucak
Uçurtmanı şimdi kim uçuracak?

2014

Eski Çentikler

ŞİİR MANİSİ

Homeros'tan beri sorulan
Cevapsız bir sorudur şiir
Dünya haline, insanlara
Hayata ve ölüme dair

1981

UZLAŞMAZ ÇELİŞKİ

Şiir yazmışsın, ne çıkar
Mutlu olamadıktan sonra

Mutlu olmuşsun, ne fayda
Şiir yazamadıktan sonra

1981

RADYOM İÇİN

Radyom için bir şiir
Yazmadan göçersem bu dünyadan
Demiştin bozulduğu bir gün
Haram olsun müziğin bana
Emzirdiği süt

İşte yazdın, helaldir artık
Dinlediğin onca
Senfoni, sonat, süit

1982

KUTSUZ DOĞUM ŞİİRİ

Büyük felaketler, büyük
Acılar için doğmuşsun sen
Uçup gitmiş küçük kuşu sevincin
Doğar doğmaz uzaklara
Dönmemek üzere bir daha

1983

GELGİT

Bir gün bakıyorsun
Işık içinde her şey
Yüzüyor maviliklerde gök
Bir gün bakıyorsun simsiyah güneş
Simsiyah daldığın hülya

Hem İkaros'sun, hem Atlas
Uçarken sabah takmış kanatlarını
Sırtında akşam koca dünya

1983

YAZMAYA YENİ BAŞLAYANA

Dur çölünün ortasında
Ve ufka bak
İyice, tarayarak
Gördün mü, işte o
Gördüğün şeydir şiir
Göremedin mi, işte o
Göremediğin şeydir de aynı zamanda

Seraba benzer biraz
Bir önündedir ufkun
Bir ardında

1983

YUNUS'UN HOŞGÖRÜSÜNE SIĞINARAK İKİ TERS DALGA

BENDEN SONRA TUFAN

Biz dünyadan gider olduk
Kalanlara haram *olsun*

İSMAİL: DİPSİZ KUYU

Bir ben vardır bende benden içeri
Bense

1983

KARA OYUN

Yarın yeniden başlarız
Yine ben
Kazandım kovalamacayı
Kaybettin Azrail kardeş bugün de
Elim sende

1984

SERÜVEN

Hep balıklama daldın denize sen
Kıyıdan girdiğin görülmemiştir
Ama kayaya çarptın başını
Ama inci çıkardın
Binlerce fersah derinlikten
Ve uzak
Durdun durgun, dingin denizlerden
Davetkârdı daha, dağdağalı dalgalardaki
Serüven

1984

YAŞAYAMADAN GÖÇTÜN

–Arkadaş Z. Özger'e–

Geç şöyle, otur karşıma
İki tek şiir atalım seninle
Anlatıp laflarız biraz
–Göz yumar Tanrı sana
Yaşayamadan göçtün gençliğini–
Ağlaşırız sabaha dek
Yanıp saçma sapan ölümüne
Dönersin gün doğarken gene

1985

ANNECİK

5 Mayıs 85, Gülhane Parkı
Yırtıp içindeki sisi
Açıverdi birden güneş
Ve ısıtmaya başladı dünyayı
Bir cıvıltıyla yan banktaki

Bez bebeğini besliyordu
Elinde bir taş parçası
Bilmiş biri:
– Hadi ham yap çabuk mamanı
Amcaya veyiyim yoksa bak

Yalvardın içinden bebeğe:
Hadi ye yavyum, üzme lüpfen anneni

1985

KAYIT

Ellisiyle tokalaşmış bir kadın
–Öyle söylüyor saçları
Bağırıyor boya–
Oturmuş pencereye, karşı apartmanda
Sokağı seyrediyor sıkkın
Telaşlı akışını sokağın

Ve çağıldıyorlar mı
Eski dirilikte hâlâ
Anlamak istermiş gibi
Memelerini yokluyor bir ara
Sokup yakasından elini
Bakındıktan sonra etrafa

Görüyor şiirin bunu
Ve memelerden söz etmek varken
Bırakıp geniş zamana onu
Geçirmek istiyor kayda hemen
Karışmadan hayhuyuna sokağın
Komşusunun korkusunu

1985

BIRAKAMAZSIN

İçip içip bir gün
Eğildin kadehteki uçuruma
Ve bağırdın dibindeki kendine
İçinden üç kere:
Şiiri bırakıyorum
Şiiri bırakıyorum
Şiiri bırakıyorum

Yankılandı uçurum inceden:
...rakı–yorum ...rakı–yorum ...rakı–yorum

1986

KOR ÖTESİ

Yağacağa benziyordu
Küçük de olsa bir şiir
Bu bun bulutundan sana
Parçalanmasaydı kor ötesi
Işığıyla acının
İçine tuttuğun ayna

1986

GİZLİ GİZLİ

Ağlamadım diyemem hiç
Ağladım arada
İnip içime, gizlice
Kimseler yokken
Kendim bile

1986

PİŞMANLIK DÖRTLÜĞÜ

İstemezdim yaşamak aynı şeyleri
Geçmek aynı yollardan asla yeniden
Geleceksem de başka yoldan gelirdim
Doğsam bir kez daha, bu cehenneme ben

1987

YAHYA KEMAL'İN BİR BEYTİNİ TAŞTÎR*

Bin yıldan uzun bir gecenin bestesidir bu
Göklerde beyaz bir elemin esmesidir bu
Vaktin yağan efsun ile a(ş)k kesmesidir bu
Şevk ikliminin hüzne dönüp küsmesidir bu
Bin yıl sürecek zannedilen kar sesidir bu

1987

* Taştîr: Divan edebiyatında, beyitlerin dizeleri arasına –vezin, uyak ve konu birliği gözetilmek koşuluyla– üç dize eklenerek yazılan nazire

HÜCREDEN CEVAP

Kapı, duvar, demir, beton
Güneş sızmasına karşı hepsi
Soruyorsun 'keyfin nasıl'
İyidir, sen nasılsın?

Işık bile özlenir burda
Güneş görmek şöyle dursun
Soruyorsun 'keyfin nasıl'
İyidir, sen nasılsın?

Bakar dursun mazgala
Bir kuş geçer diye belki
Soruyorsun 'keyfin nasıl'
İyidir, sen nasılsın?

Ötelerde bir gölge
Ağaç da olabilir, nöbetçi de
Soruyorsun 'keyfin nasıl'
İyidir, sen nasılsın?

Kapı, duvar, beton, demir
Güneş sızmasına karşı hepsi
Soluyacak havam var ya, yeter
Keyfe keder gerisi

1987

LANETLİ

Sığınsan sözgelimi
Kaçıp kendinden
Dertleşmek için biraz
Bir deniz kenarına
Ne mümkün
Kurur koca deniz
Bakar bakmaz sen

1987

EL İLANI

Kararsız bir tabanca için
İnsaniyet namına
Tetiği çekecek, kalifiye
Bir el aranıyor
Rumuz: Acele

1987

MECLİS SORUSU

Ne gelir ardından
Hemhal olunca mecliste
Şarapla rakı:
Şar+kı

1988

ALKOL KAÇAĞI

Un ufak olursa nasıl
En ufak sarsıntıda birden
Ulu ama içinden
Çürüyen bir ağaç
Öyle olacak gibi
Sonun sonunda senin de
Kemiriyor kozanı korku kurdu
İçin için ölümün
Sen durma alkole kaç

1988

İLKOKUL AŞKI

Az mı taşımıştım çantanı
Okul çıkışı
Nerelerdesin, unuttun mu küçük köleni
Söyleyemedim ama
Kedim kadar çok sevmiştim seni

1989

PAZARYERİNDE BİR TEZGÂH

Yeniden şairsin işte
Sızlıyor kalemin görünce
Tezgâh altında bir kedi
Koklayan ürke ürke
Döküntü sebzeleri

Yeniden şairsin işte
Tezgâhın önündekini de
Anlıyor şiirin arkasındakini de
İkisinin de çocukları var
Bekleşen evde
İkisi de bu yüzden
Savaşı kazanmak zorundalar

Yeniden şairsin işte
Tezgâhın üstü
Habersiz her şeyden, ölü
Kararıyor şiirin birden
Kararıyor pazar
Yaşıyordu onlar da bir zamanlar

1989

SIKLET

– Tartalım mı abi?
Tartamazsın ki evlat
Öyle bir keder
Var ki şu an içimde
Eziliyor ağırlığıyla ruhum
Çekmez, tartın patlar

1991

SOKAK KÖPEĞİYLE SOHBET

Yeniden gelecek olsam dünyaya
Öldükten sonra
–Soruyorsun madem, saklamam senden–
Ölümü özlerdim yine böyle
Görüyorsun işte, var mı tadı yaşamanın
Biz bize konuşuyoruz şimdi, söyle

1991

KEDERKEŞ

Sevincin kâşanesi mi
Dese çıkıp lambadan cin
Kederin kulübesi mi?
Duraksamam: –İkincisi

1991

YILKI

Fotojenik bir yalnızlıktı
Yaşadığın gençlikte
Deniz kenarında bazen
Bazen bir çay bahçesinde
Tat bile katardı hatta
Bir miktar kederine

Paramparça ediyor ama şimdi
Şehrin suretini
Parkları, meydanları çarpıtıyor
Sarıyor sapsarı sokakları
Dolaşıyorsun öyle ortalıkta
Yaşlı bir yılkı gibi ve yaralı

1992

BAŞLANAMAYAN ŞİİR

Büyüyemeyeceksin gözünde Yaver'in
Kuş tutsan şiirinle
Yakalayıp düşerken bir yıldırımı
Kuyruğundan fare gibi
Göndermeden gerisingeri
Kovuğuna gökteki

Çıkıp kuruluyor masaya
Ne zaman otursan bir şey yazmaya
Sırnaşıp duruyor düşlerine
Umurunda değil şairliğin

Şiir düşmanı, barbar kedi...
Korkutuyor esin perini
Şeytan gibi kapkara
Kaçırdı işte yine
Başlayamadın bile şiire

1992

CEYLAN

Ben bir koru
Sunmuştum sana
Orman sandın sen
Tekinsiz, açık yangınlara
Ve ürküp kaçtın
Bakıp karanlığıma

1993

ERGUVAN

Yok yazacak halin
Tek dize bile, yorgunsun
Kapat pencereni
Girmesin rengi erguvanın içeri
Ayartacak şimdi
Uyuyup duran şiirini

1995

BEYAZ DÖRTLÜK

Herkes çocukluğunu özler, bense
Çocukluğumdan çok seni özledim
Geceleri bile beyazdın, beni
Mırıl mırıl teselli eden kedim

1995

KİLİM

Duruyor izi hâlâ
O yörük kiliminin
Ayağında desen desen
Kederli bir nakış gibi
Çocukluğundan esen

1995

YORGUN MERMİ

–Kimse alınmasın, kendim için–

Yivsiz galeri gerillası...
Yeni eylem alanı sergiler
Kaçırmıyor hiçbir açılışı
Elinde bir 'kokteyl'
–Patlaması imkânsız
Haddinden fazla alkolle ıslanmış–
Bakınıyor öylesine resimlere
Sayıklayarak yeni teorisini
Yalnız ve yorgun çok:
Dağları duman bürüdü
'Tek yol' uçurum
Başka 'kurtuluş' yok

1995

RAPOR

Kasım sonu, akşam
Sıvanıyor yavaş yavaş
Çatılara karanlık
Yağmur öncesi, hava sıkıntılı
Boşalacak yer arıyor
Gökte sinirli bulutlar
Birazdan işaretiyle şimşeğin
Akşamı yıkamaya başlayacaklar

1996

GARKA

Acıya gark olmak
Vardır ya hani
Ordaki 'gark' kadar
Tuhaf, anlaşılmaz
Karanlık bir kuşsun sen
Soyu tükenmiş, kederli
Gamlı bir garka

1997

PEGASOS

Kanatları ışıktan
Yelesi yelden atım benim
Şiirim
Aşır beni uçurumumdan, uçur
Yaram ağır, derin
Zümrüt vadisine düşlerin

1997

YAZI

Yakınıyor olmalı meleklerine
Tanrı hazretleri benden...
Öyle kızıyorum ki şu çocuğa
Asi, küstah
Sallayıp duruyor parmağını aşağıdan
Karanlık sözler ederek
Doğduğundan beri bana:
Ne silinmez yazıymış bu böyle
Yazmamış, kazımışsın alnıma

1997

TİMSAH

Bataklığına dön
Deme bana bir daha
Alıngan bir timsahım ben
Ne yapar bilirsin
Kırılırsa kalbi bir timsahın

N'apacak
Yaptığı gibi hep
Büküp boynunu küser

1997

MART KEDİSİ

Hatır sormaya gelmiyor
Yaver'e bugünlerde
Ne büyük biliyor, ne küçük
Seksten söz açıyor hemen
Alev alev gözleri

1997

DÜNYA NİMETLERİ

Harika hüzünler
Sunar hayat
Paha biçilmez, eşsiz acılar
Yanılası ateşler, çekilesi çileler
Kıymetini bilene

1997

CİHAT BURAK'LA 'MUHAVERE'

–Anısına saygıyla–

Dedim bir gün içişirken
Renk ve hüzün üstadına:
Sevemez kimse kedileri
Öksüz çocuklar kadar

Eyitti Buruk Çelebi
Tazelerken rakısını sessiz, gözleriyle:
Yaşlı ve yalnız
Çocukları unutma çekirge

1998

BAUDELAIRE VE SAİT FAİK

Şanslı sayılır ikisi de
–Edebiyat ve sefalet tarihinin talihlileri–
Dalsız kuşlar gibiydiler ama
Anacıkları vardı gene de
Alıp koynuna emziren
O yaşta bile

1999

İPEKÇE

Ürperiyor ay ışığı
Değince tenine
İpek tenine

Dem çekiyor kumrular
Konup parmaklarına
İpek parmaklarına

Su içiyor kurtla kuzu
Barış içinde avcundan
İpek avcundan

Ve güvercin yuvası kadar
Masum koynunda memelerin
İpek memelerin

1999

ÖZÜRLE

Benim için ağlıyor sanki
Bur(k)ulmuş çocukluğum için
Bu gece yağmur...
.....

Kötü bir şiir, evet
Şiir bile denmez belki
Ama işte yazmadan edemedim
Bağışla okuyucu, kanıyor yine
Yaralı çocuk içimdeki

1999

AKŞAM ESİNTİSİ

Akıp gidiyor üstümüzden
Okşayarak usulca başımızı
Gün boyu uyuyan rüzgâr
Ve ağaçları ve damları
Serin bir dua
Gibi yaz akşamları

2001

NAMERHEM

Ateş sürmektir
Şiir yazmak yaraya
Kapanıp acının haremine
Merhem yerine

2001

VE CESARET

Yeter iki şey
Kurtulman için kendinden:
Balkon
Ve cesaret

Ama erteliyorsun işte
Oyalanıp düşüyle
Daha kesin bir şeyin:
Jilet
Ve cesaret

Daha hızlı, daha birden:
Tabanca
Ve cesaret

Daha sessiz:
İp, hap, havagazı
Ve cesaret

Hiçbiri fakat
Daha dost değil bıçağından
Hazır yardıma istesen her an
Ama cesaret

2001

SENİNLE HEP

Yeri geldi, ölümüne dövüştün siperlerde
Yeri geldi, meyhanede ölümüne içtin
Sevdin aşkta ölümüne
Yıldızlara çıktın, deniz diplerine indin
Yalnız değildin ama hiçbir zaman
Ne yaptın, nereye gittinse
Mahzun bir çocuk yedeğinde

2002

BİN YILLIK YALNIZLIK

Tek dostun sokak kedileri
Ve karşı arsadaki
Akşama dek bakıştığınız
Yabani incir

Bin yıldır aynı ıssız mevsim bahçende
Şiirlerini okuyan bilir

2002

İĞ**DÜŞ**

İğdiş etti, burdu düşlerini
En şehvetli çağında
Haşin hayat
Geçim gailesi, ekmek derdi derken
Vakit kalmadı düşe
Ne hayalin varsa
Hepsi hacamat

2002

YILDIRIM

"Küçüktüm, ufacıktım"
Top oynamadım, acıkmadım
Tutunacak bir daldı, eldi yalnız
Uçuracak arada beni aradığım

Ama karıştı gök, çalkandı karanlık
Ve bir ateş düştü sevincime
Yaktı uçuramadan
Uçurtmamı yıldırım

2002

KARANLIK İSTASYON

Çevir düğmesini beyninin
Yeter dinlediğin sabah akşam kendini
Parazit yapmaya başladı ruhun
Yeni şarkılar ara, yeni aşklar
Nicedir tehlikeli frekansta
Şiirler yazan, sesi puslu
Karanlık bir istasyonsun

2003

PEÇETEYE REÇETE

Kötü bakışıyorsunuz gene geceyle
Bir ufak daha iç
Deva olmayacak nasılsa
Yarana bugün de
Yazdığın şiir peçeteye

2003

KOCATMIŞ 'KOCA KENT'LİK

Taşralı bir kızdı İzmir
Senin için gençliğinde
Masum ve mahcup
Ve vefalı
Sevişmeye giderdin onunla
Sıkıldığında o bakire duldan
"Bin kocadan artakalan"
Avuturdu seni imbat kokan
Yakamozlu koy(n)unda

Ah, limanım, ılımanım benim
Kocamışsın görmeyeli
N'olmuş sana böyle Smyrna

2003

LEKELİ DÖRTLÜK

Usandırıyor şairler, usandırdın sen de
Nedir bu, hep keder, hep keder, hep keder, hep ke...
Der çiçeğini sızlanmadan acı çeksen de
Sevinç sanki şiiri kirletecek bir leke

2003

UYKU BEYAZDIR

Görmedim hiç, bilmiyorum
Nasıl uyur bir akrep
Masumdur ama o da
Masumsa ne kadar
Uyuyan bir bebek

2003

DEVA

Başladı yine içinde
Keder sağanağı
Ve fırtına
Ve bora
Ve tipi
Amansız bir mevsim yüreğindeki

Karalıyorsun sıkıntıdan
Ne gelirse aklına
Asla şiir çıkmaz bu kuyudan
Yalnızlık başka, şiir başka

İhtiyacın var yeni bir aşka

2003

SAHAYA ÇIKARKEN

Ne der bebek
Doğar doğmaz çığlığıyla:
Ölmeye
Ölmeye
Ölmeye geldim!

2003

GRAFİTİ

Yönetenler için duvar yazısı:
Adaletsiz olmayın
Adalet siz olun

2003

SANSÜRSÜZ 5-7-5'LER

ALTIN DUL

Som sarışındı
Her şeyi, sesi bile
Orası bile

LEYLA/K

Açıverdiydi
Soyunup bir gün birden
Taçyaprağını

TEZGÂHTAR KIZ

'Tam size göre'
Diyor üflerken –temmuz–
Memelerini

AÇ

Yabanıl, arsız
Halimle geldim sana
Aç ormanını

USLANMAZ GÖNÜL

Soyuyor hâlâ
Gözleriyle çırçıplak
Tüm kadınları

SUNAK

Aşkın sunağı
Sevgilinin o ücra
Karanlık yeri

YATAK ODALARI

Açar usulca
Girerken eşiğinde
Şehvetle bir gül

Çentikçikler

Altın dişiyle gömülmüş bir ölü...
Melekler toplaşmış, bakıyorlar:
Parlıyor bu ölü Tanrım

* * *

Anılar... Bekçi köpekleri belleğin
Havlar dururlar

* * *

Aşk... Sağaltan yara

* * *

Aydınlanıverdi ağrıyan, ağır karanlığı karla
Bungun gecenin birden
Lapa lapa yağıyor ışık gökten

* * *

Aykırı gülümdün benim, mevsim tanımayan
Açardın yaz kış demez, kıpkırmızı

* * *

Aynı şarkıyı söylüyor sabahtan beri
Çatıya yağmur, sıkıldı kiremitler

* * *

Bağır ateşini içinin, tutuşsun dünya

Bahar yolları kesti
Paytak papatyalar kapladı patikayı

* * *

Beş benzemez
Kazandırdı sana bunca şiiri
İyi ki talihsizdin hayat oyununda

* * *

Çiçekte çalkantı başlatır bakışın

* * *

Delişmen bir ırmak
Akıyor içimin durgun
Gölüne gözlerinden

* * *

Dikersin yırtılan ruhunu her gece
Takılıp dikenlerine insanların
Yırtsınlar diye ertesi gün yeniden

* * *

Diyelim ağzınla başlattın şölenini
Memelerin de olmazsa yanında her şey noksan

* * *

Diz çöktürürdün fırtınaya ah, gençliğinde
Geçmiyor sözün şimdi yele bile

Doluyor kum saati...
Bakamıyorsun aynaya korkudan
Ölüm tünemiş yüzüne

* * *

Durlanıyorum bakarken gözlerine
Yağmurun yıkadığı yapraklar gibi

* * *

Ekmek arası acıyla büyüyor
Merdiven altlarında çırak çocuklar

* * *

Elif, lâm, mim...
Şifreyle konuşurdu Tanrı Muhammed'le
Anlamasın diye şeytan

* * *

Eritiyor ateşiyle asfaltı
Tamponundaki yazı şiirinin:
Takıl bana, cehennemi yaşa

* * *

Es sevgili
Gel, serinlet yüreğimin avlusunu

* * *

Esniyor sıkıntıdan korkuluk
Tek karga yok ortalıkta

'Evlilik' filminden bir kare:
Hışırdıyor karşılıklı bakışları
Az sonra fırtına

* * *

Geceleri duyuyorsun en çok, herkes uyurken
Yaklaşan ölümün hışırtısını

* * *

Gökdelen: Kent korkuluğu

* * *

Günlük güneşlik gözler: Aşk
Parçalı bulutlu gözler: Ayrılık

* * *

Gürültüler geliyor kanından
Aktı akacak şiir

* * *

Güz... Gökte madara olmuş bir güneş
Kafa tutuyor üç buçuk bulut

* * *

Harmani kıvrımını sabırla edinir
Sabırla edinir hançer pasını

Hatıraların şiltesinde oturuyor, yerde
Israrla nine

* * *

Hayat... İki bez parçası arasına
Sıkışmış bürümcük: Kundak ve kefen

* * *

Hayatıma düşen ilk ve son cemresin sen

* * *

Işıltılı bir masumiyet
S/iniyor uyurken yüzüne
Saçlarından süzülüyor rüyan

* * *

İçimin kuytu, sapa sokağında
Esen serseri rüzgârımsın benim

* * *

İlk mekân ana rahmi, son mekân toprak
Dünya: Arada eğleşilen eğlek

* * *

İmrenerek bakıyor boynu bükük, garip sümbül
Gösterişle salınan gelinciğe

İnersin dibine yanardağın
Tek dize için kırpmadan gözünü

* * *

İyi geldi yağmur yalnızlığıma
O anlattı, ben dinledim
Fısıl fısıl gün boyunca

* * *

İyi huylu bir urdur ama
Urdur yine de şair için şiir
Sancır durur beyninde

* * *

Keder mahkûmuyum ben
Ağırlaştırılmış müebbet verdi aşk
Çekiyorum yıllardır

* * *

Kelimeleri seriyorum ayağının altına
Tekrarlamak için yalnızca, başka şey değil
Saçlarındaki elimi biraz daha

* * *

Kerpeten gibi bir sıkıntı içimde
Söküyor kanırtarak sevinci

Kırmızı sesler geliyor geceden
Büyüyor gürültüyle bir gül

* * *

Kıskanıyorlar sevişmeni kedinle
Miyavlamaya başlayacak birazdan çiçekler

* * *

Kötü geçti hayat sınavın
Yeteneksiz çıktın sevinç branşında

* * *

Köy akşamları... Örtününce bozkır karanlığı
Sökün eder dağlardan hüzün

* * *

Kurtar beni benden Tanrım
Şakağında bir kurşunla yoksa
Çıkacak ruhum katına

* * *

Mahzun tüylü, masum kedimsin benim
Mırıl mırıl bakıyor gözlerin

* * *

Mevzuata aykırı bir aşktı bizimki
Kaçak çıkılmış sevda katı hayata

Oturmuş dibinde ağacın
Hasreti yontuyor çakısıyla gurbetçi

* * *

Öyle titiz ki rahat etmez içi
İntihar ederken bile
Silmezse kanını jiletin

* * *

Rock konseri veriyor çığlık çığlığa
Döne döne martılar gökte

* * *

Sabah... Dupduru tenin
Ay ışığı yıkamış uyurken
Süzülüp yatağına

* * *

Sakınma kendini ateşten, yan şair
Bürün alevleri, yananlara gelir şiir

* * *

Sakinleştirir yalçın dağları, yatıştırır
Kavalıyla çoban

* * *

Sevinci de yaşadıydın sen bir ara
Aşk mıydı neydi, unuttun
Islığına konardı gelip martılar

Sevinç sağıyor memelerinden göğün
Cıvıl cıvıl serçeler

* * *

Sevişirsiniz uzaktan uzağa geceleri
Makas alırsın arada ay abladan

* * *

Sığın bir şiire ve uyu orda
Efatun uykusunu düşlerin

* * *

Simsiyah bir keder aylası
Gözlerimin değdiği yerde

* * *

Söylenip duruyor dışarda rüzgâr
Kendi kendine, kızmış geceye

* * *

Şafak... Saltanat vakti
Yıldızları ürkütüp kaçırıyor güneş
Ve kana beliyor dağları

* * *

Şaha kalkmış çiçek
Avuç kadar saksıda

Şair aynası:
İçbükey kedi, dışbükey kaplan

* * *

Şiirden kesildi kalemin bu ara
Damlamıyor tek kelime

* * *

Tam cepheden yarıyor kötülükleri
Yürürken yanımda yârim, memeleri

* * *

Tek söz etmeden söyleşiriz geceyle
Duyar sızımı, derindir sohbetimiz

* * *

Temmuz... Kişniyor ışığı güneşin

* * *

Uğulduyor gövdesi ölünün: Kepazelik bu
Toz toprak içinde kaldım

* * *

Uysallaşır öpsen akrep bile
Sihriyle sevgilim sevginin senin

Uzak ülkeleri anlatıyor göğsündeki düğmeler

* * *

Yaz... Dolanıp duruyor üstünde damların
Yolunu şaşırmış, serseri bir bulut

* * *

Yoruldu kovalamaktan kuyruğunu
Kestiriyor biraz kedicik
Kalkınca yine işbaşı

* * *

Zonkluyor gece
Depreşti yine yalnızlık ağrın

Tereke

İlk basım: Ocak 2019, YKY
(Kitaplaşmamış şiirler)

Akşam oldu, şiir meclisi dağıldı, sofra toplandı. Kalan kırıntılar bunlar. Şimdi artık 'mazi' olmuş yıllardan son yıllara kadar paylaşılmış şiir e(k)meğin kırıntıları. Zebil olmasın, arkamdan ağlarlar sonra, dedim. Ve –biri hariç– hiçbiri bir yerde yayımlanmamış, çekmecede mahpusluk çeken bu şiirleri, azat etmeye karar verdim.

İ. U.

TEREKE

Başka şey kalmayacak ardında
Acı görünecek yarın
Terekende bütün varın
Bulamayacak arayan şiirinde
Ne mutluluk, ne sevinç
Sızan bir ışık dizelerin arasından
Yeşeren bir umut ya da
Tek servetin acındı dünyada

2015

İSMAİL'İ TAKDİM

İşte karşınızda
Ünlü çile çekici, ünsüz şiir yazıcı
Yanıp duruyor ama
Alaz alaz şiirleri...
Yılların eskitemediği acı

1987

İSMAİL'İN YERİ

Hadi toplaşın kuşlar
İsmail'in Yeri'ne gidiyoruz
Pencere sofrasına
O bira içer içerde
Biz halay çekeriz
Ziyafetten sonra gök çayırında
Hoş etmek için gönlünü
Kanat kanada

2016

ÇIKMAZ

Çıkmaz bir sokak
Hayatın senin
Gelip geçmediği kimsenin
Issız
Çocukların oynadığı ancak

Yolcusuz yol, kör durak

2002

KIRIK DÖKÜK

Gittikçe kötülüyorsun evlat
Ne şiir avutuyor artık seni
Ne gelecek düşleri
Dediği gibi Vaiz'in
"Her şey boş"*

Tek dostun var söyleşecek
O da yaşlandı artık
Sonunu bekliyor bir köşede öyle
Gelmiyor içinden yalanmak bile
Kıvrılıp kucağına eskisi gibi

Avutamaz evlat, yorma kendini
Kırık dökük, zavallı
Üç beş dize seni
Fazla bile uzadı
Bitir artık burda şiiri

2017

* Kutsal Kitap, Vaiz, 1. Bap

ALARM

Fena kötüyüm
Çok fena kötüyüm
–Canına okuyacak kadar Türkçenin
Görüldüğü üzre–
Ve galiba, öyle görünüyor
Şiire başlayacağım tekrar
Yenilip ifritime

Davranın şiir ahalisi!
(Siren sesi
Düşünülecek burada okurken)
Canavar geri dönüyor
Karanlık denizlerin canavarı
Zıpkınlarınızı hazırlayın!

2015

EMANET

Bu kadar basit ölüm
Birkaç kürek toprak
Ve bir iki dua
Sonra emanet edip ölüyü
Kurtlara, böceklere
Evine dönecek herkes
Beton ve demir alaşımı
Güvenli korunağına
Dünden kalan dizisinin başına

Saldırırken yeni tanışlar
Emanete iştahla

2016

ÖLÜM AÇISI

Belki de bir şans ölüm
Bırakıp didinmeyi
Koşmayı mutluluk peşinde
Kurtulma fırsatı
Dünya vesvesesinden
Girip bir sise birden

1986

HÜZÜN

Ölecek olmak değil hüzünlendiren seni
–Sevindirir aksine toprak bedenini–
Okunmayacak başında uğurlanırken
Hatırlanıp o hayhuy arasında
Biri olsun ölüm şiirlerinin
Yanarak yazdığın yaşarken
Kalemini ürperten bir kederle
Ve akmakta olduğu içlerinde
Kanının hâlâ

Hatırlansa da...
– Boşuna, öldü nasıl olsa

2009

DEDEM YUNUS İÇİN BEŞLİK

Kimi şair arkasında
Süslü söz bırakır gider
Kimi de var yükten sayar
Dedem Yunus'layın süsü
Yalın töz bırakır gider

2017

ARASIRA TUTTURSAN DA

İşte gene gece
Ve baş başasın yalnızlığınla gene
Bir şiir yazarsın artık
Yazık olur yoksa
Bu güzelim hüzne

Kafiyesiz, redifsiz ama
Yetmişine yaklaştın çünkü
Zor geliyor kafiye aramak artık sana
Arasıra tuttursan da

2016

KEDERLE

Affet beni esin perim
Seni değil yazarken
Dönüp içime ısrarla
Yalnız kendimi dinledim
Karanlıkta açtı bu yüzden
Ve kederle hep çiçeklerim

2016

KADROLU

Sancıyor sürekli şiirin
Uslanmıyor bir türlü
Kemirip duruyor içindeki ifrit
Sabah akşam beynini
Öyle münasip görmüş
'Kahhar' hazretleri:
Cehennemin kadrolu şairi

2013

ÇIK ARTIK

Şiir ve rakı
Harflerden bir duvar
Alkolden bir korunak
Böyle sakınıyorsun dünyadan kendini
Kendine saklanarak

Çık artık ininden
Yeter seviştiğin karanlığınla
Seni bekliyor bak
Sokak

2009

ODA MÜZİĞİ

Temmuz, öğleüstü
Kedi uyuyor, perdeyle tül de
–Pencere açık oysa–
Nefes almıyor hiçbir eşya
Ve ben boğuluyorum, bungun
Her zamanki gibi köşemde
Kapılmış dalgalara

Dışarda sokak sessiz
Karanlık ezgisini dinliyor
Köşe başında akasya
Usanmış artık, bıkkın
Odadan taşan sıkıntının

2003

FOTOĞRAF

İlişmiş deniz kenarında bir banka
Külü uzamış bir sigara elinde
Poz veriyor yalnızlığım
Çeksin diye şiirime

2004

KOZMİK YALNIZLIK

Şirk koşmak gibi
Olmasın ama Tanrım
Yok senden farkım
Ne bir kimse
İki laf edecek, ne...
–Göremezsin ordan
Şiirlerden sızıyor sızım–
Senin kadar yalnızım

2011

HAYRINA

Yalnız ateşi tattı dünyada
Yalnız yandı
Ve öyle alıştı ki alevine acının
Yapamaz artık yanmadan
Eksik etmeyin duanızı hayrına
Bu lanetlinin ardından:
Mekânı cehennem olsun

1993

TUTKU

Yetenekli sayılırsın epey
Gece ve hüzün faslında
Aya bakabilir örneğin
Oturup herkes balkonda
Bakıp düşlere dalabilir
Bulunmaz ama asla senin gibi
Tutkuyla sevişeni

1999

OTOPORTRE

Yetiş Vincent
Yardım et bana
Çık gel duvardaki tablondan
Göster nasıl çekileceğini tetiğin
Direnmek boşuna, dediğin gerçek:
"Istırap hiç dinmeyecek"

2003

ZİFİRİ

Sevgili Yesenin, şairim
7 Nisan bilmem kaç dünyada bugün
Ve hava açık, güneşli
Ama ben
1925'in o Aralık gününde
Angleter Oteli'nin 5 nolu odasında
Olduğun kadar en az senin
Karanlığım, zifiri düşler
Kuruyorum büzülmüş koltuğumda
Ben de senin gibi mi
Yapsam o gün acaba
Banıp kalemi kanıma
Kesik bileğimden sızan...

Ama işte bir şey eksik
Cesaret yok sendeki, lanet olsun
Düşüyle avunuyor ancak
Acınası 'kahraman'

2008

HEPTEN

N'oluyoruz Tanrım
Fena bakıyorsunuz gene bana
Hepten gözden çıkardınız anlaşılan kulunuzu
Ne zaman sevmiştiniz zaten
Dilediğinizi doyurduğunuz dünya çayırında
Ot yüzü görmeden büyüyen kuzu

1998

TANRI'YA SAYGILARIMLA

Şu renkli basım, ofset gezegeninde
Siyah beyaz, tipo bir hayat
Biçtin ya bana...

Gerisi gerekmez
Anladın sen saygılar sunduğumu
Üç noktayla

2017

‘KAHPE FELEK’

Film şeridi
Gibi geçermiş hayatı insanın
Öyle derler
Ölürken gözünün önünden

Seninki altyazılı olur mutlaka
Öyle küfürler ettin ki feleğe
Çıkıp bazen Türkçeden
Anlaşılmaz çevrilmeden

2017

‘TASHİH’

Affınıza mağruren Darwin Hocam
Bir yanlışınızı düzeltmek isterim
Teori değil bu, tecrübeyle sabit:
İnsan yılandan türemiştir

2017

ENFARKTÜS

Yeni tanıştık daha
Her geçen gün ama
Artıyor muhabbetimiz
–Tekliyor seninki arada gene–
Öyle ki sen öldüresiye
Sevmeye başladın beni
Ben ölesiye

Sıkıldım artık bu gök kubbeden
Umudum sende dostum
Uzatma arayı fazla
Bunu saymam
En kısa zamanda gene beklerim

2009

METROPOL

Vıcık vıcık insan ortalık ve maske
Ve cadde ve asfalt ve beton
Ve iş hanı ve banka ve A.Ş.
Ve market, süpermarket, hipermarket
Ve reklam ve afiş ve vitrin
Ölüyorsun kalabalık bir şekilde
Yalnız ve b/ezgin
Ortasında bu mahşerin

1998

KENT YORGUNU

Hadi çocukluğumuza gidelim
Mantar toplayalım dağlarda
Alıç, ahlat yiyelim
Kaçıp bu yaban yerden
Yedi yaşımıza
Düdük yapalım söğütten
Derede taş sektirelim

2015

ŞEYTAN UÇURTMASI

–Bütün çocuklara–

Meydan okuyor bayım
Uçurtmam Ferrarine
Köklesen de gazı nafile
Asfaltta geçer hükmün ancak senin
Oysa 'şeytan'ımla biz
–Tanık bütün bulutlar–
Göklerin hâkimiyiz

1995

DUL NİNENİN BAYRAMI

Ne çalarım kapısını birinin
Ne çalan olur kapımı
Kedilerim ve ben
Bayramlaşırız birbirimizle
–Böyle olur yalnızların bayramı–
Onlar habersiz her şeyden
Ben ağlamaklı

1999

İLK KEDİM

Unutamadım onu, unutamam
Çocukken beyaz bir sevgilim vardı
Gülerken ben tüyleri parlar
Ağlarken sürtünüp bacağıma
Kendince o da ağlardı

2007

İLK KEDİM 2

Âşıktık birbirimize
Kimse anlayamaz
Tarihin akışını değiştirmiş
Bir kediydi o
Hüzünlü, mahzun tarihimin
Avuturdu mırıl mırıl
Yaralı, acıyan çocukluğumu
Müzemde şimdi, anılarımın müzesinde
Anlayamaz kimse
Baş köşede

2007

İLK KEDİM 3

Ağlıyor çocuk yaşım yatağında
Uyanmış da uykusundan gene
Gecenin ortasında
(Uzak, çok uzak şimdi
Kafdağı'nın arkasında)
Kayıp günlerdir sevgilisi
Onu görüyor, Beyaz'ını
Her gece rüyasında

2009

MASUMİYET

Yalanıyor koltukta kedim
Büyük bir ciddiyetle
En önemli işini yapıyormuş gibi dünyanın
Geçmiş kendinden
Öyle masum ki
İyilik yayılıyor odaya tüylerinden

2006

İSMET SUNGURBEY İÇİN ALTILIK

–Anısına saygıyla–

Medeni Hukuk dersi verdi insanlara
Ve Aksaraylı, Samatyalı garip, sefil
Sokak kedilerine ömür boyu ciğer
–Çöplüklerin, yangın yerlerinin azizi–
İnsanoğlu anladı mı bilinmez ama
Dua ediyor ruhuna her gün kediler

2013

SOKAK KÖPEĞİ

Yaş yedi... yolun yarısı edermiş
Öyle deniyor bizim çöplükte
Yaşarsam eğer
Başıma bir şey gelmez de
–Ve izin verirse belediye–
Ortasındayım cahil ömrümün

2016

KÖPECİĞİM PAŞA'YA

Bu şiir senin için ufaklık
Karşılamaz elbet birkaç dize
Biliyorum, verdiklerini bana
Yoldaşlık ettin nice geceler
Akarken tüylerinden uyku
Bu yalnız ve hüzünlü adama
Sevinç serptin yalayıp kederini
Puslu günlerine

Can dostumsun benim, ciğerimin köşesi
Bilir pirelerin bile

2008

YABANIL

İtiraf et
Yabanıl bir şairsin
Devamlı bir hançer
Biliyorsun şiirlerinde

Bileytaşın da
Acından süzülmüş öfke

2017

KIRIK PLAK

–Sevgili karıma–

Ömrümün takıldığı yersin
Seni tekrar ediyor hâlâ
Kırk yıl geçti
Kırık plak gibi yüreğim
Necla–la–la–la–la–la...

2015

MARAŞ

Gençliğimin avare şehri
Özlüyorum seni
Dolaştı geceler boyu
Sokaklarında bir başına, sızlayarak
Hatırlıyor musun, yalnız bir serseri
Dönse yıllar sonra
Aynı onulmaz kederle
Avutur musun basıp bağrına yine
Onu meyhanelerinde

1985

ŞAİR ESKİSİ

Yaş yetmiş, düş bitmiş...
Masa başındasın
Ve kalem kâğıda bakıyor
Kâğıt kaleme
Kül tablası doldu ama

Umudu kesmiş
Dürtüyor esin perisi:
Hadisene şair eskisi

2017

ŞAİR ESKİSİ 2

Şiir de kovdu artık seni ülkesinden
Tek yer kaldı iltica edecek
Sürgün şairler yurdu: çekmeceler

2017

ZALİMİME

Geri dönermiş bütün katiller
Öyle eyitmiş Dedem Dostoyevski
Cinayet mahalline
Raskolnikov sendromu
Diye belletilir 'memur bey'lere
Okumasa da hiçbiri Suç ve Ceza'yı
Polis mektebinde

İnat etme zalim
Dön artık sen de yenilip kendine
–Utandırma Dost. Dede'yi–
Yeniden kalbime

2004

DARBE

Bir darbedir aşk
El koyar acı kalbe
Geçince ilk ateş
Kararmaya başlayınca inci
Feshedip sevinci

2016

ANTİTEZ

Yeter güzelim, bırak artık
Şu *yüce aşk* felsefesini
Memelerinle laflamak istiyorum ben
Basit sözler etmek, sıradan:
"Ateş, tutuş, yan"
Ve indifa etsin şehvetle
Söyleşirken ağzımda iki volkan

2011

EPRİMİŞ İPEK

Sevdalar incelir, incelir
Ve yırtılıverir bir gün
Bir yerinden
Eprimiş ipek gibi birden

Niye yazdım şimdi ben bu şiiri
Yıllar sonra
Anılar sandıkta çürürken

1985

AĞIR ÇEKİM

Hadi ağır çekim
Sevişelim seninle
Elimi kalçanda unutayım
Ağzımı memelerinde
Ve uyuyup kalalım öylece
Gecenin rahminde

2017

SAKLI

Adının senin sevdiceğim
Saklı sanki
Her harfinde bir kor
Söylerken dudaklarım
Yazarken elim yanıyor

1994

ESRA(R)

Müptelasıyım, evet
Yapamam onsuz asla
Esrarkeş değil, hayır
Esrakeşim

2004

ORDAYSAN HÂLÂ

Demiştim ki bir gün birine
Milattan önce:
Kalplerin çiftleşmesidir aşk
Ve hazır benimki...
Bırak demişti şairliği

Milattan sonra iki bin küsur bugün
Hâlâ ordaysan, o kır kahvesinde
Ve özlüyorsan beni
Sözüm baki

Değişmedi serserin
Şairliği devam ediyor hâlâ

2002

GÜZEL YANGIN

Bana bir şeyler oluyor
Şiir yazmaya
Başladım her gün yeniden
Depreşti hastalığım
Diyelim su koyuyorum bardağa
Şiir doluyor

Sakınma beni bu ateşten
Sakınma sakın Tanrım
Deva verme derdime
Harlansın daha da
Yangınım

1985

NUMUNELİK

Guinness Rekorlar Kitabı'nda
Teşhir edilmeye layık
Numunelik birisin sen
Acı çekiyorsun 365 gün
Bulup bir yolunu ille
Ara vermeden bir gün bile

2016

NEDENSİZ ŞİİR

Koşturup duruyor Cincibir
Yavru henüz
Hayat çok tatlı
Diyor arada miyavlayıp bana

Yalayıp geçiyor içimi bir alaz
Bilmiyorum neden
'Habis' mi yeni dostun
Belli değil oysa daha

2017

IŞIMA

İlişme bu gece bana
Rahat bırak n'olur ay
İyi değil dostun
Bugünlük şairini
Bunca alımına karşın kör
Yeteneksiz biri say
Işıma bu gece lütfen ay

2010

TAZE KAN

Enfeksiyon kaptı şiirim
Soluyor benzi gün günden
Bir yandan da keder virüsü
Malum, ezelden

Kalmadı mecali yazacak artık
Yeni sevdalar gerek kalemime
Tez elden

2012

SIĞINAK

Çoktan akşam oldu
Yuvaya döndü kuşlar
Gidecek yerin yok seninse
Şiire sığın öyleyse şair
Bir mağara yarat
Kelimelerden kendine

Sıcaktır içinin karanlığı
Geceden gene

1985

KARŞILAMA

–Ahmet Erhan'a 46. yaşı için–

Org çalıyormuş Tanrı, inmiş gökten
Rivayetine göre meleklerin
Tank, top, mitralyöz sesleri eşliğinde
Konuk sanatçı olarak
Mefisto'nun tavernasında
Doğduğun gün senin, dünyaya sürüldüğün:
Ahmet Beyler doğmuşlaar!
Hoş gelmişleer!
Savaşların, yıkımların ortasına
Kırımların, kıyımların ortasına
Yoklukların, yoksullukların
Zulümlerin, zulümlerin ortasına...
Bu kadar değil hediyemiz
Özel ikramlarımız olacak daha
Hele bir büyüsün
Keder gibi, kahır gibi
Acı gibi, çile gibi
Ve yalnızlık, ateşten
Yakıcı yalnızlık gibi
Adamı şair edecek armağanlar...
Ahmet Beyler doğmuşlaar!
Hoş gelmişleer!

2004

"CAZZ"

Caz ritminde çekiyor
Tespihini bile
Anarken geçmiş günleri
Sallanan sandalyesinde
Seksenlik cazcı, yanında bastonu
Kaynıyor kanı hâlâ
Çoktan paslansa da duvarda saksofonu

2011

'SON ÜTÜCÜ'

Ütülü, düzgün bir hayat
Diledi hep Mevla'dan
Ve düzgün bir koca
Takarken fişi her sabah
Bismillahla

Duymadı Tanrı
Gürültüsünden makinelerin
Kırışık geçti

1999

IŞIL IŞIL

Karanlıksın ve karanlık gece
Çiz jiletle gökyüzünü
Boydan boya
Sonra da kendini
Ve yıka dökülen yıldızlarla
Işıl ışıl içini

1985

KEM TALİH

Nasıl bir yazgıysa
Hep kısa çöpü çektin
Gele geldi hep attığın zar
Kara bahtlım, kem talihlim
Pis yedili düştü sana her seferinde
Dağıtılırken hayat kumarında kâğıtlar

2013

TEMMUZ GÜNEŞİ

Boş bulmuş göğü
Efeleniyor haşmetmeap
Zulmediyor kurda kuşa
O değildi sanki
Saklanan arkasına bulutların
Kış boyu

Ne denir
Zalimlerin ortak huyu

2006

OBA BİLGELİĞİ

Obayı değil
Dağları ısıtmak için
Yakılır geceleri
Yörük ateşleri

2017

ŞAİR ATASÖZÜ

Neden şiir yazar şuara
Demini bulunca ille
Ne demiş şair atalar:
Gönül şiir ister esriyince
Bade bahane

2004

ÖZET DÖRTLÜK

Neydi şair sürdüğün ömür diye
Yüreğin örselenmiş, gönlün kırık
Uzatma hiç, yeter özetlemeye
Basit bir uyak bile seni: Batık

1988

ISSIZ AY/YAŞ

Hep aynı meze
Serip gazeteyi paklarda
Kurduğu 'mükellef' sofrada:
Keder ve kırık leblebi

Ve aynı vefalı dost
Dinleyen sabaha dek derdini:
Sağdıcı ay

2017

BAR METEORU

Dolanıp duruyor boşlukta
Yörüngeden çıkmış, tekinsiz
Karanlık bir yosma
Gecegen arayan çarpacak
Serseri bir meteor

Yalvarıyor içinden herkes:
Bana çarp yavrum
Beni mahvet n'olur

2013

‘İŞTEŞ FİİL’

Sarışınım sarışalım
“Tenhada buluşalım”
İşteş fiil eyleyip
Birbirimize karışalım

2017

‘BİP’Lİ DÖRTLÜK

Çifte benler birbirine bakışır
Bal dudaklar emilmeye yakışır
Ak koyunda şeker şerbet akışır
Sevişirken açar gonca gül gibi

2016

MECNUNÎ

Leyla’dan çok
Çölü sevdi Mecnun*

2017

* Buna benzer bir dize var mıydı? Ben araştırdım, sordum soruşturdum, bulamadım. Varsa ve yaşıyorsa şairinden özür dilerim. Göçmüşse toprağı taşsız olsun.

‘ÂLEM’

Teşbihte hata olmaz
Sirke benzer biraz
Bizim ‘âlem’
Kimi soytarılık yapar
(Sözüm meclisten dışarı)
Ve alkış alır ucuzundan
Kimi de aslanın ağzına sokup başını
Diker anıt gibi şiirine
Onur taşını

2016

ÇAĞDAŞ BİR DARBIMESEL

–Klavye şövalyeleri için–

Bit bitle itte dalaşır
İt itle **in**ternette

2017

PEMBE ŞAİR GÜZELLEMESİ

Destursuz bir giriş olacak ama
Hayat güzel bir şey onca
Yaşamak güzel bir şey
Sabah olur, herkesler uyanır
Güzel bir güne uyanır
Birbirine 'günaydın'lar denir
Yüzler yıkanır, kahvaltılar yapılır
Kimisi karısını öpüp işine gider
Kimisi öpemeden gider
Uyanmamıştır çünkü daha
(Pembe şair niye 'kimisi' der burda
Şirinlik olsun diye
Neşe katsın diye şiire)
Sonra da bütün gün güzel geçer

Zengin bitirişi olacak biraz ama
Ben pembe şairleri çok seviyorum
Onların ders kitaplarına giren
'İnsanda güzel duygular uyandıran'
Yalanla süslenip bezenmiş
Cici şiirlerini çok seviyorum

1998

ÇEVRECİLERE SEVGİYLE

Tanrı altı gün çalıştı
Ve gıcır gıcır bir 'seyyare'
Yarattı insanlar için
Havayı, suyu, denizi, toprağı
Ve bilcümle mahlukatı tamam etti
'Armağanım olsun' dedi 'ademoğluna'
Ve yedinci gün tatile çıktı
Dönmedi ama hâlâ yazlığından...
Ne zaman işbaşı yapacaksın usta
Elden geçirmen gerekiyor yeniden
Tanınmaz halde kurduğun dünya

2013

SAVAŞ SUÇLUSU

Savaş haberleriyle geçti ömrümüz
Vietnam, Filistin
Irak, Afganistan, Bosna...
Bomba ve çığlık sesleri arasında

Yanarken gidenlere kalanlar
Yani biz, yani bütün dünya
Yedik içtik, seviştik bu arada

2011

‘ANADOLU KAP(L)ANLARI’

–”Panik”in şairi Behçet Necatigil’e–

Şehre yerleşti artık Pan
Göçüp kırdan
Finans ve günah merkezine
Çekmiş altına bir holding
Ürküterek arada doları
Gün ediyor gününü

Kapatıp keçi sakalıyla şark çıbanını
(‘Moderin’ bir ‘imaj’
Gerek ‘businessman’lere)
Boynunda ipek fular
Ağzında eğreti bir puro
Sekreterini çimdikliyor geçerken yanından
Hatırlayıp nympheleri
Malum, ihracat–ifrazat cilveleri

‘Kaplan’ deniyor artık kendisine
Kimlik değiştirdi keçi Pan
Önlenemez yükselişine bakılırsa ama
Ve doldurduğu kasasına
Ufak bir parantez
Açmak ‘iktiza ediyor’ lakabında:
Kap(l)an

2008

SIKIYÖNETİM

Kapanıyor sımsıkı perdeler
Akşam olunca yurdumda
Ucundan görünüyor ancak gece
Bu nice bir yaşamaktır
Yıldızlar bile özlenmekte

2004

CUMHURİYET TALİMİ

–80. yıl için–

Komutla başladı:
Çağdaş uygarlık düzeyine çıkılacaaak... Çık!
Komutla sürdü:
Halka inileceeek.... İn!

Seksen yıldır boşa talim
Direniyor çünkü Ankara:
Yerinde saaay!

Saysak yine iyi
Artık istikamet de değişecek gibi:
Geriyeee dön!

2003

‘YENİ CELLAT’ ALTILIĞI

–“Cellat” dörtlüğünün şairi Ataol Behramoğlu’na–

Öyle can akıttı ki yeni cellat
Eskisini aratır oldu mumla
Çıldırmış ama, silip duruyormuş
Elini –ölüm kokuyormuş boyna–
Ve görmemek için kanlı yüzünü
Maske takıp bakıyormuş aynaya

2015

ŞERH

“Her ölüm erken ölümdür”
Zalimler hariç

2017

İSMAİL'DEN TWEETLER

 # uykusuzgeceler
Kendimle konuşuyorum sürekli
Karşılıklı didişiyoruz

 # zavallıgüneş
Koca dünyayı aydınlatıyorum da
Bir şu çocuğun karanlığına gücüm yetmiyor

 # avarakasnak
Geçip gitti avare ömrüm
Yıldız derme düşüyle çıkıp göğe
Şiir peşinde

 # düşbakımı
Günde en az iki kez
Düşlerinizi fırçalamayı unutmayın...
Sararmaması için

 # ordinaryüs
İhtisasını yaptım bütün bir ömür
Envai çeşidini bilirim acının

#hayatgüzel
Sen mi söylüyorsun bunu İsmail
Scfvbhdgryhdtfks!

#çekingen
Açık büfede onca çeşit içinden
Zeytin peynir alan yalnız
Mahcup bir çocuksun hâlâ

#şair
Nasıl acıyla açacak yapraklarını
Yarın öldüğünde, kim bilir
Üstünde bitecek çiçek

#sonvaziyet
Yıkılmadım ama
Ayakta da sayılmam

#reçete
Twitter: Yalnızlık aspirini
Dikkatli alınmalıdır, doz aşımı
Beyinde hasara yol açabilir

AŞKÎ 5-7-5'LER

1.
İncini sundun
Açıp istiridyeni
Işıdı dünyam

2.
Yanıyor hâlâ
Kurusa da vazoda
Verdiğin çiçek

3.
Eğri tütüyor
Sensizken sigaramın
Dumanı bile

4.
Gölgeleniyor
Yavaş yavaş anılar –
Yok muydun yoksa?

5.
Tenlerin değil
Tinlerin yangınıydı –
Ah, eski aşklar

ÖTEKİ 5-7-5'LER

GAMPEREST

Değişmez asla
Hüznün viranesini
Neşe köşküyle

GECE BÜYÜSÜ

Ay ışığı da
Efsunlar şairleri
Karanlığı da

ÇALAR SAAT

Başladı yine
Sızlamaya anılar –
Şiir zamanı

SEHER YELİ

Sessiz esiyor
Uyanmasın diye gül
Bülbül yorgunu

PUHU

Oyuyor sanki
Geceyi burgu gibi
Bakışlarıyla

MAHZUN

Konmuyor kuşlar
Nicedir şiirine –
Mahzun dalları

CELLAT BABİŞKO

Oyuncak diye
Darağacı yaparmış
Cellat oğluna

PES

Bezdi zulmünden
Firarda esin perin –
Ha bire şiir

KÜL OLUNCA

Su fayda etmez
Benzinle söner ancak
Yangının senin

ŞİİR ESRİMESİ

Dokundun bazen
Yazarken yıldızlara –
Tanıktır gece